

Giới thiệu Cô Dâu Của Ma Cà Rồng

Ngòi bút của tác giả Nana kun đã cho ra mắt tác phẩm Cô Dâu Của Ma Cà Rồng, một tác phẩm tiểu thuyết hay xoay quanh chuyện tình của cô gái 18 tuổi mang tên Uee và hai anh em song sinh vampire nhưng trái ngược hoàn toàn về tính cách.

Yuki - một vampire lạnh lùng, huyền huyền vô cảm, sống nội tâm. Trái với người anh song sinh của mình, Reiden lại là một vampire thân thiện, hoạt bát, giàu tình cảm (đối với Uee thì Reiden mới bộc lộ những điểm này chứ bình thường cũng là một thợ săn khát máu á).

Không dừng lại ở đó, truyện tình này không chỉ đơn thuần là tay ba, mà còn có tay tư, tay năm khi mà có sự chen chân vào của 2 vampire khác là Daniel và Chris - kẻ thù không đội trời chung của cặp song sinh.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Hành Trình Mới Của Uee

Phải bắt đầu từ đâu đây ta ? "Once upon a time...", không, hơi bị lỗi thời ! "Chuyện kể rằng...", không, có một chút hơi hướng cổ tích đâu đây ! Haizzz, rắc rối quá ! Thôi thì vào luôn vấn đề, khỏi phải xoắn ! (cho tớ đôi ba phút tự kỉ một tí *smile*).

... ..

- Con cái nhà ai lại ở đây ? - sơ Maria trên đường trở về mái ấm dành cho những trẻ em lang thang bỗng nhìn thấy một đứa bé bị vứt bên vệ đường - Tội nghiệp ! Ta với con cũng coi như có duyên. Thôi thì theo ta về mái ấm nhé !

Đó là một đứa bé gái xinh xắn được đặt trong một cái giỏ màu đỏ, vớt dưới một gốc cây anh đào bên vệ đường. Bên trong chiếc giỏ còn kèm theo một lá thư với lời nhắn nhủ "Xin hãy chăm sóc Uee giúp tôi hồi người tốt bụng". Thế đấy, một cô bé xinh đẹp lại bị mẹ ruột nhẫn tâm vứt bỏ khi mới tròn 1 tuổi. Nhìn từ góc cạnh nào cô bé cũng đều dễ thương, xinh đẹp một cách lạ thường : một làn da trắng hơn cả tuyết, một mái tóc bạch kim loe hoe vài ba cọng, đôi mắt tím một màu tím của đá tử tinh long lạnh sáng hơn cả những tinh tú trên trời cao, hàng mi cong vút, một cái mũi cao bé bé xinh xinh, cái miệng chúm chím khe bẹ cười. Đẹp như một thiên sứ hạ phàm. Nhưng điểm đặc biệt nhất chính là cái bớt son hình đôi cánh ngay giữa lưng cô bé. Một dấu hiệu cho thấy lai lịch của cô bé này không bình thường như bao người khác...

Thời gian thấm thoát thoi đưa, mới đó đã 17 năm trôi qua, Uee nay đã trở thành một thiếu nữ 18 tuổi vô cùng xinh đẹp. Không những thế, Uee còn hát rất hay, một giọng hát say đắm lòng người. Có thể nói đó là tài năng thiên phú của Uee.

Theo như quy định của mái ấm Paradise thì đứa trẻ nào khi đủ 18 tuổi, cái tuổi trưởng thành, chín chắn để đưa ra những quyết định trọng đại của bản thân, sẽ phải sống tự lập một mình, không còn được nương nhờ mái ấm, không được các sơ che chở nữa. Và kể từ bây giờ, cuộc hành trình mới của Uee chính thức bắt đầu...

Uee rong ruổi những chặng đường xa xôi chỉ mong tìm được một công việc lương thiện nhưng kết quả cũng chỉ là con số 0. Đi đến nơi nào người ta cũng cần bằng cấp nào là trình độ phổ thông, bằng đại học hay tấm bằng cử nhân, còn trong tay Uee chẳng có một tờ giấy lộn lừng nào cả. Có nơi lại đòi hỏi luôn kinh nghiệm làm việc dăm ba năm. Mà những thứ ấy Uee nào có. Mồ côi từ nhỏ, lớn lên trong mái ấm, được các sơ chăm lo, uốn nắn, dạy cho từng con chữ, chưa từng trải nghiệm cuộc sống lăn lộn bên ngoài, cho nên đối với Uee tất cả đều là những điều mới lạ.

Tìm từ sớm tinh mơ đến chập tối tờ mờ vẫn chưa tìm được một công việc ra hồn. Buồn bã, mệt mỏi, điều duy nhất Uee có thể nghĩ trong lúc này đó là một nơi dừng chân tạm, một nhà nghỉ nho nhỏ vừa túi tiền.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2: Lâu Đài Của Gia Tộc Wilson

Uee đã bắt đầu thấm mệt và cảm thấy tay chân rã rời, không còn sức nữa. Xung quanh trầm lặng chẳng thấy gì khác ngoài một toà lâu đài cổ kính, nguy nga, tráng lệ. Có lẽ vì mãi bước đi mà quên cả mình đang đi đâu cho nên đường như Uee đã bị lạc. Thôi thì dừng lại nghỉ chân một đêm trước rồi tính sau, đây là những gì mà Uee nghĩ trong đầu ngay lúc này. Chậm chậm tiến lại gần cánh cổng toà lâu đài, Uee cảm thấy có một luồng không khí lạnh thổi dọc sống lưng mình, sờn cả gai óc. Uee đảo mắt nhìn quanh, một quang cảnh ghê rợn với hăng hà sa số những bụi tầm ma gai nhọn hoắt như những mũi

tên, mũi mác cùng âm thanh thê thiết của tiếng quạ kêu hay những tiếng rít của lũ dơi. Trong lòng Uee dâng lên một nỗi bất an nhưng để có một chỗ qua đêm, Uee phải vượt qua tất cả. Uee đẩy cánh cổng sắt bước vào. Tiếng cánh cổng rít lên keng két thật ghê rợn. Uee sai bước đi dọc con đường trải sỏi trắng nhưng đã bám rêu phong tiến vào toà lâu đài. Bên trong quang cảnh cũng chẳng khác gì bên ngoài là mấy, cũng vẫn là những bụi tầm ma nhưng nếu nhìn kĩ lại thì sẽ thấy thấp thoáng những bụi hoa hồng đen kiều sa, bí ẩn hoặc đã héo khô nên mới đen ủa đến thế kia. Không chỉ thế, còn có rải rác những bức tượng đã đổ nát dọc hai bên lối đi và một hồ nước to nhưng đã cạn khô. Uee thiết nghĩ nếu được chăm sóc cẩn thận chắc mọi thứ sẽ xinh đẹp lắm.

Uee gõ cửa, ngay cả tay cầm để gõ cửa cũng toát lên một vẻ ghê rợn, một cái tay cầm hình đầu một con dơi.

- Xin cho tôi hỏi có ai ở nhà không ?

Uee gõ mãi, gọi mãi mà chẳng thấy hồi âm, Uee bèn tùy cơ ứng biến, tự tiện bước vào. Uee chẳng nhìn thấy gì khác ngoài bóng đêm mù mịt, mọi thứ như bị bóng tối bao trùm. Nhưng may mắn thay nhờ có ánh trăng soi chiếu mà Uee nhìn thấy được vài phần. Đó không chỉ là một toà lâu đài nguy nga mà nội thất bên trong cũng sang trọng không kém với những bình hoa cổ và những bức tranh đã ngàn năm tuổi cùng những chùm đèn pha lê. Nhưng tiếc thay đều bị đóng bụi và mạng nhện làm Uee càng tin đây là toà lâu đài vô chủ.

Không biết con buồn ngủ đã ập đến từ lúc nào mà mí mắt Uee cứ muốn kéo sập xuống như kéo màn cửa. Uee cảm ngọn đèn cầy mà Uee đã tìm kiếm khắp lâu đài trên tay mà dò khắp các dãy phòng trên các hành lang với hy vọng sẽ tìm thấy một căn phòng trống. Ừ thì phòng nhiều thật đấy nhưng tất cả đều bị khoá duy chỉ trừ một căn phòng. Chẳng cần biết căn phòng là của ai hay đã từng là của ai, Uee chỉ biết nó bây giờ là chỗ ngủ của mình. Uee phóng ngay lên giường và đánh một giấc...ZZz...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Chạm Trán Nảy Lửa Ở Phố Vampire

Bầu trời đêm mang một vẻ gì huyền bí đến lạ kì. Ánh trăng khuyết lười lười sáng vàng vạc trên trời cao. Bầu trời đêm nay không sao, chỉ có những áng mây lửng lơ trôi, những đám mây mang một màu tím kì bí. Và ở tại trong một con phố vắng người tối đen như mực, một con phố không to nhưng cũng mang một vẻ gì bí hiểm như bầu trời đêm..... Người ta đồn rằng con phố này thường nghe thấy tiếng gió gào thét, ánh đèn đường thì leo lét đung đưa liên hồi vì từng đợt gió, và điều đáng sợ nhất là nơi đây không hề có một ai sinh sống. Họ đã dọn đi đâu ? Không, tất cả họ đều chết. Điều kì lạ nhất là những cái xác đều khô cạn máu, tàn tạ như một cái cây héo úa vì nắng hạn hay lâu ngày không được tưới nước. Có người cho rằng bên trong con phố ấy ẩn chứa một điều bí ẩn, một bóng ma hay nói một cách chính xác hơn đó là Vampire - một sinh vật đã tồn tại suốt hàng thế kỉ nay. Vì những lí do đó mà không ai dám bén mảng tới đây và ưu ái dành cho nó một cái tên "Phố Vampire"....

- Chết tiệt ! - chàng trai lạ mặt đá chiếc lon vào tường kêu leng keng chỉ vài tiếng thì chiếc lon đã vỡ tan tành, một sức mạnh thật kinh hoàng.

Chàng trai lạ mặt với mái tóc đen dài trông rất lãng tử nhưng cũng không kém phần lạnh lùng. Ẩn dưới mái tóc dài ấy là đôi mắt màu xám khói nhưng ở chỗ hai con mắt ấy bây giờ là hai cục lửa lớn, có vẻ đang tức giận lắm. Trông bộ dạng hằn như một tay chơi thứ thiệt với chiếc áo sơ mi trắng phanh ngực khoác bên ngoài là chiếc áo khoác màu xanh đen kiểu gia đình quý tộc.

- Yuki, bình tĩnh đi anh - chàng trai đi bên cạnh hắn ta bấy giờ mới lên tiếng.

Chàng trai lạ mặt kia trông chẳng khác gì Yuki. Cũng mái tóc đen dài ấy, cũng đôi mắt ấy nhưng không có vẻ gì tức giận. Chàng trai này trông lịch thiệp hơn Yuki với áo sơ mi đen kiểu quý tộc. Coi bộ hai chàng này là anh em song sinh thì phải ?

- Em thì biết gì chứ, Reiden. Tất cả cũng chỉ tại em sơ suất, ra đòn không dứt khoát.

- Lại muốn bỏ trốn à ? - một giọng nói lạ mặt khác vang lên, có vẻ không nhượng bộ.

- Chết tiệt ! - Yuki nghiêng răng.

- Là các nguoi ! Đuổi theo cũng khá đấy - Reiden lạnh lùng nói.

- Bỏ trốn đâu có dễ - nói rồi chàng trai tóc vàng với đôi mắt xanh lam kia phóng ra hàng loạt những cục lửa vào Yuki, không phải là lửa bình thường mà đó là những cục lửa màu xanh tím bí ẩn.

- Lại là Lửa ma trời à, nhảm - Yuki tránh đòn một cách điêu luyện.

Yuki sử dụng sở trường của mình - Tăng hình, lao vào hai tên kia với khí thế như vũ bão nhưng không ngờ là hành tung của Yuki đã bị tên còn lại phát hiện nên Yuki bị hắn đánh úp với đòn tấn công nhanh như cắt.

- Khá lắm Chris - chàng trai tóc vàng khi này cười đắc ý.

- Đó là trách nhiệm của bề tôi, thưa cậu chủ Daniel - Chris hình như là thuộc hạ của Daniel nên có vẻ khiêm nhường.
- Chết tiệt ! Học...học... - Yuki vì quá sợ ý nên đã đánh đòn của Chris vào bụng nên thổ huyết.
- Anh Yuki..... - Reiden chạy tới chỗ Yuki.

Không để anh trai mình bị thương vô ích, Reiden bắt đầu xuất chiêu. Đôi mắt màu xám khói của Reiden ban đầu giờ chuyển sang màu đen tím. Bất chợt cuồng phong từ đâu kéo đến cuốn theo cả những mảnh đá bên nhón, sắc hơn cả dao phóng thẳng vào Chris và Daniel làm cả hai phải thận trọng đỡ đòn, tránh né. Nhân lúc ấy, Reiden khoác vai anh mình tẩu thoát.

- Đứng để ta tóm được các người - Daniel vùng nắm đấm đầm đấm thật mạnh vào tường làm cả bức tường sụp đổ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chủ Nhân Của Lâu Đài Wilson

Uee hiện đang say giấc nồng cho nên chẳng biết trăng sao gì tất. Không hề biết rằng toà lâu đài những tưởng là bỏ hoang mà Uee đang trú ẩn thế mà lại có hai bóng đen đang lăm lăm tiến vào. Là chủ nhân của toà lâu đài này chăng ? Hình như đó là bóng hai người con trai tầm hai mươi mấy thì phải. Người này khoác vai địu người kia, bộ dạng mệt mỏi, đầu đón, đang dần tiến về dãy hành lang tầng trên và để lại sau lưng những vết máu đỏ thẫm trên từng nấc thang đã đi qua.

Có lẽ tiếng bước chân của hai người bọn họ quá nhẹ quá êm cho nên Uee vẫn không phát giác ra họ đang tiến vào căn phòng Uee đang nằm. Tiếng mở cửa phòng kêu ken két cùng tiếng gió rít thổi qua chiếc lò sưởi, những âm thanh rộn cả gai óc.

Lúc này dường như Uee đã cảm nhận được có một điều gì đó đang diễn ra cho nên Uee bỗng trở mình, đôi mắt cố mở ra nhưng con buồn ngủ níu chặt quá làm Uee không tài nào mở mắt được. Uee vẫn chìm vào giấc ngủ say...

Bỗng người con trai nọ tiến gần đến chiếc giường Uee đang nằm, đặt người con trai kia lên giường rồi toan đi ra khỏi phòng nhưng chợt khựng lại vì tiếng hét thất thanh của Uee...

- Ahhhhh.... - Uee hét trong hoảng loạn.
- Cô là ai ??? - một giọng nói ồm ồm phát ra từ người con trai đang đứng cạnh cánh cửa.
- Anh... ? Anh ta... ? - Uee ấp úng, thẹn thùng đến không thốt nên lời, đan xen cả sự ngạc nhiên, nhìn về phía người con trai ấy một cách loè nhoè là vì căn phòng được bao trùm bởi bóng tối và chỉ được soi tỏ bằng ánh sáng leo lét của mặt trăng.
- Tôi là Reiden Wilson. Anh ấy là anh trai tôi - Yuki Wilson. Chúng tôi là chủ nhân lâu đài này. Và...cô đang làm gì ở phòng chúng tôi ? - Reiden nhìn Uee với ánh mắt đầy ngạc nhiên, đồng thời thấp sáng căn phòng chỉ bằng cái vỗ tay.

Flashback~

Uee trở mình. Cánh tay Uee hình như vừa chạm phải thứ gì đó. Nó...rắn chắc...nó...nó...hình như là thân thể của một người con trai ẩn hiện bên dưới lớp áo thì phải. Một thân thể rắn chắc với sáu múi bụng săn chắc. Theo phản xạ tự nhiên, Uee hét toáng lên. Uee bây giờ vô cùng tỉnh táo để nhận ra sự thật rằng có người lạ vừa vào phòng và đáng sợ hơn là hắn lại nằm trên giường cạnh Uee nữa chứ.

End flashback~

- Tôi...tôi cứ tưởng lâu đài này bỏ hoang nên... - Uee ngại ngùng.
- Ai bảo cô bỏ hoang chứ ?
- À...ừm... - Uee chợt nhìn sang người con trai cạnh mình rồi thốt lên - Thánh thần ời, máu. Anh ấy bị làm sao vậy ?

Uee choáng ngợp trong một vài giây với Yuki. Bởi Yuki không chỉ sở hữu một thân thể cường tráng mà còn có một gương mặt vô cùng điển trai nhưng toát lên một vẻ gì lạnh lạnh. Làn da Uee vốn trắng như tuyết nhưng còn phải đầu hàng trước Yuki. Điều kéo Uee về thực tại, thoát khỏi sự mê hoặc kia ấy chính là gương mặt đang toát mồ hôi vì đau đớn và thân thể bê bết máu của Yuki.

- Chuyện dài lắm. Có dịp tôi kể cô nghe. Phiên cô ra ngoài mang một thau nước giúp tôi - Reiden lạnh lùng nói.
- Nhưng tôi đâu biết đường đi nước bước của nơi này đâu.

- Cô cứ đi theo những ánh nến là đến nơi.

Nói rồi Uee nghe lời Reiden, đi theo những ánh nến dọc lối đi. Thật đúng như lời Reiden, sau khi đi hết hành lang rồi rẽ phải, đi mười bước rồi rẽ trái cũng tới phòng tắm. Uee lại một lần nữa choáng ngợp trước nơi này. Một phòng tắm thuộc đẳng cấp thượng lưu với đầy đủ tiện nghi và nhất là được lát bằng đá granite quý giá.

Uee hứng một thau đầy ấm áp nước, cầm theo một chiếc khăn rồi đi theo những ngọn nến trở về phòng. Và cùng lúc này Uee bắt gặp được một khoảnh khắc mà chỉ tồn tại trong trí tưởng tượng của Uee.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Vampire, Uee Bài Hát Diệu Kỳ

Dự là sẽ mang thau nước cũng như khăn vào phòng cho Reiden nhưng đôi chân của Uee chợt khựng lại và tận mắt nhìn thấy... Nhìn thấy Reiden rạch một đường thật sâu lên cổ tay mình, sâu đến độ máu tuôn thành từng dòng đỏ thẫm. Và điều khiến Uee bàng hoàng, hết kinh ngạc đến sững sờ đó là những dòng máu đỏ thẫm ấy của Reiden từng giọt, từng giọt chảy vào miệng Yuki. "Thật khủng khiếp ! Họ chắc chắn không phải người bình thường đâu. Lẽ nào lại là...là gì tự nhiên quên mất tiêu rồi vậy nè ?". Vâng, đây là những suy nghĩ đang lẩn quẩn, bồng bềnh trong đầu Uee.

- Đã đến rồi sao còn không vào - Reiden vốn đã biết Uee ngay từ khi Uee đến trước cửa phòng rồi nhưng tại vì đang "chăm sóc" cho anh trai nên thôi không lên tiếng.

- Ồ... - phải mất tận 5 giây Uee mới định thần lại sau khi giật bắn mình vì nghe tiếng Reiden gọi - Tôi vào ngay.

- Có phải...cô...đã nhìn thấy ? - Reiden nhẹ giọng từng chữ một.

- Ồ...không. Tôi...tôi...không thấy gì cả. Tôi chỉ mới vừa đến thôi. Chẳng thấy gì đâu - Uee áp ứng nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh, đánh trống lảng câu hỏi của Reiden.

- Không thấy ? Vì sao lại áp ứng như thế ?

- Tôi...tôi... - Uee cố lẩn tránh ánh mắt thăm dò của Reiden.

- Tôi đâu có ăn thịt cô đâu mà sợ - Reiden cười - Có phải cô đang nghĩ...anh em tôi là....Vam...pire.

- ...Vampire. Phải rồi, là Vampire, giờ mới nghĩ ra... - Uee đang tự ki ki bỗng giật bắn mình tập 2 khi nghe Reiden nói - Hà ? Là Vampire thật sao ???

- Cô...có sợ không ? - Reiden nhìn Uee với một ánh mắt rất kì lạ, một ánh mắt chân thành lắm luôn.

- À...ừ...ừm...có một chút...nhưng... - Uee ngập ngừng.

- Nhưng thế nào ? - Reiden nhìn chăm chăm vào Uee với đôi mắt xám khói đầy tò mò.

- ...Nhưng Vampire như anh trông cũng không có vẻ đáng sợ như tôi nghĩ - Uee nở nụ cười xinh như thiên thần.

- Hi. Lần đầu tôi mới nghe thấy có người không sợ Vampire đó.

- Thì đây cũng là lần đầu tiên tôi được gặp Vampire mà.

- Mà cô tên gì ?

- Uee.

- Uee ?! Một cái tên thật đẹp.

- Anh quá lời rồi. Reiden...

- Hà ?

- Tôi...anh...à...không biết...tôi có thể ở lại đây không ?

- Tất nhiên là được rồi. Toà lâu đài này rộng lớn mà chỉ mình hai anh em tôi sống nên cũng cô đơn lắm. Có cô làm bạn cũng vui.

- Thật không ? - Uee tròn xoe đôi mắt.

- Thật. Nhưng...trước tiên cô hãy giúp tôi thay quần áo cho anh Yuki với, một mình tôi làm không xuể - Reiden ngỏ lời.

- Nhưng...Yuki đang ngủ say. Lỡ tôi làm anh ấy...tỉnh giấc...

- Cô cứ yên tâm. Một khi anh trai tôi ngủ là ngủ say như chết. Đến cả trời sập anh ấy còn không hay nữa mà - Reiden cười.

- Ừm... - Uee khẽ gật đầu, bèn lên cời từng chiếc cúc áo sơ mi của Yuki trong khi Reiden đỡ anh trai mình dậy. Vì đây là lần đầu Uee chạm vào một người con trai cho nên cảm thấy vô cùng bối rối, thẹn thùng đến đỏ mặt. Toan cời đến chiếc quần, thì Uee đập loạn xạ hết trơn. Chạm vào chiếc cúc rồi lại thôi. Uee lắp bắp cầu cứu - Reiden...tôi...tôi...

- À...ừm... - Reiden nhìn nét mặt bối rối của Uee lúc này thì không khỏi buồn cười - Uee...phiền cô quay mặt đi, để tôi.

Một lát sau thì mọi việc cũng xong xuôi, Reiden mời Uee ra phòng khách tâm sự.

- Mời cô dùng.

- Trà thơm quá - Uee ngửi mùi thơm ngây ngất hoà quyện trong làn khói nghi ngút của tách trà đang cầm trên tay, Uee nhẹ nhàng chạm môi uống thử một ngụm, cứ chỉ từ cầm tách đến cách uống trà đều rất tao nhã và quý phái làm cho Reiden phải suy nghĩ nhiều về Uee - Vị cũng ngon nữa. Cảm ơn anh, Reiden.

- Đừng khách sáo. Mà này Uee, cô là tiểu thư gia đình nào mà lại phiêu du đến lâu đài Wilson này ? - Reiden đan những ngón tay vào nhau, chân bắt chữ ngũ đứng chắt một quý ông lịch thiệp.

- Không. Tôi chỉ là...một đứa trẻ mồ côi đến từ mái ấm Paradise thôi.... - nói đến đây giọng nói Uee bỗng chùng xuống và trĩu nặng một nỗi buồn.

- Tôi xin lỗi. Tôi không có ý làm cô đau lòng - Reiden cảm thấy có lỗi.

- Không không. Tôi đâu có buồn chuyện gì đâu. Chỉ là.... - Uee ngập ngừng - ...tôi đang nghĩ về ba mẹ tôi. Họ là ai ? Họ ở đâu ? Có biết chăng đứa con gái này đang nhớ họ....

Một cảm xúc dâng tràn trong lòng Uee khiến Uee thốt lên thành bài hát, chính ca khúc ấy đã làm thay đổi mọi thứ...

" Cớ sao tôi đang ở nơi này ?

Chốn tôi sinh ra ở đâu ?

Tại sao ký ức tôi mịt mù như một con bão ?

Nếu như tôi có một gia đình

Chốn nao bên kia đại dương

Biết đâu giờ này họ nhớ thương tôi nhiều.

.....

Tôi sẽ tìm thấy từng lời ca

Tiếng ca dẫn lối giùm tôi

Đến nơi của mai sau

Tìm ra quá khứ tôi

Có ai được biết rằng ngày sau

Sẽ bao giờ đôi về đâu

Nhưng tôi vẫn vững tin

Vì tôi biết một ngày

Tôi sẽ tìm thấy câu trả lời của riêng tôi."

Bài hát ngẫu hứng chứa bao nỗi niềm sâu lắng của Uee đã thổi sự sống vào mọi sự vật xung quanh. Những bụi hoa hồng dần hồi sinh và căng tràn sức sống. Hồ nước đã cạn khô từ lâu thì nước thì nơi nao bỗng chảy về. Những đám cỏ xanh mơn mơn thay cho đám rêu phong cổ kính. Gió thổi gào

thét. Mây đen cũng thôi cuộn xoáy. Ngay cả Reiden cũng bị tiếng hát của Uee mê hoặc. Tiếng hát ấy đánh thức bao nhiêu ký ức đã vùi chôn sâu trong tiềm thức của Reiden khiến Reiden không khỏi xúc động. Nhưng có lẽ luồng âm khí của nơi đây quá nặng nề hay sao mà khi tiếng hát Uee vừa ngừng là mọi cảnh vật lại trở về với cái đáng về u ám, ghê rợn như nó vốn có. Điều kì lạ này làm Reiden phải suy nghĩ nhiều hơn nữa về Uee.

- Đêm cũng khuya rồi. Chắc cô cũng buồn ngủ.
- Ừm, tôi cảm thấy hơi mệt.
- Tôi đã chọn cho cô một căn phòng đẹp nhất, cứ đi theo ánh nến là tới nơi.
- Vâng, cảm ơn anh, Reiden. Chúc anh ngủ ngon.
- Cô ngủ ngon.

Và rồi Reiden thức trắng cả đêm ấy để suy nghĩ về cô gái có giọng hát kì lạ này, một giọng hát có thể hồi sinh mọi vật...

- Uee, thân phận thật sự của cô là ai ???

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Yuki - Kẻ Khát Máu

Hoàng hôn dần buông xuống mang theo luồng không khí nóng bức của những ngày giữa hạ. Khoảnh khắc chập tối cũng là thời điểm thích hợp để Vampire bắt đầu đi săn như một thợ săn khát máu. Và Reiden cũng thế, thay quần áo để chuẩn bị đi săn.

- Anh đi đâu thế ? - Uee thấy Reiden chuẩn bị mở cửa ra khỏi lâu đài thì vô cùng thắc mắc.
- Đi săn - Reiden lạnh lùng đáp.
- Săn ???
- Phải, là đi săn. Uee....
- Hờ ?
- Cô nhớ là khi tiếp xúc với anh trai tôi đừng để anh ấy ngửi thấy mùi máu tươi. Yuki sẽ không dễ kiểm chế mình như tôi đâu - Reiden dặn dò.
- Anh ấy khủng khiếp đến như vậy cơ à ??? - Uee bàng hoàng sùng sốt.
- Ừ, không phải dạng vừa đâu. Nhớ kĩ lời tôi đó...
- Ừm..

Nói rồi thoát cái Reiden đã biến mất vào trong không khí chỉ như một cái chớp mắt. Quay trở lại với Uee, cảm thấy đói bụng, Uee xuống bếp chuẩn bị bữa tối cho mình. Mờ tù lạnh ra, Uee hoàn toàn ngạc nhiên vì nó chứa đầy thức ăn. Uee thầm nghĩ

- Reiden chu đáo thật - Uee mỉm cười.

Uee bắt tay vào việc nấu nướng từ món bò bít tết cho tới salad trộn đều trông thật bắt mắt, dậy hương lẫn vị. Cả món tráng miệng nữa chứ. Nhưng trong lúc gọt vỏ táo Uee đã sơ suất cắt trúng làm ngón tay đổ máu. Và đây sẽ là nguyên nhân khiến Uee gặp nguy hiểm chỉ trong chốc lát nữa ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Thiết nghĩ rằng bây giờ chắc Yuki cũng đã thức dậy và chắc hẳn đang rất đói. Uee dọn sẵn thức ăn ra bàn và lên phòng mời Yuki xuống ăn cùng. Thấy cửa phòng không đóng, Uee cũng quên mất là phải gõ cửa nên cứ như thế mà tự nhiên bước vào.

- Yuki ???? - Uee hoàn toàn ngạc nhiên khi trong phòng không có một bóng người - Ủa ? Anh ấy đâu rồi ?

Bất thành linh Yuki từ đâu xuất hiện ngay phía sau lưng Uee với bộ dạng không mặc áo, để lộ ra làn da trắng cùng cơ ngực săn chắc, những múi bụng và cơ bắp cuộn cuộn.

- Cô là ai ???
- Ahh... - đột nhiên có tiếng phát ra đằng sau lưng làm Uee giật bắn mình, Uee quay lại - Hà ? Yuki ???

- Sao lại biết tên tôi ? - Yuki thắc mắc.

Uee chưa kịp phản ứng gì thì thái độ của Yuki chợt thay đổi một cách lạ lùng. Đôi mắt xám khói của Yuki biến thành màu đỏ máu và nhìn chăm chăm vào Uee. Hai chiếc răng nanh của Yuki bắt đầu mọc dài ra. Đến giờ phút này Uee cũng chẳng thể hiểu nổi lý do vì sao Yuki lại biến đổi như vậy thể nhưng trong lòng Uee đã bắt đầu dấy lên một cảm giác bất an. Bất chợt Yuki lao đến dồn Uee vào góc tường, hai tay níu lấy vai của Uee trông như là hai người yêu nhau sắp môi kề môi ấy.

- Đừng sợ, con mồi của tôi. Máu. Chỉ một chút thôi..... - lời nói của Yuki làm Uee sờn cả tóc gáy.

- Con mồi ? Máu ? - lúc này lời dạn dò khi nãy của Reiden bỗng bỗng bình ảm ảnh tâm trí Uee "...đừng để anh ấy ngửi thấy mùi máu tươi...". Uee chợt nhớ đến vết thương vừa bị dao cắt trúng. Uee hốt hoảng tìm cách bỏ trốn.

- Đừng chạy, vô ích thôi - Yuki quơ tay làm cánh cửa phòng đột ngột khép chặt khiến Uee không thể nào trốn chạy - Chỉ một tí máu. Không đau đâu...

- Yu...Yuki...anh...b....bình tĩnh lại đi - không chạy ra ngoài được, Uee bèn xoay sở với hy vọng Reiden về kịp để cứu mình. Uee vừa chạy, vừa né, vừa hết lời khuyên Yuki.

Nhưng Yuki hoàn toàn bị mùi máu tươi và cơn khát máu kiểm soát tâm trí, không nghe thấy những lời Uee nói. Yuki và Uee cứ đuổi bắt như mèo vờn chuột mãi cho đến khi Uee vấp phải cạnh giường, té nhào lên chiếc giường ngủ. Yuki thấy thế cũng lao lên giường, đè Uee xuống dù cho Uee cố vùng vẫy, cào cấu để lại những dấu tích trên cơ thể Yuki nhưng vẫn không cách nào thoát ra được. Ta nói nếu mà không hiểu rõ nguyên nhân thì từ ngoài nhìn vào cứ ngỡ rằng Yuki đang cưỡng hiếp Uee không á. Uee hiện đang đứng trước mối nguy hiểm ngàn cân treo sợi tóc, đứng trước nguy cơ bị cạn khô máu mà chẳng có ai giúp đỡ. Trong khoảnh khắc mà răng nanh của Yuki suýt chút nữa thì cắm vào cổ Uee ấy bởi Uee cảm nhận rất rõ hơi thở ảm áp của Yuki phả vào cổ mình, Uee tình cờ chụp lấy chiếc đèn ngủ trong phòng và nện vào sau gáy Yuki một phát khiến Yuki bất tỉnh dân sự ngay và luôn.

Cùng lúc ấy, Reiden có linh cảm xấu khi để cho Uee ở nhà một mình với anh trai Yuki của mình nên vội Dịch chuyển tức thời về đến lâu đài Wilson. Về đến nơi gọi hoài mà chẳng thấy Uee lên tiếng nên Reiden không khỏi lo lắng, vội vàng vàng chạy lên phòng Yuki. Đập ngay vào mắt Reiden là cảnh tượng Yuki đang nằm ôm chăm lấy Uee ở trên giường. Reiden cảm thấy trái tim mình như có cái gì bóp nghẹn mà chẳng thể hiểu vì sao, một cảm giác Reiden chưa từng có trong đời. Đờ anh trai mình ra khỏi người Uee, Reiden hỏi han Uee

- Uee, cô không sao chứ ? Có bị thương chỗ nào không ? - Reiden nhìn Uee với một ánh mắt đầy sự quan tâm.

Uee không nói không rằng, ôm chăm lấy Reiden và khóc nức nở trong một sự hoảng loạn tột cùng. Điều này khiến Reiden không khỏi xót xa, trái tim Reiden cũng đã lồi một nhịp.

- Nín đi, Uee. Mọi chuyện qua hết rồi - Reiden vẫn giữ nguyên tư thế là một chỗ dựa vững chãi cho Uee tựa vào.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chạm Mặt

Từ cái đêm hôm ấy, Yuki luôn tự cảm thấy mình có lỗi, luôn muốn tìm cơ hội để nói lời xin lỗi với Uee nhưng Uee mỗi lần nhìn thấy Yuki lại nhớ tới cái viễn cảnh "giường chiếu" ấy nên vô cùng khiếp sợ, cứ luôn tìm cách lẩn tránh. Có một dấu chấm hỏi lớn được đặt ra ở đây rằng chàng Vampire lạnh lùng mang tên Yuki đã biến đầu mất tiêu rồi ??? Là một kẻ lạnh lùng, vô cảm, khát máu mà lại cảm thấy có lỗi trước một con người bình thường vốn được xem như con mồi của mình ư ??? Chuyện quái gì đang diễn ra đây ???

Sau một đêm dài nói chuyện với Reiden, Yuki mới hiểu hơn về Uee, về cuộc đời bất hạnh từ nhỏ của Uee. Trong lòng Yuki bỗng thức tỉnh một niềm cảm thông sâu sắc mà những tưởng rằng bị vui chôn sâu đã từ lâu lắm rồi. Yuki định lòng mình sẽ tìm cơ hội để bày tỏ lời xin lỗi với Uee.

Sáng hôm ấy, như mọi ngày, Uee lại ra vườn hoa hồng u ám đầy ghê sợ ấy để chăm sóc những bông hoa. Đối với Uee, đó không phải là những bông hoa chết mà bên trong nó luôn ẩn chứa một sức sống mãnh liệt nhưng chỉ bị lu mờ vì vẻ u ám của mọi vật xung quanh. Dường như chỉ mình Uee nhìn thấy điều ấy. Vốn là một cô gái nhạy cảm, Uee bỗng tức cảnh sinh tình thốt lên khúc hát ngẫu hứng.

* Ngày gọi tia nắng lóng lánh qua hàng mi

Chờ nụ cười em tươi lung linh trên phố

Ngại ngần như thế

Đôi môi em khẽ cười, đôi chân em cất lời

Tình yêu ngày xanh là em hồn nhiên

Vui là con gái, ha, vui là con gái, ha

Địu dàng đôi mắt biết hát thay lời ca

Đề mùa thu qua buông hương lên mái tóc

Nhẹ nhàng em nghe trên cao kia nắng về

Xua tan đi chút buồn

Là em hôn ghen, chờ mong tình yêu

Vui là con gái, ha, vui là con gái, ha

Nắng cho em ngày yêu

Vui là con gái, ha, vui là con gái, ha

Nắng cho em mộng yêu

Na na na, na na na na

I'm a girl ✧

Đâu đó đằng sau những bức tượng bên trong khuôn viên vườn hoa, có một ai đó đã đứng ở đấy và lắng nghe giai điệu du dương từ lời ca của Uee. Không ai khác đó chính là Yuki. Anh chàng đã len lút đứng đấy với bó hoa hồng trong tay mong tìm được cơ hội để nói lời xin lỗi với Uee. Và cũng vì thế mà Yuki đã tận mắt chứng kiến được sức mạnh đến từ giọng hát của Uee. Khung cảnh xung quanh Uee dường như được hồi sinh, mọi thứ trở lên xinh đẹp và lung linh như trong mộng. Ngay cả Yuki cũng bị cuốn vào bài hát. Nhưng rồi một ý nghĩ chợt loé lên trong đầu đã kéo Yuki về với thực tại.

- U...Uee.... - Yuki với bó hoa sau lưng tiến tới chỗ Uee.

- Yuki ? - viễn cảnh đêm ấy lại tái diễn trong đầu Uee khiến cô nàng không dám đến gần Yuki, chàng tiến một bước nàng lại lùi một bước.

- Tôi không có ý...làm cô đau như...đêm trước đâu. Chỉ tại tôi không kiềm chế được bản thân. Tôi muốn....nói lời xin lỗi.... - Yuki ngại ngần tặng bó hoa cho Uee.

- Hơ ? Yuki ? Anh... - Uee ngạc nhiên - Yuki, anh đâu rồi ?

Đặt bó hoa vào tay Uee xong Yuki biến mất vào không khí khiến cô nàng không khỏi ngạc nhiên lẫn cảm kích trước thành ý của Yuki. Uee mỉm cười.

- Yuki.....

- Uee, cảm ơn cô đã chấp nhận lời xin lỗi của tôi..... - Yuki hình như vẫn chưa đi xa.

- Hơ ? Sao mình nghe thấy tiếng Yuki ở quanh đây ? - rõ ràng là nghe thấy tiếng Yuki vắng vắng đâu đây nhưng tìm hoài cũng chẳng thấy bóng.

▶▶▶ ✧ ▶▶▶ ♪ (♯ ∇ ♭) ♯ ◀◀◀ ✧ ◀◀◀

Ngày hôm sau, Uee đã dậy sớm để chuẩn bị bữa sáng mời hai anh em nhà Wilson xuống ăn cùng.

- Wow! Mùi thơm quá! - Reiden ngửi mùi thức ăn Uee nấu mà em bụng cứ cồn cào - Ăn thôi.

- Hi - thấy Yuki vừa bước xuống, Uee liền gọi - Yuki, mau ăn kéo nguội.

- Tôi...tôi không đói - thái độ của Yuki thay đổi 360 độ trở thành một kẻ lạnh lùng như trước đây.

Nói rồi Yuki bỏ ra ngoài. Uee thấy thế thì vô cùng bất ngờ lẫn tiếc nuối.

- Tính anh ấy là như thế. Uee, cô đừng để tâm.

- Ừm

- Cảm ơn cô về bữa sáng. Ngon lắm

- Hi. Không có chi.

Xong bữa sáng, Reiden cùng Uee nào là rửa chén, nào là cười nói vui vẻ khiến một ai mà ai cũng biết cảm thấy không được thoải mái nhưng vì an toàn

của Uee cho nên để cô nàng tránh càng xa càng tốt. (Haizzz, rõ là tiếng sét ái tình xẹt ngang tim chàng Vampire lạnh lùng này rồi hay chỉ là cảm giác hồi lỗi đây ta ???).

Hôm nay Uee lại muốn dạo phố, sẵn tiện đi mua vài thứ. Cho nên nhờ Reiden hộ tống một đoạn.

- Có hai cách để ra khỏi lâu đài này. Thứ nhất cô phải là một Vampire. Thứ hai cô phải biết Teleport (tạm gọi là Dịch chuyển tức thời xuyên không gian).

- Hà ??? Sao mà khó vậy ??? - Uee nghe như sét đánh ngang tai.

- May cho cô là tôi có khả năng Teleport đấy. Không phiền nếu cô....

- Tôi thế nào ???

- ...ôm tôi... (rõ là thấy Uee nhà ta xinh đẹp rồi tính lợi dụng à)

- Ô...ôm...ôm anh - Uee đỏ mặt.

- Để tôi Teleport được thuận lợi ấy mà - Reiden gãi đầu.

- Haiz - Uee thờ dài một tiếng rồi cũng đồng ý - Thôi được.

Uee bước đến gần Reiden. Hai tay vòng qua ôm lấy eo Reiden. Lo sợ vì lần đầu Teleport nên Uee úp mặt vào ngực Reiden khiến anh chàng cảm thấy bối rối. Thế là cả hai cùng dịch chuyển đến thành phố lớn

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: 7.2 : Chạm Mặt

- Uee, cô mở mắt ra được rồi - Reiden nhìn thấy thái độ của Uee thì nửa buồn cười nửa thú vị, trong suốt khoảng thời gian Teleport Uee cứ nhắm nghiền hai mắt và úp mặt vào ngực Reiden, miệng thì luôn lẩm bẩm cầu nguyện bình an.

- Đã tới nơi rồi sao ??? - Uee mở to hai mắt, vô cùng ngạc nhiên khi trước mặt mình là thành phố lớn Madelyn với những khu chợ sầm uất. Và điều làm Uee ngạc nhiên nhất đó chính là sự có mặt còn nguyên vẹn không mất mát một phần cơ thể nào của mình - Wow! Reiden, anh tài thật.

- Chuyện nhỏ mà. Uee nè...

- Hờ ??? - Uee ngờ ngạc như một con nai vàng quần chết bác thợ săn, á nhầm đạp trên đám lá khô mới đúng chứ $\geq \dots \leq$.

- Tôi có việc bận đi trước. Phiền cô đi dạo vài vòng đến 2h chiều thì có mặt tại đây để tôi Teleport đưa cô về - Reiden căn dặn.

- Ok - Uee giờ tay làm kí hiệu OK!! rồi thoáng chốc lát đã hút bóng đèn sau dòng người xe qua lại tấp nập.

- Uee...nhớ giữ cho mình an toàn nha... - nói rồi Reiden Teleport đi giải quyết công việc của mình (là việc trọng đại gì thì chap sau sẽ rõ nhé!).

Như chú chim nhỏ sổ lồng, Uee tự do tự tại đi mua sắm những thứ cần thiết cho mình sau những ngày "giam lỏng" ở lâu đài Wilson. Mua gì thì mua những vẫn không quên mua quà cho hai anh chàng Vampire với đôi mắt màu xám khói Reiden và Yuki. Uee toan lựa áo khoác, áo vest, áo ghi lê.... nhưng thiết nghĩ rằng ở đẳng cấp quý tộc sang trọng như họ thì những thứ tầm thường rẻ tiền này không xứng. Mua trang sức bạc như dây chuyền, vòng tay, nhẫn,...thì Uee nghĩ có lẽ họ không cầu kỳ, kiểu cách như thế hay thậm chí xem chúng là những thứ vướng víu. Dừng lại trước cửa hàng bánh ngọt, tiện thể ngó sang cửa hàng đồ lưu niệm, Uee nảy ra một ý tưởng hơi điên nhưng chắc ổn. Uee lần lượt bước vào hai cửa hàng để mua vài thứ, à không xem vài thứ chứ. Ngắm nghía hàng loạt mẫu bánh, mẫu đồ lưu niệm, Uee đã nghĩ ra nên tặng món quà gì cho bọn họ rồi.

- Reiden có tâm hồn ăn uống. Vậy thì mình sẽ làm bánh gato tặng anh ấy. Còn Yuki ???

- Ôi trời, sao lại tính làm tặng tôi những thứ con gái ấy chứ. Gấu bông, lọ sao ước, dreamcatcher,...toàn thứ linh tinh - thì ra anh chàng Yuki nhà ta không yên tâm để Uee ra ngoài một mình nên lên lút Tầng hình âm thầm theo sau làm vệ sĩ riêng đây mà. Lại còn tự tiện dùng khả năng ngoại cảm thiên phú là Đọc suy nghĩ của người khác để biết Uee đang nghĩ gì nữa chứ. Quá thể rồi.

Không biết quyết định của Uee như thế nào mà cô nàng tung tăng xẹt ngang vài shop để mua nguyên vật liệu cần thiết cho món quà. Chợt Uee dừng chân lại trước một cửa hiệu váy....cưới. Hà ??? Có nghe nhầm không ??? Uee muốn lên xe bông làm dâu nhà chồng à ??? Không. Là thật đấy. Uee hoàn toàn chôn chân trước cửa hiệu váy cưới nhưng cô nàng thấy mình vẫn còn trẻ và muốn được đi chơi, không có ý định rửa tay gác kiếm đâu hen. Yên tâm $\geq \dots \leq$.

Trong đầu Uee bỗng hiện lên cảnh một lễ đường long trọng, đẹp như trong mơ (thì rõ là đang mơ giữa ban ngày mà, ảm thật rồi). Uee trông thật xinh đẹp lung linh trong bộ váy cưới đuôi cá dài 3.5m, phía trước là váy ngắn xếp tầng ngang đùi, áo cúp ngực, sau lưng có một đôi cánh cupid bé xíu xinh xinh. Ai kia đang tàng hình đứng từ xa đọc suy nghĩ Uee mà cũng phải há hốc mồm, lau đi nước dãi mấy lần vì nhan sắc đẹp khuynh thành của nàng. Về đẹp của Uee có thể ví như là một thiên sứ hạ phạm (*Na : thì Uee chính là... *Uee *bị miệng Na* : suýt, bí mật của chị em mình *Na *gật lia lia* : Dạ, chị yêu dấu). Yuki càng ngạc nhiên mém té xỉu suýt thì quên mất mình đang tàng hình khi nhìn thấy chú rể đứng bên cạnh Uee là... Là ai thì chia thái độ của Yuki thành hai giai đoạn sẽ rõ.

* Stage 1: Yuki bất ngờ khi nhìn thấy người con trai đang sánh bước cùng Uee bước trên thảm đỏ chính là.....Reiden, em trai song sinh tính cách khác một trời một vực của mình. Yuki trầm ngâm, đứng như chết lạng trong 5s. 1s...2s...3s...4s...5s... Đôi mắt Yuki ánh lên một vẻ nuối tiếc. Ta có thể thấy bên trong lớp vỏ bọc của anh chàng Vampire lạnh lùng, khát máu, những tưởng là vô cảm này lại là một chàng trai nhạy cảm, đa sầu đa cảm. Yuki cúi mặt không muốn đón nhận sự thật trước mắt mặc dù biết đó chỉ là trong suy nghĩ của Uee.

* Stage 2: Yuki chấp nhận đối mặt với sự thật, tiếp tục xem tiếp diễn biến hôn lễ trong mơ của Uee. Vừa ngước mặt lên, Yuki lại tiếp tục đứng hình trong 5s. Anh chàng cảm thấy cơ thể mình nóng ran, mặt đỏ au, tim đập loạn xạ như muốn nổ tung. Và cũng chính lúc này con đau tim lại ập đến với Yuki khi mà chính Yuki tự đặt ra cho mình câu hỏi "Em thật sự muốn ở bên tôi cả đời sao, Uee ?". Vâng, đáp án đã rõ. Hình ảnh người con trai đứng cạnh Uee nói "Con đồng ý", người đeo nhẫn cho Uee, trao Uee nụ hôn ngọt ngào không ai khác chính là Yuki. Vâng khẳng định lại lần nữa là Yuki Wilson. Còn tại sao trước đó con bé này nghĩ đến Reiden, bắt cả hai tay, ngoại tình trong tư tưởng thì không rõ.

Tại sao con đau tim lại đột ngột ập đến với Yuki khiến anh chàng quần quai, vật vã toát mồ hôi, lúc tàng hình lúc hiện hình ? Bệnh tim ư ??? Không, đó là lời nguyền độc ác mà "bạn gái hờ" của Yuki đã gieo vào 300 năm trước. Nữ bá tước Vampire xinh đẹp Vanessa Kingston đệ tử đã yêu thầm Yuki suốt 500 năm qua nhưng bị chàng khước từ tình yêu. Vì chữ yêu cùng chữ hận quyện lại thành một, Vanessa đã dùng năng lực Nguyên rủa của mình mà một vampire cao cấp mới có thể mà gieo lời nguyền quái ác này lên trên người Yuki. Cứ mỗi khi Yuki thật lòng với một cô gái nào đó, có tình cảm đặc biệt với người con gái nào thì cả cơ thể anh sẽ đau quần quai như kiến cắn, vật vã toát mồ hôi, nửa nóng nửa lạnh. Và cũng vì như thế mà Yuki đã không bên cạnh bảo vệ được Uee.

Quay trở lại với Uee, cô giật bản mình khi nghĩ Reiden là chú rể của mình, lại càng ngạc nhiên hơn nữa khi nghĩ Yuki sẽ là người cả đời này mình muốn gắn kết. Uee ngại ngừng đỏ mặt khi nghĩ về Reiden. Còn đối với Yuki, mỗi khi nghĩ đến anh thì trái tim cô luôn lồi một nhịp. Uee không thể hiểu trái tim mình đang nghĩ gì ? Rốt cuộc tình cảm này của mình sẽ trao cho ai ? Đó vẫn còn là một ẩn số đối với Uee.

Uee thôi không nghĩ vẩn vơ, lung tung nữa. Cô bước đi tiếp nhưng vừa đi được vài bước thì cô đã bị một thanh niên tóc vàng chặn đường giờ trò trêu hoa ghẹo nguyệt.

- Cô em, khoan đi đã. Ở lại...hầu hạ anh một tí nào - bản tính của Daniel vốn háo sắc, tuy đẹp trai nhưng biến thái, thấy gái đẹp là trêu đùa, thậm chí còn tìm vài em lên giường để mà sung sướng được vài hôm thì lộ bản chất Vampire ra, hút cạn máu họ rồi đốt xác thành tro. Thật là biến thái và tàn nhẫn.

- Ai rảnh ở không mà hầu hạ loại người như anh chứ. Tránh đường cho tôi qua - Uee tìm cách chạy trốn nhưng chạy đâu cho thoát khi mà Daniel đã muốn cô trở thành người tình của mình.

- Ấy ấy, vui về một tí thì có làm sao đâu. Nói cho em biết, tiền bồi đại gia đây không thiếu. Chỉ cần làm người tình của anh, em sẽ có tất cả, babe à - Daniel cười gian tà.

- Tránh ra đi mà.

"Bốp", Uee tát Daniel một cái rồi toan bỏ chạy nhưng vừa quay đầu cô đã bị thuộc hạ trung thành của Daniel là Chris giữ lại.

- Anh là ai ? Tránh ra.

- Cậu chủ tôi muốn thứ gì thì phải có cho bằng được, làm sao mà tôi có thể cho cô đi dễ dàng như vậy được - Chris dang tay chắn ngang đường không cho Uee qua.

- Anh...anh...

- Được. Em tát hay lắm - Daniel lấy tay nhắc cằm Uee lên mà nói bằng giọng đều đặn - Anh thích. Anh thích loại con gái cá tính như em. Càng giận lại càng xinh.

Daniel đưa đôi môi đến gần toan hôn vào cổ Uee nhưng cô nàng đã chống chế thành công. Toan bỏ chạy thì Uee bị Daniel nắm vai kéo lại làm rách luôn vai áo Uee, không chỉ thế 5 dấu móng của Daniel hằn in lên làn da trắng hồng của Uee 5 đường dài rỉ máu. Và chính mùi máu tươi hấp dẫn từ vết thương của Uee đã thu hút Daniel và cả Chris, đã đẩy lên trong họ cơn khát máu cồn cào sôi sục.

- Ấy da.... Đau quá - Uee vấp ngã trong khi trốn chạy, càng đau đớn hơn khi máu ở vết thương trên vai của Uee dần trở thành màu đen ngòm chứng tỏ trong móng tay Daniel có độc (ngoài Lửa ma trời ra thì Vuốt kịch độc là năng lực thứ hai của Daniel).

Ngay lúc dầu sôi lửa bỏng này mà Yuki và Reiden chẳng thấy đâu. Uee cảm thấy cô đơn, lạc lõng, lẻ loi và vô cùng sợ hãi suýt thì phát khóc. Daniel và Chris hai mắt rực lửa long sông sọc lăm lăm tiến tới gần Uee thì Uee lại càng lết ra xa.

- Các anh...các anh là...vampire... - Uee sợ hãi nhận ra sự thật trước mắt. Hai tên kia có bộ dạng giống như Yuki đêm ấy, mắt đỏ máu, răng nanh mọc dài, bị cơn khát máu khống chế. Rõ là vampire không sai.

- Phải, cô thông minh lắm. Giờ thì cho tôi cần một cái đi nào - Chris nhìn Uee bằng cặp mắt thèm thuồng.
- Chỉ một vết cắn, không đau đâu em. Vài cc máu thôi mà - bộ dạng Daniel muốn ăn tươi nuốt sống Uee.
- Không...Đừng mà...Khôngggggggggg - tiếng Uee kêu thất thanh dường như đã lay động được ai đó.

"Bụp", "chát", "bốp", "xoạc", "ầm", "xoảng", hàng loạt những tiếng động vang lên. Đến khi Uee mở mắt ra đã thấy Daniel và Chris nằm gục bên bức tường đối diện và hiện ra trước mắt Uee là Yuki.

- Xin lỗi tôi đến trễ, em không bị làm sao chứ ?
- Yuki...tôi...đau lắm... - hơi thở Uee dần yếu ớt, cô ngã vào lòng Yuki.
- Chết, em bị trúng Vuốt độc rồi. Không mau giải độc sẽ nguy mất - Yuki vô cùng lo lắng cho Uee.
- Tôi không sao. Yuki, coi chừng phía sau.

Chris lao đến với cú đâm thật mạnh nhắm vào Yuki nhưng Uee đã dùng tấm thân mình đỡ cho anh khiến cô thổ huyết.

- Uee, sao em lại ngốc thế ? Em là người thường làm sao có thể chịu được chứ - Yuki mếu máo nhìn tấm thân bê bết máu của Uee.
- Không sao. Chỉ cần anh bình yên là...tôi vui rồi - Uee ngất xỉu.
- Uee, không... - Yuki vô cùng đau đớn.
- Lãng mạn quá - Daniel vỗ tay vui mừng trên sự đau khổ của Yuki.
- Đồ chó chết.

- Xinh như hoa mà lại hy sinh vì tên yếu đuối như người thật không đáng. Thôi thì đã ta tiễn em ấy một đoạn - nói rồi Daniel phóng ra một loạt những ngọn lửa đủ màu xanh tím vào Uee.

- Bước qua xác ta trước đã - Yuki dùng sức của mình để cản đòn tấn công của Daniel, không để Uee phải chịu thêm bất kỳ một tổn thương nào nữa.

Yuki phản công liên tục tung ra những đòn hiểm, những cú đánh móc khiến Daniel trở tay không kịp. Chris thấy thế dùng Tia lửa điện từ đằng xa bắn thẳng vào Yuki khiến anh bị thương nghiêm trọng. Daniel thừa dịp cũng xông lên đánh Yuki mấy cước, hết đâm vào ngực, vào bụng khiến Yuki thổ huyết rồi túm lấy cổ ném vào tường, lên gối ném Yuki xuống đất làm mặt đất tan nát. Thấy Yuki và Uee người thoi thóp người kiệt sức Daniel và Chris phui tay bỏ đi coi như làm một chút việc thiện.

- Uee...tỉnh lại đi con...con vẫn còn cả chặng đường dài phía trước. Con không được gục ngã - một bàn tay thần thánh nào đó xoa nhẹ đầu Uee, rồi vuốt nhẹ dọc thân thể Uee mang theo một thứ ánh sáng xanh lam. Thứ ánh sáng ấy lan toả khắp người Uee. Rồi người ấy biến mất.
- Mình...mình đang ở đâu đây ? - thứ ánh sáng xanh lam kì diệu ấy đã giúp Uee phục hồi sức khoẻ, giải độc, giảm bớt cơn đau khiến cô dần tỉnh táo - Yuki....anh Yuki....

Uee quay sang thấy Yuki đau đớn nằm cạnh bức tường đổ nát, gạch đá đè lên thân thể bê bết máu của anh thì vừa sợ vừa khóc nức nở.

- Yuki, tỉnh lại đi. Nói gì với em đi. Híc.
- Uee...em đừng khóc - bàn tay yếu ớt của Yuki cố lau đi những dòng nước mắt lăn dài trên má Uee.
- Anh...anh đừng có bị làm sao nha. Híc. Đừng...đừng bỏ...em. Hứa với em, đừng rời xa em. Híc.
- Chắc tôi...không thể hứa...với em rồi. Không thể nhìn thấy...món quà em...tặng tôi...
- Huhu...không đâu...anh nhất định không sao mà.
- Thay tôi...chăm sóc cho...Rei...đen

Dứt lời là Yuki cũng xuôi tay nằm yên bất động. Uee ôm anh khóc nức nở....

Chuyện gì sẽ diễn ra tiếp theo đây ? Yuki chết thật sao ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: 8.1 : Hồ Đá Pha Lê

Từ trên không trung, bầu trời bỗng nổi trận cuồng phong dữ dội mang theo những cơn gió gầm rú, ẩn sâu bên trong trận cuồng phong mới nổi dậy ấy là một cơn thịnh nộ dường như sắp bộc phát. Và Reiden bước ra từ trong trận gió đó, tận mắt chứng kiến cảnh Uee ôm anh trai mình khóc nức nở. Cõi lòng Reiden chợt nhói lên một nỗi đau day dứt. Không một lời giải thích Reiden cũng hiểu chuyện gì đang diễn ra. Reiden cảm thấy cay cay nơi sống mũi, khoé mi ươn ướt.

- Yuki.... - Reiden xót xa nhìn anh trai mình nhưng rồi khuôn mặt anh chợt bừng sáng, một ý nghĩ loé lên khi Reiden chạm tay vào tim Yuki - Vẫn còn một nhịp tim yếu ớt, vẫn còn cơ hội cứu sống anh ấy.

- Thiệt sao ??? - chính lời nói của Reiden đã thấp lên một tia hy vọng le lói trong trái tim Uee.

- Ủ, mau. Chúng ta về lại lâu đài.

Reiden bế Yuki trên tay. Uee cũng níu cánh tay Reiden để cùng Teleport về lâu đài. Nhưng tạo hoá thích trêu ngươi con người, người tốt thì đoán mệnh. Reiden vừa đặt Yuki lên giường thì cũng là lúc Yuki trút hơi thở cuối cùng. Reiden không thể chấp nhận được sự thật đau lòng này, anh liên tục đâm vào tường khiến nó dần sụp đổ, đến độ tay rướm cả máu. Reiden tự trách mình sao lại tối tệ, trách mình quá bất lực không đủ khả năng cứu anh trai.

- Tại sao chứ ? Tại sao lại như vậy ? Grrr...Yuki.... - những giọt nước mắt lăn dài trên má Reiden nức dù anh đã hứa với Yuki rằng là con trai nhà Wilson thì không bao giờ được khóc.

- Yuki...Anh tỉnh lại đi...tỉnh lại đi mà..Huhu.... - Uee khóc nức nở, cố lay lay người Yuki tỉnh lại nhưng vô vọng.

- Uee.... - một giọng nói chợt vang lên trong đầu Uee mà chỉ cô mới nghe thấy.

- Là ai ??? Ai đó ??? - Uee quay qua quay lại cố tìm xem giọng nói bí ẩn ấy phát ra từ đâu.

- Uee...năng lực tiềm ẩn...hãy đánh thức năng lực tiềm ẩn của con...

- Năng lực tiềm ẩn ? Người nói gì con không hiểu ? Năng lực gì ? - Uee lơ ngơ trước những lời nói kì lạ chẳng đầu chẳng đuôi.

- Bài hát đến từ đại dương...dùng năng lực cùng giọng hát của con....cứu Yuki.... - giọng nói văng vẳng bên tai, thấp thoáng trong đầu Uee nhỏ dần, nhỏ dần rồi biến mất.

- Năng lực tiềm ẩn ? Bài hát đến từ đại dương ? Giọng hát của mình ? Là ý gì đây ta ?

Sau một lúc suy tư, Uee dường như đã chiêm nghiệm ra huyền cơ ẩn sâu lời nói úp mở mập mờ ấy. Uee lấy lại bình tĩnh, hít thật sâu, mở rộng tâm trí, mở rộng trái tim, để cả tâm hồn lẫn trái tim hoà cùng nhịp đập. Uee cất lên giọng hát ngọt ngào xuất phát từ tận đáy tim.

※ Sóng vỗ ngàn năm vẫn xô bờ

Toả sáng lung linh giữa đại dương

Mang tiếng hát của biển khơi hoà vào hơi thở của cuộc sống

Ước chi anh có thể bên em ngay lúc này

Bằng giai điệu du dương của biển khơi

Bằng giọng hát thiên sứ

Hãy mang anh về bên em..

Chợt cả cơ thể Uee phát ra một thứ ánh sáng màu hồng huyền bí, đẹp đến lạ kì. Mái tóc bạch kim Uee tung bay theo từng giai điệu trong bài hát của Uee. Dưới chân Uee và chỗ Yuki nằm bỗng xuất hiện một vòng tròn xanh lam với kí hiệu Mặt Trăng lưỡi liềm ôm trọn ngôi sao với đôi cánh thiên sứ. Uee dường như hiểu được mình đang làm gì. Cô chủ động đặt bàn tay mình lên trái tim Yuki. Uee làm gì vậy nè ?

...Về bên em, trở về bên em

Với phép màu trong từng giai điệu biển cả

Không thể lực nào có thể cướp mất anh

Mang lại hơi thở, mang lại nhịp đập con tim

Oh, hãy mang anh về bên em...về bên em..

Mang lại sự sống, thấp sáng lên tia hy vọng

Oh, hãy quay về bên em...về bên em...✱

Thình thịch...thình thịch.....thình thịch thình thịch.... Rốt cuộc trái tim Yuki đã đập trở lại. Yuki sống lại thật rồi. Reiden hoàn toàn bất ngờ, đứng trơ ra trước những gì Uee làm và thầm cảm ơn cô đã cứu sống anh trai mình. Thấy tim Yuki đập trở lại, Uee mừng lắm

- Yuki... - Uee lay người anh.

- U...Uee... - Yuki từ từ tỉnh lại, mở to đôi mắt ra - Tôi...tôi còn sống ? Có phải tôi đang nằm mơ ?

- Không. Là sự thật - Uee thấy Yuki tỉnh lại, còn nói và cử động được thì hạnh phúc đến phát khóc.

- Anh hai à. Anh không mơ đâu. Chính Uee đã kéo anh về từ cõi chết đó - Reiden nói.

- Uee...cảm ơn em đã...cứu tôi một mạng.

- Hi - Uee mỉm cười - Chuyện nhỏ mà.

Bất chợt Uee cảm thấy đầu óc mình quay cuồng, tâm trí đảo lộn, nhìn lên trần nhà thì quay mòng mòng, nhìn Yuki thì thấy đến 3 Yuki. Uee chịu không nổi nữa, có lẽ vì kiệt sức nên Uee ngất xỉu, gục ngã vào người Yuki.

- Uee, em/cô bị làm sao vậy ? - hai anh em cùng đồng thanh.

- Em bé Uee lên giường đi. Anh thấy mình khoẻ rồi - Yuki dường như hiểu ra biết bao nhiêu cơ sự khi tình cờ được suy nghĩ của em trai nên cũng thuận theo ý.

- Anh bé cô ấy lên giường giúp em. Em đi lấy khăn và thau nước - thấy thái độ và hành động của Uee dành cho anh trai mình cũng như ánh mắt triu mến của Yuki dành cho Uee thì lẽ nào mà Reiden không nhận ra được tình cảm của họ dành cho đối phương sâu sắc đến cỡ nào.

An nguy của Uee là trên hết, Yuki không nghĩ ngợi nhiều, vội bế Uee đặt lên giường. Anh nhìn Uee mà vẻ mặt lộ rõ đau đớn như khi thấy Uee phải chịu đau vì mình.

- Uee...em có biết là em ngốc lắm không... - Yuki cầm lấy đôi bàn tay Uee thì thầm - Tại sao lại vì một vampire vô dụng như tôi mà hy sinh cả tính mạng của mình chứ ? Thật ra...địa vị của tôi...trong...lòng em như thế nào ?

Lời nguyện tình yêu đau đớn bỗng phát huy tác dụng khiến Yuki phải quặn quai đối diện với cơn đau. Tay phải ôm chặt trái tim mình, Yuki vẫn không ngừng nghĩ về Uee.

- Ahh...nỗi đau đớn này...ahh...sao...bằng nỗi đau...mà em phải chịu chứ...Uee...

Reiden vừa vào đến nơi, nhìn thấy anh trai mình tay ôm chặt lồng ngực Reiden đã hiểu rõ mọi chuyện "Yuki yêu cô ấy thật rồi". Reiden cười nhạt, cười chúc mừng hạnh phúc anh trai mình hay cười cho sự hèn nhát trong tình yêu của chính mình. Reiden đã thích Uee ngay từ lúc nhìn thấy Uee cất tiếng hát. Lúc ấy, mái tóc bạch kim của Uee nhẹ nhàng bay trong gió, thoang thoảng mùi hoa oải hương. Đôi mắt tím từ từ tỉnh trông thật đẹp và cuốn hút khi mỗi lần Reiden nhìn vào đôi mắt ấy. Nụ cười của Uee mang lại ánh sáng chiếu rọi vào cuộc đời tăm tối, lạnh lẽo của Reiden, giúp anh định nghĩa được tình cảm là gì, cái thứ tình cảm những tưởng đã hoá đá trong mấy nghìn năm nay. Còn chính giọng hát thiên sứ của Uee đã thức tỉnh trái tim đã ngủ yên của Reiden, khiến nó lỡ một nhịp mỗi lần nhìn hay nghĩ về hình bóng Uee....

- Yuki. Anh không sao chứ ?

- Không. Không. Anh không sao. Chỉ hơi nhói ở tim một tí - Yuki nghiêng mặt tránh không để Reiden nhìn thấy vẻ mặt xanh xao đang toát mồ hôi vì đau đớn của mình.

- Có phải....

- Không. Làm gì có chuyện đó. Anh...anh ra ngoài. Phiền em chăm sóc Uee - Yuki đánh trống lảng tìm cơ hội bỏ ra ngoài nếu không thì chắc chắn sẽ bị Reiden đoán ra (thì đã biết rồi còn gì, rõ là có tật giật mình).

Thấy thái độ áp úng, lảng tránh của Yuki, Reiden càng thêm phần khẳng định. Reiden nhẹ nhàng xả khăn lau trán, lau mặt cho Uee. Nhìn ngắm gương mặt Uee thật lâu càng làm Reiden thêm bối rối. Chợt Uee chợt giật, mặt nhăn nhó, đau đớn.

- Yuki...Yuki...anh đừng chết... - Uee nói sảng.

- Uee...cả trong mơ người cô gọi tên vẫn là Yuki. Xem ra trong lòng cô, tôi chỉ là con số 0 - khuôn mặt Reiden rõ buồn.

Buổi sáng ngày hôm sau....

"Búp", "cạch", "rẹt"... Với những âm thanh quen thuộc này thì chắc chắn rằng Uee nhà ta đã khỏi bệnh nên xuống bếp trở tãi rửa dao rửa xẻng làm bữa sáng thật ngon. Nào là cơm gà ngũ sắc, cánh gà chiên bơ, canh rong biển, có cả món salad trứng mà Reiden thích nhất nữa. Mọi thứ dọn lên bàn vừa xong cũng vừa đúng lúc hai anh em nhà Wilson vừa bước xuống. Yuki trông thật bảnh bao với áo sơ mi trắng trong bộ vest đen. Có lẽ anh chàng muốn ghi điểm trong mắt Uee mà thay đổi từ phong cách play boy lạnh lùng sang quý ông lịch thiệp. Reiden thì áo sơ mi trắng khoác áo cánh đen bên ngoài cũng điển trai không kém nhưng trên nét mặt Reiden hiện lên quãng thâm ở hai hốc mắt có lẽ là do cả đêm không ngủ, gương mặt tuy đẹp trai nhưng hốc hác. Uee nhà ta cũng không phải dạng vừa, Uee mặc một chiếc đầm chữ A tôn dáng màu xanh mint, mang đôi búp bê màu đen cùng tóc búi cao lệch về bên phải che đi phần đuôi tóc đã chuyển màu vàng chanh, cài chiếc vương miện đội lệch. Quái, tại sao đuôi tóc vốn dĩ màu bạch kim của Uee lại chuyển sang màu vàng chanh ???

Flashback~

2 tiếng trước, tại phòng ngủ của Uee, Uee lim dim tỉnh giấc và như thường lệ sau màn vươn vai là màn chải tóc của Uee. Nhưng khi trông thấy mình trong gương Uee đã suýt phát khóc vì...

- Trời !!! Tại sao lại như vậy ? Đuôi tóc mình...sao...sao lại màu vàng chanh ?

Uee hốt hoảng, hốt hải chạy đi tìm kéo quyết tâm cắt bỏ đi phần tóc hư, dị hình, ngoại lai kia nhưng điều kì lạ là mỗi lần Uee cắt bỏ đi là nó tự phục hồi lại như đúng hình dạng ban đầu. Uee sau nhiều lần cắt đã cảm thấy nản. Thôi thì chuyện đến đâu hay đến đó. Dù đúng dù sai thì hôm nay sẽ là một ngày khác.

End flashback~

- Reiden, mời anh dùng bữa sáng - Uee ngập ngừng nhìn Yuki, không dám ngỏ lời mời.

- Ủa ? Sao em không mời tôi ? - mặc dù đã đọc được suy nghĩ của Uee nhưng Yuki vẫn quyết tâm gây khó dễ cho Uee - Không hoan nghênh tôi à ?

- Không...em...em sợ anh không muốn nhìn thấy mặt em như bữa sáng hôm trước nên...

- Hôm bữa là hôm bữa. Hôm nay là hôm nay. Sao lại giống được ? - Yuki nghĩ thầm "Yêu em không hết, sao ghét em được, đồ ngốc".

- Vậy là anh...

- Hôm nay là một ngày khác - Yuki nở một nụ cười âm áp khiến Uee cảm thấy bối rối.

Reiden cảm thấy dường như mình là người thừa nên cứ cầm cùi ăn qua loa.

- Reiden, ăn salad trứng nhé - thấy Reiden ăn ngon miệng như thế Uee cảm thấy vui lắm.

- Ừm, tôi cảm ơn - Reiden không nhìn mặt Uee mà lạnh lùng nói.

- Uee, em ăn cánh gà đi - Yuki gấp cho Uee thức ăn, cử chỉ vô cùng thân mật.

- Anh ăn đi. Là món anh thích ăn mà - Uee mỉm cười e thẹn.

Reiden sực nhớ ra một điều gì quan trọng nên buông đũa.

- Anh hai. Uee. Em có chuyện muốn nói.

- Chuyện gì vậy em trai ?

- Chuyện.....về Uee.

- Về tôi/Về em ấy ??? - Yuki và Uee cùng đồng thanh.

- Phải. Về cô. Về thân phận thật sự của cô và năng lực Hồi sinh đã cứu sống anh Yuki.

- Sự thật ??? Năng lực Hồi sinh ??? Sao tôi nghe khó mà hiểu được ??? - mặt Uee ngu hết sức.

- Em tiếp đi Reiden.

- Tôi tính như thế này mọi người xem coi có ổn không. Sau nhiều ngày điều tra thì truyền thuyết kể rằng ở sâu trong hang động bên dưới Crystal Lake (tạm gọi là Hồ Đá Pha Lê) có một nhà thông thái, nữ tiên tri Aurora có thể nhìn thấy được quá khứ và tương lai, kiến thức uyên bác, phép thuật cao thâm. Có lẽ Uee sẽ tìm được câu trả lời ở nơi đó.

- Nghe có vẻ đáng để thử - Uee mỉm cười.

- Nhưng mà tôi nghe nói muốn đến được hang động phải vượt qua Mê Cung Tử Thần, Dòng Sông Chảy Ngược Không Lối Thoát và hàng loạt các mối

nguy hiểm khác nữa. Làm sao mà Uee thuận lợi đến được nơi đó chứ ? - Yuki lo ngại.

- Em có thể Teleport - Reiden sốt sắng.

- Khuyết điểm năng lực Teleport của em là phải nhìn thấy trước đích đến bằng không sẽ rất nguy hiểm. Không thể để Uee mạo hiểm - Yuki phân tích tình hình một cách cặn kẽ.

- Hai anh có còn coi Uee này tồn tại không ??? - đến lúc này Uee mới lên tiếng.

- Uee, em đừng giận. Hai đứa tôi chỉ đang tìm cách giữ an toàn cho em - Yuki thấy nàng bốc hỏa là phải tìm cách hạ hỏa liền.

- Em không sợ. Em chấp nhận đối mặt với nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: 8.2 : Hồ Đá Pha Lê

Mọi niềm tin, niềm hy vọng ngay lúc này đây dường như là gánh nặng đè lên trên đôi vai Reiden. Với xác suất Teleport đến Crystal Lake thành công là 0.1%, Yuki và Uee đều đặt cược cả sinh mạng của mình vào năng lực của Reiden. Cả ba cùng nắm chặt tay nhau đứng thành vòng tròn.

- Haizz, mọi người sẵn sàng chưa ? - Reiden thở dài một tiếng.

- Reiden, anh tin vào năng lực Teleport của em - Yuki đặt tay lên vai Reiden động viên mặc dù biết khả năng mắc kẹt giữa hai chiều không gian là rất cao nhưng anh vẫn luôn đặt niềm tin ở nơi em trai mình.

- Reiden, tôi tin anh nhất định sẽ làm được - nụ cười thiên thần của Uee đã tiếp thêm cho Reiden một nguồn sức mạnh to lớn khiến Reiden thêm tự tin hơn.

- Được. Ta đi thôi.

Dứt lời thì từ đâu bỗng có một trận gió kéo đến. Từ dưới chân cả ba người bọn họ phát ra một làn khói xanh tím quấn lấy họ. Rồi bất chợt họ tan biến vào không khí như cái chớp mắt. Liệu họ sẽ bình yên Teleport tới Crystal Lake hay mãi mãi bị mắc kẹt giữa hai chiều không gian và thời gian ?

Làn gió heo may se lạnh thổi tung bay mái tóc bạch kim thoang thoảng hương hoa oải hương của Uee. Suýt thì tóc cả vấy của cô. Uee dần mở mắt ra.... Một khung cảnh đẹp như trong mộng hiện ra trước mắt Uee - Crystal Lake. Mặt hồ xanh biếc rộng lớn, trong vắt như pha lê, lặng im như tờ. Thỉnh thoảng có vài ba cánh hoa anh đào từ một cây hoa anh đào đại thụ nghiêng mình mọc bên bờ hồ nhẹ tựa lông hồng rơi trên mặt hồ khiến mặt nước khẽ xao động. Phía Tây là trùng điệp những dãy núi mù sương thấp thoáng màu xanh đầy sức sống. Phía Đông là thượng nguồn con thác Crystal Waterfall hùng vĩ, ngày đêm trút nước ào ào như một trận bão, cung cấp nước cho hồ.

- Làm tốt lắm em trai - Yuki vỗ vai Reiden.

- Đẹp quá. Thật sự đây là hồ Đá Pha Lê trong truyền thuyết ư ??? - Uee vẫn chưa hết ngỡ ngàng, cảm giác êm ái lâng lâng như người vừa ở trong giấc mơ đi ra, một cảm giác lâng lâng khó tả.

- Ủ...chính là...nó... - Reiden dường như vẫn còn kinh ngạc trước năng lực Teleport của mình, xác suất dịch chuyển 0.1% không còn là chuyện ngại nữa, chỉ cần một lời động viên của Uee đã tiếp thêm sức mạnh cũng như sự tự tin cho Reiden - Nhưng...

- Nhưng ? - Uee tò mò trước chữ "nhưng" ngập ngừng của Reiden.

- Trước mắt phải tìm được hang động dưới đáy hồ cái đã - Reiden nói.

Bỗng từ dưới mặt nước ngoi lên một mỹ nhân ngư với mái tóc vàng chanh cài một chiếc vỏ sò, cùng chiếc đuôi xanh lam lấp lánh những chiếc vảy cá. Nàng bơi đến một tảng đá gần đó không xa, phóng vọt lên ngồi ở đây cất giọng.

- Chỉ những ai có trái tim thuần khiết mới đến được Crystal Cave, chiếc hang của nữ tiên tri Aurora....

- Xin cho tôi hỏi, hỏi mỹ nhân ngư... - Uee nghe thấy giọng nói liền chạy đến bên cạnh nàng để hỏi thăm.

- Cô cần gì ở ta, cô gái xinh đẹp với đôi mắt tím từ tinh ? - nàng vẫn ngược mặt trông về phía xa xăm.

- Cho tôi hỏi... - Uee chợt cứng họng khi nàng quay mặt lại - ...Ồi chúa. Đôi mắt của cô...

Vâng, trước mặt Uee bây giờ là một mỹ nhân ngư xinh đẹp nhưng ở chỗ đôi mắt chỉ là hai hốc mắt tối đen. Nhìn thấy sự việc trước mắt, Uee không khỏi đau lòng. Cả Reiden và Yuki vốn lạnh lùng cũng đồng cảm.

- Nếu ta không làm thì kẻ đi cùng với cô là hai vampire dòng dõi quý tộc.
- Sao cô biết ? Rõ là cô không nhìn thấy gì cơ mà ? - Yuki ngạc nhiên.
- Không nhất thiết phải nhìn mọi thứ bằng mắt thường thì mới thấy được nó.
- Cho chúng tôi hỏi đường đến Crystal Cave đi như thế nào ? - Reiden chào hỏi lịch thiệp.
- Lướt trên những nấc thang của gió hát.....
- Nấc thang gió hát ??? - cả 3 đồng thanh.

Nàng ấy chỉ tay về phía chân trời, mặt nước bỗng sủi bọt trắng xóa, nước vút lên không trung bắn tung toé tạo thành một quả cầu nước khổng lồ. Một hang động dần nổi lên, thấp thoáng ẩn hiện trong màn sương hơi nước. Miệng hang trông như miệng một con thủy long, trông thật đáng sợ.

- Đó là.... - Uee mắt chữ O mồm chữ A.
- Thật là kì diệu - Yuki choáng ngợp trước sự xuất hiện của chiếc hang.
- Crystal Cave. Hang động truyền thuyết - Reiden nói.
- Lướt trên những nấc thang gió hát thì ắt sẽ đến nơi cần đến - mỹ nhân ngư vẫn ngồi trên tảng đá hướng mặt về chiếc hang.
- Nhưng nó ở đâu mới được ??? - Uee gãi đầu thắc mắc.
- Nhắm nhí. Linh tinh. Bay phát là đến bên kia hang thôi.

Dứt lời thì từ đằng sau lưng Yuki bỗng xuất hiện một đôi cánh dơi khá to. Không nói không rằng Yuki bay thử sang bên kia hồ.

- Đôi cánh ấy ??? - Uee lần đầu mới thấy đôi cánh của Yuki nên vô cùng ngạc nhiên.
- Vampire chúng tôi chỉ sử dụng nó vào lúc khẩn cấp hay dịp đặc biệt thôi - Reiden giải thích.
- Ngụ ngốc... - mỹ nhân ngư cười khinh - ...nếu chuyện dễ như vậy thì còn gì là thử thách chứ.

Yuki nghĩ tưởng rằng chuyến bay của mình sẽ được suôn sẻ nhưng không. Yuki bay gần được 1/3 mặt hồ thì bỗng từ mặt nước vút lên biết bao nhiêu vòi rồng với sức nước có thể thổi bay cả một hòn đảo. Yuki khéo léo né tránh nhưng làm sao mà tránh khỏi sự an bày của số phận. Những chiếc vòi rồng ấy ngày càng khép chặt tạo thành chiếc lồng giam cầm Yuki.

- Chuyện quái gì đang diễn ra ??? - Yuki tung siêu năng lực vào chiếc lồng nước kia nhưng hoàn toàn vô hiệu - Grr...thế là thế nào...

Chưa dừng lại ở đó, từ trong hang bắn ra hàng loạt những mảnh băng sắc nhọn, lao đến Yuki như một trận mưa sao băng làm Yuki khó lòng chống đỡ.

- Yuki.... - Uee đau xót gọi tên Yuki, quay sang cầu cứu mỹ nhân ngư - Tôi xin cô hãy cứu Yuki, làm ơn đi..
- Ặc..Ặc...k...khó thờ...Ặc... - ngay lúc này đây, Yuki dường như đang dần cạn hết oxi và bị nhấn chìm trong biển nước.
- Hãy cứu anh trai tôi. Tôi xin cô - Reiden khẩn khoản cầu xin.
- Thôi được...nhưng Sylvia ta có một điều kiện muốn trao đổi với...cô - Sylvia chỉ tay về phía Uee.
- Tôi ???
- Phải. Ta muốn...trao đổi sự an toàn của Yuki bằng... - Sylvia ngập ngừng - ...đôi mắt tím của cô.
- Đôi...mắt tôi ??? - Uee bất giác giật mình.

- Không. Không được. Uee, cô không thể làm chuyện điên rồ đó được - Reiden bất bình lên tiếng nhưng ẩn sâu trong tiếng nói ấy là một nỗi lo - Phải có cách nào khác chứ ? Hay là...trao đổi đôi mắt tôi đi.

- Không. Tôi không cho phép anh làm như thế. Yuki cần anh chăm sóc, anh có biết không. Tôi chỉ là một người dung, làm một chút chuyện để báo đáp ơn cứu mạng của hai anh cũng đáng mà - Uee lau nước mắt - Sylvia, tôi...đồng ý.

- Tốt lắm

- Không.... - Reiden hết to.

Sylvia vỗ tay. Một thứ ánh sáng chói lóa phát ra từ tay cô bao trùm cả một không gian, quán lấy Yuki, soi chiếu vào đôi mắt Uee. Chỉ trong chốc lát, mọi thứ đã diễn ra như thoả thuận. Yuki bình an trở về còn trước mắt Uee giờ chỉ còn là bóng đêm.

- Uee, cô...đôi mắt cô... - Reiden nhìn bộ dạng mù loà của Uee ngay lúc này thì trái tim anh nhưng bị xé tan thành trăm mảnh.

- Tôi...tôi không sao... - giọng Uee run run - ...Yuki...anh ấy làm sao rồi ?

Lúc này Yuki mới tỉnh dậy. Nhìn thấy Reiden và Uee thì trong lòng không khỏi vui sướng.

- Reiden, anh...anh không sao hết. Không biết bằng cách nào mà anh đã bình an vô sự thoát khỏi nơi đó.

- - Reiden im lặng, gương mặt ẩn chứa một nỗi đau đớn.

- Em bị sao vậy??? - thấy Reiden không trả Yuki bèn rẽ hướng sang Uee - Uee....

Thấy Uee im lặng và chỉ nghe mỗi tiếng khóc thút thít, Yuki mới đánh liều vịn hai vai Uee xoay người cô về phía mình.

- Uee...Trời...đôi mắt của em...đôi mắt em biến đâu mất rồi ??? - Yuki thấy người mình yêu bị như vậy, tâm trạng như lửa đốt, cõi lòng tan nát.

- - Uee vẫn im lặng.

- Uee, em nói gì đi chứ ???

- Anh hai. Uee đã vì sự an toàn của anh mà đánh đổi...đôi mắt của mình cho Sylvia - Reiden chưa xót nói.

- Vì tôi mà em hy sinh đôi mắt của mình có đáng không chứ ??? Em nói đi...trả lời tôi đi....

- Chỉ cần anh...bình yên....em...nguyện đánh đổi tất cả - Uee khóc nức nở.

- Uee... - Yuki ôm Uee vào lòng mặc cho lời nguyện tình yêu lại phát tác. Không liên quan nhưng dường như đây là đáp án mà Uee đã chọn - Ba lần bảy lượt em đều hy sinh cho tôi. Em ngốc lắm. Tại sao lại vì một tên quái vật khát máu như tôi mà không màng an nguy bản thân chứ ?

Trước tình cảnh này, Reiden chỉ biết quay mặt lảng lảng chịu đựng nỗi đau của mình, một tình yêu đơn phương không chút hy vọng.

- Hic...em không sao. Dù sao cũng chỉ là đôi mắt thôi. Em có thể nhìn sự vật bằng cảm nhận của riêng em. Em có thể hình dung anh bằng những kí ức tốt đẹp về anh. Chỉ cần anh còn trên mặt đất này, em sẽ ổn thôi - Uee nói ra những lời thật lòng mình, không che đậy, không giấu giếm.

- Uee... - Yuki ôm Uee vào lòng mà không kiềm được nước mắt.

- Điều kiện trao đổi coi như đã xong. Ta sẽ mượn tạm đôi mắt của cô đến khi cô tìm được câu trả lời của mình - Sylvia dần lặn xuống đáy hồ - Uee, hãy nhớ lấy. Nhìn mọi vật bằng tâm trí. Để giọng hát thiên thần dẫn lối..

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: 8.3 : Hồ Đá Pha Lê

Sylvia dần hút bóng bên dưới mặt nước xanh trong như pha lê, mặt hồ Crystal lại trở về với cái vẻ lặng như tờ vốn có. Cảnh đẹp nhưng người nào thấy vui đâu. Trong khung cảnh xinh như mộng ấy lại hiện ra 3 bóng người, mỗi người mỗi vẻ u uất sâu nặng. Reiden lặng im, ngồi suy tư trên một mỏm đá gần đó với gương mặt buồn bã. Yuki thì không ngừng đâm tay vào thân cây anh đào làm những cánh hoa không ngừng rơi rụng náo động mặt nước, tự trách mình sao quá vô dụng. Uee ngồi co ro, khép mình, vòng tay ôm gối, ánh mắt nhìn xa xăm trong vô vọng. Chợt có một giai điệu trong trẻo, du dương, tha thiết vang vọng bên tai Uee.

- Là la lá là la là la là.....

- Hà ? Âm thanh này là ?

- La lá là la là lá là lá là.....

- Lẽ nào.... - Uee chợt nhớ đến lời nói của Sylvia -gió hát ?!

Phải, chính là gió hát. Âm thanh ngày một gần hơn, gần hơn nữa. Tuy không nhìn thấy gì nhưng Uee vẫn có thể cảm nhận rất rõ ràng giai điệu du dương của con gió, cảm nhận từng cơn gió lùa xuyên qua mái tóc. Uee dường như đã chiêm nghiệm ra huyền cơ ẩn sâu trong lời nói của Sylvia. Uee bước chân đến mép hồ, cất tiếng hát hoà vào khúc hát của con gió.

" Là la lá là la lá là

La lá la, là la lá là là

Là la lá là la lá là

Lá la lá là, là la lá là là

La la lá là la lá là

La lá lá là la lá là

Là la lá là la lá lá là

Lá la lá là, là la lá là là..."

Cứ mỗi câu hát của Uee vang lên là mỗi lần mặt nước mỗi rung chuyển. Từ bên dưới mặt nước bỗng nổi lên những nấc thang vô hình lúc ẩn lúc hiện. Tuy đã mất đi ánh sáng nhưng dường như Uee vẫn có thể nhìn thấy rất rõ sự hiện diện vô hình của những nấc thang ấy. Uee toan đặt chân bước lên nấc thang ấy nhưng một bàn tay đã níu cô lại.

- Uee, nguy hiểm - Yuki níu tay Uee kéo cô sà vào lòng mình, ôm khư khư như báu vật.

- Yuki.... - Uee đỏ mặt nhìn Yuki - ...Em đã nhìn thấy những nấc thang...những nấc thang gió hát...

- Tôi có thấy gì đâu. Có lẽ vì sức quá...tâm trí em không ổn định chăng ? - Yuki cảm thấy lo lắng.

- Không đâu. Thật sự em nhìn thấy mà. Có những thứ không thể nào nhìn thấy bằng mắt thường. Tin em đi. Hãy buông tay em.

- Nhưng...

- Yuki, hãy tin cô ấy đi - Reiden níu vai anh trai, lại quay sang Uee - Uee, tôi tin cô.

- Cảm ơn anh, Reiden - nói rồi Uee toan bước đi theo giai điệu du dương của con gió.

- Uee.... - Yuki lưu luyến níu tay Uee lại -cẩn thận.

- Ủ - Uee nở nụ cười rạng ngời.

Dứt lời Uee từng bước tiến đến mép hồ, miệng vẫn cất tiếng hát hoà theo giai điệu của gió. Kì lạ thay khi Uee đặt chân xuống mặt nước thì không chìm mà lại hiện ra một nấc thang bằng pha lê và cứ như thế Uee bước đi cho đến chiếc hang trước con mắt ngạc nhiên, thán phục của Yuki cùng Reiden.

Đến được Crystal Lake an toàn, cả ba cùng tiến sâu vào hang. Được một quãng thì hiện ra trước mắt họ là một luồng ánh sáng kì ảo. Họ hiểu kì bước theo và cho đến một nơi, một nơi chỉ toàn là cây và cây. Chính xác mà nói thì đó là Dead Maze, Mê Cung Từ Thần đầy rẫy cạm bẫy và những mối hiểm nguy luôn rình rập. Tại sao lại nói "nguy hiểm" trong khi trước mắt là một mê cung "xanh", thậm chí còn "vô hại" nữa ? Không đâu, đừng để vẻ đẹp mỹ ảnh ấy mê hoặc. Bởi bên cạnh cái đẹp luôn tồn tại song song một cái xấu, đằng sau vẻ đẹp lấp liếm thường là những cơ sự không lường trước. Đây ai biết rằng bông hoa hồng xinh đẹp kia lại là những cái gai nhọn hoắc. Và đằng sau vẻ xanh ròn tươi mát của mê cung kia là một mối nguy hiểm....hơn cả Sylvia....

- Á hahaha....Đã lâu Dead Labyrinth của ta không có khách quý đến thăm...thật là vinh hạnh - một cô gái bí ẩn trong chiếc đầm đuôi cá màu tím pastel, có dây leo và cây cỏ dính khắp người, đầu đội một chiếc nón rộng vành che đi khuôn mặt, thấp thoáng chỉ thấy nửa khuôn mặt và đôi môi đỏ máu ẩn hiện bên dưới mái tóc hung đỏ, tay cầm một quả cầu thủy tinh, ngoi lên từ mặt đất như một cái cây vươn lên từ đất mẹ cất tiếng.

- Xin cho tôi hỏi, cô là.....

- Khoan đã Uee. Nguy hiểm. Cẩn thận - Yuki thấy Uee toan đi theo giọng nói tiến đến gần cô gái bí ẩn kia thì khẳng khái cản lại - Em không nhớ à Sylvia đã làm gì với đôi mắt em sao.

- Xin tự giới thiệu, ta là Diancie, một trong những tinh linh trấn giữ 3 cửa ải. Các người cũng khá đấy, vượt qua được cửa ải của Sylvia nhưng.....ải của ta thì đừng hòng. "Mê cung xoay chuyển, thiên la địa võng" dần trận - Diancie quơ tay làm mặt đất nứt ra, từ những khe nứt tủa ra những dây leo nhả chia cắt ba người bọn họ.

Từ một góc khuất, Diancie đang yên vị trên cành một thân cây đại thụ mọc giữa trung tâm Dead Labyrinth, chăm chú nhìn vào quả cầu thủy tinh trên tay mà không ngừng cười khẩy đắc ý.

- Có vẻ như các người....phải khốn đốn lắm đây....

Tại một mê cung chỉ toàn là xương rồng và hàng hà sa số những bụi tầm ma đầy gai góc, Uee cảm thấy vô cùng hoang mang và sợ hãi khi gọi mãi mà chẳng thấy ai hồi âm. Sau khi cảm thấy mặt đất dưới chân mình rung chuyển, nghe thấy tiếng Yuki và Reiden gọi cô vài giây trước thì giờ đây chỉ còn mỗi cô với sự im lặng tuyệt đối. Uee đau đớn men theo những bức tường gai sừng sững như thành quách để tìm lối ra. Mặc dù tay bê bết máu, đầu gối chảy máu vì nhiều lần vấp ngã nhưng Uee vẫn không bỏ cuộc, vẫn gọi tên Yuki và Reiden.

Yuki và Reiden cũng chẳng khá hơn, bị mắc kẹt trong một mê cung đầy rẫy dây leo cùng những cây ăn thịt người cao gấp 3 lần một người đàn ông trưởng thành. Reiden trầm tư, đi đi lại lại tìm cách trong khi Yuki thì mất bình tĩnh vì lo lắng cho Uee, sợ cô vì không nhìn thấy gì nên sẽ gặp nhiều nguy hiểm hay khó khăn trong việc đi lại. Cuối cùng Yuki cũng chịu đựng không nổi cái cảm giác như đứng đồng lửa như ngồi đồng than, tâm can bất an như thể này nứa, anh đánh liều bay lên cao một chuyến với cơ may tìm thấy lối ra. Nhưng mọi sự không như Yuki tưởng, với bàn tay sắp đặt của Diancie thì Yuki càng bay cao đến đâu thì rừng dây leo lại mọc lên cao đến đó, cao đến độ tạo thành một chiếc lồng vững chắc giam cầm Yuki và Reiden. Về phần Reiden, vô đầu bứt tóc mãi mà chẳng nghĩ ra sáng kiến gì, anh vô cùng chán nản và tuyệt vọng.

Nhưng trong cái tuyệt vọng ấy lại loé lên một tia hy vọng. Reiden chợt nghe thấy giọng hát của Uee văng vẳng bên tai mình.

- Hà ? Đó không phải là tiếng hát của Uee sao ? - Reiden dựa vào tiếng hát mà tìm đường định vị Uee.

- Uee ??? - Yuki dường như cũng nhận ra được sự hiện diện tiếng hát của Uee.

Cả hai anh em cùng nhau đi tìm Uee dựa vào tiếng hát. Và cuối cùng cũng tìm thấy Uee đang ngồi ở một góc cạnh những cây xương rồng mà nói một cách chính xác hơn là bị giam cầm trong một chiếc lồng gai nhọn. Tại sao điều kì lạ này lại xảy ra được cơ chứ ??? Tại sao lại không, bởi vị tinh linh cai quản mặt đất Diancie có toàn quyền trong việc điều khiển thực vật cơ mà.

- Uee !! - Reiden thốt lên với vẻ mặt mừng rỡ.

- Reiden !? Có phải anh không ? - Uee nói.

- Để hai đứa tôi đưa em thoát khỏi đó - nói rồi Yuki cùng Reiden hợp sức để cứu Uee thoát khỏi chiếc lồng gai.

- Uee, cô không sao chứ ? - Reiden hỏi han.

- Tôi không sao.

- Lãng mạn quá - Diancie lại một lần nữa ngoi lên từ mặt đất một cách bí ẩn, vỗ tay và nói - Các người đã tìm thấy nhau mặc dù bị mê cung của ta chia cách. Chúc mừng các người đã qua ải.

Nói rồi Diancie chỉ tay về phía Đông hiện ra một con đường trải thảm xanh dẫn đến lối ra, một chiếc cổng hoa hồng đỏ chói lóa thứ ánh sáng huyền diệu. Trước khi biến mất trong con lối hoa, Diancie dặn dò.

- Wendy, tinh linh Gió sẽ không dễ đối phó như ta đâu....hãy nhớ chỉ một người trong ba người mới có thể gặp được nữ tiên tri Aurora....hãy nhớ !!

- Chỉ một trong ba ?!! - Uee bắt đầu cảm thấy lo lắng về lời nói trước lúc từ giả của Diancie.

- Em yên tâm đi. Hai anh em tôi sẽ dốc toàn lực để bảo vệ em an toàn gặp được nữ tiên tri Aurora... - Yuki nắm tay Uee.

- Yuki....

-Đừng nghĩ nhiều về lời nói của Diancie. Hãy có lòng tin rằng chúng ta sẽ làm được.

- Ừm

Yuki nắm tay Uee cùng đi đến lối ra, theo sau là Reiden. Thoát ra khỏi mê cung thì cảnh vật hiện ra trước mắt ba người bọn họ là một dòng sông rộng lớn chảy từ một cái thác. Nhưng điều đặc biệt ở dòng sông này là nó không hề chảy xuôi mà chảy ngược lên thượng nguồn bất chấp quy luật lực hút của Trái Đất. Do đó nó được ưu ái đặt cho cái tên E.F River - Dòng Sông Chảy Ngược Không Lối Thoát. "Không Lối Thoát" nghĩa là một đi không trở về á, chưa hề có báo cáo nào về việc lên đến trên E.F River mà trở về được. Lại còn trên mặt sông duy chỉ có một chiếc thuyền gỗ một người ngồi không có mái chèo nữa (*Na : Ôi trời! Troll nhau à. Hello, ở đây có đến 3 người cơ mà).

- Cửa ải cuối cùng - Reiden thở dài.

Bất chợt có một luồng gió xoáy xé toạc cả không trung, từ vết cắt ấy hiện ra một cái kén như kén bướm nhưng hình như đó là một đôi cánh chim đang khép lại thì phải. Bỗng đôi cánh kia mở ra, một cô gái với mái tóc cột hai sừng tím uốn lọn xoắn, trong bộ đầm chữ A màu trắng tinh khôi, đi chân trần.

- Là Wendy, tinh linh Gió. Người giám hộ trấn giữ ải thứ ba - Yuki nói.

- Đã biết rõ về nhau rồi vậy thì khỏi cần dông dài. Nếu vượt qua được thạch trận trên sông của ta, đến được bờ bên kia thì một trong ba người các người sẽ được diện kiến nữ tiên tri Aurora. Ngược lại, các người sẽ mãi mãi bị biến thành những tảng đá ngầm trên thạch trận của ta. Đồng ý chứ ? - Wendy nói với một vẻ mặt không cảm xúc. Cô nổi tiếng là một tinh linh vô tâm, vô cảm, vô tình, lạnh lùng trong số ba tinh linh á.

- Tôi đồng ý - Uee nói chắc như đinh đóng cột, không do dự bởi cô luôn đặt lòng tin vào hai anh em nhà Wilson, tin rằng họ sẽ bảo vệ cô đến cùng.
- Tôi theo ý cô - Reiden nói.
- Tôi sẽ bảo vệ em đến hơi thở cuối cùng - Yuki nói.
- Yuki... Reiden...
- Thỏa thuận đã xong. Chiếc thuyền trên mặt sông kia chỉ dành cho một người ngồi, hai người còn lại sẽ phải bám con thuyền bơi dọc theo. Tự các người sắp xếp.

Nói rồi Wendy tung cánh vút xuống mặt nước. Một thạch trận bỗng nổi lên, đá "trống", đá "tiền vệ", đá "hậu vệ".....với hàng loạt "cửa sinh", "cửa tử" ở tả ngạn, hữu ngạn và hai bên dòng sông. Một trận địa mai phục đã được bày binh bố trận e là sẽ lãnh ít ừ nhiều cho những con người gan dạ nào dám đối mặt. Cả ba cùng xuất phát. Tất nhiên là Uee sẽ ngồi trên thuyền còn Yuki và Reiden sẽ đảm nhận việc bơi lội.

Mặt sông rung rít lên như chiếc turbine thủy điện nơi đáy hầm đập. Mặt sông nước tung toé bọt trắng xóa càng làm nổi bật lên thạch trận. Vòng đầu, con sông mở ra năm cửa trận, có bốn cửa tử một cửa sinh, cửa sinh nằm lập lò phía tả ngạn sông. Uee của chúng ta tuy không nhìn thấy việc gì đang diễn ra, không hề nhìn thấy thạch trận được bày ra trên sông nhưng dường như giác quan thứ sáu của Uee ngay lúc này phát huy tác dụng một cách mạnh mẽ. Uee đoán ra ngay được cửa sinh nằm nơi nào nên chỉ tay ra hiệu cho Yuki và Reiden. Hai vận động viên bơi lội cừ khôi không mấy may mà hết sức tin vào trực giác của Uee. Yuki cười lên sóng nước băng băng như cười trên lưng một con kinh ngư. Reiden phi trên những ngọn sóng như cười hỏ. Với sự gan dạ và quyết tâm của mình, cả ba đã phá xong trùng vi thạch trận thứ nhất.

Ở trùng vi thạch trận thứ hai này, dòng sông hung hăng tăng thêm nhiều cửa tử để đánh lừa trực giác, và cửa sinh lại bố trí lệch qua phía bờ hữu ngạn. Cả ba cũng xuất sắc vượt qua nhưng dường như Yuki đã thấm mệt còn Reiden thì đã bị những hòn đá đứng ngồi nghiêng ngả ấy làm bị thương nên mặt mày anh cũng xanh xao trông thấy. Cả hai anh em cùng nén nỗi đau cùng sự mệt mỏi vào lòng để Uee không cảm thấy lo lắng. Nhưng nào giấu được trực giác nhạy bén của Uee, mặc dù mặt nước reo hò, khua chiêng dậy sóng nhưng Uee vẫn nghe rõ mồn một tiếng hơi thở dốc, có phần gượng gạo của họ nên cô lo lắng lắm. Nhưng cô chỉ đành im lặng và cầu nguyện họ sẽ bình an bởi đang lúc trên sông, nói chuyện như thế sẽ làm sao nâng tâm trí dẫn đến nguy hiểm.

Còn một trùng vi cuối cùng nữa. Ít cửa hơn nhưng cả hai bên đều là luồng nước chết và cửa tử, cửa sinh lại ở ngay giữa hai tảng đá hậu vệ to đùng mà cái khe hẹp ấy chỉ vừa đủ cho chiếc thuyền một người đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: 8.4 : Hồ Đá Pha Lê

Mọi việc ứng nghiệm đúng như lời dặn dò trước lúc từ biệt của tinh linh Đất, Diancie. Trước mặt ba người bọn họ bây giờ là một khe hẹp giữa hai tảng đá to đùng mà duy chỉ có một người lọt qua được. Chỉ cần hướng đi chệch một ly nào sẽ mãi mãi không còn được nhìn thấy ngày mai bởi như đã nói cả hai bên đều là luồng nước chết. Yuki nhìn Reiden, tuy không nói một lời nào nhưng cả hai đều hiểu điều họ sắp làm.

- Uee, cô hãy giữ chặt vào. Cẩn thận đó. Đường sẽ xóc lắm đây - Reiden cố tỏ ra vui vẻ nhưng trong lòng quặn đau lắm - "Uee, bình an nhé, nhất định phải gặp được nữ tiên tri Aurora"

- Ừm - hai tay Uee giữ chặt hai bên thành mạn thuyền như lời Reiden nói.

- Tôi chúc em gặp được nữ tiên tri Aurora - Yuki nói, ánh mắt anh đong đầy một nỗi buồn man mác - "Em phải nhớ tự chăm sóc mình đó. Có lẽ đây là lần cuối tôi được nhìn thấy em"

- Anh hai... - Reiden nhìn Yuki.

- Ừm, hành động thôi.

Yuki và Reiden dồn hết sức lực của mình vào cú ném định mệnh này. Uee không nhìn thấy được điều gì, chỉ cảm thấy dường như chiếc thuyền cô ngồi đang vút lên phía trước với một lực mạnh, tiếng xoáy nước cuộn cuộn vô âm ầm ầm Uee tiếp đất an toàn mặc dù chiếc thuyền vỡ thành trăm mảnh.

- Yuki ??? Reiden ??? Hai anh đâu rồi ??? Trả lời tôi đi - Uee gọi hoài gọi mãi mà chẳng ai trả lời.

Bất chợt có một giọng nói vang lên, một bóng người vút lên từ mặt nước.

- Chúc mừng cô, Uee. Cô đã vượt qua ải - một giọng nói mang vẻ lạnh lùng, không xa lạ, rất quen thuộc.

- Wendy ??? Có phải là cô ???

- Với một người mắt đi ánh sáng như cô nhưng lại có thể biết được mọi thứ xung quanh, thật đáng khâm phục.

- Tôi đã vượt qua được cửa ải vậy tôi được phép gặp nữ tiên tri Aurora chứ ?

- Tất nhiên, cô là người chiến thắng. Bây giờ thì hãy nắm lấy tay ta - Wendy chìa tay ra.

- Khoan...

- Sao nữa ???

- Tại sao tôi lại không nghe thấy tiếng Yuki và Reiden ??? Cô đã gì bọn họ rồi ??? - Uee lo lắng, song cũng có chút tức giận.

- Chẳng có gì to tát đâu. Đây là cái giá họ phải trả để cô có cơ hội gặp nữ tiên tri Aurora. Bọn họ sẽ bị mắc kẹt trên E.F River....mãi mãi.

- Yuki... Reiden... Híc híc.... - Uee nghẹn ngào gọi tên, những giọt nước mắt lấp lánh như pha lê lăn dài trên má.

- Mất thời gian quá. Đi thôi.

Wendy nắm lấy bàn tay Uee, đôi cánh trắng muốt của cô ôm trọn lấy Uee. Một vầng kim quang sáng lên, bao trùm cả không gian. Thoáng chốc lát, Uee đã xuất hiện trong một cung điện chỉ toàn bằng tinh khiết với những khối pha lê sáng lấp lánh. Có một lối đi ở giữa dẫn đến chiếc ngai pha lê xanh biếc, xung quanh là nước và nước.

- Lạnh quá. Đây là nơi nào ??? - Uee rùng mình bởi cảm giác lạnh buốt da thịt của không khí bên trong Frozen Palace, Điện Băng Giá.

- Việc bây giờ của cô là đi thẳng một đường đến chiếc ngai Aurora an toạ và lưu ý là không được bước chệch sang phải hay trái bởi xung quanh cô sẽ toàn là những ảo ảnh. Đây là thử thách cuối cùng của Người để kiểm tra xem cô có thật sự là người có trái tim thuần khiết hay không. Nhiệm vụ của ta đã xong, ta đi đây - nói rồi, Wendy lại xé toạc không khí và dần hút bóng sau vết cắt ấy.

- Wendy ??? Wendy ??? - chỉ còn mỗi Uee và sự im lặng đến rùng mình.

Uee cảm thấy không khí đang dần trở nên lạnh hơn, từng đợt gió buốt lạnh cắt sâu vào da thịt. Bước chân Uee nặng trĩu vì đi ngược hướng gió. Uee nắm chặt trái tim mình như đang níu giữ chút hy vọng mỏng manh cuối cùng. Chợt một giọng nói ấm áp vang lên bên tai Uee, một bàn tay nắm chặt lấy đôi bàn tay đang run lên vì lạnh. Hơi ấm ấy sao mà thân quen quá. Liệu có phải là anh ?, Uee tự nhủ với mình.

- Uee...

- Giọng nói này là..... Có phải là....anh ?? - Uee nói, giọng nói chất chứa nỗi nghẹn ngào, thiết tha, da diết.

- Là anh, Yuki của lòng em (oẹ oẹ, gúm chết, tính gạt chị Uee nhà ta hay sao X___X).

- Yuki... - Uee toan bước theo giọng nói nhưng một lực kéo vô hình đã kéo cô lại, chính ý thức của cô đã giữ cô không sa chân vào cái bẫy mật ngọt chết ruồi kia. Uee nghĩ thầm - "Yuki, có thật là anh ?..... Không đâu, Yuki mà em biết là một con người hướng nội, việc gì cũng giữ khư khư trong lòng không chia sẻ với ai, huống chi là nói lời....yêu em".

- Em còn chờ gì nữa, Uee ? Hãy nắm lấy tay anh (sao mà nháy gúm, chị Uee nhà ta hồng ửng để bị dụ đầu ghen).

- Không. Người không phải là Yuki. Không bao giờ là Yuki...

Coi như Uee đã vượt qua ảo ảnh đầu tiên. Yuki ảo ảnh chợt mờ dần, hoà vào không khí như làn sương lạnh giá, thổi se lạnh. Uee vững tin bước tiếp, không nhìn lại đằng sau. Chưa đi được bao xa, một giọng nói quen thuộc khác mang một vẻ thảm thiết vang lên. Uee giật mình nhận ra đó chính là giọng nói của Reiden.

- Uee, cứu tôi. Lạnh...lạnh quá. Cứu...cứu tôi.

- Rei...Reiden ?! Anh ở đâu ? - Uee bắt đầu cảm thấy lo lắng, bồn chồn.

- Tôi ở đây, bên trái cô, chỉ cách cô 2 bước chân thôi (ôi trời, vẫn hông chịu buông tha Uee kia trời, quá nhây).

- - Uee phân vân, nửa tin nửa không.

- Nhanh lên Uee. Tôi sắp chịu không nổi rồi. Lạnh quá.

- Rei...

- Cô còn chần chừ gì nữa. Cô...không yêu tôi sao ?

- ... - Uee chột nín lặng trong vài giây, cô ngây đờ như bị hoá băng, tim cô đập ngày một nhanh hơn, hai má nóng phừng phừng nhưng rồi một ý nghĩa loé sáng đập vào đầu Uee giúp cô đủ tỉnh táo để nhận ra đây chỉ là những lời nói mộng mị. Uee cười nhạt - Tôi xin lỗi, cảm ơn những lời nói ngọt ngào của anh nhưng....anh không phải là Reiden mà tôi quen biết. Tạm biệt.

Xuất sắc vượt qua cửa ải ảo ảnh thứ hai, khoảng cách giữa Uee và chiếc ngai ngày một được rút ngắn. Uee cảm thấy gió ngày một thổi mạnh và lạnh hơn. Dường như đây là những luồng gió cuộn cuộn thổi xoáy như những con lốc vút lên từ đáy vực. Uee úm bước chân đầu tiên lên mặt đất phía trước nhưng hình như nó không chạm đất. Uee xâu chuỗi lại từng ý nghĩ và rút ra một kết luận rằng trước mặt cô bây giờ là một vực thẳm sâu hun hút và có lẽ là không đáy. Uee bắt đầu cảm thấy lo sợ, nước mắt bắt đầu tuôn rơi.

Chợt một hình ảnh loé lên trong đầu Uee, một bản đồ những lối đi mà theo như nó chỉ rằng hai bên trái phải cô đều là lối đi dẫn đến chiếc ngai còn trước mặt thì đúng là một vực đen như mực. Uee lưỡng lự, toan úm bước chân sang phải rồi lại trái, rồi lại phải. Chân chừ mãi Uee quyết định tiến về phía trước, nơi vực sâu không đáy.

- Uee ơi, mày phải có lòng tin vào bản thân chứ, tin vào lời Wendy. Tất cả chỉ là ảo ảnh, đều là hư cấu. Chỉ có con đường trước mặt là lối đi duy nhất.

Uee hít thở sâu, gạt đi nước mắt và bước đi. Uee vừa đặt bước chân đầu tiên xuống và.....nó chạm mặt đất. Điều kỳ diệu gì đã xảy ra ? Phép màu ? Không, Uee đã đứng. Ngay khi bước chân đầu tiên của Uee chạm đất, một thứ ánh sáng huyền ảo, lan toả sự ấm áp quán lấy Uee. Mọi vật, mọi việc dần hiện ra rõ như ban ngày khi trước mặt cô là một người phụ nữ đứng tuổi nhưng vẫn đẹp sắc sảo với mái tóc bạch kim phớt màu lam của pha lê, mặc một bộ đồ công nương quý tộc xanh lam pha trắng, đầu đội một chiếc vương miện chạm khắc tinh xảo và tinh tế bằng băng tinh khiết, tay phải cầm quyền trượng, tay còn lại cầm một quyển sách, đang ngồi trên chiếc ngai. Bên trái bà ta là tinh linh Đất Diancie, trên không trung phía bên phải là tinh linh Gió Wendy và nửa trên cạn nửa dưới nước là tinh linh Nước Sylvia. Vậy người phụ nữ kia không ai khác chính là nữ tiên tri Aurora. Vượt qua biết bao nhiêu gian nan thử thách, đánh đổi cả đôi mắt của mình, Uee đã bình an gặp được Người.

- Chúc mừng cô đã vượt qua tất cả cửa ải, Uee.

- Giọng nói này là....Sylvia. Có phải cô không Sylvia ?

- Bị cô đoán trúng rồi. Suýt nữa thì tôi quên mất, tôi có món quà muốn trả cho cô. Phiên cô xích lại gần đây - Sylvia nhanh chóng vút từ mặt nước lên ngồi trên một tảng băng gần Uee.

Theo lời Sylvia, Uee bước đến. Sylvia nhẹ nhàng đặt tay lên đôi mắt đã mất đi ánh sáng của Uee. Một thứ ánh sáng huyền diệu lan toả từ đôi bàn tay của Uee đã trả lại thứ vốn dĩ thuộc về cô.

- Được rồi, bây giờ cô có thể mở mắt ra.

Uee từ từ hé mở hàng mi cong như cánh bướm để đôi mắt tím từ tỉnh lại một lần nữa được nhìn thấy thế giới. Uee khẽ chớp mắt.

- Tôi...tôi đã nhìn thấy, tôi nhìn thấy rồi... - Uee vui như một đứa trẻ vừa nhặt được kẹo, nhìn khắp xung quanh cung điện. Có lẽ dựa vào vẻ ngoài Uee cũng đoán ra ai là ai - Sylvia ?! - nhìn sang cô gái của cây cỏ hoa lá - Dian.cie ?! - lại nhìn lên cô gái đang bay trên không - Wendy ?! - nhìn vào người phụ nữ quyền lực và thông thái đang ngồi trên chiếc ngai - Người là...Aurora ?!

- Phải, ta là Aurora, nữ tiên tri của hồ Đá Pha Lê - Aurora nhìn Uee nở nụ cười hiền từ như đã trót quen từ rất lâu rồi - Cô đã vượt qua 3 cửa ải do 3 tinh linh đặc lực của tay trấn giữ, xuất sắc đấy.

- Người đã quá lời, thưa Aurora. Tôi vượt qua được cũng là nhờ.... - nói đến đây giọng Uee chột chùn xuống tha thiết -Yuki và Reiden.

- Hai anh em Vampire quý tộc nhà Wilson ?!

- Vâng - Uee cúi mặt khẽ đáp, trong kẽ mắt Uee long lanh hai hạt pha lê trong suốt chỉ chực rơi xuống - Tôi xin Người có thể...

- Ta biết cô đang nghĩ gì mà.

Nói rồi Aurora cầm cây quyền trượng chỉ lệch về bên phải và bên trái hiện lên hai tấm gương được hình thành từ vô số tinh thể băng pha lê.

- Cô chỉ có hai sự lựa chọn. Tấm gương bên trái là sự thật về thân phận của cô. Còn bên phải là sự an toàn của Yuki và Reiden. Đây là quyết định cuối cùng của cô ?

Uee phân vân tiến về tấm gương bên trái, đó là sự thật cả đời cô khao khát tìm được nhưng sao cô chẳng thấy vui. Uee quay gót tiến về tấm gương còn lại. Uee sùng sốt khi nhìn thấy mình trong gương.

- Tôi ?! Gương mặt tôi ?? Tại sao lại như thế ?? - Uee mặt tái đi.

- Đây là cái giá cô phải đánh đổi. Gương mặt cô từ nay về sau sẽ mãi mãi là như thế nếu cô bước qua tấm gương đó.

Một gương mặt với khoé miệng không cười và không bao giờ biểu lộ được thứ cảm xúc nào khác ngoài nỗi buồn. Đôi mắt thì ti hí, thu nhỏ lại chỉ bằng một nửa đôi mắt cô. Làn da thì đen đúa như trét hắc ín lại có tàn nhang. Nói chung là xấu ngang ngửa nàng Thị Nở hoặc hơn nữa á. Ôi, thật tội nghiệp cho Uee nhà ta.

- Cô hãy suy nghĩ thật kĩ. Quyết định phụ thuộc vào cô.

Uee hoang mang tột cùng, trong đầu cô đang diễn ra một cuộc đấu tranh tư tưởng. Nửa muốn khám phá sự thật, tìm ra đáp án cho câu hỏi cả đời cô luôn tìm kiếm. Nửa thì mong muốn gặp lại Yuki và Reiden. Nhưng khi nghĩ đến gương mặt xấu xí của mình, Uee càng lo lắng, lo sợ hơn. Sợ người cô yêu sẽ ruồng rẫy, sẽ bỏ rơi cô. Ai đời lại muốn ở bên cạnh một kẻ xấu xí cơ chứ.

- Nếu tôi chọn tấm gương này - Uee chỉ tay về phía tấm gương sự thật.

- Yuki và Reiden sẽ bị mắc kẹt mãi mãi trên Dòng Sông Chảy Ngược Không Lối Thoát.

- Xin lỗi Yuki và Reiden.....em không thể giữ lời hứa với hai anh...em không thể ích kỉ mà bỏ mặc hai anh được.... - Uee chỉ tay về phía tấm gương còn lại - Tôi chọn nó.

Uee không do dự bước ngay và luôn vào đấy.

- Một sự lựa chọn đúng đắn. Con đúng là cô gái có trái tim thuần khiết... - Aurora đọc thoại (để ý kĩ cách xưng hô thân mật của Aurora nhé, sẽ có biến).

Uee bước qua tấm gương, cảnh hiện ra trước mắt cô không xa lạ gì mà chính là hồ Crystal Lake, nơi đầu tiên mà cô đánh đổi đôi mắt tím từ tinh của mình. Và hiện ra trước mặt cô là hai bóng người con trai khoảng mét tám trong bộ trang phục đúng chất quý tộc...

- Yuki ?! Reiden ?! - Uee gọi.

- Uee, cô trở về rồi - Reiden thấy Uee hai mắt sáng lên lấp lánh, chạy đến bên cô.

- Anh lo cho em quá - Yuki vẻ mặt vô cùng lo lắng đan xen vui mừng, cũng chạy đến bên Uee (đùa à ??)

- Khoan. Hai anh đừng lại gần đây - Uee quay mặt cổ giấu đi gương mặt của mình.

- Cô bị làm sao thế Uee ?? - Reiden hỏi.

- Tôi...tôi xấu xí lắm, đừng đến gần tôi.

- Em nói cái gì vậy ? - Yuki không màng, vẫn đến bên Uee, nắm tay đôi tay Uee mặc cho cô xua đuổi hay vùng vẫy - Em vẫn là em đấy thôi.

- Buông tay em ra. Em không muốn anh nhìn thấy em như thế này. Em xấu xí lắm - Uee bắt đầu mít ướt, hai mắt đỏ hoe, rung rung nước mắt.

Reiden thấy anh trai mình cùng Uee thân thiết như thế đành quay mặt đi với nỗi buồn không ai hay.

- Ngốc ! - Yuki nhéo yêu vào má Uee, cầm tay Uee dắt đến bên mép hồ - Em nhìn đi. Có phải đó là Uee xinh đẹp, dễ thương ngày nào của anh không ?

Uee không dám một lần tin vào lời nói của Yuki, thiết nghĩ đó chỉ là lời an ủi. Mắt nhắm mắt mở Uee soi bóng mình dưới mặt nước. Uee hoàn toàn ngạc nhiên và sững sờ khi soi mình dưới mặt nước. Mặt nước in bóng một Uee xinh đẹp lung linh như ngày nào với làn da trắng đến tuyết cũng phải nhường đôi mắt tím từ tinh to tròn sáng hơn tinh tú trên trời cao, đôi môi đỏ gọi cảm khê cười...

- Là em thật sao ??? Không phải đã...đã....Chuyện gì đã xảy ra ??

- Anh nói rồi mà em không tin.

- Nhưng nhưng... Mà anh nói Uee của anh nghĩa là thế nào ??? - mặt Uee ngu ngơ không thể tưởng.

- À...ừm...là như vậy... - Yuki ôm chặt lấy Uee vào lòng khiến cô chưa kịp định hình, không kịp phản ứng, thò thẻ vào tai Uee - Kể từ giây phút này đây Uee sẽ mãi thuộc về Yuki, chỉ một mình Yuki Wilson này thôi. Anh sẽ mãi bảo vệ, che chở cho em suốt đời. Anh...yêu em

1s...2s...3s trôi qua, Uee vẫn như người cõi trên, trong người thấy lửng lơ như vừa từ cõi mơ đi ra.

- Hờ ??? Anh...anh vừa nói... - Uee ấp úng.

- Nghe không rõ à ? Để anh nói lại. Anh yêu em.

Uee không tin nổi vào những gì mình đang nghe thấy. Liệu có phải là mơ hay không ? "Chắc rồi, lại là ảo ảnh nữa đây" Uee nghĩ. Kiểm tra cái cho chắc.

- Ái, sao lại nhéo anh, đau quá - Yuki xuyết xoa.

- Vậy là thật rồi, đúng là anh rồi - Uee hớn hờ.

- Chứ em tưởng ai ??

- À không, lúc anh không ở bên cạnh em đã có rất nhiều việc xảy đến với em. Anh không hiểu đâu...

Bất chợt những cơn gió lạnh buốt từ đâu kéo đến tạo thành một cơn lốc, từ trong cơn lốc ấy, Aurora bước ra.

- Cô thật sự là một cô gái có trái tim thuần khiết. Ta rất tiếc không thể nói cho cô nghe về thân phận thật sự của cô nhưng ta có món quà dành tặng cô - nói rồi, Aurora hoá phép xuất hiện trên tay bà một chuỗi dây bạch kim với mặt dây hình Mặt Trăng ôm Mặt Trời.

- Đây là....

- Chuỗi dây này sẽ giúp cô khám phá ra thân thế của mình. Nhưng chỉ vào thời điểm thích hợp... - Aurora cầm quyền trượng tạo ra một cánh cổng dịch chuyển trước mặt Uee - Bước qua cánh cổng này ba người các người sẽ quay về được lâu đài Wilson. Thứ lỗi ta chỉ tiễn các người tới đây thôi...

- Cảm ơn Người đã giúp đỡ chúng tôi...

Aurora cũng bất ngờ biến mất trong trận gió xoáy như lúc bà xuất hiện. Reiden lẳng lặng bước vào chiếc cổng, càng nhìn thấy cảnh anh trai mình và Uee hạnh phúc, Reiden càng muốn mau bước đi cho nhanh. Đôi trẻ của chúng ta dường như vẫn chưa chịu rời khỏi mà vẫn còn lưu luyến.

- Uee này - Yuki nắm lấy đôi bàn tay Uee.

- Hờ ? - Uee lại ngỡ ngác, ngây thơ như con bò đeo nơ.

- Nhìn thẳng vào mắt anh và nói cho anh biết...em...có yêu anh không ??

- Ừm...không...hihi... - Uee ngại ngùng, phủ nhận tất cả rồi đỏ mặt chạy một mạch vào cánh cổng đang dần khép lại.

- Uee, em giấu được ai chứ làm sao giấu được anh. Cô bé ngốc - nói rồi Uee cũng chạy vút về phía cánh cổng.

... ..

"Em cũng yêu anh, Yuki nhưng..."

... ..

"Suy nghĩ của em anh biết cả chứ, rồi một ngày anh sẽ khiến em phải thú nhận rằng em yêu anh, ngốc!"

... ..

"Tại sao người em chọn lại là anh hai hả Uee ? Em có biết rằng anh cũng yêu em không ? Yêu từ cái nhìn đầu tiên..."

... ..

Tại một nơi trên đỉnh núi Crytal mù sương, có bóng dáng hai người phụ nữ đang đối thoại với nhau.

- Cháu gái bé bỏng của ta đã khôn lớn, lại còn có một trái tim thuần khiết - Aurora nói.

- Cảm ơn mẹ đã không nói ra bí mật về thân thế của con bé - người phụ nữ xinh đẹp trong một bộ đồ cùng đôi cánh trắng muốt với mái tóc bạch kim tung bay trong gió nói.

- Athena, con gái của ta. Ta biết điều gì là tốt nhất cho con bé mà. Nhưng ta e... - Aurora ngập ngừng.

- Mẹ đã tiên đoán ra được điều gì à ?

- Ừm, chuyện tình cảm của con bé với Yuki sẽ mang lại nhiều rắc rối cho nó đây.

- Khổ thân con, Uee...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: 9.1 : Tái Ngộ Sau 12 Năm

Từ giây phút chạm mặt với Yuki và Uee, chàng Vampire đào hoa, lãng tử với mái tóc vàng tên Daniel dường như có những biểu hiện rất khác lạ đến độ

bề tôi trung thành là Chris cũng phải suy nghĩ nhiều. Daniel thường đứng cạnh cửa sổ lầu đài, ngẩn ngơ phóng ánh mắt về nơi xa xăm, thần thờ, mắt hồn như người thất tình, miệng lầm bầm một mình gọi tên một ai đó.

- Quái, cậu chủ Daniel bị gì thế này ??? Không giống với cậu ấy ngày thường.... - Chris gãi đầu suy nghĩ, đánh liều lại gần hỏi Daniel - ...Cậu chủ...

- H...hà...hà...?? - Daniel giật bản mình khi nghe tiếng Chris gọi.

- Cậu có ốm chỗ nào không ?

- Không

- Cậu ổn chứ ?

- Ổn. Mà người bị làm sao vậy Chris ? Hỏi ta những chuyện gì đâu.

- Chỉ là thuộc hạ thấy cậu có vẻ gì là lạ....

- Ta...kì lạ lắm hả ? - mặt Daniel hết sức ngây thơ như bò đeo nơ.

- Vâng, khoảng thời gian từ sau khi cậu giao đấu với anh em nhà Wilson, thuộc hạ thấy cậu thay đổi nhiều lắm.

- - Daniel lại nghĩ về khoảnh khắc ấy, đôi mắt tím từ tình ấy, khuôn mặt thiên thần ấy, mái tóc bạch kim ấy, cái tên ấy dường như cậu đã gặp từ rất lâu rồi, quen lắm nhưng nhớ không ra.

- Cậu chủ ? Cậu chủ ? - thấy Daniel đứng ngây ra như trời trồng, Chris mới lay người cậu.

Daniel vẫn mặc nhiên như thế. Tâm trí cậu dường như đang xuôi về miền kí ức xa xăm...

Flashback 12 years ago~

Daniel Johnson là một Vampire dòng dõi quý tộc, sở hữu một gương mặt thanh tú, mái tóc vàng như nắng ban mai, đôi mắt xanh lục lấp lánh xoáy sâu vào tâm hồn người nhìn, nói chung là một vẻ đẹp trai đến mê hoặc. Nhưng điều đặc biệt là ADN của gia tộc Vampire này vì lí do nào đó mà đột biến hơn so với các Vampire khác cho nên sự bất tử xảy đến chậm hơn đối với họ. Tất cả Vampire đều bất tử và tồn tại qua hàng ngàn thế kỉ. Còn gia tộc Johnson thì cứ 1 năm của người thường là tuổi của họ lại tăng thêm 300 năm và vào thời điểm đúng 9000 năm tuổi (tức là 30 tuổi á) thì khoảnh khắc bất tử sẽ đến với họ (con bé chém hơi ló, nhẹ tay với con bé nha :3).

- Danny...con nghe mẹ nói nè. Mẹ biết con khó lòng chấp nhận nhưng mọi thành viên trong gia đình chúng ta đều là Vampire. Cả con cũng không ngoại lệ - bà Lucy Johnson cố an ủi cậu con trai 8 tuổi mít ướt của mình.

- Híc....nhưng con không muốn. Con muốn là một người bình thường. Huhu.... - bé Daniel vì nhất thời không thể chấp nhận cú sốc rằng cậu là một Vampire, một con quỷ hút máu nên đã bỏ chạy ra khỏi lầu đài mặc cho mẹ cậu có gọi đến khan cả cổ.

Cậu bé cầm đầu cầm cổ chạy thụt mạng, nước mắt không ngừng tuôn rơi. Đến con đường mòn cũng cách khá xa lầu đài thì...

- Áy da, đau quá, huhu... - cô bé 6 tuổi hồn nhiên với mái tóc bạch kim và đôi mắt tím từ tình (đoán xem ai nhỉ ?) khóc oà vì bị cậu nhóc Daniel tông phải.

- Đi đứng sao không nhìn đường ? - tông trúng người ta không thèm xin lỗi mà còn chổng nạnh bắt lỗi cô bé nữa chứ

- Híc...là anh tông em mà...huhu...

- Ồ... - gãi đầu -xin lỗi. Nín đi. Khóc xấu lắm.

- Huhuhu..... - cô bé khóc thét lên.

- Đau lắm à ?! Chảy máu rồi - Daniel nhìn thấy đầu gối cô bé chảy máu thì cảm thấy vô cùng hối lỗi, loay hoay, loay hoay 1p30s - Nè, tặng em, nín đi.

- Ô, con châu chấu ?! - cầm "món quà xin lỗi bằng lá" của Daniel trên tay, cô bé không khóc nữa, cảm thấy vô cùng thích thú.

- Tặng em đó. Anh mới học xếp nó hôm qua nên.... hơi xấu.

- Đầu có, đẹp lắm. Cảm ơn anh - cô bé nở nụ cười xinh như thiên sứ khiến Daniel vô cùng bối rối, cứ gãi đầu miết.

- Em tên gì ? Ở đâu ? Sao lại một mình ở đây ? Ba mẹ em đâu ? - hỏi tới tấp, hỏi dồn dập như chạy marathon.

- Em tên...Uee. Em ở mái ấm Para....d...di... - bé Uee ấp úng đánh vần.

- Paradise ?

- ...ừ, là Paradise. Em ở với các sơ và mấy bạn khác nữa.
- Thế em không ở với ba mẹ à ?
- Sơ Mariah nói ba mẹ em ở một nơi xaaaaa lắm, mai một em lớn em sẽ đi tìm họ - lại cười, có người lại bối rối.
- Ừm. Anh tên Daniel. Minh làm bạn nha - chìa bàn tay ra.
- - Uee gật gật, Daniel chủ động bắt tay cô bé.

Và cứ như thế, đôi ba hôm chúng nó lại hẹn gặp nhau trước cổng mái ấm, nắm tay nhau tung tăng đi chơi, mỗi lần như vậy là mỗi con cháu bằng lái được Daniel xếp tí mĩ dành tặng cho Uee. Tình cảm chúng nó ngày càng khăng khít hơn...

- Uee nè....
- Dạ ?!
- Lớn lên...em làm cô dâu nhỏ của anh nha ?! - dễ thương chưa kìa, mới 8 tuổi đã biết tán gái rồi.
- Cô dâu nhỏ....là gì anh ? - Uee mặt ngây thơ, hai mắt chớp chớp.
- Là em sẽ khoác tay anh như vậy, tay kia cầm bó hoa, rồi anh và em sẽ cùng đi vào nhà thờ....
- Thích quá. Được. Em sẽ là cô dâu nhỏ của anh.
- Nghéo tay đi.

Cho đến một hôm bà Lucy biết được con trai cưng của mình trở nên thân thiện với con người, bà không hài lòng chút nào nên quyết định chuyển sang vùng đất khác sinh sống, một nơi mà con trai bà sẽ trở thành một Vampire mạnh mẽ chứ không uỷ mị, suốt mướt, hiền lành, tử tế như bây giờ. Quyết định này liệu có phải là điều bé Daniel mong muốn ?

- Không. Con không đi đâu hết. Con muốn ở lại đây - Daniel nhảy dựng lên khi nghe mẹ nói muốn chuyển nhà.
- Danny à, nơi đây không thích hợp cho hai mẹ con ta sống. Mẹ con ta sẽ sống ở một vùng đất tuyệt vời hơn, con nhé - bà dỗ dành con.
- Híc...con không muốn. Con chỉ muốn ở đây cơ....

Daniel khóc đến mặt lã, ngủ thiếp đi. Nhân lúc đó bà bế con trai, vương đôi cánh đen to bự của mình mà bay đến vùng đất Grymland để sinh sống. Và kể từ đó Daniel không còn gặp được Uee, cô dâu nhỏ của cậu nữa...

End flashback~

- Uee...là em...là em có phải không ?? - Daniel thì thầm, vẻ mặt đắm chiêu suy tư.
- Cậu chủ đang nhớ tới cô em nào à ?? - Chris thấy Daniel lẩm nhẩm tên một ai đó, nghĩ chắc là một nàng Vampire kiêu sa quyền rũ nào đó hay một cô em người thường vừa tán được chỉ chực đợi ngày cầm hai chiếc răng nanh nhọn hoắt vào hút máu.
- Ừm...một cô bé đã lâu rồi ta không gặp...mà....cũng có lẽ là...tình yêu đầu của ta...
- ... - Chris cảm thấy có một sự đơ, một sự sốc nhẹ.
- Chris này...
- Thưa cậu chủ, cậu có việc cần thuộc hạ giúp ?
- Người hãy sử dụng năng lực Đồ tìm xuyên không gian của người giúp ta tìm một người...
- Nhưng thưa cậu chủ, người đó thuộc hạ phải thấy mặt ít nhất là một lần mới có thể truy ra.
- Cô bé đó ta và người đã gặp rồi..
- Ý cậu là... ???
- Là Uee, cô bé có mái tóc bạch kim và đôi mắt tím từ tinh, đi cùng hai tên nhà Wilson đó.
- Thuộc hạ tìm ngay - Chris nghĩ thầm - "Thì ra cậu chủ Daniel đã trúng sét....với cô gái ấy".

Nói rồi, Chris nhắm nghiền hai mắt, để trí não bắt đầu làm việc hết công suất. Không gian xung quanh bỗng nhuộm một màu tối đen như mực. Trong màn đêm ấy hiện ra những chấm sáng nho nhỏ như những vì sao và ngày càng có nhiều chấm sáng hơn xuất hiện tạo thành một mạng lưới dày đặc. Mỗi một chấm sáng ấy thực chất là một sinh thể đang tồn tại trên Trái Đất này. Chỉ khi nào một chấm đỏ xuất hiện thì ấy là mục tiêu mà Chris muốn định vị. Nhưng tìm hoài tìm mãi mà chẳng định vị được Uee bé nhỏ (sao mà định vị được khi mà Uee đang ở trong lâu đài Wilson được che chắn bởi lá chắn ảo ảnh, đây là điểm đặc biệt của nơi này nhằm lẫn tránh sự truy đuổi của kẻ thù). Và điều này làm Daniel cảm thấy không vui. Anh chàng cảm thấy như có lửa rạo rực trong người.

- Chết tiệt, sao lại như thế được ?! - Daniel tặng cho bức tường vô tội vạ cạnh đó một nắm đấm trời giáng.

- Thuộc hạ nghĩ khi nào cô ấy còn ở chung với hai tên kia thì chúng ta sẽ không bao giờ tìm ra cô ấy.

- Phải có cách nào khác chứ.... - Daniel không nói không rằng tung đôi cánh đen của mình bay xuyên qua khung cửa sổ, bỏ lại Chris cùng những mảnh vỡ thủy tinh văng ra từ cánh cửa sổ kia.

Tại lâu đài Wilson.....

- Cái gì ?? Em muốn một mình về thăm mái ấm hả ??

- Đi mà Yuki, em năn nỉ đó - Uee nũng nịu làm mặt cún con.

- Không. Nhất định là không. Không an toàn một chút nào hết. Lỡ như... - Uee đặt bàn tay lên cái miệng lo lắng của Yuki.

- Không sao đâu. Em sẽ ổn mà - Uee cố gắng thuyết phục anh người yêu cứng đầu.

- Nhưng anh sợ mất em... - Uee lại sử dụng chiêu nhưng lần này Yuki gạt phăng ra -em để anh nói. Anh đã suýt mất em một lần rồi. Anh sợ mất em..

Chưa để Yuki kịp nói hết câu, Uee vội đặt một nụ hôn ngọt ngào lên môi anh chàng khiến chàng Vampire vốn cứng đầu cũng phải mềm lòng trước sự quá là dễ thương của nàng.

- Em yêu anh. Em những tưởng sẽ mất anh không chỉ một mà nhiều lần rồi. Nhưng hãy tin em một lần nha anh. Em hứa là sẽ bình an vô sự mà - Uee nở nụ cười như thiên thần.

- Được rồi, cô bé ngốc của anh - Yuki xoa đầu Uee, nắm lấy đôi bàn tay nàng - Tự chăm sóc mình cẩn thận đó. Anh và Reiden sẽ cố gắng thu xếp công việc, về trong ngày. Nhớ là phải có mặt ở nhà trước anh nghe chưa.

- Em biết rồi. Tạm biệt anh.

- Ừm, tạm biệt em.

Uee trở về phòng sửa soạn quần áo. Cô chọn cho mình áo phông trắng cộc tay in hình trái tim màu đỏ đi với chiếc quần đen lưng cao và xăng đan thắt dây, đeo túi quai chéo. Makeup nhẹ. Toan có hứng tạo kiểu cho mái tóc thì Uee bỗng mất hứng vì đuôi tóc vàng chanh chẳng hiểu lý do vì sao. Uee cảm kéo cắt, cắt, cắt và cắt nhưng nó vẫn mọc lại như ban đầu. Uee thất vọng.

- Thôi thì đã không xoã tóc, không thắt bím được, búi lên cao vậy.

Uee túm tóc, búi củ tỏi lệch bên phải, đính lên đó một chiếc nơ đỏ strawberry mà Yuki tặng hôm trước. Ngoại hình coi như đã ổn. Uee lên đường. Miệng lầm nhảm câu chủ dịch chuyển ra khỏi toà lâu đài mà Reiden đã dạy. Bùm. Làn khói xanh tím quần lấy Uee. Chốc lát Uee đã đứng ngay con đường dẫn đến mái ấm Paradise. Một con đường với hai hàng phong trút lá đỏ, lá vàng trông thật nên thơ, thi vị.

Cùng lúc ấy, có lẽ là tình cờ hay vô ý mà Daniel lại hạ cánh trước cổng mái ấm Paradise khi chính anh chàng cũng chẳng hiểu nổi mình.

- Nơi này.... ?? Chẳng phải là nơi mình hay hẹn gặp em ấy hồi bé ư ?

Chợt Daniel phát giác có tiếng bước chân cách đó vài trăm mét, anh chàng vội bay lên cành cây cao gần đấy mà quan sát. Thì ra tiếng bước chân ấy của Uee. Daniel mừng ra mặt, toan nhảy xuống nhưng sợ Uee sẽ nhớ lại chuyện hôm trước, chuyện Daniel chặn đường trên ghẹo Uee, lại còn đòi uống cạn máu nữa. Uee sẽ khó lòng tha thứ và chấp nhận cho dù Daniel có phải là cậu bé 12 năm trước hay không.

- Làm thế nào đây ta ?? - Daniel gãi đầu, chợt, một ý nghĩ loé lên trong đầu anh chàng - Suýt thì quên mất năng lực tiềm ẩn của mình Thay đổi diện mạo (skill này chuyên dùng để sát gái á).

Nói rồi Daniel thi triển năng lực, thay đổi vẻ ngoài playboy của mình thành công tử lịch thiệp. Mái tóc undercut nửa đầu được thay đổi thành tóc vàng mái xéo đỏ. Áo sơ mi trắng phanh ngực và quần jean rách cũng được thay đổi thành áo thun trắng khoác áo khoác da đen, quần lửng khóa đen năng động cùng đôi Nike cá tính màu đen trắng. Tai đeo bông tai đen, dây chuyền bạc, đeo kính cận bản vuông. Nói chung là perfect và trả hình

- Đã lâu rồi không gặp em... - Daniel đứng tựa vào thân cây anh đào, hai tay cho vào túi quần.

- Hờ ?? - Uee ngạc nhiên - Anh là.... ???

- Sau ngần ấy năm, có lẽ em đã không còn nhớ đến anh nữa rồi.... - Daniel ngập ngừng.

- Xin lỗi, tôi...tôi không thể nào nhớ ra anh là ai. Mình đã từng quen biết nhau à ?? - trong đầu Uee như dây lên hàng loạt chuỗi câu nghi vấn về chàng trai bí ẩn này.

- Cô dâu nhỏ của anh đã...quen anh mất rồi... - giọng Daniel thoáng buồn.

- - Uee nín lặng.

Gió bắt đầu thổi, lá cây rơi xào xạc, bầu trời kéo mây và mưa từng hạt rơi....hai con người vẫn trầm ngâm lặng nhìn nhau như đã chiêm nghiệm ra được điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: 9.2 : Tái Ngộ Sau 12 Năm

- Là anh.... - Uee cười nhạt.

- Em đã nhớ ra anh rồi sao, Uee ?!

-cũng đã 12 năm trôi qua rồi mà... - Uee bỗng trầm mặc, cười chua xót -anh đã biến mất 12 năm và giờ anh lại xuất hiện trước mặt tôi...thật thú vị làm sao.

- Anh...cũng vì bất đắc dĩ mà anh phải... - Daniel ngậm ngùi, tha thiết.

- Anh ra đi không một lời từ biệt... - Uee cười, cười nhưng mà kèm theo đó là những giọt nước mắt.

- Anh..

Hồi tưởng về 12 năm trước ~

Uee ra sớm hơn giờ hẹn đến tận 30 phút để chờ Daniel. Uee cảm thấy nôn nao, hồi hộp lắm bởi vì Daniel nói sẽ tặng cô một món quà sinh nhật thật đặc biệt. Sinh nhật ư ??? Vâng, đó là cái ngày cô bé xinh xắn đặt trong chiếc giỏ màu đỏ dưới gốc cây anh đào được sơ Mariah nhặt về nuôi á. Hôm nay Uee khoác lên mình chiếc đầm tiểu thư màu hồng phấn, tóc cột hai sừng với nơ xanh lam, chân mang giày búp bê hồng trông vô cùng dễ thương và đáng yêu phết. Thế nhưng đã gần 1 tiếng đồng hồ mà chẳng thấy bóng Daniel đâu, Uee buồn hui ngồi trên chiếc xích đu, vương đôi mắt tím tím nhìn về phía chân trời xa xăm ngóng trông một hình bóng thân quen, lòng tự an ủi mình "Anh ấy nhất định sẽ tới mà", "Anh Daniel sẽ hông quên sinh nhật mình đâu, chắc là anh ấy bận",..... Và rồi đó là sinh nhật buồn đầu tiên của Uee, không có Daniel, không có món quà to bự từ cậu bé. Đêm ấy Uee khóc nức nở, ướt đầm cả gối, cô bé cắn răng chịu đựng để tiếng khóc không thành lời.

1 ngày, 2 ngày, rồi 1 tuần, 2 tháng trôi qua chẳng thấy Daniel quay trở lại. Ngày nào Uee cũng ra ngoài công đứng hóng nhưng càng chờ đợi lại càng buồn thêm. Bởi cô bé đâu biết rằng bây giờ Daniel đang ở cách xa mái ấm Paradise, nơi cô đang đứng hàng trăm ngàn dặm. Và cô bé lại càng không biết cậu bé ấy nhớ cô dâu nhỏ của mình biết nhường nào, cậu tự giam mình trong phòng, cách ly với thế giới bên ngoài, sống với những kỉ niệm ngọt ngào của hai đứa. 12 năm thấm thoát trôi nhanh, cậu bé Daniel nay đã lớn nhưng tính tình lại thay đổi hoàn toàn. Cậu trở thành một playboy chính hiệu trong giới Vampire quý tộc, bản tính ngang ngược, phách lối, gái gú qua đường hay tình một đêm cũng bởi vì trái tim cậu đã hoá đá từ lâu.

Về phần Uee, chính vì sự chờ đợi trong vô vọng ấy mà Uee ghét Daniel lắm, chứ không muốn nói trắng ra là hận. Tại sao lại gieo yêu thương để rồi gạt hái được chỉ là sự đau đớn ? Uee chôn chặt kí ức cùng những kỉ niệm về Daniel vào trong quên lãng..

Trở về với hiện tại ~

"Là khi em quên một người để nỗi nhớ tan nhanh trong nhạt nhòa

Vòng tay nay không giữ được ai kia, một người không phải của riêng em

Em bước ngược về nơi có gió để gió cuốn đi hình bóng từng có trong em

Vì đôi mắt em không đủ sâu để giữ mãi những nỗi buồn cho anh"

Uee hát, tiếng hát nhói lòng bóp nghẹn cả trái tim, từng chữ trong lời hát của Uee như vết dao cứa sâu vào trái tim rỉ máu của Daniel sau những năm tháng hoá đá, khiến cậu trở nên yếu đuối như 12 năm về trước.

- Em...còn yêu anh không ?!

- Hết thật rồi. Tình cảm tôi dành cho anh cũng như lời tôi hát, cuốn theo gió không còn một vết tích.

- Em dối anh. Nếu không còn yêu anh tại sao em lại khóc ?!

(Không liên quan nhưng trời mưa như trút nước mà hai anh chị đứng tâm sự như chẳng có gì O_o thiệt là bó tay với đôi trẻ)

- - Uee gạt đi nước mắt - ...chỉ là....bụi bay vào mắt thôi.

"Rầm", "Ahhh...", "Cứu mạng!",...hàng loạt những tiếng la hét, tiếng đồ đạc đổ vỡ phát ra từ bên trong mái ấm Paradise cắt ngang bầu không khí trĩu nặng.

- Hà ?! Mái ấm xảy ra chuyện rồi !! - Uee ba chân bốn cẳng chạy vào.

- Anh giúp em - Daniel cũng vào cùng.

Uee mở cánh cửa ra, khói bụi bay mù mịt, gạt đi đám khói, một cảnh tượng bi thảm xảy ra trước mặt Uee. Đồ đạc đổ vỡ nằm lênh láng, mấy bức tường vỡ nát, lũ trẻ vừa sợ vừa khóc, đứa chui vào góc, đứa nấp sau các sofa, mấy đứa lớn che cho đứa nhỏ, các sofa sợ run lẩy bẩy nhưng vẫn đứng dang tay che chở. Uee bàng hoàng, xót xa trước cái thấy cận kề máu của Ty, thằng bé 12 tuổi mà cô quý nhất, dù lớn hơn mấy em nhưng nó luôn là đứa có mặt sớm vào mỗi tối để nghe chị Uee của chúng nó kể chuyện. Cả người Uee như sụp đổ, nước mắt rơi là cả khi thấy máu chảy ra từ hốc mắt sơ Mariah và thân thể sơ ngày càng cận kề máu vì một ả Vampire. Chính ả đã làm loạn nơi này, hút cạn máu BJ và sơ Mariah, gây ra cảnh tan thương.

- Tyyyy !!! Sơ Mariahhhh !!! - Uee hét to khiến mọi hoạt động đang diễn ra đều ngừng lại và nhìn cô.

- Uee ?!! / chị Uee ?!! - mọi người trong mái ấm vô cùng ngạc nhiên.

- Gì đây ?? Lại thêm hai con mồ côi nữa cho ta à ?? - ả Vampire kia ném xác sơ Mariah xuống khi đã hút cạn máu, liếm môi nhìn Uee và Daniel bằng cặp mắt thèm khát.

- Người đã làm gì với mọi người hả con khốn ?! Ta liều chết với người - Uee toan xông lên thì Daniel ngăn cản.

- Nguy hiểm lắm Để anh...

- Nhưng...tôi....

- Anh xử lí được. Hãy tin anh.

- Whoaa! Anh hùng cứu mỹ nhân ư. Ta thích. Coi bộ người cũng đẹp trai. Để ta đùa giỡn chút trước khi kết liễu người - nói rồi ả phi như tên bắn, giờ móng vuốt toan tấn công Daniel thì bị cậu tóm được và ném vào góc tường trước con mắt thần phục của mọi người.

- Coi như cô biết chọn đối thủ đấy - Daniel cười nhếch mép, hiện nguyên hình thành Daniel, Vampire ngày đầu làm tổn thương Uee.

- Daniel...anh....anh là tên Vampire ấy.... - Uee sững sờ, không tin vào mắt mình.

- Anh xin lỗi vì đã giấu em. Để anh trả thù giùm mọi người trước đã. Lừa ma trơi - nói rồi Daniel phóng hàng loạt cục lửa lớn màu xanh tím vào ả Vampire kia.

- Aaaaaa... - ả đau đớn - ...tên đáng ghét, người cũng là Vampire ?!

- Phải, giờ tình hình 1 chọi 1 công bằng rồi ha.

- Tại sao người phải giúp bọn người phạm đó ?! Ta với người có thể cùng chia sẻ cơ mà.

- Bình thường thì đây là một điều kiện hấp dẫn nhưng...người đã làm tổn thương đến người thân của người ta yêu thì....ta xin lỗi. Lừa ma trơi - tiếp tục phóng vào ả.

- "Yêu ??? Là yêu sao ??? Anh ấy vẫn còn yêu mình sau ngần ấy năm ???" - Uee nghĩ thầm, ánh mắt vô cùng ngạc nhiên nhìn Daniel.

- Được lắm. Ta sẽ cho hai người chết chung. Mưa acid - ả ta phóng hán trận mưa acid vào Uee.

Nhanh như cắt, Daniel lao tới ôm trọn Uee vào lòng bảo vệ cô khiến lưng cậu bị bóng nặng. Tuy đau đớn nhưng Daniel vẫn nở nụ cười cho Uee yên tâm.

- Em không bị...ahhh....làm sao chứ ?!

- Anh...anh...lưng anh bị bóng hết rồi... - Uee thấy Daniel vì mình mà sẵn sàng hy sinh thân mình nên vô cùng cảm động đến rơi nước mắt.

- Em...ahh...đừng khóc... - Daniel lau nước mắt Uee, nói - ...anh không sao...ahhh...so với những tổn thương mà anh...ahhh...đã gây ra cho em thì đáng là bao...

- Daniel...

- Cảm động ghê chưa. Để ta tiễn các ngươi một đoạn. Trùng độc.

- Không.... - Uee đang tay ra đỡ cho Daniel.

Thế nhưng Uee chẳng hề bị làm sao cả ??? Chuyện ly kì rồi đây.

- Ngươi...ngươi...chẳng lẽ ngươi biết ma thuật ?? - à Vampire há hốc mồm ra.

Thật ra thì Uee cũng chẳng biết mình đã làm chi hết, chỉ thấy mình vẫn còn nguyên vẹn sau chiêu Trùng độc thôi. Sự thật đằng sau sự việc đó chính là trong lúc nguy cấp, chính sự can đảm của Uee đã đánh thức sức mạnh bên trong chuỗi dây mà nữ tiên tri Aurora đã trao cho cô. Chính nó đã phát ra lá chắn phong toả bảo vệ cô.

- Minh...minh đã làm gì vậy nè ?! - Uee ngạc nhiên, cổ tỏ ra can đảm - ...ngươi đừng tiến lại gần đây bằng không ngươi sẽ chết rất khó coi.

- Ta có sợ. Ta sẽ xé xác ngươi ra. Yaaaaa

- "Thiên Nữ ngọc lam nhiệm" - lại là giọng nói thần thánh lúc trước vang lên trong đầu Uee.

- Hà ?! - Uee đắn đo nhưng cũng phải tin thôi, hai bàn tay Uee tạo thành một khối cầu xanh lam sáng hơn cả những vì sao trên trời với luồng khói sáng màu hồng nhạt quấn xung quanh, Uee hướng quả cầu ánh sáng ấy về phía à Vampire đang lao đến như một ả điên - Thiên Nữ ngọc lam nhiệm !

Quả cầu sáng được bay ra bỗng hoá thành Artemis - nữ thần cai quản chòm sao Thiên Nữ. Artemis hiện ra với đầm thiên sứ xanh lam, mái tóc đen gọn sóng tung bay cùng đôi cánh thiên sứ màu hồng nhạt pha sữa, giương cung tên bắn vào à Vampire khiến à không kịp định hình, chết ngay tức khắc. Trước khi biến mất thành những hạt bụi tiều tụy tan vào trong không khí, nữ thần Artemis nở nụ cười với Uee, nói "Kể từ bây giờ Artemis tôi sẽ sát cánh cùng chủ nhân".

Trước những gì xảy ra, Uee hoàn toàn đơ đơ đơ và chẳng hiểu gì cả. Quay lại với mọi người và Daniel đang đau đớn, Uee chẳng biết phải làm như thế nào. Cô nghĩ "Giá như mình có thể hồi sinh người chết nhỉ ?!". 1s 2s 3s Uee hét lên khiến ai cũng nhìn cô "Phải rồi, mình hồi sinh người đã mất được mà"

Nói rồi Uee lại cất cao giọng hát thiên sứ của mình, vòng tròn phép thuật màu hồng hình Mặt Trăng ôm trọn Ngôi sao với đôi cánh thiên sứ hiện ra, mái tóc bạch kim của Uee tung bay trong gió. Ánh sáng màu hồng kì diệu từ đôi bàn tay Uee đã kéo BJ và sơ Mariah trở về từ cõi chết. Tim họ đập trở lại, da dẻ hồng hào, hơi thở đều đặn, vết thương cũng lành lặn như chưa có chuyện gì xảy ra.

- Ty !! Sơ ơi !! - Uee ôm chầm lấy cả hai khóc nức nở - Cuối cùng hai người cũng trở về.

... (lược đoạn mọi người sum họp, cùng nhau sửa chữa lại mái ấm cũng như kể cho nhau nghe về phép màu)...

Uee chưa kịp trị thương cho Daniel thì cậu ấy đã âm thầm ra đi lúc nào không hay, chỉ để lại vết máu đỏ thẫm trên sàn nhà. Uee chào tạm biệt mọi người, niệm câu chú quay về lâu đài Wilson vừa kịp lúc hai anh em Yuki và Reiden vừa quay về. Uee kể lại mọi chuyện cho họ nghe và vì một số lí do cá nhân nên giấu họ về sự có mặt của Daniel. Đêm ấy, Uee trở mình, trằn trọc suy nghĩ mãi về Daniel. Chính hành động lấy thân mình bảo vệ Uee và những lời nói yêu thương tận đáy tim đã đánh thức tình cảm 12 năm nay Uee đã chôn giấu. Liệu tình cảm giữa Yuki và Uee có vì thế mà thay đổi ???

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: 10.1 : Đỉnh Núi Hư Không

Tại một căn phòng rộng lớn lạnh lẽo, sắc mùi chết chóc và máu tanh, không gian quanh đây lúc nào cũng mờ mờ ảo ảo bởi những làn khói xanh tím hư ảo, bóng một Vampire với mái tóc dài che nửa mặt đang cúi người nhận mệnh lệnh từ một đáng Vampire tối cao....

- Người có việc chỉ muốn giao phó cho thuộc hạ, hồi nữ Bá tước ? - giọng cung kính.

Đáng Vampire tối cao ấy không ai khác đó chính là nữ Bá tước Vanessa Kingston, một Vampire vô cùng quyến rũ và đầy quyền lực. Vanessa luôn xuất hiện với tấm màn che mặt màu đen, chỉ thấy mỗi đôi mắt đỏ ruby mà mị ẩn hiện bên dưới mái tóc đen suông dài đến chân. Vì lẽ đó mà chưa một ai thấy được gương mặt thật của cô ta bao giờ. Thật bí ẩn. Khoác lên mình trang phục công nương quý tộc màu đỏ máu với cổ to xoè như đuôi công với những đường nét lấy cảm hứng từ ngọn lửa ma troi càng tôn thêm vẻ quyến rũ của Vanessa. Minh chứng cho quyền lực của cô ta đó chính là "Địa Ngục ma trượng" luôn cầm trên tay. Ma trượng cao 1m60; thân trượng được làm từ xương của ác ma Beryl thời cổ kim; đỉnh trượng là một quả cầu thủy tinh màu xanh đen mang một sức hút mê hoặc, tương truyền đó là hoá thân của mắt Hydra được dung luyện trong Skullcave (Đầu Lâu Động) hơn 500 năm nên chứa đầy ma lực hắc ám.

Ngồi trên chiếc ngai bằng đá magma hình đôi cánh dơi, tay cầm ma trượng, tay kia xoa xoa quả cầu thủy tinh trên đỉnh trượng, Vanessa nói :

- Chắc người cũng biết cái chết của Lena, một trong những thuộc hạ trung thành của ta chứ ?!
- Vâng, thưa nữ Bá tước. Lena bị kết liễu bởi một nguồn sức mạnh không tầm thường. Có lẽ là sức mạnh của....một thiên thần....
- Lũ thiên thần chết tiệt - nói dứt câu, Vanessa tức giận tung ra hàng loạt Quả cầu bóng tối vào hai bức tường hai bên một cách không thương tiếc khiến chúng như vỡ vụn ra.
- Người có cần thuộc hạ đi điều tra về tung tích của hắn ?!
- Không cần, ta có nhiệm vụ quan trọng hơn giao cho người... - Vanessa bỗng trở nên trầm mặc - ...cuốn sách Legendarium huyền thoại trên đỉnh núi Hư Không. Ta muốn người mang nó về đây cho ta.
- Tuân lệnh...nữ Bá tước.... - tên Vampire ấy biến mất chỉ trong cái chớp mắt.

Lúc này, không biết bằng cách nào mà Daniel đã về đến lâu đài Darken, toàn thân bê bết máu, gõ cửa rầm rầm hai ba cái thì Daniel bỗng ngất đi vì kiệt sức và mất máu.

- Cậu chủ Daniel ???!!! - Chris mở cửa ra, hoảng hốt khi thấy Daniel thê thảm như thế nào nên vội dìu Daniel về phòng, những vết máu đỏ thẫm chảy dài trên sàn nhà, trên những dãy hành lang, trên những nấc thang.

Đặt Daniel lên giường nhưng ở tư thế nằm sấp vì vết thương ở lưng của Daniel quá nặng, Chris vội đi xả khăn, thay đồ cho cậu chủ mình. Thấy Daniel mặt mày tái mét, vật vã mồ hôi, Chris biết ngay thứ mà hiện tại Daniel cần nhất đó là máu.....

Một lát sau.... ..

Daniel bắt đầu mất hết kiểm soát vì con khát máu, hai mắt đỏ máu long sòng sọc, các giác quan của Daniel bắt đầu linh hoạt hơn bao giờ hết. Chợt Daniel ngửi thấy mùi máu tươi xộc vào hai cánh mũi. Daniel rảo mắt nhìn khắp phòng và chợt dừng lại khi thấy một cô gái đang ngồi ở mép giường. Một cô gái với mái tóc dài ngang lưng che nửa mặt với một vết cắt ở cổ đang chảy máu (có lẽ là con mồi mà Chris mang về chăng ???). Không chần chừ, Daniel lao vào, đè cô gái kia lên giường, cắn hai chiếc răng nanh vào vết thương ở cổ mà hút máu. Mặc dù rất đau đớn nhưng cô gái kia vẫn không một tiếng kêu la, không một tiếng khóc, cứ mặc cho Daniel muốn làm gì làm (kì lạ, khó hiểu). Ở cơ thể của Daniel có một điểm đặc biệt là vết thương dù trầm trọng đến đâu đi chăng nữa thì chỉ cần uống đủ một lượng máu nhất định thì sẽ lành lặn như ban đầu như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Và vết thương ở lưng của Daniel dần hồi phục và một điều khác lại xảy đến với Daniel.... Bản tính háo sắc, mỗi khi ở gần người con gái nào là sự ham muốn của Daniel lại trỗi dậy. Giờ đây Daniel là một con quỷ hứng tình, con dục vọng đã che mờ lí trí. Daniel xé toạc áo sơ mi của mình ra, để lộ bộ ngực và các múi bụng săn chắc. Chỉ với một lực nhẹ là Daniel đã xé toạc chiếc sơ mi trắng form dài qua hông của cô gái kia và chuyện gì tiếp theo thì mấy chế tự hiểu nha :D (Na chuyện về tình cảm chứ hông chuyện H). Sau cả giờ đồng hồ thỏa mãn, Daniel lẳng đùng ra ngủ ^^ còn cô gái kia thật may mắn vì vẫn còn sống sót sau ngàn ấy chuyện xảy ra, cô xé một mảnh của chiếc chăn bông để che thân và rời khỏi phòng....

Tại lâu đài Wilson.....

- Anh đã nói không là không mà. Cầm cái - Yuki to tiếng với Uee.
- Nhưng...
- Em có biết là nguy hiểm lắm không ?! Anh sẽ không bao giờ cho em rời khỏi lâu đài này dù là nửa bước - Yuki giận đỏ mặt, quát Uee lớn tiếng.

(Chuyện gì đang xảy ra vậy trời, xẹt ngang cái hông hiểu gì luôn)

- Anh...anh.... - Uee tức đến oà khóc, vọt chạy ra ngoài khu vườn.

Uee vừa chạy vừa khóc, nước mắt đầm đìa. Thấy Reiden đang chăm sóc khu vườn nên Uee vội lau lau nước mắt, vờ tỏ ra tươi tắn như không có chuyện gì. Nhưng nào qua mắt được Reiden (Yuki to tiếng như vậy hông nghe mới lạ)

- Rei...Reiden...anh đang làm gì vậy ?!
- Chăm sóc khu vườn một tí ấy mà. Uee...
- H...hờ... ???
- ...hai người lại cãi nhau ?!
- Đâu...đâu có... - Uee đánh trống lảng, hơi cúi mặt để cổ giấu đi đôi mắt đỏ hoe.
- Cô biết không, mỗi khi cô nói dối là bộ dạng cô lại lúng túng như thế á - Reiden nhìn bộ dạng lẩn tránh, che đậy cực dễ thương của Uee mà không nhịn được cười.
-

- Hình như....mỗi khi cô buồn....cô đều ra đây.....

- Sao anh biết ??? - Uee ngạc nhiên vì mỗi lần buồn hay giận Yuki là cô đều lên ra đây nhưng lên ra một cách âm thầm đâu ai hay.

- Ừ thì.... - Reiden gãi đầu -không phải chỉ mình cô buồn mới tìm đến đây đâu. Tôi....ừm....cũng vậy....

- Anh ???

- Đi theo tôi - Reiden nắm tay Uee theo lối nhỏ trái sỏi trắng đất cô đến một nơi Reiden đã dày công chuẩn bị bấy lâu nay để dành riêng cho cô.

Trái tim Uee từ lâu đã trao cho Yuki nhưng tại sao khi Reiden nắm tay cô thì trái tim cô lại đập loạn xạ cả lên chứ ??? Chính Uee cũng không có câu trả lời thật sự cho câu hỏi này.

- Tôi nơi rồi.

Reiden vén bức màn lá cây do hai cây liễu hai bên rủ xuống, một góc nhỏ khu vườn thơ mộng hiện ra trước mắt Uee khiến cô quá bất ngờ nên cũng quên đi nỗi buồn. Một chiếc xích đu gỗ được treo lên bởi hai sợi xích bạch kim được mắc chắc chắn vào cành cây si đại thụ. Cạnh đó là một vườn hoa hồng xanh đỏ được sắp xếp tỉ mỉ, cẩn thận thành dòng chữ "UEE'S" đan xen giữa màu xanh lục của lá cây trông vô cùng lãng mạn và tinh tế. Kế đó không xa là một đài phun nước hình một cô gái trong trang phục thiên thần xoắn mái tóc suông dài ngồi bên hồ nước, một tay vén mái tóc, tay kia chạm mặt nước như đang đùa vui.

Tặng cô, Uee - Reiden mỉm cười hạnh phúc khi thấy vẻ mặt ngạc nhiên, phấn khích của Uee.

- Cảm ơn anh...Reiden....thật là đẹp...tôi...tôi không biết phải nói...nói như thế nào nữa.

- Hi. Chỉ cần cô cười là được.

- - Uee đỏ mặt nhìn Reiden.

- À...ừm...thì.... - Reiden gãi đầu, ấp úng -tôi vui nhất là lúc nhìn thấy nụ cười của cô. Không hiểu sao khi thấy cô buồn tôi....cũng buồn....

- Reiden.....

- Uee...tôi...tôi....muốn nói với cô....tôi....ừm....

- Anh....cứ nói đi, tôi nghe....

- Có lẽ....những lời này....không nên nói ra nhưng....tôi đã giữ nó trong lòng quá lâu rồi....tôi muốn nói....Uee....

- Yuki ???! Có chuyện rồi, tôi vào xem sao - bỗng nghe thấy Yuki dường như đang to tiếng với ai nên Uee cắt ngang (hoặc có lẽ đã biết rõ điều Reiden sắp nói ra nhưng dường như cô vẫn không thể chấp nhận nó ngay lúc này)

- Haizzz.... - Reiden thờ dãi nhìn bóng Uee dần khuất xa -muốn nói anh yêu em lại khó đến như vậy sao ?!

Tại phòng khách lầu đài Wilson đang sắp xảy ra một cuộc chiến "nhỏ"... ..

- Tên khốn kiếp. Làm sao ngươi lại tìm đến được đây ??? - Yuki bẻ tay rắc rắc.

- Bớt nói nhảm đi, ta đến đây tìm Uee chứ không phải tay đôi với ngươi.

- Tường lầu đài Wilson này là nơi nào mà muốn ra thì ra, vào thì vào à. Chịu chết đi. Yaaa.....

- Yuki. Dừng tay lại - Uee dang hai tay bảo vệ cho tên kia.

- Uee ???!!!! - cả hai đồng thanh.

- Yuki....Daniel là....bạn thuở bé của em... - Uee nói mà mặt lấm lét nhìn Yuki như biết mình sắp gây ra chuyện động trời gì vậy á.

1s 2s 3s, Yuki đơ 3s.....

- Uee.... - mặt Yuki bắt đầu nghiêm túc, ánh mặt lạnh lùng đến đáng sợ tưởng chừng hoá băng người đối diện nữa cơ -em còn giấu anh bao nhiêu chuyện nữa hả ?!

- Em.... - Uee ngập ngừng.

- Ngươi cứ biết như thế là được. Ta đến đây vì em ấy, đến đây trong hoà bình - Daniel nói.

- "Vì em ấy" nghe có vẻ ngọt quá ha - ai kia bắt đầu ghen rồi kìa.

- Tin hay không tùy người. Việc này vô cùng quan trọng đối với Uee.
- Yuki. Để hắn nói hết đi - Reiden từ ngoài bước vào nói.
- Được. Nói đi - Yuki phóng ánh mắt tia lửa điện về phía Daniel nhưng cũng kèm theo đó là ánh mắt "mau-khai-hết-cho-anh-đừng-để-anh-nổi-cáu" về phía Uee khiến cô nàng xanh mặt.
- Uee biết chắc là Yuki sẽ sử dụng kỹ năng Đọc ý nghĩ với mình nên cô nàng cũng không muốn giấu Yuki nữa, mở tâm trí nhớ về ngày hôm ấy. Nhìn thấy những gì mà Uee phải trải qua, Yuki thầm cảm ơn "người yêu cũ" đã bảo vệ báu vật của mình, Yuki càng yêu Uee hơn vì biết sự thật Uee không hề phản bội mình.
- Ta nghe Chris báo cáo rằng hắn sẽ cùng một Vampire khác nhận nhiệm vụ từ nữ Bá tước Vanessa, lên đỉnh ngọn núi Hư Không để lấy quyển sách Legendarium mà thông tin trong quyển sách ấy hình như có liên quan đến.....sợi dây chuyền của Uee - Daniel nói.
- Dây chuyền của em ??? - Uee ngạc nhiên nhìn vào chuỗi dây đang đeo trên cổ.
- Người nói đùa cũng khá đấy, Daniel. Hạ màn đi - Yuki vỗ tay cho sự giả tạo của Daniel.
- Thật sự ta cũng không tin là người sẽ bán đứng tổ chức của người - Reiden cười nhếch mép.
- Ta chẳng cần các người tin làm chi - quay sang Uee - Uee...
- Hờ ???
- Nhìn vào mắt anh...em có thấy chút giả dối nào hay không ???
- Đừng tin lời hắn - Reiden nói.
- Em đừng nhìn vào mắt hắn, hắn lừa em đấy - Yuki nói.
- - Uee nhìn vào mắt Daniel, vẫn là đôi mắt xanh lục ngây thơ, hồn nhiên của cậu bé Daniel năm nào đấy thôi, không chút lừa dối -không...em tin anh nói thật.
- Hà ??? - hai anh em nhà Wilson đồng thanh.
- Hi, cảm ơn em, Uee, cảm ơn em đã tin anh - Daniel mỉm cười - Anh có thể nói dối với bất kỳ ai nhưng với em thì không. Những lời anh nói, tất cả đều là sự thật, đều xuất phát từ trái tim anh.
- Tình hình lúc này vô cùng căng thẳng. Daniel nói chuyện với Uee, một bông hoa đã có chậu vô cùng lãng mạn và chân thành. Uee tin vì Uee hiểu Daniel, ánh mắt anh nói lên điều đó, suốt 12 năm nay ánh mắt đó với cô chưa bao giờ thay đổi. Còn trong đầu hai anh em nhà Wilson bây giờ là những viễn cảnh thê thảm của Daniel vì dám tán tỉnh Uee.
- Đủ rồi, người có thể về, chuyện nhà bọn ta, bọn ta tự lo - Yuki tiễn khách.
- Khoan. Ta có vài lời khuyên.
- Người giữ lấy mà dùng. Còn nhây nữa hai anh em ta động thủ thì đừng có trách - Reiden giúp Yuki một tay.
- Khoan đã hai anh, để anh ấy nói - Uee nhẹ nhàng nói.
- Uee nè, anh không muốn phản bội lại tổ chức nhưng...vì em anh sẽ bất chấp. Nghe kĩ lời anh nè, Vampire lần này nữ Bá tước phải đi cũng ngang tầm ả Lena, Vampire tấn công anh với em lần trước hoặc thậm chí còn mạnh hơn nữa. Em nhớ phải cẩn thận nha. Bằng mọi giá phải lấy được Legendarium, vì nó liên quan mật thiết đến nguồn gốc sức mạnh của em.
- Em biết rồi. Cảm ơn anh nhiều, Daniel.
- Ừm. Anh đi. Tạm biệt em - nói rồi Daniel tung cánh bay vút đi.

Bạn đang đọc truyện *Có Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: 10.2 : Đỉnh Núi Hư Không

- Cảm ơn em...Uee... - bỗng dưng Yuki ôm chầm lấy Uee.
- Ồ...chuyện...chuyện gì vậy anh ??? - Uee ngây thơ như bò đeo nơ, chẳng hiểu gì.
- Cảm ơn em vì đã luôn yêu anh - thì thầm vào tai Uee.
- Em cũng cảm ơn anh...cảm ơn anh vì đã tin em - Uee thì thầm.

... ..

Cái màn tình cảm sến súa này làm Reiden nhà ta khó chịu, cảm giác như mình là kỳ đà cản mũi vậy, nếu Yuki không là anh trai song sinh của mình ắt Reiden sẽ nện cho vài phát vì dám ôm ấp Uee. Chịu không nổi cảnh mùi mẫn này nữa, Reiden cắt ngang

- Anh hai !! Uee !! Ta đi thôi.
- Ừm - cả hai đồng thanh.

Vậy là cả ba cùng Teleport đến đỉnh ngọn núi Hư Không quanh năm sương tím mờ ảo mà không chút rủi ro bởi lẽ chính Reiden cũng không biết kỹ năng "Dịch chuyển tức thời xuyên không gian" của mình đã nâng lên một cấp độ mới Super-Teleport (không nhất thiết phải nhìn thấy nơi cần đến nhưng cũng dịch chuyển đến nơi thành công).

- Đến nơi rồi....đỉnh núi Hư Không.
- Reiden...anh ngày càng tài nha...Teleport đến đâu là 100% đến được nơi đó - Uee hớn hờ vỗ tay.
- Uee không nói anh cũng quên mất, kỹ năng Teleport của em ngày càng chuẩn xác đó - Yuki nói.
- Hai người quá lời rồi... - Reiden ngượng, gãi đầu.
- Bây giờ chúng ta đi đâu tìm Legendarium đây ??? - Uee hỏi.
- Anh nghĩ không cần tìm đâu xa xôi, theo cô ta là được.

Mất Yuki có thể nói là rất tình, ngay trong màn sương tím dày đặc vẫn thấy rõ hành tung của Vampire được nữ Bá tước Vanessa cử đi. Vậy là cả ba nhất trí lên lút theo sát nhất cử nhất động của cô ta.

- Hà ??? Có người theo dõi !!! Là kẻ nào mau ra đây - Uee bất cẩn đạp phải cành cây khô làm cô ta phát giác.
- Yuki...khoan đã anh... - Uee thấy Yuki toan đứng dậy ra mặt nên níu lại.
- Xem ra các người đã quá coi thường lời nói của ta rồi. Mưa thiên thạch !!!
- Là Mưa thiên thạch sao ?!! Chiêu thức cấp độ Elite. Xem ra cô ta không phải dạng vừa đâu - Reiden nói.

Cô ta phóng một quả cầu lửa lên bầu trời thì bỗng biến thành một trận mưa thiên thạch lớn nhỏ khác nhau rơi xuống mặt đất, xé tan mọi vật. Và chuyện gì tới cũng đã tới, mưa thiên thạch dày đặc ắt cũng rơi trúng nơi ẩn nấp của Yuki, Uee và Reiden.

- Phải ra khỏi chỗ này thôi - Reiden nói.
- Không kịp chạy thoát nữa đâu. Để anh.... - Yuki nói.
- Anh tính làm gì vậy Yuki ?! Nguy hiểm lắm - Uee lo lắng
- Thủy ngục !!! - Yuki xuất chiêu, một chiêu thức mà Uee chưa từng thấy bao giờ, một xoáy nước với sức mạnh khủng khiếp được tung ra từ đôi bàn tay của Yuki nghiền nát khối thiên thạch khổng lồ kia thành cát bụi.
- Cháy nhà mới lòi mặt chuột.... - cô ta cười nhếch mép - Đã luyện được chiêu thức cấp độ Elite...ngươi cũng khá đấy...Yuki...Wilson...
- Ngươi biết ta ?!
- Không chỉ ngươi, mà còn cả em trai ngươi...Reiden Wilson và...cô gái kia.... - bỗng dưng ánh mắt cô ta nhìn Uee đờ đờ sát khí -Uee, đứng chứ ?!

Uee giật bắn mình trước ánh mắt và cách phát âm tên mình của cô ta, có vẻ rất căm phẫn, rất hung hăng như có mối thù không đội trời chung vậy.

- Đề ta đoán....các người đến đây vì...Legendarium...đúng chứ ?!
- Đúng thì đã sao ?! Mà không đúng thì làm gì được nhau nào ?! - Reiden lạnh lùng nói.

- Đúng thì các ngươi sẽ chết. Còn...không đúng thì...các ngươi đã đến đây thì cũng sẽ không toàn mạng để quay về đâu...hahaha...

- Còn chưa biết ai sẽ phải bỏ mạng đây... - Yuki cười đều.

- Có khí phách lắm. Tiếp chiêu. Lôi thương !!

Nói rồi cô ta giơ tay lên trời, một tia sét giáng xuống hình thành nên một cây thương, phóng thẳng vào Yuki. Yuki nhanh như chớp né được mũi thương nhưng sơ ý bị rạch trúng một đường trên vai phải.

- Yuki...anh bị thương rồi... - Uee mếu máo.

- Anh không sao. Chỉ là vết thương nhỏ, chẳng đáng là bao - Yuki cười cho Uee yên lòng.

- Anh hai...để em giúp anh một tay.

- Ừm.

- Mất bão !! - chiêu thức quen thuộc của Reiden, mỗi khi đôi mắt màu xám khói của Reiden biến thành màu xanh đen thì bầu trời bỗng kéo mây tạo thành một cơn bão kèm gió xoáy khủng khiếp.

Chẳng mấy chốc cô ta đã bị cuốn vào trung tâm cơn lốc. Reiden cười đắc thắng nhưng mọi việc bây giờ mới chỉ là bắt đầu.

- Hahaha.....

- Cô ta cười ?!! - Uee ngỡ ngàng trước thái độ kì lạ của cô ta.

- Sẽ chẳng cười được lâu với cơn lốc của tôi đâu - Reiden nói.

- Các ngươi đã quá ngây thơ rồi. Mộ đá !!

Từ trong cơn lốc ấy bắn ra hàng loạt tảng đá lớn lao về phía Yuki, Reiden và Uee. Reiden trúng đòn vào bụng thổ huyết. Yuki liên tục dùng Siêu năng lực đánh vỡ đá đến thấm mệt và rồi cũng trúng đòn tương tự như Reiden. Cả hai khiến Uee vô cùng lo lắng nhưng những tảng đá kia không tha cho một ai. Chúng bắt đầu lao về phía Uee. Uee chạy trốn, vừa chạy vừa né tránh.

- Ahh... - Uee vấp ngã.

- Uee...không... - Yuki và Reiden hét lên.

Bỗng lẽ đúng như tên gọi của chiêu thức, Mộ đá. Uee bị giam cầm trong ngôi mộ vững chắc được làm từ đá tảng. Uee coi như là xong, lạnh ít dữ nhiều. Ả Vampire kia thoát ra khỏi cơn lốc, ngồi trên ngôi mộ đá giam cầm sinh mạng của Uee, tặc lưỡi.

- Chắc ! Chắc chắc ! Tội con bé !

- Ta liều mạng với ngươi. Nhất chém không khí !!

- Trả Uee lại cho ta. Thuỷ ngục !!

Trong cơn tức giận, hai anh em nhà Wilson cùng xông lên tấn công cô ta nhưng vì đã kiệt sức nên bị hạ một cách dễ dàng.

- Trò chơi kết thúc tại đây. Lôi...!

"Đùng", âm thanh phát ra từ ngôi mộ đá làm cô ta giật mình chưa kịp xuống tay với Yuki và Reiden.

- Uee ?!!! - cả hai đồng thanh.

- Chuyện này...??? Không thể nào xảy ra được ??? - cô ta há hốc mồm kinh ngạc.

- Ngạc nhiên chứ !!!

Uee bước ra khỏi ngôi mộ đá lạnh lặn không một vết trầy xước. Một luồng ánh sáng màu hồng pha chút xanh lam bắn lên không trung từ bên trong ngôi mộ tạo thành vô số bụi sao rơi xuống. Và nữ thần Artemis hiện ra, người giám hộ chòm sao Thiên Nữ mà lần trước đã xuất hiện giải cứu Uee và Daniel khỏi Lena.

Flashback~

Trong khoảnh khắc mà sinh tử gần kề, giọng nói ấy lại văng vẳng bên tai Uee.

- Uee...sức mạnh của chuỗi dây...những người giám hộ sẽ giúp con...

Uee bỗng nhớ lại hôm trước nữ thần Artemis đã xuất hiện, tiêu diệt ả Vampire kia cứu cô khỏi nguy hiểm. Còn gọi cô là "chủ nhân" nữa. Vậy là cô có thể gọi Artemis mọi lúc mọi nơi để giúp cô rồi.

- Thiên Nữ ngọc lam nhiệm !!

Một luồng ánh sáng hồng phát ra từ sợi dây chuyền cô đang đeo, thứ ánh sáng ấm áp ấy quán lấy cô bảo vệ cô khỏi chiêu thức Mộ đá. Không chỉ thế, Artemis còn hiện thân dùng cung tên phép thuật phá tan những tảng đá to kia nữa. Vì thế mà Uee mới được bình an vô sự.

End flashback~

- Uee, em không sao hết - Yuki mừng rỡ.

- Uee, anh em tôi lo cho cô lắm - Reiden nói.

- Ngươi !!! Chính ngươi đã tiêu diệt Lena ??? - cô ta gằn giọng hỏi.

- Là ta - Uee trả lời không chút do dự, ánh mắt sắc bén không hề nao núng trước cô ta.

- Hôm nay ta phải kết liễu ngươi...con bé thiên thần kia...Lôi thương !!

- Artemis !! Trông cậy ở cô !! - Uee nói.

- Chủ nhân cứ yên tâm. Artemis tôi sẽ sát cánh cùng ngươi.

Chiêu thức Lôi thương nhanh chóng bị phá giải bởi sức mạnh phép thuật của Artemis khiến cô ta vô cùng tức tối nhưng bỗng dưng Artemis lại tan vào trong không khí...

- Ar...Artemis...cô bị làm sao vậy ??? - Uee hốt hoảng.

- Chủ nhân...tôi....Mặt Trăng đang hút dần sức mạnh của tôi...tôi phải trở về chuỗi dây...xin lỗi người...

- Haha...chuyện vui rồi đây...

Ả Vampire kia toan ra đòn tấn công Uee thì bỗng nhiên sợi dây chuyền Uee đang đeo bỗng phát sáng, cứ như nó đang cảm ứng với lực hấp dẫn của Mặt Trăng. Ánh sáng của Mặt Trăng soi chiếu vào mặt dây chuyền và như một phản xạ có điều kiện, ánh sáng ấy lại bị mặt dây chuyền phản chiếu vào mặt đất trung tâm của đỉnh núi Hư Không nơi họ đang đứng.

Và....mặt đất dần nứt ra...một thứ ánh sáng ngũ sắc chói lóa phát ra từ những khe nứt đó. Tất cả ánh sáng ấy toả ra xung quanh, quện vào nhau tạo thành một bệ thờ bằng pha lê ngũ sắc. Mặt Trăng bây giờ hoàn toàn chuyển sang màu xanh lam và ánh sáng của nó không còn soi chiếu vào mặt dây chuyền của Uee nữa mà soi chiếu vào bệ thờ mới tạo thành từ vô số thứ ánh sáng rực rỡ kia. Trên bề mặt nhẵn bóng của bệ thờ bỗng hiện lên những kí tự cổ xưa như được ánh sáng xanh lam của Mặt Trăng chạm khắc thành.

Và rồi từ những kí tự ấy, một quyển sách hiện ra. Quyển sách ấy khá dày, bìa sách màu đỏ với những cạnh bên được gia cố bằng thép vàng. Trên bìa sách là hình một đôi cánh nhưng hai bên cánh hoàn toàn trái ngược nhau, một là cánh thiên thần, một là cánh Vampire, ở giữa đôi cánh là hình Mặt Trăng lưỡi liềm ôm lấy ngôi sao với đôi cánh thiên sứ (quen quá ta ơi, chap nào xuất hiện rồi nhỉ ???). Quyển sách ấy cứ lơ lửng trong không khí và một dòng chữ không in mà nổi trên bìa sách "LEGENDARIUM".

- Legendarium !!! - tất cả đồng thanh.

- Legendarium là của ta - cô ta lao vào giật lấy quyển sách nhưng bị Yuki và Reiden cản trở.

- Không dễ vậy đâu. Thủy ngục !!

- Uee, lấy quyển sách đi. Nhát chém không khí !!

- Hai tên chán sống này. Đùng ngăn đường ta. Tia lửa điện !!

- Yuki !! Reiden !! Không !!! - thấy Reiden và Yuki đau đớn, Uee xót lắm - Artemis, xin cô hãy hiện thân giúp tôi. Làm ơn đi. Thiên Nữ ngọc lam nhiệm !!

- Vô ích thôi. Trên đỉnh núi Hư Không này, sức mạnh mang thuộc tính Mặt Trăng sẽ bị Trăng Xanh hấp thụ và dần suy yếu. Cả hai tên Vampire kém cỏi kia và sợi dây chuyền của ngươi coi như đồ bỏ - cô ta giải thích cặn kẽ cho Uee thua tâm phục khẩu phục - Ngoan ngoan đưa Legendarium cho ta, ta sẽ tha cho ngươi một con đường sống.

- Híc...phải có cách nào chứ... - Uee khóc.

(Có ai thắc mắc Yuki và Reiden đang ở đâu không ??? Bất tỉnh hết rồi á. Không phải vì đánh không lại đâu mà vì chiêu thức hệ Nước của Yuki và hệ Gió của Reiden đều mang thuộc tính Mặt Trăng cả nên tạm thời sẽ bị suy yếu)

Uee cầm mặt dây chuyền trên tay mong sẽ tìm được chút hy vọng mong manh nhưng dường như mọi cố gắng ngay lúc này của Uee đều đổ sông đổ biển.

- Ta bắt đầu mất hết kiên nhẫn rồi đó. Cho người 3s. MỘT...HAI...BA...

Ngay khi cô ta vừa đếm đến ba thì giọt nước mắt của Uee rơi vào mặt dây chuyền khiến nó sáng lên, một thứ ánh sáng vàng lấp lánh.

- Cái quái gì đang diễn ra ??? - cô ta bàng hoàng.

- Chuyện này là.... ??? - Uee lau nước mắt.

Vâng, như một phép màu, vào phút nguy cấp, chính giọt nước mắt của Uee đã đánh thức Virgo, người giám hộ chòm sao Xử Nữ. Virgo hiện thân trong chiếc đầm trắng kiểu các nữ thần La Mã, trên đầu đội vòng nguyệt quế, mái tóc nâu uốn lọn xoắn ở đuôi tung bay trong gió, tay cầm chiếc hạc cầm bằng ngọc.

- Xin lỗi vì đã bắt chủ nhân chờ đợi, Virgo tôi thất lễ rồi - Virgo cung kính cúi đầu.

- Cảm ơn, cảm ơn cô đã hiện thân giúp ta - Uee cầm tay Virgo mừng rỡ rít.

- Sát cánh cùng người là sứ mệnh của tôi, thưa chủ nhân - Virgo nở nụ cười toả nắng.

- Lặng nhắng mãi. Đưa ta quyền sách mau.

- Nếu người....đủ bản lĩnh... - Virgo phóng ánh mắt hình viên đạn về phía cô ta.

- Láo. MỘT CÁI !!

Virgo chỉ đứng đó, không phản kháng gì cả nhưng dường như những tảng đá kia bị khuất phục trước Virgo. Chúng bay đến bán kính 3m gần Virgo thì bỗng dừng bị vỡ vụn.

- Virgo ta là nữ hoàng mặt đất...người....không biết sao ??? - Virgo tuyệt nhiên nói.

- Người chết đi. Lỗi thương !!

Virgo gảy hạc cầm, những sợi dây của hạc cầm rung lên tạo ra những đợt sóng âm những tưởng đó chỉ là giai điệu du dương nhưng không, nó có sức công phá dữ dội làm lỗi thương bị gãy thành từng đoạn.

- Haizz...còn trò nào hay hơn không ??? Nhảm quá - Virgo che miệng ngáp.

Hai bên giao chiến nảy lửa trong khi đó Uee ôm chặt lấy Legendarium, lay lay người Yuki và Reiden.

- Yuki à. Reiden. Tỉnh dậy đi mà.

- Tia lửa điện !! Tấn công !!

Vì Uee không còn đứng ở phía sau Virgo nữa nên cô ta nhắm vào Uee mà tấn công.

- Chủ nhân...coi chừng... - Virgo bay vun vút tới bên Uee, dùng hạc cầm đỡ cho Uee.

"Choang", hạc cầm của Virgo vỡ làm ba. Mặt Virgo tối xám.

- Virgo...hạc cầm của cô... - Uee vô cùng lo lắng khi nhìn thấy bộ dạng Virgo như thế.

- Sao nào ??? Mất hạc cầm thì đuổi sức hả ??? Hahaha.... - cô ta cười đắc chí.

Virgo cười nhếch mép. Một vòng hào quang sáng lên dưới chân Virgo. Thứ ánh sáng ấy quấn lấy Virgo và Virgo bắt đầu biến thân. Chiếc đầm trắng của Virgo trông thoáng chốc đã biến thành một bộ giáp vàng vô cùng cá tính và không kém phần quyền rũ. Thân trên bộ giáp là áo hở lưng màu trắng, thân dưới là váy ngắn màu vàng xoè ra như những cánh hoa nhon hoặc nhưng vô cùng cứng cáp. Mái tóc Virgo được cột lên cao. Vòng nguyệt quế biến thành vương miện trên đầu. Trên tay Virgo bây giờ một bên là thương dài sắc bén, một bên là giáp thiếc.

- Đừng bao giờ chọc điên ta !

Dứt lời, Virgo lao đến tấn công như vũ bão khiến cả Vampire không kịp trở tay. Chẳng mấy chốc cả ta hoàn toàn thua dưới tài nghệ thương quyền của Virgo. Lúc này hai anh em nhà Wilson cũng tỉnh lại.

- Hai anh không sao chứ ??? Em mừng lắm - Uee ôm chầm lấy Yuki và Reiden khiến ai kia vô cùng hạnh phúc và một ai đó mặt đỏ bừng.

- Bọn tôi đã bỏ lỡ chuyện hay sao ??? - thấy một cô gái trong bộ giáp chiến binh cầm thương chĩa vào yết hầu của ả Vampire kia, Reiden vô cùng ngạc nhiên.
- À...ừm...thì...mọi chuyện dài lắm. Có dịp tôi kể anh nghe - Uee nói năng lấp lửng khơi dậy trí tò mò của Reiden.
- Em ôn là tốt rồi, Uee - Yuki ôm chầm lấy Uee.
- Nhờ có Artemis và Virgo em và Legendarium đều ổn hết. Hihi - Uee cười tít mắt.
- Ừm, chúng ta không nên nán lại đây lâu - Yuki nói - Reiden, phiền em rồi.
- Không có gì đâu anh hai...
- Virgo...ta về thôi... - Uee vẫy tay.
- Vâng, chủ nhân - Virgo trong nháy mắt đã biến thành ánh sao băng bay tít vào trong mặt dây chuyền.

Uee vui lắm, vì bây giờ bạn đồng hành với cô không chỉ có Yuki, Reiden, Artemis mà còn có cả Virgo. Còn Daniel nữa chứ. Bóng cả ba dần biến mất trong làn khói xanh tím hư ảo. Bỏ lại một Vampire đang ôm cục tức, sôi máu vì không những không hoàn thành nhiệm vụ mà còn bị thua thê thảm, ê chề...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: 11.1 : Swanna, Không Phải Dạng Vừa Đâu !

- Nhiệm vụ ta giao cho người tiến hành thuận lợi chứ, Eliz ??? - Vanessa ngồi trên chiếc ngai, hướng ánh mắt ma mị về phía ả Vampire thất bại.
- Thuộc hạ đã làm Người thất vọng. Legendarium đã...đã bị cướp mất... - Eliz cúi đầu, nhắm nghiền mắt chịu tội.

Không khác suy nghĩ của Eliz là bao, mỗi lần cô thất bại với nhiệm vụ được giao là cô luôn bị Vanessa tấn một cú trời giáng với một sức mạnh khủng khiếp khiến cô bị hất văng vào bức tường và nằm đầu vuốt hằn in trên gương mặt.

- Đồ ăn hại. Nói cho ta biết kẻ chán sống nào to gan cướp mất Legendarium hả ???
- Là...là anh em nhà Wilson và...con bé thiên thần đã sát hại Lena...

Vừa nghe nhắc đến cái họ Wilson, Vanessa lại càng điên máu. Bao nhiêu kí ức mờ nhạt 500 năm trước của cô với Yuki Wilson không hện lại lũ lượt ùa về. Hôn lễ của Vanessa và Yuki mẫu chốt để gắn kết mối liên minh giữa hai gia tộc Vampire lớn : Wilson và Kingston. Nhưng Yuki không hề chấp nhận hôn lễ này, bất chấp sự phản đối từ phía gia tộc Wilson. Ngay cử hành hôn lễ, Yuki đã thẳng thừng nói lời từ chối Vanessa ngay tại lễ đường khiến cô và cả gia tộc Kingston mất mặt. Vanessa không chịu đựng nổi cú đả kích này nên trong lúc hỗn loạn nhất cô đã sử dụng năng lực Nguyên rủa của mình lên Yuki. Lời nguyên rủa rằng nếu anh thật lòng yêu một cô gái nào sẽ bị trái tim mình hành hạ đau đớn thể xác lẫn tinh thần. Và tất nhiên lời nguyên rủa chỉ cô mới có thể gỡ bỏ. Cô luôn hy vọng một ngày, một ngày không xa, đích thân Yuki sẽ quỳ xuống trước mặt cô, van xin cô gỡ bỏ lời nguyên rủa ấy.

- Yuki...Yuki...lại là hắn...graaa... - trong cơn tức giận Vanessa mắt kiểm soát đã thổi bay hết các bức tường của lâu đài Shadow -định vị cho ta nơi hắn đang ẩn náu ngay lập tức..graaa...

Tại lâu đài Darken....

- Chris, người đang định vị ai thế ? - thấy Chris đang dùng năng lực Dò tìm xuyên không gian của mình, Daniel tò mò.
- Thuộc hạ nhận lệnh từ nữ Bá tước Vanessa. Định vị nơi ẩn náu của anh em nhà Wilson.
- Ra là vậy. Nhiệm vụ thất bại rồi à ?
- Sao chủ nhân biết ? - Chris bỗng giật bản mình vì cậu không hề hé môi nửa lời với Daniel cơ mà.
- Thấy người bị triệu tập đến lâu đài Darken, rồi trở về với năm dấu vuốt trên mặt, lại còn định vị hai tên nhà Wilson. Không khó đoán cho lắm - Daniel cười nửa miệng, không khỏi vui mừng vì Uee đã thành công có được Legendarium
- - trong đầu Chris hiện giờ cuộn trào biết bao nhiêu suy nghĩ. Nhiệm vụ lần này bị thất bại cũng không khó đoán, vì chính cậu đã nói cho Daniel nghe cho nên sự xuất hiện của ba tên kia tại đỉnh núi Hư Không không có gì khó hiểu. Daniel yêu Uee mà. Cậu vẫn không một lời oán trách Daniel vì lí

do gì thì chỉ cậu mới biết.

- Chủ nhân chuẩn bị đi đâu thế ? - thấy Daniel đang rộng đôi cánh chuẩn bị bay về nơi đâu cậu đã có đáp án nhưng chỉ là muốn Daniel tự nói ra thôi. Không hiểu vì sao cậu lại muốn nghe câu trả lời ấy.

- Không cần ngại quan tâm - Daniel nói rồi lạnh lùng bỏ đi.

- Có lẽ đây là lần cuối.... - Chris thì thầm một mình trong căn phòng lạnh lẽo.

Không khí trong lâu đài Wilson đang trở nên căng thẳng hơn bao giờ hết, ba người, sáu con mắt đang nhìn chăm chăm vào quyển sách Legendarium đặt trên bàn. Cả ba vò đầu bứt tóc cũng chỉ vì một lí do đơn giản : mở quyển sách. Nom thấy nó cũng như bao quyển sách bình thường khác nhưng sao cả ba không tài nào mở ra được.

- Anh bó tay - Yuki chán nản thờ dãi.

- Uee cô nghĩ ra cách chưa ??? - Reiden bí quá đành cầu cứu Uee.

- Tôi nghĩ có lẽ cần một câu chú hay một chiếc chìa khoá để mở nó ra.

- Câu chú ??? Chìa khoá ??? - Yuki nhìn Reiden, Reiden nhìn Yuki, cả hai lại nhìn Uee.

- Phải. Chắc chắn nó đã bị phong ấn - Uee phán một câu thần thánh nhưng đó chính là đáp án cho mọi thắc mắc.

Flashback - The legend of Legendarium~

Legendarium là báu vật định thiên lập địa thuộc về chúa tể thế giới Vampire - Grey. Trong một cuộc xâm lăng thế giới Lunar để mở rộng lãnh địa, thế giới của những thiên thần bóng tối, Grey đã phải lòng với công chúa Rity. Tất nhiên là nàng Rity đời nào chấp nhận kẻ đã tiêu diệt vương quốc mình, sát hại cha mình. Nhưng rồi lửa gần rom lâu ngày cũng bén, tình yêu chân thành của Grey đã làm rung động trái tim của Rity. Và kết tình từ tình yêu của họ là William, chúa tể mới của thế giới Vampire, mang trong mình dòng máu thiên thần lẫn Vampire.

Lại là một cuộc giao tranh khác nhưng lần này lại là một mất một còn, vận mệnh của cả hành tinh đều đặt cược vào cuộc chiến này. Cuộc chiến giữa liên minh Ánh sáng của những thiên thế giới Solar với liên minh Bóng tối của thế lực Vampire. Cuộc tử chiến long trời lở đất ròng rã cũng đến hồi kết. Grey bị thua và tử trận. Rity vì lo cho huyết mạch hoàng tộc nên đã đem con trai bé bỏng của mình phong ấn trong giấc ngủ tạm thời ngay giữa trung tâm ngọn núi Hư Không với hy vọng một ngày thế giới Vampire lại được phục sinh. Khoá phong ấn chính là Legendarium. Một khi Legendarium được mở ra, chúa tể mới của thế giới Vampire sẽ thức giấc và sẽ thống trị cả thế giới.

Vậy còn chiếc chìa khoá ???

End flashback~

- Uee, anh nghĩ em nên hỏi ý kiến Artemis hay Virgo. Có thể họ sẽ biết được điều gì đó - Yuki nói.

- Ồ ha. Vậy mà em không nghĩ ra - nói rồi Uee triệu hồi Artemis và Virgo, đây cũng là lần đầu tiên Uee triệu hồi hai người giám hộ cùng một lúc - Thiên Nữ ngọc lam nhiệm !!! Xứ Nữ chuyện cần khôn !!!

Hai tia sáng, một màu hồng xanh kéo theo vô số bụi tiên cùng một màu vàng lấp lánh lao băng băng như sao băng bay ra từ mặt dây chuyền của Uee. Hai người giám hộ tay cầm cung tên, tay ôm hạc cầm hiện thân trước mặt Uee.

- Chủ nhân, người cho gọi tôi ??? - Artemis cung kính cúi chào.

- Niềm tự hào của tôi là phục vụ người, thưa chủ nhân - Virgo cũng cúi chào cung kính.

- Hai cô từ nay không cần phải chào hỏi khuôn phép như thế. Đối với ta, hai cô đều là bạn - Uee nở nụ cười thiên thần khiến ai kia và ai kia chết ngất, tim đập loạn nhịp.

- Vâng, chủ nhân - Artemis và Virgo đồng thanh.

- Ta muốn hỏi hai cô về Legendarium - Uee giờ quyển sách ra - Làm thế nào để mở khoá phong ấn này ?

- Phong ấn bên trong phong ấn... - Artemis nói.

-chiếc chìa khoá ở trong tay người được chọn... - Virgo tiếp lời.

- Người được chọn ??? Ai là người được chọn ??? - Uee, Yuki, Reiden đồng thanh.

- Chủ nhân hãy đánh thức Swanna, người giám hộ chòm sao Thiên Nga... - Artemis nói.

-cô ấy là tinh linh của tri thức. Mọi đáp án người cần đều ở chỗ Swanna... - Virgo tiếp lời.

- Nhưng làm thế nào ta mới đánh thức được Swanna ???

- Swanna rất ghét bóng tối... - Artemis nói rồi tan biến vào không khí, để lại vô số bụi tiền lấp lánh.

- Chỉ có bóng tối mới lu mờ đi ánh sáng của Swanna... - Virgo nhanh chóng biến thành sao băng rồi bay vào mặt dây chuyền như lúc xuất hiện.

Đôi nét về Swanna, người giám hộ chòm sao Thiên Nga : là người giám hộ ít được chủ nhân sử dụng nhất vì hai lý do. Thứ nhất, giấc ngủ của Swanna có thể nói như ngàn thu, không dễ đánh thức bằng lòng dũng cảm như Artemis hay bằng nước mắt như Virgo, duy chỉ có bóng tối ở cấp độ Elite mới kéo cô ấy tỉnh giấc. Thứ hai, Swanna không thuộc tuýp chiến đấu vì chuyên môn của cô ta là trí thức. Chưa ai từng thấy Swanna chiến đấu bao giờ.

Vậy là Uee liên tục thử nghiệm chuỗi dây bằng nhiều phương pháp trong môi trường bóng tối như đặt trong phòng tối, đè dưới gối, đặt dưới gầm giường, ngay cả bỏ vào tủ lạnh đóng kín với một chút hy vọng rằng độ tối cùng không khí lạnh sẽ đánh thức Swanna nhưng không, tất cả đều thất bại.

- Phải có nơi nào đủ bóng tối hơn chứ ??? - Uee đi đi lại lại khiến Yuki và Reiden hoa cả mắt. Hai người họ chỉ biết ngồi trên sofa trở mắt ra nhìn vì một câu nói "Hai anh cứ ngồi yên đây, một mình em tự lo được, cảm giúp em".

Ngay lúc này thì cánh cửa lâu đài Wilson bật ra, một hình bóng không xa lạ, một giọng nói quen thuộc của chàng trai tóc vàng vang lên.

- Uee....hai người nữa...phải...rời khỏi đây...mau lên.... - Daniel thở gấp.

- Aiss...sao người phiền phức thế tên tóc vàng ???... - Yuki nói - ...đã có chuyện gì xảy ra đâu nào ???

- Sắp rồi. Vanessa đang trên đường đến đây cướp lại Legendarium. Ta e là Uee cũng gặp nguy hiểm.

- Em ??? - Uee ngạc nhiên.

- Phải. Thân phận thiên thần của em đã bị Vanessa phát hiện và cô ta muốn giết em.

- Thiên thần gì chứ ??? Anh nói cái gì vậy, Daniel ??? - Uee bất ngờ khi nghe những lời nói kì lạ của Daniel. Cô chỉ là một người phạm được nữ tiên tri Aurora tặng cho một chuỗi dây phép thuật chứ cô có phải thiên thần gì đâu. Sao mà nghe lùng bùng lỗ tai vậy nè ???

- Thì ra kẻ dối trá nhà người... - Reiden túm lấy cổ áo Daniel - ...chính người đã phản bội anh em ta, báo lại nơi này với Vanessa.

- Nếu ta làm như vậy thì bây giờ còn đứng ở đây thông báo cho các người à. Sao ngu thế - Daniel hất phăng tay Reiden ra, bỏ lại cổ áo.

- Đừng vờ vịt mèo khóc chuột ở đây. Ta khinh !! - Reiden tức giận - Chịu chết đi. Yaaaa....

- Đồ ngu đàn nhà người. Các người luyện được chiêu thức cấp độ Elite vậy Chris không luyện được à ? - Daniel giải thích.

- Vậy là người giầu cả thuộc hạ của người ? - Yuki nói.

- Việc gì ta phải báo cáo với hắn chứ. Ta làm tất cả chỉ vì Uee.

- Hay cho câu chỉ vì Uee. Uee giờ là bạn gái ta, nói năng cho cẩn thận - Yuki cảm thấy ứa gan với Daniel mỗi lần hắn ngọt ngào gọi tên hay nói về Uee.

- Ta cóc quan tâm. Ta yêu Uee, và sớm muộn em ấy sẽ lại về bên ta.

- Muốn chết à ??? - Yuki giờ nắm đấm.

- Thì sao ??? - Daniel vênh mặt, hất hàm.

- Hai anh có thôi đi khôngggg - Uee hét lên - Em đâu phải món đồ chơi cho hai đứa trẻ to xác các anh giành giật.

- Uee, anh xin lỗi - Yuki xụ mặt nhưng vẫn ráng liếc xéo Daniel.

- Xin lỗi em - Daniel làm mặt cún con nhưng cũng không bỏ lỡ 1s hưởng ánh mắt Uee-là-của-ta về phía Yuki.

- Nếu như lời hắn nói Vanessa đang bay đến đây thì chúng ta phải mau trốn đi - Reiden nói.

- Sao phải trốn à ta ??? Chiến thôi - Yuki hất hàm.

- Người không biết đấy thôi. Vanessa đã luyện thành cấp độ Elite tất cả các năng lực. Ba người chúng ta hợp sức cũng chưa chắc thắng - Daniel phân tích.

- Không đôi co nữa. Đi thôi - Reiden chốt lại.

- Muộn rồi. Hahaha....

Vanessa buông một tràng cười nham hiểm, rợn cả tóc gáy, dang đôi cánh đen khổng lồ của mình, sai cánh tận 5m (hơn cả Yuki, Reiden và Daniel ý) đập cánh làm cánh cửa sổ lầu đài Wilson vỡ tung, mảnh kính vụn rải rác trên sàn. Cô ta vẫn bộ trang phục công nương đỏ rực ấy, vẫn mặt đen che mặt chỉ chừa đôi mắt đỏ ma mị đang rực lửa, tay cầm Địa ngục ma trượng quyền lực, bước vào đứng trước mặt bốn con người bốn tâm trạng khác nhau kia, khoảng cách 6m đủ để thấy mặt nhau. Kế bên là Eliz với áo cúp ngực đen, khoác áo sát nách đen bóng bằng da, quần mini sooc khoá đen, mang giày cao gót đinh tán, mái tóc đen pha màu lam buộc lên cao. Một hình tượng Vampire Eliz khác với lần ở đỉnh núi Hư Không. Lần ấy, Eliz mặc đồ bó sát khoá đen, mặc áo khoác mũ trùm đầu, mái tóc xoã dài thấp thoáng bên dưới chiếc mũ trùm.

Chính xác hơn là sáu con người mà năm tâm trạng đang hiện diện ở đây. Yuki và Vanessa cùng chung tâm trạng hận đối phương. Reiden cảm phần kẻ độc ác gieo lời nguyền lên người anh trai mình. Uee đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác. Daniel tự hỏi vì sao trên mặt Eliz cũng có năm dấu vuốt hết như Chris. Eliz nhìn Daniel bằng ánh mắt luyện tiệp pha chút áy náy như đã quen nhau từ trước.

Bầu trời bỗng kéo mây đen dữ dội, gió gào thét, sấm sét như rạch ngang bầu trời báo hiệu một cuộc chiến đẫm máu sắp diễn ra..

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: 11.2 : Swanna, Không Phải Dạng Vừa Đâu !

- Thật không khó để phát hiện ra trong tổ chức có một tên phản bội nhi ! - Vanessa đá xoáy ánh mắt ma mị về phía Daniel.

- Nếu người đã rõ thì ta cũng không cần giải thích. Phải, sự thật là như vậy - Daniel lạnh lùng đáp.

- Khá khen cho "ta" và "người" mạnh miệng. Hình phạt dành cho kẻ phản bội ra sao chắc người rõ....

Dứt lời Vanessa phóng ánh mắt ma mị một lần nữa về phía Daniel khiến anh đau đớn tới cùng, cơ thể lúc như kiến cắn, lúc như lửa thiêu, cảm giác đau đến tận xương tủy. Đó là năng lực Âm thị cấp độ Elite của Vanessa. Mỗi khi phóng ánh mắt ấy về phía ai, kẻ đó sẽ đau đớn tới chết.

- Ahh...dừng lại...ahhh.... - Daniel quần quai trên sàn nhà khiến ánh mắt của ai kia đang ngẩn lệ nhưng có trưng ra bộ mặt lạnh lùng, giả tạo.

- Sự đau đớn...nó làm ta cảm thấy...hưng phấn.... - Vanessa buông từng chữ đầy ma lực và sáng khoái khiến ai nghe thấy cũng đều chung cảm giác rùng mình.

- Dừng tay lại đi...tôi xin cô đó...Vanessa... - Uee ôm chăm lấy Daniel, méo máo van xin - ...Daniel....em đây....Uee đây....cố gắng lên anh....

- Thiên thần bé nhỏ đã ra tay sát hại Lena đây ư ??? Nhan sắc cũng khá đấy.

- Tôi không biết cô đang nói gì nhưng xin cô hãy tha cho Daniel.

- Tha ư ? Được. Nhưng cô phải là kẻ thế mạng cho hắn.

- Ahhh...Uee...anh...ahh...không...sao...

- Daniel...híc...vì em mà anh ra nông nổi này...híc....em...

- Sao nào ? Trả lời đi cô bé. Ta không đủ kiên nhẫn đâu. Đau đớn - Vanessa càng gần giọng bao nhiêu thì Daniel càng đau đớn bấy nhiêu.

- Tôi...tôi....tôi đồng ý.... - Uee vừa dứt câu thì cảm giác đau đớn trên người Daniel bỗng chuyển hết sang người Uee - ...ahh....ahhhh....

- Uee !!!! - Yuki, Reiden, Daniel không hên mà hết lên.

- Đủ rồi đó Vanessa. Dừng tay lại - Yuki gần giọng.

- Sao không lên tiếng từ sớm, anh chồng huyệt của tôi ời. Gặp lại "vợ" mình mà im hơi lặng tiếng coi sao được - Vanessa dùng năng lực Âm thị lại, nhìn thấy Yuki mặt biến sắc, tay ôm lấy ngực mình, Vanessa cũng đoán ra được người con gái quần quai vì đau đớn trước mặt cô là tình yêu đích thực của anh. Mặt cô tối lại - Vậy ra...con bé này là...người anh yêu ?!

- Phải. Cô dám đụng tới cô ấy coi như đòi cô tày.

- Dễ sợ. Vậy thì xem anh làm sao hốt xác tôi. Quả cầu bóng tối, tấn công - Vanessa phóng ra hàng loạt quả cầu bóng tối về phía Yuki.

- Thủy ngục !!! - Yuki phản công.

- Để thuộc hạ.... - Eliz toan xông lên thì bị Vanessa cản lại.

- Không. Hắn là của ta. Tự tay ta kết liễu hắn. Bọn còn lại của ngươi.

- Mọi người còn đợi gì nữa. Cuộc chiến đã thật sự bắt đầu rồi - Yuki nói.

- Mất bảo !!! - ngay lúc này đây năng lực Mất bảo của Reiden bỗng đạt tới cấp độ Elite, thật bất ngờ. Con lốc xoáy của Reiden mạnh mẽ hơn trước, cuốn theo vô số mảnh đá sắc hơn dao lao thẳng về phía Eliz.

- Địa ngục lửa thiêu !!! - Daniel sau khi vượt qua cơn đau cũng xông trận, phóng hàng loạt vòng xoáy lửa cấp độ Elite vào con lốc của Reiden khiến nó trở thành một con lốc lửa bất khả xâm phạm, lao thẳng về phía Eliz.

- Tại cậu ép tôi đấy.... - Eliz thì thầm đủ một mình cô nghe, dứt lời của xuất chiêu -Long trời lở đất !!!

Chiêu thức cấp độ Elite của Eliz tung ra, mặt đất rung chuyển dần nứt ra, nham thạch phun trào, mặt khác trên không trung bỗng rơi xuống hàng loạt đá tảng từ những vết nứt không gian.

Yuki cùng Vanessa giao chiến trên không, cả hai cùng dang rộng đôi cánh, liên tục tung ra những chiêu thức cấp độ Elite.

- Cô chết đi. Vực tử thần !!! - từ bên dưới mặt đất phun trào một xoáy nước bao vây từ phía Vanessa, bên trong xoáy nước ấy lại phóng ra hàng loạt cây thương bằng nước nhưng lại gây sát thương vô cùng lớn.

- Anh cũng khá đấy nhưng chỉ đủ giải nguy cho tôi. Thứ lỗi - Vanessa tung cánh một phát đã thổi bay chiêu thức của Yuki một cách dễ dàng - Giờ đến tôi. Ma ảnh phân thân !!!

Xung quanh Yuki đâu đâu cũng là ma ảnh của Vanessa chỉ một trong số đó là thật.

- Tưởng trò gì cao cấp, đánh hội đồng. Cô khá đấy - Yuki cười khinh.

- Vẫn chưa là gì đâu. Chuyện hay chỉ mới bắt đầu. Thuận hồng !!!

Mỗi một ma ảnh là một tiếng hét chói tai khiến Yuki vô cùng đau đầu nên đánh loạn xạ nhưng đâu đâu cũng là ma ảnh. Vậy Vanessa thật ở đâu ???

- Các anh... - Uee rung rung nước mắt khi thấy mọi người chiến đấu vì mình.

Bỗng nhiên một luồng khói đen cuộn cuộn trước mặt Uee và từ trong luồng khói ấy, một đôi mắt ma mị màu đỏ máu hiện ra. Vanessa hiện thân. Xem ra Yuki đã bị lừa, Daniel và Reiden bị Eliz ngăn chân, Uee thể cô sức yếu, lạnh ít dữ nhiều.

- Một là giao Legendarium cho ta. Hai là chết trong đau đớn - Vanessa đe dọa.

- Không không không. Ngàn lần cũng không - Uee lắc đầu.

- Vậy đi chết đi..

- Thiên Nữ ngọc lam nhiệm !!! Xử Nữ chuyển càn khôn !!! - Uee dạo này hơi bị tham lam ha, từ khi biết mình có năng lực triệu hồi được hai tinh linh một lúc thì hơi bị lạm dụng.

Artemis cùng Virgo hiện thân tấn công Vanessa đồng loạt khiến cô mệt mỏi xoay sở đến trở tay không kịp.

- Ma ảnh phân thân !!!

Vậy là hai tinh linh ngay thơ cũng bị cuốn vào ma trận ma ảnh ấy. Vanessa lại một lần nữa tấn công Uee nhưng lần này hoàn toàn không nhẹ nhàng như trước. Hàng loạt quả cầu bóng tối lao về phía Uee, cô chỉ còn biết chạy ôm Legendarium chạy thật mạng, vừa chạy vừa né. Chạy được một lúc Uee cũng thấm mệt và vấp ngã. Lần này thì chết chắc với quả cầu bóng tối khổng lồ từ phía Vanessa.

- Hy vọng rằng mình đã đúng.... - Uee không né tránh mà đứng dậy dang tay đón nhận chiêu thức siêu khủng kia.

Flashback ~

Uee ôm Legendarium chạy té khói, vừa chạy vừa né vừa động não suy nghĩ

- Bóng tối ??? Quả cầu bóng tối ???

- Chết đi con bé thiên thần khôn kiếp - Vanessa tức giận phóng hàng loạt quả cầu bóng tối vào Uee nhưng lần nào cũng trượt lại càng thêm tức.

- Swanna....bóng tối...phải rồi, là nó....ahhh.... - Uee vấp ngã rất đau nhưng miệng cười rất tươi. Mâu thuẫn veee :)))

- Hahaha....lần này chạy đằng trời....Quả....cầu....bóng....tối....tấn công !!! - Vanessa dồn tất cả ma lực vào chiêu thức này để bảo đảm Uee chắc chắn

mất mạng.

End flashback ~

Suy luận của Uee không hề sai, ngay khi quả cầu bóng tối chạm đến mặt dây chuyền trên người cô thì bị hút sạch vào bên trong và từ mặt dây chuyền, một tia sáng trắng chói cả mắt bắn lên không trung tạo thành một lỗ hổng không gian lớn. Ánh sáng ấy lan toả khắp không gian, xua tan đi ma ảnh của Vanessa. Yuki, Reiden, Daniel, Artemis, Virgo và Eliz đều dừng lại để chiêm ngưỡng thứ ánh sáng thần thánh ấy. Từ trong lỗ hổng kia, hiện ra một cô gái cười trên một con thiên nga trắng muốt khổng lồ. Swanna hiện thân trong chiếc đầm chữ A trắng tinh khôi, dài ngang đùi; đầu đội mũ phớt màu trắng, chân mang boot cao cổ màu trắng thắt dây hồng. Bật lên ở Swanna là mái tóc vàng như nắng ban mai bông bênh, hai bên đuôi tóc đính hoa hồng phấn to bằng bàn tay xoè rộng. Swanna luôn xuất hiện với quyền sách cầm trên tay và cặp kính bản to tôn lên vẻ tri thức nhưng cũng không kém phần dễ thương.

- Swanna !!! - Artemis, Virgo và Uee đồng thanh.

- Oa.... - Swanna vron vai -giấc ngủ kim cương của ta...

- Thức giấc là tốt rồi. Giờ làm phiền cô bảo vệ chủ nhân.... - Artemis nói.

- Việc đánh nhau để tôi và Artemis.... - Virgo nói.

- Phiền phức. Không tại con ngỗng trắng này chen ngang, con bé kia khắc đã tắt thở dưới tay ta - Vanessa hậm hực.

- Cái gì ??? - Swanna hướng ánh mắt hình viên đạn về phía Vanessa - Người gọi ai là ngỗng hà ???

- Có chuyện hay rồi... - Yuki cười đắc ý.

- Anh em ta chỉ việc ngồi xem kịch... - Daniel cười.

- Ai là anh em của người ?! - Yuki và Reiden đồng thanh hét vào mặt Daniel khiến anh ê mặt còn ai kia nhìn thấy cũng muốn nói một lời nhưng chẳng thể mở miệng.

Artemis và Virgo dường như cũng biết chuyện gì đang diễn ra nên vội kéo Uee về nơi an toàn. Swanna ghét nhất ai gọi mình là vịt, ngỗng hay những con gia cầm nào khác ngoài thiên nga. Vậy nên Vanessa khó mà sống. Ai biết một khi nổi điên Swanna sẽ làm ra những gì ???

Nhưng phản ứng của Swanna lại làm chính team của mình đứng hình, mắt chữ O mồm chữ A.

- Người có biết nói như thế tổn thương ta và cả bé cưng của ta không...híc.... - Swanna lấy khăn giấy chùi nước mắt mình lần con thiên nga cô đang cười.

- Trời !!!! - cả team đồng thanh, đồng loạt té xỉu vì thái độ quá ư là bánh bèo của Swanna, tinh linh tri thức không thuộc tuýp người thích chiến đấu.

- Hahahaha....đúng là đồ con vịt....hahaha.... - Vanessa cười lộn cả ruột -muốn đánh nhau, ta đây sẵn sàng dạy cho một khoá. Ma ảnh phân thân !!!

- Người làm ta buồn...làm ta tổn thương...híc... - lại tiếp tục bánh bèo, chùi nước mắt - Minh ảnh chỉ thuật !!!

Swanna tạo ra vô số mình ảnh để đối phó ma ảnh của Vanessa ư ???

- Khinh nhau nhì. Phân thân đấu với phân thân. Người xem thường ta quá rồi. Quả cầu bóng tối, tấn công !!!

- Ta buồn....huhuhu.....Quả cầu ánh sáng, phản công !!! - hình như nước mắt và nỗi buồn chính là nguồn sức mạnh của Swanna ý, đòn phản công của Swanna đã phá tan chiêu thức của Vanessa, xua tan đi ma ảnh.

- Graaa....người được lắm. Thuấn hồng !!!

- Mau xin...híc...lỗi ta.... Tiếng vang !!! - sóng âm của Vanessa phát ra bao nhiêu thì bị chiêu thức của Swanna dội ngược lại gấp đôi.

- Chết đi. Âm thị !!! - lại là chiêu thức gây đau đớn nhưng nó chẳng ảnh hưởng đến Swanna nên Vanessa đành chuyển hướng sang con thiên nga.

Con thiên nga đau đớn kêu quang quác làm nước mắt Swanna rơi nhiều hơn.

- Bé cưng, bé cưng, không sao, không sao... - Swanna vuốt ve con thiên nga qua con đầu rồi phản công -đánh ta một ta trả gấp mười. Vui sướng !!!

- Hahaha...ta...hahaha...sẽ....hahaha....giết người.... - Vanessa bỗng nhiên cười trong vui sướng như bị ai cù lét, cười quần quai trên sàn, cười đau cả bụng lộn cả ruột.

- Swanna, diện kiến chủ nhân - Swanna cung kính chủ nhân, quay sang bảo con thiên nga cũng chào nốt - Thất lễ quá ! Bé cưng, chào chủ nhân đi.

- Ồ...ơ....không cần....khách sáo thế... - Uee thấy thái độ Swanna xoay như chong chóng nên không thốt nên lời.

- Trời !!! / Dễ sợ / Cùng một người đẩy ư ??? / Ghê thật..... - cả team bàn tán xôm như hội chợ.

- Trước mắt ta hãy đi khỏi đây. Tìm một nơi an toàn - Reiden nói.

- Ai biết chỗ nào cho cái ý kiến - Daniel nói.

- Hay là...bla bla....bla bla...vậy ha - Uee thì thầm.

- An toàn cho em là được - Yuki và Daniel không hẹn mà đồng thanh.

Lại một trận cãi vã nữa xảy ra và Reiden buộc phải Teleport để cắt ngang cuộc đấu khẩu vì Uee này. Cũng may là Reiden sống khép, hướng nội bằng không đây sẽ là cuộc đấu võ mồm tay ba siêu phiền phức.

Nhìn bóng Daniel dần tan biến trong đám khói xanh tím, Eliz mỉm cười

- Cậu chủ....tạm biệt....

Thôi dẹp Vanessa đang cười đến chết ngất đi ha. Mụ này gây rối đủ rồi. Phân tích về Eliz tí xíu nha : cách xưng hô "cậu chủ", ánh mắt luyến tiếc, không nở ra tay, ghen ghét Uee, nắm đầu vuốt trên gương mặt và sự có mặt tại đỉnh núi Hư Không trong khi Chris lại biến mất. Thật ra thân phận thật sự của Eliz là ai ???

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Người Được Chọn

Bốn con người 3 nam 1 nữ, người nào cũng thương tích đầy mình xuất hiện giữa một không gian hoài cổ. Nơi đây nom như là một thư viện cổ vì nó đóng khá nhiều bụi, mạng nhện và cũng có khá nhiều đồng đồ nát.

- Ô...nơi này là nơi nào ??? - Uee ngơ ngác, đảo đôi mắt màu tím từ tinh nhìn quanh.

- Hình như.....nó không giống nơi mà cô miêu tả nhỉ, Uee ? - Reiden nói.

- Thuật Teleport của em đã đạt cấp độ Elite, không phải có trục trặc gì chứ ? - Yuki nói.

- Giờ này mà còn trục trặc gì nữa. Tìm lối ra cái đã - giọng nói Daniel có phần hơi gắt gỏng.

Bỗng dưng giữa nơi không trung cao vợi vợi kia hiện ra một thứ ánh sáng chói lóa khiến bốn con người bên dưới nheo mắt chau mày. Một giọng nói nhẹ nhàng có phần quen thuộc vang lên..

- Không phải trục trặc gì cả... - Swanna hiện ra trên lưng con thiên nga khổng lồ trắng muốt, một tay không ngừng chỉ tay vào những quyển sách trên giá kệ làm chúng hết bay lên rồi lại lượn lơ xuồng, tay kia chỉnh chỉnh cặp kính, ôn tồn nói -đưa chủ nhân và ba người các người đến đây là chủ ý của ta. Không phải mọi người muốn tìm câu trả lời về Legendarium sao ?

Uee vừa gật đầu thì bỗng chốc cả bốn người họ bị một lực nhấc bổng lên không trung ngang tầm với Swanna. Rồi bất giác Swanna hoá phép, vô số bụi sao lấp lánh thành từng dòng bay đến tạo thành một chỗ đứng vững chắc bằng pha lê tím cho Uee, Yuki, Reiden và Daniel đứng đấy.

- Oa, pha lê tím...Đẹp quá !!! - Uee reo lên vì đây là lần đầu trong suốt mười mấy năm qua cô mới được nhìn thấy pha lê tím. Thứ pha lê mang màu tím từ tinh tuyệt đẹp như đôi mắt của cô. Một vẻ đẹp mị hoặc.

- Tôi e là nó không được chắc chắn cho bốn người chúng ta... - Daniel e dè.

- Đừng khinh nhau như vậy chứ... - Swanna gấp quyển sách đang đọc dở, lạnh giọng, nhìn Daniel làm mặt anh cũng biến sắc - ...tuy pha lê mỏng manh nhưng không phải là hạng tầm thường, dễ vỡ. Chúng ta đang đứng cách mặt đất bên dưới tầm 36m. Người có muốn thử cảm giác rơi từ đây xuống dưới không ???

Daniel bắt đầu hồi tưởng về trận đánh long trời lở đất khi nãy thì rùng cả mình và rút ra cho mình một bài học rằng "Đừng đánh giá người qua vẻ bề ngoài" mà Swanna đây là một minh chứng sống cụ thể. Thuộc tuýp người ôn hoà, kín tiếng, ít khi oánh nhau mà một khi lâm trận là...tan nát kẻ thù. Daniel nổi hết da gà, nuốt nước bọt cái ực, không dám đắc tội.

- Hiểu chuyện như vậy tốt đấy. Ta thích, ta thích ! - Swanna cười thoả mãn.

Uee và hai anh em nhà Wilson thấy thái độ quay quắc 360 độ của Swanna đồng thời biểu hiện của Daniel cũng không dám manh động với "con điên" này

))

- Mà chúng ta tới đâu rồi nhi ??? - Swanna hỏi một câu hết sức tỉnh. Ta nói những người có IQ cao ngất ngưỡng thường hiếm khi ngu mà mỗi lần ngu ngờ ngờ nghịch thì ôi thôi miễn bàn ㄟ (͡_ ͡_) ㄟ

- Câu trả lời cho Legendarium - Uee nói.

- À, Legendarium !!

Nói rồi Swanna lật quyển sách trên tay, phất tay với vô số bụi sao lấp lánh bay ra. Con thiên nga dường như hiểu chuyện, dang đôi cánh đập mạnh tạo gió thổi đám bụi sao đó tán ra xung quanh. Bỗng chốc chúng hoá thành những hình ảnh hoài cổ, tất cả đều sống động như thật, cảm giác như đang đeo kính xem film 3D ở rạp vậy á ^^~

- Truyền thuyết kể rằng, Legendarium là báu vật định thiên lập địa của chúa tể Vampire - Grey....

Theo lời Swanna kể, từ vô số bụi sao lấp lánh ấy hiện ra hình ảnh một Vampire hoàng tộc, phong thái đến tướng mạo đều phi phàm. Chúa tể Grey phải nói là gương mặt lạnh lùng hơn cả Yuki. Đôi mắt đỏ rực càng toát lên vẻ lạnh lùng, hung tợn. Trên tay Grey cầm một quyển sách dày. Bìa sách màu đỏ với những cạnh bên được gia cố bằng thép vàng. Trên bìa sách là hình đôi cánh Vampire, ở giữa đôi cánh là hình Mặt Trăng lưỡi liềm màu đỏ máu (các bạn có thắc mắc vì sao hình trên bìa Legendarium lại khác so với lúc ở đỉnh núi Hư Không hồng ? Một lát sẽ rõ nhé !).

- ...Nhờ vào Legendarium cộng thêm pháp lực cao cường của mình mà Grey dần trở thành bá chủ, lần lượt xâm chiếm các vương quốc, các tiểu vương quốc... - Swanna tiếp lời.

Chuyển tiếp là những hình ảnh sắc nét nhất về những cuộc xâm lăng đẫm máu của Grey hiện ra. Thủ đoạn và cách thức tàn sát đều nhẫn tâm, đầy sát khí. Nhìn thấy cảnh máu me bê bết nhiều đến như có thể cảm thấy mùi tanh nồng đang quần quanh làm Uee run lên vì sợ, úp mặt vào ngực Yuki. Vì từ bé, Uee luôn quen thuộc với những điều lương thiện, chưa bao giờ nghĩ đến một ngày lại nhìn thấy những điều xấu xa như vậy. Chính hành động ôm ấp "tình chàng ý thiếp" này làm ai đó phải quay mặt đi chỗ khác, tự trách mình là kẻ đến sau, làm ai kia phát hỏa đến độ cáu lên thành lời.

- Ê tên kia, đừng có mà lợi dụng ôm ấp Uee của ta. Muốn ăn đám à ??? - Daniel nghiêng răng.

- Áo tương. Uee là người ta yêu. Ta quan tâm, bảo vệ em ấy, không đến phiên tên đầu vàng như ngươi lên tiếng - Yuki cười nửa miệng đắc ý.

- ... - Daniel chợt dạ im bặt, chỉ hận tại sao khi ấy không một mực đi tìm Uee, để 12 năm sau gặp lại em ấy hiện trong vòng tay kẻ bại hoại khác. Nhìn Daniel, quân tử trả thù 10 năm chưa muộn, cuối cùng Uee cũng sẽ thuộc về tay ta. Daniel tự trấn an tư tưởng mình.

- Swanna ? Legendarium thực lợi hại như vậy à ?! - từ khi biết mình có năng lực đặc biệt, Uee luôn có hứng thú tìm hiểu, tiếp thu những gì mới lạ.

- Legendarium có thể nói là một con dao hai lưỡi... - nói tới đây, Swanna bắt đầu hạ giọng - ...Một khi sử dụng trong tay người tốt, nó là một báu vật vô giá...

- Vô giá như thế nào ?! - Uee ngây ngô, tò mò hỏi tiếp.

- Nó chứa đựng vô số bí kiếp tu luyện, nâng cao năng lực người sử dụng, ngoài ra còn có hàng ngàn câu chú cùng những hiểu biết thâm thúy về tam giới. [Tam giới ở đây bao gồm : Thiên giới (thiên thần, thần tiên); Nhân giới (con người bình thường) và Yêu giới (Vampire, yêu ma, quỷ quái). 3 giới này cân bằng với nhau tạo nên sự hài hoà cho thế giới khách quan. Một khi một trong 3 giới mất đi, thiên hạ sẽ đại loạn]

- Vậy....nếu Legendarium rơi vào tay kẻ xấu ?! - Reiden chậm rãi nói.

- Nó trở thành một cỗ máy giết chóc không góm tay. Minh chứng sáng giá nhất là Grey. Hắn sử dụng Legendarium để triệu hồi những yêu ma, quỷ quái trong truyền thuyết sống lại, phục tùng mệnh lệnh hắn - Swanna mặt lạnh như băng, nói.

- Thật...đáng sợ ! - Uee lắp bắp nói.

- Nhưng thế giới cũng có một khoảng thời gian yên bình... - Swanna chậm rãi nói.

Trước mắt bọn họ hiện lên hình ảnh chuyện tình đẹp của Grey và công chúa vương quốc Lunar - Rity. Có thể nói nhan sắc của Rity thuộc hàng mỹ nhân, một sắc đẹp mỹ hoặc. Mái tóc đen dài gọn sóng bồng bênh quyến rũ. Một vài sợi tóc vương trên gương mặt thanh tú, kiêu diễm. Đôi mắt xanh tím sâu thẳm như đáy đại dương cuốn xoáy tâm hồn người nhìn. Rity lộng lẫy mà sang trọng trong trang phục đậm đuôi cá đen tím với đôi cánh thiên thần đen sau lưng.

Yuki một lòng với Uee nên chỉ cảm thấy bình thường, không chút hứng thú. Reiden cũng lạng lạng như tờ. Riêng chỉ có Daniel trắng hoa là há hốc mồm, thiếu chút nữa là hứng được cả lít máu mũi hay cả thau nước dãi rồi ㄟ (͡_ ͡_) ㄟ

Uee ngưỡng mộ vẻ đẹp của Rity. Cô từng nằm mơ thấy mình gặp lại mẹ. Mẹ cô đẹp lắm, không kém Rity đâu. Người có mái tóc dài ngang lưng uốn lượn phần đuôi tóc, tóc một màu bạch kim như cô. Gương mặt, sóng mũi, khoé miệng, đôi môi, cả đôi mắt tím từ tinh kia đều tám chín phần giống cô. Mẹ cô hiền dịu, nắm tay dắt cô đi dạo giữa cánh đồng hoa oải hương, mẹ vuốt mái tóc cô, hôn lên má cô. Nghĩ đến đây, đôi mắt Uee thoáng lên nét buồn man mác.

Đoạn Swanna kể về cuộc tử chiến cuối cùng của Grey với những thiên thần của liên minh ánh sáng Solar mà người thống lĩnh liên minh là Zeus, đại thiên thần với sức mạnh cao cường. Zeus tướng mạo phi phạm, khí thế hùng dũng không kém Grey. Bên cạnh Người còn có 12 vị tinh linh cùng sát cánh chiến đấu. Uee hết sức ngạc nhiên vì trong 12 tinh linh ấy có mặt Artemis - người giám hộ chòm sao Thiên Nữ, Virgo - người giám hộ chòm sao Xử Nữ và Swanna - người giám hộ chòm sao Thiên Nga. Uee càng ngạc nhiên hơn vì bản thân cô có đôi nét hao hao giống đại thiên thần Zeus. Giống nhau nhất là ở mái tóc bạch kim. Thật là như vậy, không phải vì Zeus lớn tuổi nên râu tóc bạc phơ mà thực chất đó là màu bạch kim. Uee ngây người ra.

- Trận chiến phân định cũng kết thúc, Grey bị thua và tử trận nhưng trước khi chết hẳn đã dùng một chút pháp lực cuối cùng của mình dùng Legendarium để triệu hồi Dark Phoenix - phượng hoàng Bóng tối, nữ hoàng địa ngục nhằm vào Zeus mà tấn công...

- Rồi...ngài ấy...như thế nào ?! - Uee như có cái gì nhói ở tim, run run hỏi.

Yuki thấy thái độ cùng sắc mặt Uee thay đổi nên ôm chặt Uee vào lòng vỗ về.

- 12 tinh linh bọn ta đã hy sinh tánh mạng mình để bảo vệ ngài... - nói đến đây thì giọng nói của Swanna có phần trầm xuống, vẻ mặt của thoáng buồn nhẹ nhàng nhưng vô cùng tự hào.

- Nếu vậy sao cô còn sống, đứng ở đây ? - câu hỏi của Daniel cũng là tiếng lòng thổn thức của những con người ở đây.

- Kỳ thật của là nhờ phu nhân của ngài đã ra tay tương cứu, nữ tiên tri Aurora cao quý.

- Hà ???/ Là thật sao ???/ Là Aurora ??? - ba con người cùng sống chết trải qua sự việc ở hồ Đá Pha Lê vô cùng ngạc nhiên đến ngỡ ngàng, sửng sốt. Riêng chỉ có Daniel mặt mày như vừa ăn phải giấm chua, chẳng hiểu cái sự gì.

- Phải, chính là Aurora - Swanna tiếp lời - Người sớm đã tiên đoán ra viễn cảnh này nên âm thầm làm ra chuỗi dây Celeritie...

Chuỗi dây Celeritie là báu vật cực phẩm do Aurora tinh chế ra, dùng để dung hồn những tinh linh. Với tám lòng bồ tát, Người dùng nó để thu hồn 12 tinh linh đã hy sinh cùng hồn phách Dark Phoenix. Ở trong chuỗi dây, những hồn phách này tự khắc trải qua một khoảng thời gian nhất định sẽ hình thành lại chân thân nhưng để thoát khỏi phong ấn giấc ngủ nghìn thu thì phải nhờ chủ nhân tương lai của chuỗi dây đánh thức. Cách thức để đánh thức rất khác biệt. Có tinh linh được đánh thức nhờ nước mắt chân thành, lại có tinh linh khác dùng bóng tối để đánh thức, hay lòng dũng cảm, sự hy sinh,....

Chuỗi dây Celeritie làm bằng bạch kim ở Thiên giới nên rất bền, chịu nhiệt, chịu lực, chịu được mọi phép thuật mà lại còn sáng lấp lánh. Mặt chuỗi dây là hai viên pha lê cũng ở Thiên giới, một xanh lạnh một đỏ hồng, biểu tượng Mặt Trăng lưỡi liềm ôm Mặt Trời - biểu tượng tượng trưng cho sự cân bằng, nhật nguyệt hài hòa. Mà điều kỳ lạ là chuỗi dây Celeritie này lại ở trên người Uee của chúng ta. Thật vi diệu ! Huyền cơ gì đây ?!

- Là...là chuỗi dây...trên người ta... - Uee nhìn chuỗi dây đang đeo trên cổ mình, lại nhìn Swanna Swanna run run nói.

- Vâng...vì...chính chủ nhân là người được chọn - lời nói Swanna chắc nịch như đinh đóng cột, ngoại trừ cột mục may ra đinh mới rớt :)))

- Ta...ta là người được chọn ??? - không chỉ Uee ngạc nhiên mà Yuki, Reiden, Daniel cũng lấy làm lạ - Vì...vì sao lại như thế ???

- Thiên cơ bất khả lộ - Swanna nói rồi vùng tay biến mất.

Một ánh sáng kỳ ảo toả ra khắp hướng. Uee mở mắt ra đã thấy mình ở nơi mà cô hằng mong muốn. Một toà lâu đài nhỏ đứng vững như bàn thạch trên mỏm đá hướng ra đại dương. Biển, một màu xanh tuyệt đẹp. Bầu trời trong xanh, mây trắng lờ lờ trôi như không muốn. Chính bản thân Uee cũng không ngờ nơi này lại...có thật ! Cô chỉ nói cho Reiden nghe từ những gì mà cô nghe thấy trong đầu. Giọng nói ấy nhẹ nhàng mà ấm áp. Chính giọng nói đã kéo Uee về từ tay tử thần. Chính giọng nói ấy đã giúp cô cứu sống Yuki bằng sức mạnh tiềm ẩn của mình. Và cũng chính giọng nói ấy bao lần giúp cô đánh thức những tinh linh, bao phen cùng cô đấu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: 13.1 : Cạm Bẫy (Trap)

Đã gần một tuần từ khi dọn đến chỗ ở mới, Uee dường như vô cùng thích thú với nơi này. Buổi sáng thì mở tung cửa sổ ra ngắm bình minh, đón ánh nắng. Thi thoảng thì cùng Yuki nắm tay nhau dạo biển. Tối tối thì ngồi trên thành cửa sổ ngắm sao. Cứ như thế ngày lại ngày, đêm rồi đêm trôi qua trong yên bình. Có lẽ Uee ngây thơ, không màng đấu đá tranh chấp thế sự vẫn không hề biết rằng một âm mưu thâm độc đang được định ra cho mình. Thiết nghĩ mọi chuyện tĩnh lặng nhưng không đó chỉ là sự yên lặng mỉa mai. Giống như trước khi cơn giông ập đến thì bầu trời luôn đẹp đến không ai ngờ. Tạm gác qua một bên !

Đây là sự yên lặng vô hình còn trong lâu đài này thì sự yên lặng ấy không hề kéo dài lâu bởi Yuki và Daniel lúc nào cũng như lửa với nước, hết đấu vô mồm tới động thủ cũng vì Uee. Thời gian này thì Reiden vô cùng im hơi lặng tiếng cũng vì hai lí do. Thứ nhất là không trẻ con như anh hai và tên đầu vàng kia, tranh giành Uee, cô ấy đâu phải món đồ chơi. Thứ hai là tình cảm Uee dành cho Yuki là chuyện nhất thời không thể thay đổi trong một sớm một chiều được, có lẽ tình cảm cô ấy dành cho mình chỉ là tình cảm bạn bè, quan tâm nhau như tri kỉ. Thôi thì chỉ đành im lặng, giữ khoảng cách để may ra

còn được làm bạn của nhau.

Sau những cuộc đấu khẩu quyết liệt thì kết quả dù Daniel thắng hay thua, Uee cũng đều về bên tên Yuki bại hoại. Daniel thẹn quá hoá giận bỏ ra ngoài. Uee toan đuổi theo nhưng Yuki cản lại nói

- Tên cô chấp cứng đầu ấy còn trẻ con lắm, đi chút lại về. Em đừng quá lo lắng.

- Nhưng...anh ấy...haizzz... - Uee thờ rở dài - ...cũng lỗi do em.

- Em không có lỗi gì cả. Chuyện quá khứ rồi hãy cho nó qua đi. Hiện tại em đã có anh cơ mà - Yuki nhìn Uee nở nụ cười toả nắng, đồn cả tim Uee. Hình như căng ngày sức quyến rũ của Yuki càng khó cưỡng lại thì phải.

- Ừ... - Uee hạnh phúc tựa vào lòng Yuki, cứ thế ngày lại trôi.

Nói về Reiden một chút, thời gian Reiden có mặt tại lâu đài cũng ít vì lí do ra ngoài luyện tập nâng cao sức mạnh. Mười phần thì hết sáu bảy phần đó là cái có nhưng cũng phải thừa nhận sức mạnh Reiden dạo này tăng đáng kể. Chiêu thức Mắt bão không chỉ tạo ra một cơn lốc xoáy mà bây giờ đã là ba bốn cơn. Phong nhận (Nhất chém không khí) của Reiden thực lực tăng cao đến độ chém nát cả tảng đá to rắn chắc thành từng mảnh vụn. Còn Thuật Teleport thì khỏi nói luôn, đạt cấp độ Elite là chuẩn không cần chỉnh nha.

Về phần Daniel, tức tối bay đến một khu rừng cách khá xa lâu đài để xả cơn giận.

- Địa ngục lửa thiêu...uu...

Từ bàn tay Daniel phát ra liên tục những vòng xoáy lửa, từng dòng cuộn trào thiêu đốt cả không gian xung quanh. Dưới ngọn lửa cấp độ Elite thì tuyệt nhiên trong phút chốc cả khu rừng trở thành một biển lửa. Daniel vương dài đôi cánh đập mạnh bay lên không trung một phần vì sợ hơi nóng của lửa sẽ làm cháy sém đi mái tóc vàng óng ả của mình, mắt đi về đẹp trai vì một chút nóng nổi thì phí phạm lắm, một phần nữa cũng vì Daniel muốn xả giận ở phạm vi rộng, bay lên cao ném ra hàng loạt ngọn lửa ma trời xanh tím hư ảo, trúng nơi đâu thì không cần biết, miễn trút được cục tức này. Có lẽ cũng vì một chữ "ghen".

Bỗng từ giữa biển lửa mênh mông đang hùng hực cháy ấy hiện ra một luồng gió xoáy nhẹ mang theo cỏ cây và một chút tiên khí. Một người phụ nữ với mái tóc xanh mượt tựa cây cỏ, trong bộ trang phục trắng thướt tha kiểu thiên sứ, quần trên mình vài ba dây leo.

- Người là.... ??? - Daniel chăm chú nhìn con người lạ mặt này với một sự tò mò mãnh liệt. Chắc là máu hạo sắc với vẻ đẹp kiều diễm của cô ấy đây :))

- Ta là Gaia - nữ thần thiên nhiên... - nói rồi Gaia phẩy tay, vô số bụi sao xanh lục lấp lánh rơi xuống dập tắt đi ngọn lửa đang thiêu rụi mọi thứ kia. Từ mặt đất vô số chồi non mọc lên, mọc lên một cách nhanh chóng hình thành nên cánh rừng nguyên trạng như ban đầu, mà thậm chí còn mang vẻ tươi mát hơn.

- Như thế này là sao ??? - Daniel hát hàm về phía Gaia.

- Đừng vì một chút tức giận mà giận cả chém thốt cả khu rừng của ta chứ - Gaia cười khẽ, nhẹ nhàng, ôn nhu nói.

- Chuyện của ta liên quan gì đến người - Daniel kiêu ngạo nói.

- Là chuyện...tình cảm ?! Đúng chứ ?! - Gaia tỉnh ý nhận ra.

- - Daniel giật mình vì bị nói trúng tim đen nhưng rồi vẫn nhanh chóng lấy lại vẻ cao ngạo vốn có - Mặc ta !

- Mặc người để người phá hoại thiên nhiên ư ?! - nói rồi Gaia biến ra một lọ gì đó bằng ngọc thạch, nút đầy hình nụ hồng - Đây là Huyết Ái Linh Dược, nếu cho người con gái người yêu uống thì...cô ấy sẽ thuộc về người mãi mãi, sẽ chịu theo mọi sự sai khiến của người. Muốn chứ ?!

- Đừng giờ trò lừa gạt ta. Nói, ai phái người đến đây ly gián bọn ta ? - Daniel thủ thế giờ Vuốt kịch độc ra.

- Ta có ý tốt, tin hay không là ở...bản thân người - nói rồi Gaia biến mất vào không khí như chưa từng xuất hiện.

Gaia bỏ lại Huyết Ái Linh Dược đang rơi tự do trong không trung chỉ chờ cánh vỡ tan tành trên mặt đất thì...một bàn tay ai đó vương ra hứng lấy. Là Daniel !! Anh đã đắn đo suy nghĩ không biết có nên tin hay không nhưng dù gì cũng đáng để thử. Đôi lấy một cánh rừng để được thứ này thì...coi như cũng không chịu lỗ. Nhưng chắc gì đây không phải độc ?!

Daniel suy nghĩ mãi cũng đưa ra được một quyết định táo bạo và sáng suốt. Phải thử nghiệm trước !! Nhưng với ai đây ???

- Haha. Có cách rồi - Daniel búng tay thích thú như vừa nghĩ ra được ý tưởng thiên tài vội vã đập cánh bay về phương nào đó với nụ cười đắc ý.

Daniel vừa bay đi khỏi thì cánh rừng kia bỗng trở thành một rừng tro tàn. Mọi thứ đều bị lửa thiêu rụi thành mục đồng đen thui, hoang tàn, khô khốc. Bóng dáng hai nữ nhân hiện ra, rất kỳ lạ nhưng cũng rất quen. Một người trong bộ đồ công nương màu đỏ máu với những hoạ tiết lửa với tấm màn che mặt màu đen chỉ thấy mỗi đôi mắt đỏ ruby mà thôi, tay cầm cây trượng hình đầu lâu. Người còn lại là Gaia nhưng khoan đã...Gaia dần dần bị một làn khói đen tím quấn quanh và rồi từ trong làn khói ấy một cô gái trong trang phục đen, áo cúp ngực kèm áo cánh dài sát nách, đi cùng mini sooc có móc xích khóa và đôi cao gót tán tỉnh, mái tóc đen pha chút sắc lam búi lên cao, để một vài sợi vương nơi thái dương trái. Cô gái này đang hành lễ cúi chào hồng

y nữ nhân đầy quyền lực kia. Bọn họ không ai khác chính là nữ Bá tước Vanessa và Eliz.

Trích dẫn đôi chút về năng lực của Eliz. Ngoài năng lực chính là điều khiển nhân tố đất với những chiêu thức như Mưa thiên thạch, Mộ đá và chiêu thức phụ không hề liên quan tới đất đá là Lôi thương. Siêu tốc độ là kỹ năng đặc biệt do sự huấn luyện khắc khe của tổ chức cũng như bản năng nhanh nhẹn vốn có của Vampire thì tuyệt nhiên nó trở thành năng lực đặc biệt. Eliz có được sự tin nhiệm cũng như trở thành một trong những thuộc hạ đắc lực nhất của Vanessa là Phép giả dạng. Eliz có thể giả dạng thành bất kỳ ai từ hình dáng tới những thứ khác mà hiếm khi phạm phải lỗi nào. Vì lẽ đó mà Eliz giả dạng thành một nhân vật hư cấu Chris ở bên cạnh Daniel mà cậu không hề hay biết. Lí do thật sự để cô làm việc đó thì không rõ lắm ! (* Eliz : không rõ hay là au không muốn nói *lườn* *Na : nè nha, tui nói ra rồi thì đất đâu cho cô diễn nữa ?! Đừng để tui cắt vai từ nữ phụ xuống quần chúng nha * Eliz : ơ, đao hạ lưu nhân, muội muội biết lỗi, tỷ tỷ tha cho, híc...)

- Theo như ý người, nữ Bá tước... - Eliz cung kính hành lễ.

- Người thể hiện khá lắm. Tuy lời lẽ át ướm nhưng làm cho tên phản bội đó tin thì người coi như lập công lớn..

- Người đã quá lời, thuộc hạ nguyện trung thành... - "trung thành" ư ? Eliz cũng rõ bằng khuôn khi nói ra hai từ này. Vì chứng minh lòng trung thành mà lừa dối cậu chủ của mình, người mà xem cô như anh em, cùng nhau lớn lên từ nhỏ, có đáng không chứ ?!

Flashback về 12 năm trước khi mà bé Daniel phải xa bé Uee~

- Daniel mở cửa cho mẹ nào. Daniel ngoan...

Lucy vẫn cứ gọi còn bé Daniel thì chỉ đáp lại bằng tiếng gào thét, khóc âm lên. Cứ như vậy ngày qua ngày Daniel bỏ bữa đến sức khoẻ tiều tụy, chẳng khóc hay gào gì nữa, nằm rút vào chăn, Lucy đau lòng lắm nhưng thẳng bé búng quyết không chịu mở cửa ra.

Một ngày nọ, trong lúc dạo phố Lucy tình cờ nhìn thấy một đứa bé gái 7 tuổi bị bốn thằng nhóc lớn hơn vây quanh chọc ghẹo. Đứa bé bé xíu à, mặc một chiếc váy xanh lam đã cũ, mái tóc chấm ngang vai màu đen pha sắc lam, mặt mũi cũng xinh nhưng lấm lem bụi bặm. Tuy bị ăn hiếp nhưng cô bé không khóc, mạnh mẽ đáp trả, vương đôi mắt xanh lục kiêu ngạo hướng về bốn tên kia.

- Tao không sợ. Tao...tao mạnh lắm đó...tao...tao là vampire...sẽ hút cạn máu tụi mày...

Lucy hoàn toàn giật mình với câu nói hồn nhiên ấy của cô bé, vừa buồn cười vừa thú vị. Lucy nghĩ cô bé này cũng thông minh, chắc là nghe loáng thoáng ai nói về Vampire nên lấy cớ đó ra hù dọa.

Bốn tên nhóc kia ôm bụng cười ra nước mắt còn bảo cô bé bị điên. Một thằng hùng hổ lao đến giật lấy con gấu bông ôm khư khư trên tay cô bé xé nó tan tành. Cả bọn cười phá lên. Cô bé tức giận phun ra một câu đầy oán khí

- Mày tận số rồi...

Vừa dứt lời thì hai chiếc răng nanh của cô bé mới đó đã mọc dài ra, đôi mắt long sòng sọc, bỏ nhào vào cắn phập lên cổ tên nhóc cả gan xé gấu ấy một phát là ba đứa còn lại kinh hãi, chạy mà quên bạn quên luôn cả dép.

Sau khi hút cạn máu, cô bé lấy tay lau đi vết máu còn sót nơi khoe miệng. Một tiếng vỗ tay vang lên. Cô bé giật mình nép sát vào góc tường. Lucy vốn đã chứng kiến hết toàn bộ sự việc, rất ấn tượng, gật đầu hài lòng về cô bé này. Đây mới là hình mẫu Vampire mà Lucy mong muốn con trai mình trở thành.

Lucy nhẹ nhàng bước đến, chia tay ra, nói :

- Con đừng sợ, ta không làm hại con...

- Không...người sẽ bắt con giao cho cảnh sát... - giọng cô bé run run nhưng vẫn động lại đầu đó một phần khí thế - ...người đừng lại gần...nếu không...sẽ như thằng đó...

- Con kờ à, nếu ta sợ ta sẽ không đứng đây làm chi. Ta cũng là Vampire giống con đây - Lucy nở nụ cười hiền.

- Th...thật không ??? - đôi mắt cô bé sáng rỡ như sao.

- Là thật. Nào, ra đây với ta.

Cô bé rụt rè nắm lấy bàn tay Lucy, từ từ bước ra.

- Con tên gì ? Nói ta nghe... - Lucy vuốt mái tóc cô bé, nhìn ngắm gương mặt xinh như ngọc kia, thầm hương cô bé là hôn thê cho Daniel.

- E...Eliz ạ... - cô bé ngượng ngùng đáp, lần đầu tiên bé Eliz cảm nhận được sự quan tâm.

Vốn Eliz được cặp vợ chồng nọ nhốt về nuôi, ả vợ thì xem Eliz như một con ỏ, hành hạ hết việc này tới việc kia, còn tên chồng thì bại hoại đòi quan hệ xác thịt với Eliz khi cô bé chỉ mới 7 tuổi. Nhưng cũng may mà ả vợ về kịp. Kết quả là bé Eliz bị đánh đập tàn nhẫn một cách oan ức. Tội đó Eliz cố thoát khỏi sợi xích khoá chân mình mà bỏ trốn vào rừng. Vừa lúc một tên Vampire đi săn thấy Eliz như vớ được mèo (Eliz chân vốn bị xích nên rướm máu cả chạy trốn nên té đổ máu, mùi máu tanh kích thích khứu giác tên kia), tuy hơi bé, máu không đủ nhét kẻ răng nhưng có còn hơn không. Hắn cắn vào cổ

chỉ trong tích tắc hút cạn máu Eliz.

Eliz những tưởng đã chết khô nhưng không. Cơ thể Eliz thích ứng với vết cắn này. Nó dần biến đổi. Eliz nhận thức được điều này. Làn da cô bé dần trở nên trắng như tuyết. Hơi thở nhẹ hơn không khí vì tim cô bé đã biến đổi. Cơ thể nhanh nhẹn, mạnh mẽ đến lạ thường. Đến một ngày cơn khát máu trở dậy khiến Eliz không tự chủ hút cạn máu bác tiểu phu gần đấy. Lúc này Eliz đã biết mình là một Vampire...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: 13.2 : Cạm Bẫy (Trap)

- Eliz ?! Một cái tên đẹp... - Lucy cảm thấy con bé này có chút gì đó đặc biệt, thật có duyên với mình nên có ý muốn cô bé theo mình về lâu dài - Con ở đâu ?! Làm gì lang thang ở đây để bị bọn nhóc đó bắt nạt ?

- Con không có nhà - phải rồi, Eliz đâu có nhà, cái nơi gọi là "nhà" kia nhận thấy phải gọi là nhà tù mới đúng bởi có ngày nào mà Eliz được ăn no ngủ kĩ đâu. Công việc nhà thì quần quật. Làm không xong thì bị bỏ đói. Bỏ trốn thì bị xích chân không bằng cầm thú. Thử hỏi nơi đó còn có tình thương ??!

- Thế con có nguyện ý về lâu dài ở cùng ta và con trai bảo bối của ta không ?! - nghe lời Eliz kể, ánh mắt xót xa khôn cùng càng làm Lucy thêm thương cô bé này. Rõ là loài người không tốt, không có tư cách đứng ngang hàng với Vampire. Chỉ đáng làm con mồi, những con mồi hèn mọn chỉ biết khiếp sợ.

- Th...thật ả ??? - Eliz chớp chớp đôi mắt xanh lục ngạc nhiên ngược nhìn Lucy.

- Vậy thì ta cùng đi.

Lucy dang rộng đôi cánh của mình ra, hai tay bế Eliz, Eliz sợ độ cao nên không dám mở mắt ra nhìn, chỉ nghe thấy tiếng gió vút vút bên tai, đập cánh mấy cái đã đến lâu đài.

Eliz tròn xoe đôi mắt ngắm nhìn, cảm giác như cô là Alice lạc vào xứ thần tiên vậy. Một lâu đài không mang màu sắc như truyện cổ tích nhưng có thể cảm nhận được sự ấm áp của nơi này. Eliz đã choáng ngợp trong vài giây.

Eliz được người hầu tắm rửa và thay trang phục. Cô bé mặc một chiếc đầm chữ A màu xám lông chuột, mái tóc được buộc lệch một bên, chân mang giày búp bê đỏ. Eliz thoáng chốc từ lọ lem đã thành công chúa.

Lucy thấy ưng ý lắm. Lucy cũng không ngần ngại kể về đứa con trai bảo bối cứng đầu của mình cho Eliz nghe và cũng mong cô bé có thể bầu bạn với cậu.

Eliz run run đứng trước cửa phòng Daniel, mặt lấm lét. Lucy ra hiệu cô bé hãy gõ cửa.

- Daniel ơi...

Daniel đang khỏ sở, uể oải nằm trên giường nghe một giọng nói nhẹ nhàng vọng từ bên ngoài nên khựng lại vài giây để ngẫm nghĩ. Thanh âm trong giọng nói tương tự với giọng cô dâu nhỏ của cậu. Cứ ngỡ là Uee nên Daniel te te chạy ra mở cửa. Daniel không quá thất vọng nhưng cũng không quá ngạc nhiên với cô bé đứng trước mặt. Cô bé thấp tầm Uee, cũng xinh nhưng thua Uee sáu bảy phần. Daniel nghĩ gì đó rồi nói :

- Vào đây chơi với ta. Một mình ta, buồn lắm - cô bé chưa kịp trả lời đã bị Daniel nắm tay lôi vào phòng.

Cho đến khi Daniel được 12 tuổi, Eliz lúc ấy chỉ 11, một ngày nọ Daniel phát hiện Eliz có khả năng giả dạng và mọi thứ dần thay đổi...

Chuyện là hôm ấy Eliz đang giúp nhặt lá sâu trong sân vườn thì gặp một con chuột cứ nhón nhờ chạy loạn dưới chân Eliz làm cô bé suyt ngã vài lần. Úc quá, Eliz hoá thành một con mèo lông đen pha sắc lam khè nó một trận cho bò tức. Vừa lúc ấy, Daniel đi ra tính rủ Eliz chơi cùng thì phát hiện ra bí mật của cô bé. Daniel vô cùng hào hứng. Cậu bắt Eliz biến thành đủ thứ trên trời dưới đất cho cậu xem. Eliz muốn cậu chủ vui lòng nên làm tất.

Và một ngày Daniel đưa ra một quyết định trọng đại mang tính khủng hoảng đối với Eliz.

- Ta muốn người giả dạng thành một thằng con trai.

- C...cậu nói gì vậy cậu ??? - Eliz nghe như sét đánh bên tai, hỏi lại để chắc rằng mình đã nghe nhầm.

- Ta chán người trong bộ dạng con gái. Mau biến thành con trai cho ta vui.

Eliz thầm nghĩ giới tính cậu có ổn không đó nhưng chỉ là nghĩ thôi chứ nào dám nói ra đâu. đành tuân theo lời cậu, biến thành một thằng con trai trong chiếc áo thun đen in hình đầu lâu, quần lửng có khoá đen, mang bata đen nốt, mái tóc đen pha sắc lam được chải xước lên.

- Ừm...nhìn cũng được nhưng ta vẫn là đẹp trai nhất. Hehe... - Daniel tự sướng một tràng -gọi người là gì nhỉ ?? Ừm...à....ờ...Chris nha....

Eliz gật đầu. Chris ? Tên thằng nào vậy trời ? Bạn trai cậu thiệt hả ??? @@

Biết được trong đầu Eliz đang thắc mắc nhiều điều, Daniel phun ra một lời giải thích rất ư là.....ba chấm !!!

- Chuyện là bọn con trai không ai chơi với ta cả. Chắc tại ta đẹp trai hơn bọn nó...Ta muốn biết cảm giác có một đứa bạn thân là con trai nó như thế nào...

Và từ ngày ấy Daniel chỉ biết có mỗi Chris là bạn, là thuộc hạ của mình, lâu ngày quên mất luôn sự tồn tại của Eliz bên trong Chris. Eliz được đi bên cạnh cậu nhiều hơn, nói chung với tư cách trong bộ dạng một thằng con trai cậu đối xử với Eliz như anh em một nhà. Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, Eliz nhận ra tình cảm của mình dành cho Daniel ngày một lớn, không chỉ đơn thuần là tình cảm anh em mà đó là tình cảm...trai gái. Eliz đã rung động.

End flashback~

(Au tự hứa với lòng là sẽ hông cho con này hồi tưởng nữa. Vãi hờn, còn hơn cả nữ chính. Đây là âm mưu chiếm vai nè ￣へ￣)

- Trở về lâu đài Darken chờ xem kịch hay thôi ! - Vanessa đang rộng đôi cánh bay lên, sải cánh 5m hơn che một mảng bầu trời, hướng ánh mắt ra hiệu cho Eliz - Ta chắc không lâu thì kẻ phản bội ấy sẽ...hành động..

Thanh âm trong giọng nói của Vanessa toát ra hàn khí, vô cùng thâm độc, gần như có thể bóp ngạt những thứ xung quanh trong phạm vi một sải cánh. Những cảnh tượng như thế này Eliz sớm đã thích nghi quen nên...cũng bình thường. Không lâu sau trên bầu trời chỉ còn hai bóng đen đang bay về phương Bắc, để lại sau lưng tiếng cười man rợ, vang vọng cả cánh rừng.

Tiếng nhạc xập xình từng hồi đập bên tai. Ánh đèn xanh đỏ mờ mờ ảo ảo chớp tắt từng đợt. Những con người đang nhảy nhót quây cuồng feel the beat. Không nơi nào khác có những thứ này ngoài quán bar - nơi mà Daniel sẽ thực hiện cuộc thử nghiệm của mình.

Hình ảnh một chàng playboy điển trai với nụ cười sát gái, ngồi trên sofa đỏ tay cầm ly rượu đắt tiền thử hỏi sao không thu hút nhiều "vật thí nghiệm" được chứ ?! Daniel tùy tiện vơ lấy một cô chân dài, áo hững hờ quần chòe, mắt xanh mỏ đỏ, thân hình nóng bỏng trong số các "tình nguyện viên" ngồi cạnh mình.

Daniel vốn háo sắc nên không vội thực hiện việc thử nghiệm, chơi đùa với cô nàng một xíu vậy. Daniel đặt lên cánh môi nàng một nụ hôn cuồng nhiệt còn chiếc lưỡi không ngừng hoạt động hết công suất khiến cô nàng mê mẩn khó cưỡng. Một tay vòng qua eo thon, tay kia không ngừng khám phá từ đôi chân dài trắng nõn cho đến vòng eo thon thả và rồi đến nơi núi đồi tuyết trắng. Tiếng rên khe khẽ đầy kích thích kèm theo hơi thở ấm nóng phả vào cổ từ phía đôi phương càng khiến Daniel thêm phần hưng tình, hành động có chút thú tính. Chiếc áo sơ mi trắng hàng hiệu của Daniel không cánh mà rời khỏi chủ...

(Các readers thân yêu tự tưởng tượng diễn biến tiếp theo nha, viết nữa thì những mảng trong sáng còn lại của au bay mất ~T_T~)

Sau một lúc triển miên mây mưa, khí xuân dạt dào thì cô nàng nốc cạn ly rượu để hạ hỏa. Daniel không uống, chỉ cười nhếch mép. Sau đó thì cô nàng thực hiện một loạt hành động rất ư là ba chấm theo lệnh Daniel. Daniel cười khuấy, ánh mắt có phần tự mãn.

Một buổi chiều thu lộng gió, hoàng hôn buông xuống những mảng đỏ hồng, mặt trời đi ngủ phía xa trùng khơi. Uee đã hạ quyết tâm hôm nay phải nói rõ mọi chuyện với Daniel, về tình cảm của cô dành cho cậu trong quá khứ và hiện tại cách xa nhau lắm. Ai cũng biết hiện tại trong trái tim Uee chỉ có mỗi hình bóng Yuki không một ai có thể thay thế được. Cô không muốn vì lời hứa làm cô dâu nhỏ năm xưa mà khiến Daniel thêm đau lòng, Yuki phải khó xử. Mới cả hai người này cứ hết đầu khẩu tới đầu vô làm cô đau cả đầu. Bản thân cảm thấy mình con nít lắm rồi, hai người này lại càng con nít hơn, chẳng mấy chốc nơi này thành trường mẫu giáo à ?! Thiệt tình !

Trông thấy Daniel phía xa đang nghịch cát trên bờ biển, Uee làm sao có thể cướp đi sự hồn nhiên hiếm có đó chứ ?! Từ khi gặp lại cô thì Daniel đã thay đổi nhiều lắm, không có hung bạo, dễ tính như lần đầu gặp cô, Daniel rất tốt cả luôn quan tâm đến cô, ra sức bảo vệ cô, hạn chế cái thói trêu hoa ghẹo nguyệt (ít nhất trong suy nghĩ của Uee là vậy). Uee thờ dài, chậm rãi tiến đến bên Daniel.

- Chào anh, Daniel...

- Uee, tình yêu của anh...

Đoạn Daniel tính vòng tay ôm lấy Uee thì bị cô đẩy ra, Uee nói

- Daniel à... - Uee lại thờ dài, lưỡng lự nói - ...em có chuyện muốn nói với anh.

- Em nói đi, anh nghe - nhìn biểu cảm khó xử trên gương mặt Uee, có kẻ ngốc mới không biết cô có nhiều tâm sự khó nói ra. Daniel biết hết đấy chứ nhưng vẫn giữ nụ cười tươi trên môi vì cậu biết Uee chắc chắn thuộc về cậu, thuộc về mỗi Daniel này thôi.

- Em...ờ...ừm...cho dù có chuyện gì xảy ra đi nữa, người em yêu vẫn là...Yuki. Mong anh hiểu cho em ! Em đã từng rất thích anh nhưng tất cả chỉ là quá khứ. Tình cảm em dành cho anh hiện tại chỉ là tình bạn, không hơn không kém. Em...xin lỗi anh.

- Ngốc...em khờ quá, lỗi phải gì cơ chứ... - Daniel xoa đầu Uee như một đứa em gái - ...anh biết dù thế nào đi nữa anh cũng thua cái tên bại hoại đó mà. Nhưng không sao, chỉ cần hần bảo vệ được em và em hạnh phúc khi ở bên hần, anh nguyện làm bạn của em.

- Cảm ơn anh...Daniel... - Uee mít ướt, mới đó trong đôi mắt tím tử tình đã lưng chừng nước mắt.

- Ủ thì anh cũng hơi buồn đó.... - Daniel vờ xụ mặt ra vẻ thâm hết sức thâm

-em.... - Uee trưng ra bộ mặt tội lỗi.

- Ngốc, không cần phải áy náy vì anh. Anh buồn chút lại hết....À...ừm...nếu em muốn anh vui thì.... - Daniel ngáp ngừng, cho tay ra sau lưng ra vẻ bí mật.

- Thì....sao ạ ?! - biểu cảm của Uee bây giờ là gương mặt ngây thơ vô tội vạ.

-ờ....thì....em uống hết chai nước ép dâu này nha. Tự tay anh làm đó - Daniel hơi đỏ mặt, nụ cười có chút....gian !

- Ồ...cảm ơn anh - Uee nhận ngay chai nước, lòng thầm vui mừng vì Daniel hiểu cho mình, mở nắp uống một ngụm biểu hiện thành ý - Ngon lắm !

Tại lâu đài Darken, Vanessa an tọa trên chiếc ngai vương quyền, mắt chăm chú nhìn vào quả cầu thủy tinh. Giây phút mà Uee uống ngụm nước thì Vanessa nhếch môi nở một nụ cười thâm hiểm, gương mặt lạnh hết sức có thể, đôi mắt ruby ma mị lộ rõ về đặc ý. Cá đã cắn câu ! Kế hoạch bước đầu thành công.

Daniel nắm tay Uee bước dọc trên bãi cát vàng, khẽ nói

- Uee, em...có yêu anh không ?!

- Có ạ. Em yêu anh ! - Uee nói nhưng trong đôi mắt dường như vô hồn, vô cảm.

- Vậy...chứng minh cho anh xem... - Daniel cười thích thú -ôm anh đi.

Uee vòng tay ôm lấy eo Daniel, đầu tựa vào ngực. Uee bây giờ bị trúng phải Hũu Ái Linh Dược, hoàn toàn chịu sự điều khiển của Daniel mặc dù lí trí bảo không nhưng cơ thể nó hoàn toàn mất kiểm soát.

- Hôn anh đi.

Uee nhón chân, rướn người lên, đặt lên môi Daniel một nụ hôn...không cam tâm. Daniel không để ý đến giọt nước mắt âm thầm lăn dài trên má Uee, lấy đó làm thích thú, ôm lấy Uee, siết chặt vòng tay, đáp trả lại bằng nụ hôn cuồng nhiệt.

- Uee...em...hắn....hai người.... - Yuki bỏ công tự tay xuống bếp làm bữa tối cho Uee, gọi mãi chẳng thấy ai nên ra bờ biển tìm. Không ngờ lại chứng kiến cảnh tượng đau lòng này. Bàn tay phải Yuki siết thành nắm đấm. Ánh mắt hằn sâu những tia lửa.

Daniel xoay người Uee lại, vẫn vòng tay ôm lấy eo Uee khẽ nói

- Uee, em hãy nói em yêu anh và muốn chia tay với hắn đi - lớn tiếng nói với Yuki - Đây, Uee có điều muốn nói.

- Em yêu anh ấy, mình chia tay đi - Uee nói trong vô thức nhưng sâu trong đôi mắt Uee có một sự đau đớn. Đầu đó trong thâm tâm, Uee muốn hét to rằng "Yuki đừng tin những gì em đang nói, giả dối, tất cả là giả dối. Em chỉ yêu mình anh thôi, đời này kiếp này chỉ yêu mỗi anh" nhưng Yuki nào nghe thấy. Uee hận bản thân mình.

- Em...em nói dối. Anh không tin. Có phải hắn đã đe dọa em buộc em chia tay anh phải không ?!

- " Phải em nói dối. Anh ấy không đe dọa em nhưng em không còn tự chủ được nữa, Yuki à, hãy tin em" - đây là những lời mà Uee muốn nói ra.

- Đây, đe dọa gì chứ ?! Ta không hèn đến vậy. Chẳng qua là em ấy đã chán ngấy tên bại hoại nhà ngươi, muốn quay về bên ta thôi.

- Ngươi im đi. Uee, trả lời anh, lời hắn nói có phải là sự thật ?! - Yuki đau đớn nắm lấy bàn tay Uee như nắm lấy tia hy vọng cuối cùng.

- Phải - mặc dù Uee muốn nói "Xin hãy tin em, Yuki, em yêu anh" nhưng lời nói và hành động lại trái ngược, Uee lạnh lùng trả lời, lại còn hất văng bàn tay đang níu kéo hy vọng của Yuki, khoác tay Daniel cùng đi về lâu đài.

Yuki đau đớn ôm chặt trái tim đang rỉ máu của mình, ngã quỵ trên cát. Con đau tim đang dần lan ra khắp cơ thể. Cảm giác đau đớn lan dần khắp mọi thứ thịt. Lời nguyền độc ác của Vanessa đang hành hạ tinh thần và thể xác Yuki. Con đau ngày một dồn dập và nặng hơn, Yuki bất lực, thiếp đi trên cát.

- Yuki....anh hai....anh có sao không ?! - Reiden thấy Uee khoác tay Daniel lấy làm lạ lại cảm thấy dường như anh hai mình xảy ra chuyện. Ta nói anh em song sinh tâm linh tương thông, thần giao cách cảm. Yuki xảy ra chuyện, tìm Reiden hơi nhói nên chạy khắp nơi tìm thì thấy Yuki đang nằm dài trên cát...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: 13.3 : Cạm Bẫy (Trap)

Yuki nằm mê man trên giường cũng đã hơn hai ngày, chắc tại lần này thật sự...rất đau. Vừa tỉnh dậy, trong đầu Yuki chỉ có một ý nghĩ duy nhất "Tính sổ tên đầu vàng, cướp Uee về". Yuki nặng nề lê bước chân xuống giường thì bị Reiden đi từ ngoài vào ngăn lại

- Yuki, anh còn chưa khoẻ. Nghỉ ngơi thêm vài ngày hẳn đi lại.

Reiden mấy ngày nay nhìn thấy Uee thân mật với Daniel, anh em em em cười nói khiến cậu cũng tức giận. Chẳng lẽ Uee lại thay lòng nhanh đến như vậy sao ?! Vì không muốn anh trai mình thấy cảnh tượng thương tâm này một lần nữa lại bị lời nguyên phát tác nên đành lựa lời khuyên bảo.

- Không. Anh muốn đi tìm Uee. Anh phải hỏi cho ra lẽ... - Yuki cố gắng gượng dậy bước đi nhưng vừa nghĩ đến Uee thì cơn đau lại ập đến, khiến Yuki ngã xuống giường, cả cơ thể đau quằn quại.

- Anh hai...anh có sao không ?! Lời nguyên lại phát tác ư ?!

- Anh...không sao...ahhh....anh phải...

Yuki chưa kịp nói hết câu thì đã bị Reiden dùng sức đánh sau gáy thành ra bất tỉnh.

- Xin lỗi anh hai...em chỉ muốn tốt cho anh...

Reiden chỉnh lại tư thế nằm cho Yuki, đắp chăn cẩn thận rồi bỏ ra ngoài...tìm Uee. Nhìn thấy Uee đang ngồi im trên giường mà không có Daniel cạnh bên, hiếm có dịp như vậy, Daniel nhanh nhẹn đến bên cô hỏi cho ra lẽ.

- Uee, tôi có chuyện muốn hỏi rõ với cô. Tại sao cô lại đối xử với Yuki như vậy ?!

Nhưng đáp lại Reiden là cái nhìn vô hồn cùng sự im lặng tuyệt đối từ phía Uee.

- Uee, cô nói đi...trả lời tôi đi...anh tôi đã làm gì sai mà cô nhẫn tâm đối xử như thế... - Reiden thêm tức giận với thái độ thờ ơ của Uee, bàn tay đang nắm lấy cổ tay Uee có phần hơi siết chặt.

- - Uee vẫn im lặng, chẳng biết đau, chẳng hề quan tâm, vẫn gương mặt thờ ơ và không cảm xúc, ánh mắt vô hồn.

- Được, xem như tôi đã biết được bộ mặt thật của cô. Được lắm ! Đồ giả dối ! Hạng gái lăng lơ ! - nói rồi Reiden đóng sầm cửa bỏ ra ngoài.

Từ đôi mắt vô hồn của Uee đã ngấn lệ, một giọt nước mắt lăn dài trên má. Bên trong thâm tâm Uee muốn nói với Reiden rằng tất cả chỉ là hiểu lầm, cô rất yêu Yuki, không bao giờ muốn làm tổn thương anh ấy nhưng đôi lại chỉ là sự im lặng, Uee bất lực chỉ biết lặng lẽ rơi nước mắt.

Reiden tức giận bỏ ra ngoài bờ biển để trút giận, tình cờ thấy Daniel hôn hờ với bó hoa cầm trên tay thì tặng luôn cho hắn một đấm vào mặt cùng lời cảnh cáo.

- Ngươi được lắm !

Daniel chỉ nhếch môi cười, lấy tay lau đi vết máu ở khoé miệng. Daniel vừa bước vào tới phòng Uee thì bắt gặp một cảnh tượng kinh khủng. Uee một tay ôm Legendarium, tay kia đang cô bầm trụ để hai chân cùng bước lên bệ cửa sổ, miệng lầm bầm gì đó.

- Uee, dừng lại. Em đừng làm chuyện dại dột.

- Ta phải đi - Uee đáp lại Daniel bằng một giọng lạnh lùng, dường như Uee đã thoát khỏi tầm kiểm soát của Daniel.

- Anh ra lệnh cho em dừng lại.

Daniel toan lao tới thì Uee đã nhảy

- Khôngggggg !!!!!

Nhưng kỳ thật Uee vừa nhảy xuống thì có một bóng đen đỡ lấy Uee. Trước khi bay đi, "người ấy" còn tặng cho Daniel một câu khiến cậu cả đời cũng phải ân hận.

- Cảm ơn...vì sự hợp tác !

Daniel đã hiểu ra một điều : mình bị lừa. Hữu Ái Linh Được gì đó thực ra là một âm mưu để khống chế Uee nhằm cướp đi Legendarium. Nhưng "người ấy" dường như không muốn thấy bộ dạng đau khổ này của Daniel, trong đôi mắt màu xanh lục có chút đau đớn. "Người ấy" vứt cho Daniel một mảnh giấy màu đen rồi đập cánh vút bay về phương xa, vương vấn nơi không trung hương phù dung nhẹ nhàng mà quen thuộc...

Daniel sau một lúc dấm mạnh tay vào tường đến đỏ máu tự trách mình quá ngu ngốc, ghen tuông mù quáng mới nhận ra mảnh giấy màu đen bí ẩn. Daniel như nhật được tia hy vọng mong manh, vội mở mảnh giấy ra.

- Chết tiệt ! Không có chữ gì cả... - toan vứt mảnh giấy đi thì Daniel chợt nhớ đến cách truyền tin bí mật mà cậu từng biết qua ở trong tổ chức - ...không lẽ, đây là mật thư ?!

Đúng vậy, đây là mật thư mà "người ấy" cố tình để lại cho Daniel. Loại giấy cùng loại mực được sử dụng thực chất là tương phản với nhau. Khi viết mực lên giấy lập tức sẽ biến mất không chút dấu vết. Nhưng khi được hơ qua lửa thì chữ sẽ hoàn hình trở lại. Thật vi diệu !

Nghĩ là làm, Daniel như nhật được phao cứu sinh trong lúc lênh đênh trên biển, cậu biến ra ngọn lửa nơi bàn tay hơ mảnh giấy trên ngọn lửa thì y như rằng, mật thư hiện rõ ra như ban ngày.

" Uee. Legendarium. Lâu đài Darken. Vanessa. Hồi sinh. Chúa tể. Nhanh lên. Sẽ hối hận "

Daniel lúc còn hoạt động trong tổ chức có từng nghe Vanessa nhắc đến việc hồi sinh chúa tể Vampire bằng cách nào đó. Lúc ấy cậu chỉ tập trung nghĩ đến việc chơi bởi gái gú nên chẳng để tâm cái phương pháp hồi sinh ấy. Liệu phương pháp ấy có liên quan đến Uee và Legendarium ?! Có khi nào tánh mạng Uee sẽ gặp nguy hiểm ?! Daniel hận mình lúc để không chịu chú tâm lắng nghe.

Daniel vội vã chạy đi tìm hai anh em nhà Wilson bởi một mình cậu thế cô sức yếu xông vào lâu đài Darken chỉ chuốc lấy cái chết. Bởi ngoài 3 thuộc hạ trung thành của Vanessa là Lena (bị Uee giết chết ở chap 9 ý), Eliz và Andy (tên này sẽ xuất hiện ở những chap tới), còn có hàng ngàn tinh binh Vampire được tuyển chọn gay gắt.

Daniel hốt hải chạy xuống phòng khách vừa lúc bắt gặp Reiden, mừng như nhật được vàng, Daniel nói hết mọi chuyện về mật thư cho cậu nghe

- Reiden. Ta có việc cần ngươi giúp.
- Tránh xa ta ra trước khi ta ban cho ngươi cái chết thảm - Reiden lạnh lùng không thèm nhìn lấy Daniel một lần, buông một câu thẳng thừng.
- Được, ngươi muốn giết ta ra sao cũng được nhưng trước mắt hãy cùng ta đi cứu Uee.
- Cô ấy/Em ấy bị làm sao ??? - Yuki vừa bước xuống đã nghe thấy tin sét đánh ngang tai, không hẹn mà cùng em trai đồng thanh.
- Lỗi tất cả là ở ta...

Không khí bỗng trầm xuống, nặng nề kinh khủng. Sát khí và lửa giận cao ngút trời phát ra từ Yuki và Reiden.

- Là ta bị Vanessa gat. Á đưa ta lọ Hữu Ái Linh Dược có thể làm Uee yêu ta...

Yuki nghiêng răng ken két, biết ngay là hấn ta giờ trò nên Uee mới nói ra những lời như vậy. Được lắm tên đầu vàng, cứu được Uee xong ta sẽ cho ngươi chết khó coi. Reiden có chút áy náy, Uee bị khống chế mà cậu không hề hay biết, lại còn bôi nhọ danh dự Uee, khinh thường cô, còn nghĩ cô là hạng con gái lăng lợ nữa chứ. Tội lỗi này có nhảy xuống sông cũng rửa không trôi.

- Nhưng không ngờ rằng uống cái thứ đó, Uee sẽ bị á khống chế. Bây giờ Uee và Legendarium đang nằm trong tay ả ta, sống chết còn chưa rõ...

Yuki tức giận dùng Siêu năng lực dấm vào bụng Daniel một cái khiến cậu bay ngược về phía bức tường sau lưng. Yuki lao tới đánh Daniel đến thương tích đầy mình. Daniel không chống cự, đứng im cho Yuki đánh. Reiden suy nghĩ cho đại cuộc nên mới can ngăn anh hai, cứu Uee vẫn quan trọng hơn, nếu không cậu cũng sẽ tấn cho hấn tôi bởi.

- Anh hai à, dừng tay. Đánh hấn chết ai sẽ dẫn chúng ta đến lâu đài Darken.
- Cần gì tên hèn hạ này. Anh em mình Teleport là lập tức tới ngay.
- Xung quanh lâu đài có kết giới phong toả mọi phép thuật xâm nhập từ ngoài vào - Daniel nói, lồm cồm đứng dậy.
- Đừng hòng gạt ta. Chịu chết đi - Yuki túm lấy cổ áo Daniel toan tặng cho gương mặt điển trai của hấn một quả dấm.
- Cái đồ ngu ngốc nhà ngươi. Ngươi yêu em ấy. Ta cũng yêu em ấy. Em ấy sống chết ra sao chưa rõ. Ta có tâm trạng gạt ngươi à ?!
- Ngươi...
- Được rồi anh hai, tin hấn lần này đi.

Eliz bế Uee trên tay, đập cánh bay về lâu đài Darken với tâm trạng hỗn tạp.

* Type 1 : Con bé này được họ chăm bằng cách nào mà nặng như heo vậy. Ta hận không thể ném ngươi ngay và luôn xuống đáy vực thẳm. Đồ đáng ghét !

* Type 2 : Ngươi có điểm gì mà cậu chủ lại để ý đến ngươi chứ ?! Sẵn sàng trả mọi cái giá để có được ngươi. Rốt cuộc tại vì sao ?! Vì sao chứ ?! Hồ

ly tình, chỉ mới gặp một lần đã hóp hồn cậu chủ trong khi ta lớn lên cùng cậu ấy mười mấy năm trời mà cậu ấy chẳng hề ngó ngang đến ta. Nghĩ tới ta càng muốn ném người đi !

* Type 3 : Nhưng ta không thể vì ích kỷ của riêng mình mà lại hại chết người. Làm như vậy cả đời cậu chủ cũng sẽ không được vui. Điều ta muốn giữ mãi đó là nụ cười hạnh phúc của cậu ấy !

Eliz lắc lắc cái đầu ngưng nghĩ ngợi lung tung, hoàn thành nhiệm vụ nữ Bá tước giao là trên hết. Vội đập cánh nhanh chóng bay về lâu đài Darken, thoát cái đã đến nơi.

Uee được Eliz tận tình thay y phục chuẩn bị cho nghi thức hồi sinh. Cô bước đi trong vô thức tay ôm lấy Legendarium. Uee toát lên vẻ sang trọng trong chiếc đầm đồ đen hai lớp, đầm đồ cúp ngực bên trong dài ngang đùi, đầm ren đen cổ tròn tay ngắn khoác bên ngoài dài đến giữa cẳng chân. Mái tóc bạch kim pha sắc vàng chanh ở đuôi tóc được Eliz tỉ mỉ chỉnh chu vén sang bên phải, uốn lọn phần đuôi tóc trông vô cùng quyến rũ. Gương mặt Uee hiện tại bằng lãnh nhưng qua bàn tay makeup của Eliz thì trở nên mướt mịn, đầy sức hút. Eliz đi cạnh Uee mà khẽ thở dài, tự nhủ " Tôi biết lí do vì sao tôi luôn là kẻ thua cuộc rồi... Trong bộ dạng này mà cô vẫn...rất xinh đẹp ! ".

Vanessa chậm rãi tiến đến gần Uee, đưa bàn tay khẽ vuốt gương mặt xinh đẹp của cô, buông từng chữ lạnh lùng

- Uee...Uee...Uee...Rốt cuộc cô cũng bại dưới tay ta...Có lẽ cô không ngờ đến tên Daniel ngu ngốc kia lại giờ trò với cô... - Vanessa khẽ cười nhếch mép - ...Hắn cứ ngỡ cho cô uống Hữu Ái Linh Dược sẽ có được cô cả đời nhưng...không ! Thứ cô uống là Mị Tâm Dược...một loại thuốc không màu không mùi không vị nhưng...lại làm cho đối phương răm rắp nghe lệnh của ta...Hahaha...

Trong thâm tâm Uee nghe rõ từng câu từng chữ, giận đến phát khóc. Tại sao ?! Tại sao Daniel lại mù quáng hại mình ra nông nỗi này chứ ?! Anh ấy muốn chiếm hữu mình bằng cách hèn hạ này ư ?! Làm mình và Yuki chia đôi ngã đường, hại mình bị Reiden khinh thường, lăng mạ. Đây là cái cách anh ấy yêu mình ư ?! Daniel, em ghét anh, cả đời cũng không muốn nhìn mặt anh...

- Trong chốc lát nữa đây người sẽ tận mắt chứng kiến chúa tể William vĩ đại sẽ được hồi sinh. Chính máu của người sẽ giải thoát Người khỏi phong ấn...Hahaha...

Đoạn Vanessa ra lệnh cho thuộc hạ cẩn thận khiêng ra một cỗ quan tài (kiểu quan tài mà Vampire hay dùng để ngủ trong film ý). Nắp quan tài mở ra, bên trong quan tài có thể nhìn thấy được một nam nhân đang ngủ say. Cả cơ thể hắn phát ra một luồng khí xanh (hàn khí) có, đỏ (tử khí) có, đen (sát khí) có dường như có thể bóp ngạt sinh vật nào đứng gần đấy. Gương mặt hắn vô cùng tuấn tú, lạnh lùng mà rất cuốn hút. Làn da trắng hơn cả tuyết nhưng là kiểu tái nhợt u ám. Mái tóc đen dài lãng tử phong trần nhưng đặt vào trường hợp này thì phải nói là bí ẩn, khôn lường.

Những điều liên quan đến nghi thức hồi sinh :

- Nghi thức này chỉ có người trong hoàng tộc hoặc thân cận hoàng tộc mới biết đến mà Vanessa lại là hậu duệ đời thứ 5 của quân sư đắc lực dưới trướng chúa tể Grey.

- Truyền thuyết kể lại rằng năm xưa vì muốn bảo vệ giọt máu hoàng tộc mà hoàng hậu Rity bằng cách nào đó đã chôn chiếc quan tài chứa con trai mình ở trung tâm ngọn núi Hư Không.

- Trong trận chiến cuối cùng, Zeus đã dùng máu mình phong ấn Legendarium (vì thế mà một bên là cánh Vampire một bên cánh thiên thần) và bảo vệ nó tại đỉnh núi Hư Không. Tình cờ chính Legendarium lại là thứ che giấu tung tích chiếc quan tài. Vì thế mà William dần trưởng thành qua giấc ngủ trong quan tài.

- Chuỗi dây Celeritie với quyền sách Legendarium tương sinh tương khắc như âm với dương. Ngay khi Celeritie cảm ứng với trăng xanh thì Legendarium cũng xuất hiện. Uee lấy đi Legendarium cũng vô tình khiến chiếc quan tài không cánh mà bay lên trên mặt đất. Lần ấy ở đỉnh núi Hư Không, Eliz làm một công đổi chuyen. Mất Legendarium nhưng lại tìm được chiếc quan tài.

- William duy trì ở tình trạng ngủ đông vì 3 hồn vô tình năm ấy bị Legendarium phong ấn, chỉ còn 7 phách trong thân xác.

- Để mở khoá phong ấn Legendarium phải dùng phương pháp "lấy độc trị độc". Lấy máu của một thiên thần hoặc á thần đồng trình làm vật dẫn.

Uee bị ba luồng khí ấy từng đợt công kích, cơ thể không ngừng run lên vì hàn khí, đầu óc quay cuồng vì sát khí, cảm giác như sắp hết oxi để thở vì tử khí. Điều ấy có nghĩa là Uee hoàn toàn phù hợp để trở thành vật hiến tế.

- " Yuki anh ở đâu ?! Mau đến cứu em. Em sợ lắm ! Có lẽ em sẽ không có cơ hội được nhìn thấy anh, không còn cơ hội nói tiếng yêu anh... " - thâm tâm Uee gào thét trong vô vọng. Vĩnh biệt Yuki !

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: 13.4 : Cạm Bẫy (Trap)

Trong lòng Eliz bỗng dấy lên một cảm giác bất an, viện cớ đi kiểm tra tình hình duyệt ngũ của tổ chức, Vanessa hiện đang cao hứng nên cũng chẳng để ý thấy sắc mặt Eliz đang tái xanh, phẩy tay ra hiệu cho cô đi. Eliz chạy dọc khắp các dãy hành lang tối đen như mực của lâu đài Darken như đang tìm kiếm một tia sáng trong đêm tối.

- Cậu chủ...cậu sao còn chưa tới ?! Chẳng lẽ cậu không nhìn thấy mật thư của Eliz. Con bé Uee ấy sắp không ổn rồi, cậu mau tới đi. Eliz không muốn cậu cả đời sống trong ân hận... - Eliz vừa chạy trong thâm tâm vừa gào thét. Nước mắt nối nhau thành dòng tí tách rơi.

Mắt nhắm mắt mở chạy, Eliz tình cờ va phải một nam nhân. Không cần nhìn mặt, chỉ cần ngửi thấy mùi xạ hương nồng nặc cũng biết đây là ai - Andy, thuộc hạ trung thành còn lại của Vanessa. Năng lực hắn so với cô xem ra hơn năm sáu phần. Ngoài năng lực điều khiển sấm chớp, hắn còn thành thạo trong việc sử dụng độc thuật. Hắn còn hai chiêu thức đặc biệt đó là Nhiếp hồn thuật cấp độ Elite có thể mê hoặc tâm trí nam nhân lẫn nữ nhân và Hoá cốt sương mù cấp độ Elite trong nháy mắt làm mềm nhũn đối phương. Nhưng hắn cũng như bao nam nhân khác đều thích khoái hoạt, phong lưu, đa tình, yêu thích nữ sắc. Và Eliz...là mục tiêu mà hắn vạn lần muốn chinh phục.

- Eliz...em chạy đi đâu đấy ?! - Eliz quăng cho hắn một rổ bơ rồi toan bỏ chạy thì bị hắn nắm lấy cổ tay.

- Ta ra ngoài làm nhiệm vụ - Eliz lạnh lùng buông một câu như tạt gáo nước lạnh vào mặt hắn, hất bàn tay dơ bẩn của hắn ra. Nhưng Andy lại thích như thế, con gái mạnh mẽ, cá tính càng khó chinh phục hắn lại càng thích.

- Tôi nhớ nữ Bá tước đã giao nhiệm vụ nào khác cho em đâu ?! Hay là...làm chuyện...mò ám hả ?! - Andy di chuyển nhanh như gió ý, thoáng cái đã đứng sau lưng Eliz, vòng tay ôm lấy eo cô, cầm tựa lên vai, từng câu nói phả hơi nóng vào tai Eliz làm cô sồn cả gai ốc.

- Thôi cái trò cũ rích ấy đi. Ta không hứng thú với người... Mà nè, chuyện của ta...không liên quan đến người...đừng dại mà xen vào sẽ chết khó coi... - nói rồi Eliz biến thành con mèo lông đen pha sắc lam thoát khỏi vòng tay Andy.

- Được chết dưới hoa mẫu đơn...làm ma cũng phong lưu... - hắn cười khuấy, liếm môi trông đều kinh khủng - Cứ làm việc em muốn. Yên tâm, tôi sẽ che giấu giúp em..

Thoắt cái bóng dáng Eliz đã khuất sau mảng tối còn lại mình Andy ngẩn ngơ, cười thầm

- Hương phù dung...thật mê hoặc...Tôi không tin là tôi không chinh phục được em..Eliz...

Eliz vừa bước đến hết hành lang đã nghe thấy vài ba tên Vampire canh gác nhón nháo, hỏi ra mới biết Daniel cùng anh em nhà Wilson đã đến mà lại còn đường đường đi vào bằng cổng chính. Eliz khẽ nhíu mày, lắc đầu. Kế hoạch giải cứu của ba người là gì thế kia ?! Công khai làm loạn à ?! Thật uổng phí hết công sức của ta...

- Chết tiệt, à ta đã khai trừ ta khỏi tổ chức... - Daniel tức giận đá vào cánh cổng lâu đài vì dấu vân tay của hắn không được chấp nhận, làm kết giới từng hồi rung động. Ta nói chơi đại hết sức, báo hại Eliz phải giải quyết bên trong một mối. Cậu chủ ơi, đừng làm chuyện ngu ngốc ấy nữa, tay Eliz đang nhuộm máu tươi vì cậu đây !

Yuki và Reiden đứng nhìn bộ dạng trẻ con của hắn thì lắc đầu, cả hai nhìn nhau phì cười. Vừa lúc ấy, cánh cổng lâu đài cũng hạ xuống, hình ảnh một nam nhân quen thuộc hiện ra

- Chris ??? - cả ba đồng thanh.

- Các người còn không mau vào. Uee đang ở đại diện, sắp hết thời gian rồi.

- Cảm ơn - Yuki lạnh lùng nói rồi cùng Reiden bước vào.

Chris cũng vào theo thì bị Daniel níu tay lại

- Nói đi, tại sao lại giúp bọn ta ?!

- Thuộc hạ vì cậu chủ - Chris không dám nhìn thẳng vào đôi mắt Daniel, cúi mặt che đi gò má đang ửng hồng.

- Người không phải Chris !

- ... - đáp lại Daniel là sự im lặng, bờ vai Chris hơi run lên.

- Trả lời ta, người thật ra là ai ?!

- Eliz... - Chris thở dài rồi một lần khời xanh đen quần lấy cơ thể mình, Eliz hiện ra.

- Người tiếp cận ta vì mục đích gì ?! - Daniel ngạc nhiên khi thấy Chris và Eliz là cùng một người. Tại sao cô ta lại muốn tiếp cận cậu ?! Vì mục đích gì chứ ?! Ám sát ư ?! Không, nếu muốn thì đã ra tay từ lâu. Vậy thì là cái lí do chết chóc nào ?! Tại sao khi ánh mắt ấy chạm vào cậu, giọng nói nhẹ nhàng ấy vang lên cậu lại cảm giác quen thuộc vô cùng ??? Eliz, cô là ai ?! Cô đã hạ bùa chú gì lên người tôi ???

- Cậu...thực đã quên Eliz... ??? - giọng nói Eliz run run như sắp khóc.

- Người là ai mà ta phải nhớ ??? - Daniel im lặng suy nghĩ rồi hồi lâu rồi trả lời một câu làm Eliz muốn...đi tự vẫn - À...chắc người là một trong số Vampire ta chơi qua đường chứ gì ?!

Eliz im lặng. Cậu ấy thực sự đã quên rằng trong kí ức cậu từng tồn tại hình ảnh con bé Eliz này. Eliz cố gắng kiềm nén những giọt nước mắt đang rơi xuống, bước lùi vào trong bóng tối, quay đầu bỏ chạy một mạch. Trái tim Eliz hoàn toàn tan vỡ. Cô không là gì của cậu cả. Một chút kí ức về cô cũng không. Vậy mà cô vẫn cứ ngu ngốc ôm hình bóng cậu, mong một ngày cậu sẽ để ý đến cô. Chỉ là liếc mắt nhìn cô một cái thôi cũng được chứ đừng nói là yêu cô. Như mong ước chỉ là ước mong, nó không có thật.

Daniel không hiểu bộ dạng con nhỏ trước mặt mình là thế nào. Cậu nghe rõ tiếng nấc nghẹn ngào của nó. Vì sao chứ ?! Chỉ là tình một đêm thôi có cần làm quá như vậy không ??? Còn...cảm giác quen thuộc ấy...là thế nào ???

- Không nghĩ vớ vẩn nữa. Cứu Uee là trên hết.

Nghi thức hồi sinh sắp sửa được bắt đầu. Trong đại điện, Vanessa đứng giữa một bên là chiếc quan tài, bên kia là Uee đang ôm chặt lấy Legendarium. Nhận thấy hành động Uee có phần không tuân theo ý mình, Vanessa hắng giọng, ra lệnh

- Uee...mau đặt Legendarium lên bệ thờ trước mặt người. Ta ra lệnh..

Uee miễn cưỡng tuân mệnh mặc dù đã sớm thoát khỏi không chế. Điều kỳ diệu nào đã giúp Uee ???

Flashback lúc ở trong phòng thay đồ~

Eliz nhìn thấy bộ dạng Uee như vậy thì.....tội nghiệp. Là nhĩ ?! Chính Eliz cũng không nghĩ tới mình sẽ tội nghiệp cho "tình địch" của mình. Nhưng vì cậu chủ Daniel, cô sẽ làm tất cả, kể cả có phải...phản bội lại tổ chức. Chỉ cần nụ cười cậu còn hiện diện trên môi, Eliz này có chết thảm cũng cam tâm.

Eliz kéo ghế đến ngồi trước mặt Uee, dùng Xuyên tâm thuật, khả năng thiên phú mà chỉ mình cô biết. 3 hồn Eliz dần thoát khỏi thể xác, đi vào thâm tâm Uee, nơi mà Uee đang ngồi ôm mặt khóc.

- Khóc thì làm được tích sự gì chứ - Eliz lạnh lùng nhìn bộ dạng đáng thương của Uee, nói.

- Cô là ai ?! Tại sao lại vào...được đây ?! - Uee ngo ngác, thút thít, quệt đi nước mắt.

- Tôi là Eliz. Còn việc vào được đây bằng cách nào thì cô không cần bận tâm. Tôi muốn giúp cô thoát khỏi tình trạng này.

- Thật...là thật chứ ???

- Ừm...nhưng...tất cả là vì cậu chủ Daniel...đừng nghĩ tôi muốn giúp cô - gương mặt Eliz dần ửng đỏ lên, Uee nhận ra điều này.

- Cô là một cô gái tốt, Eliz à... - Uee đứng dậy, tiến đến gần Eliz, khẽ nói.

- Tôi... - Eliz ngập ngừng với câu nói của Uee. Trước đây chưa từng có ai khen cô tốt cả. Cảm giác này thật là...kì lạ.

- Thật tiếc rằng tại sao Daniel lại không nhận ra được tình yêu cô dành cho anh ấy chứ ?!

- C...cô...nhìn ra... - Eliz giật mình với lời nói của Uee, nó như một mũi tên bắn thẳng vào trái tim cô.

- Ừ...vì tôi với cô cùng là con gái...và vì tôi đang yêu nên cảm giác của cô tôi hiểu... - Uee nắm lấy đôi bàn tay đang run lên của Eliz, nhìn thẳng vào đôi mắt xanh lục ấy, mỉm cười.

- - Eliz giật tay ra, quay mặt đi để che giấu những giọt nước mắt.

- Không cần phải che giấu cảm xúc. Cứ khóc đi. Rồi một ngày...anh ấy...sẽ hiểu trái tim cô...

- Th...thật chứ ??? - Eliz quay mặt lại nhìn Uee, quả thật đôi mắt cô ấy đã đỏ hoe, hàng mi ướt đẫm nước mắt. Yêu đơn phương đau lắm !

- Thật ! Hãy tin tôi !

- Cảm ơn cô...Uee... - Eliz mỉm cười, nụ cười mà cô đã đánh mất từ lâu.

- Eliz này... - Uee khẽ thở dài, gọi tên Eliz.

- Hờ ???

- Chúng ta...làm bạn nhé ?! - Uee chìa bàn tay ra, từ biểu cảm trên gương mặt đến đôi mắt đều chân thành không chút giả dối.

- Tôi... - Eliz cảm thấy toàn thân mình run lên, lần đầu tiên có người muốn làm bạn với cô. Uee, cô là ai mà lại đánh thức được những gì từ lâu đã ngủ quên trong tôi chứ ? Eliz mỉm cười, lại nụ cười hồn nhiên ấy, khẽ gạt đầu, bàn tay nắm lấy bàn tay Uee - Ủ.

Uee vui mừng ôm chầm lấy Eliz, Eliz cũng khẽ vỗ vỗ tuy hơi ngượng.

- Eliz này, dù sao gì lát nữa tôi cũng sẽ chết có phải không ??? - Uee hồn nhiên hỏi.

- Tôi... - Eliz không dám khẳng định một điều gì cả vì cô chỉ biết nghi thức hồi sinh cần máu Uee nhưng không biết là bao nhiêu.

- Nếu tôi chết đi...xin cô hãy thay tôi quan tâm một chút đến anh Yuki, Reiden...chúc cô và Daniel sẽ sớm thành một đôi... - Uee lạc quan nở nụ cười tươi như thiên thần.

- Tôi sẽ không để cô chết. Tôi sẽ giúp cô bởi vì...chúng ta là bạn mà...

Kế hoạch của Eliz là như thế này, Eliz có lén trộm được thuốc giải Mị Tâm Dược cho Uee uống. Uee phải hợp tác với cô vì như mình vẫn còn trong tầm kiểm soát của Vanessa, cố gắng đừng lộ sơ hở gì cho đến lúc ba người Yuki, Reiden và Daniel đến giải cứu. Cố gắng đừng để máu rơi vào Legendarium, nếu vậy thì sẽ nguy đến tánh mạng. Eliz sẽ giúp ba người kia lọt qua được kết giới vào cứu Uee. Nếu kế hoạch thành công thì Eliz sẽ có trộm Legendarium về cho Uee. Nếu có gì bất trắc mong Uee sẽ bảo vệ Daniel thật tốt còn cô thì sẽ liều cái mạng này.

- Eliz...nhất định đừng xảy ra chuyện gì nha ?! Tôi sẽ buồn lắm. Hứa với tôi đi - Uee mít ướt, giọng ứ lên.

- Cô bạn ngọc của tôi ơi. Ủ, tôi hứa. Nhớ kĩ những lời tôi dặn đó.

- Ừm, sẽ không quên.

- Chúng ta đi thôi - Uee trở về về vô hồn đi theo Eliz ra đại điện.

End flashback~

Vừa lúc ấy, Yuki, Reiden và Daniel cũng vào tới.

- Thả Uee ra - Yuki đã sớm xuất chiêu thức Thủy ngục chỉ chờ tấn công.

- Hahaha...làm sao phải thả ? Làm gì phải thả ? - Vanessa cười khẩy - Anh "chồng hựt" của tôi ơi, người ngây thơ quá rồi...

Nói rồi, Vanessa phẩy tay, từ mọi phía những tên Vampire đánh thuê được đào tạo lao ra như tên bắn khiến cả ba bạn rộn chống đỡ. Còn ả ta thì nhanh chóng tiến hành nghi thức. Vanessa nhanh chóng túm lấy cổ tay Uee, tay cầm thanh kiếm sắc nhọn trên tay dụng ý cắt một đường trên cánh tay Uee. Thanh kiếm chỉ còn một chút là chạm đến cánh tay Uee thì một quả cầu lửa từ xa phóng đến khiến thanh kiếm rơi xuống sàn. Thì ra cả ba đã nhanh chóng xử xong bọn Vampire đánh thuê kia.

Tình hình bên trong, Eliz đã tàn sát hơn phân nửa số Vampire đánh thuê mà Vanessa chuẩn bị cho ngày hôm nay, vì thế mà chúng không lao ra nữa. Làm Yuki, Reiden và Daniel cứ ngỡ mình đã giải quyết hết. Eliz giờ đã có mục tiêu để chiến đấu : vì người mình yêu, vì người bạn tốt của mình.

Cả ba toan xông đến thì bị Andy thủ sẵn kết giới Vạn trùng kịch độc kết hợp Hoá cốt sương mù. May mà Reiden nhận ra được điểm kì lạ này nên đã kéo hai người kia lại.

- Tại sao em lại can anh chứ ?! - Yuki cộc cằn, tính mạng Uee đang đặt trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc thế mà em trai mình lại cố tình can lại. Thật tức chết !

- Anh sẽ chết trước khi xông qua được kết giới hai tầng này đấy... - Reiden giải thích - Đây là Vạn trùng kịch độc, một bí thuật cổ đã thất truyền, bất kể là ai chỉ cần bước vào nó sẽ không sống quá 3 phút. Mà tầng thứ hai lại là Hoá cốt sương mù, qua được tầng một gặp thứ này kiểu gì cũng chết. Trừ khi...

- Trừ khi gì ?! - Yuki lay mạnh vai Reiden như muốn ép cung vậy.

- Trừ khi dùng bí thuật Lửa huyết sắc để phá kết giới có phải không ?! - Daniel nói, trong giọng nói toát ra hàn khí lạnh đến sống lưng.

- Phải...và có lẽ... - Reiden ngập ngừng khó nói.

- Phải hy sinh, đúng chứ ?! - lại là Daniel.

- - cả hai anh em Wilson im lặng nhìn Daniel như đã hiểu ra mọi chuyện. Tên đầu vàng này thường ngày hay đấu khẩu với Yuki mà không ngờ hôm nay hắn lại muốn hy sinh tính mạng của mình để cứu Uee. Tình yêu hắn dành cho em ấy...cao thượng đến như vậy sao ?!

- Sau khi ta chết đi...Yuki, người phải đối xử tốt với em ấy. Nếu ta biết em ấy buồn lòng chuyện gì, làm oan hồn ta cũng sẽ tìm người tính sổ... - cái tên này, giờ phút này lại còn trẻ con đến như vậy.

- Đây, tên đầu vàng... - Yuki gọi, ánh mắt nhìn Daniel như bao nhiêu thù hận đều được xóa bỏ hết.

- Nói... - Daniel đứng lại, không ngoảnh đầu, nói vọng lại.

- Cảm ơn...

- Người đừng uỷ mị thế. Ta làm điều này để chuộc lỗi với Uee. Kỳ thật, lỗi do ta mới dẫn đến ngày hôm nay....

Nói rồi, Daniel hít thở sâu, cả người phát hoả, ánh lửa màu hồng cam rực rỡ, là Lửa huyết sắc. Daniel là hậu duệ cuối cùng của gia tộc Johnson, bí thuật cổ của gia tộc đều truyền lại cho Daniel. Lửa huyết sắc, trong lửa có máu. Từng thớ thịt trên người Daniel nứt ra, cảm giác đau đớn đến thấu xương nhưng làm sao đau bằng phải mất đi Uee, máu tuôn ra hoà vào trong lửa. Daniel từng bước chậm rãi bước vào kết giới...

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: 13.5 : Cạm Bẫy (Trap)

- Daniel...khônggggg... - Uee hét lên, quên mất là mình đang phối hợp với Eliz thực hiện kế hoạch.

- Người...tại sao mà người thoát khỏi sự khống chế của Mị Tâm Dược ??? - Vanessa quả thật rất bất ngờ.

- Ta tự có cách của ta - Uee nói rồi quay sang Andy đang cùng cố cho kết giới - Mau dừng tay lại...

- Dừng ! Nực cười...tại sao ta phải dừ....

Andy chưa nói hết câu đã bị một bóng đen tấn công chớp nhoáng với một tốc độ kinh hoàng khiến hắn loay hoay chưa kịp định thần, lo là làm kết giới có phần hơi yếu đi. Nhưng rồi Andy cũng dần bình tĩnh trở lại, hắn nhận thấy luồng không khí xung quanh hắn thoảng thoang mùi hương phù dung, là của...Eliz. Hắn chép miệng, khẽ thở dài một tiếng rồi nhanh như cắt, động tác tay của hắn bắt kịp tốc độ di chuyển của Eliz. Trong phút chốc, chiếc cổ trắng ngần của Eliz nằm gọn trong lòng bàn tay phải của hắn.

- Tại sao ?! Tại sao em lại giúp bọn chúng ?! - Andy nhìn Eliz bằng ánh mắt khó hiểu.

- Bị người tóm được, muốn chém muốn giết tùy người... - Eliz lạnh lùng buông một câu, không thèm nhìn hắn lấy dù chỉ một giây.

- Em... - làm sao mà Andy có thể ra tay khi đó là người con gái mà hắn vạn lần vẫn muốn chinh phục chứ ?!

- Khá khen cho người...Eliz...Vì một tên đàn ông, một kẻ phản bội mà dám phản bội ta... - Vanessa phóng ánh mắt hình viên đạn về phía Eliz.

- Người thứ lỗi...Eliz không thể trở mặt nhìn cậu ấy chết... - giọng nói Eliz đã bắt đầu run lên. Không phải vì sợ chết mà vì Daniel đã ở đây được 2 phút rồi, tuy cô đã tấn công Andy đã làm kết giới yếu đi nhưng tánh mạng Daniel vẫn nguy kịch.

- Được lắm ! Andy, quăng nó vào kết giới cho nó được chết chung với tên kia. Thật ngứa mắt !

-tu...tuân lệnh nữ Bá tước.... - Andy xót xa nhìn Eliz, không nỡ xuống tay nhưng cũng không dám kháng lệnh. Phải làm sao mới vẹn cả đôi đường ?!

Andy do dự, không hành động dứt khoát. Eliz nhân cơ hội đó phản công.

- Andy.... - Eliz thở dài, vờ tỏ vẻ buồn, có điều muốn trấn trối trước khi chết làm Andy càng thêm phân tâm - Người....đi chết đi. Mộ đá ! Tấn công !

Eliz nghiêng răng, gạch đá từ những bức tường xung quanh lâu đài lao đến như tên bắn nhắm hướng Andy mà tấn công. Trong nháy mắt, hắn đã bị nhốt trong một ngôi mộ đá vững chắc. Andy tất nhiên có thể thoát ra được nhưng làm thế chỉ làm hắn thêm khó xử, thôi thì vờ như không thể chống cự được vậy.

Andy bị nhốt đồng nghĩa không ai duy trì kết giới. Kết giới dần yếu đi rồi tan biến hẳn. Lửa huyết sắc trên người Daniel tắt hẳn. Daniel toàn thân máu đỏ đầm đìa ngã rạp xuống đất. Cơ thể cậu không còn lạnh lặn nữa, da thịt nứt nẻ, có chỗ gần như chỉ thấy xương... gương mặt Daniel tái xanh, hơi thở dần trở nên yếu ớt.

Eliz vội chạy đến bên Daniel, quỳ gối xuống, đặt đầu cậu lên đùi mình. Eliz khóc, nước mắt không ngừng rơi là chảy. Cô gào thét trong vô vọng làm Yuki và Reiden đứng đấy cũng đau lòng không kém. Trong đầu họ bây giờ đầy lên những câu hỏi không lời đáp : Cô gái này rốt cuộc có quan hệ gì với tên đầu vàng ? Tại sao lại đau lòng đến thế ? Tại sao lại giúp đỡ chúng ta cứu Uee ? Vì lý do gì phản bội à Vanessa ?

- Cậu ơi....cậu chủ ơi...đừng bỏ Eliz mà...

- C.....cô.....tại...sao lại k....khóc...vì ta... ? - Daniel trong đau đớn cố gắng nhìn rõ cô gái đang khóc trước mặt mình. Lý do là vì sao ? Chỉ là có quan hệ

xác thịt với cậu thôi mà, tại sao lại vì cậu khóc đến mắt đỏ hoe như thế ?

- Cậu ơi...Eliz xin cậu đừng có làm sao nha....Eliz không sống nổi nếu như thiếu cậu...

- - Daniel im lặng lắng nghe trái tim cậu lỡ một nhịp. Giọng nói ấy nhẹ nhàng, rất quen thuộc. Hương phù dung ấy, ngọt ngào, ngây ngất, khác hẳn với thứ nước hoa nồng nặc với những cô người tình trước kia. Thực ra tôi và cô có quan hệ gì ?

- Eliz nhớ ra rồi...máu....uống máu rồi cậu sẽ khỏe trở lại....phải không... - Eliz vừa khóc vừa cười như nín được tia hy vọng mong manh, vội rạch một đường thật sâu trên cánh tay của mình để máu chảy vào miệng Daniel -cậu uống đi....nhất định sẽ khỏe lại mà....Eliz biết cậu có khả năng tự trị thương mà....

- Tôi.... - một giọt, hai giọt rồi máu Eliz tuôn thành dòng, chảy vào miệng Daniel. Trái tim yếu ớt của Daniel bắt giắc lại lỗi một nhịp. Mùi vị này rất quen, cậu đã từng uống thứ máu này. Daniel lục tìm trong kí ức mình, hình như là cái lần cậu bị thương nặng khi giao chiến với Lena. Cậu còn nhớ ngày ấy, cậu bị mùi máu trên người một cô gái có mái tóc đen pha sắc lam kích thích. Rồi trong lúc hưng phấn cậu đã quan hệ xác thịt với cô ấy. Lúc tỉnh dậy đầu đau như búa bổ, chỉ nghĩ thấy thoang thoang trên thân thể còn vương vấn hương phù dung - Là....cô gái ấy...là....cô ???

- Chết rồi, cơ thể cậu không chịu lạnh lại....cậu ơi cố gắng lên.... - vì Daniel nói nhỏ quá nên Eliz không nghe thấy gì. Cô lại bắt đầu sụt sùi khóc sụt sùi khi thấy cơ thể Daniel không chút khá hơn. Đôi bàn tay cô nắm lấy bàn tay Daniel -cậu chủ ơi....Eliz xin cậu....hãy sống...

- Đồ ngốc...máu chảy nhiều vậy....muốn chết hả... - Daniel cảm nhận được hơi ấm từ đôi bàn tay cô, cảm nhận được tình cảm sâu sắc cô dành cho cậu. Máu chảy nhiều đến nỗi sắc mặt Eliz dần tái xanh. Người con gái luôn âm thầm ở bên cậu, quan tâm cậu hơn cả mạng sống mình, có sao cậu lại không để ý chứ ?! Phải rồi, cô ấy luôn giả dạng thành Chris. Haizz. Daniel dùng chút sức lực cuối cùng, xe lấy một mảnh áo đã nhuộm máu của mình, băng bó vết thương cho Eliz.

- Cậu... - Eliz đỏ mặt trước hành động của Daniel. Tim đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Eliz ngơ ngác nhìn Daniel. Cậu ấy băng vết thương cho mình đấy. Cậu ấy lo lắng cho mình đấy.

Daniel trông bộ dạng lúc này của Eliz thì khẽ mỉm cười, trái tim yếu ớt lại lỗi một nhịp nữa. Trông cô ấy thật dễ thương. Cứ muốn lưu giữ hình ảnh này mãi trong kí ức. Nhưng suy nghĩ chỉ là suy nghĩ thôi, Daniel vẫn không thể nào hoàn thành được "tâm nguyện". Lúc Daniel mỉm cười cũng là lúc cậu trút hơi thở cuối cùng, ra đi trong hạnh phúc. Eliz bắt lực nhìn bàn tay Daniel dần buông xuống, rời xa đôi bàn tay mình. Eliz ôm thi thể Daniel vào lòng khóc đến thâm thương, tâm trí Eliz có phần hơi hoảng loạn trước cú sốc quá lớn này.

- Cậu ơi...cậu đừng giận với Eliz mà...Eliz biết là cậu chỉ đang ngủ thôi....đừng chứ....cậu ơi...đùa không vui....cậu mau dậy đi....Eliz xin đó...

Yuki và Reiden không đành lòng chứng kiến cảnh tượng trước mắt. Hai người đã từng coi hấn là kẻ thù, là tình địch hận không thể giết chết hấn. Nhưng khi thấy hấn sắp lìa đời thì cả hai không khỏi đau lòng nên đã sớm cùng Uee đối phó với Vanessa. Uee thì triệu hồi Artemis và Virgo cùng chiến đấu. Còn Swanna lúc nguy cấp thế này lại không chịu xuất hiện.

- Thiên Nữ ngọc lam nhiệm ! Xử Nữ chuyển càn khôn !

Từ mặt chuỗi dây Celeritie phát ra hai luồng ánh sáng một hồng lam, một vàng mang theo bụi sao lấp lánh, hướng thẳng lên không trung. Artemis cùng Virgo hiện thân đợi lệnh.

- Chủ nhân - Artemis và Virgo đồng thanh.

- Phiền hai người đối phó à ta một phen - Uee nói, nhìn Vanessa bằng ánh mắt căm phẫn.

Vanessa lại giờ chiều cũ "Chi ảnh phân thân". Phải Artemis, Virgo, Yuki và Reiden cùng nhau đối phó nhưng kỳ này à được hậu thuẫn từ chiếc quan tài. Ba luồng khí bảo vệ William cảm ứng được chủ nhân mình gặp nguy hiểm nên đồng loạt xông lên cùng Vanessa tấn công.

Yuki bận rộn đối phó Vanessa. À này dai sức thật, nhiều lần tung Quả cầu bóng tối khiến Yuki liên tục tránh né đến đỏ mặt. Reiden vừa đối phó với hai ảo ảnh của Vanessa vừa phải đối phó với Băng tinh tuyết xà - hiện thân của hàn khí. Artemis và Virgo cũng không khá hơn với năm ảo ảnh và bộ đôi Hắc sát dục - Tử huyền lang, hiện thân của sát khí và tử khí.

Uee tranh thủ ôm Legendarium chạy về phía Eliz. Uee đau lòng nhìn Eliz tâm trí bấn loạn ôm thi thể Daniel vừa mới khóc lại cười.

Uee cũng oà khóc, ôm lấy Eliz.

- Eliz...cô bình tĩnh lại đi...anh ấy đã chết....

- Cô đừng gạt tôi. Cậu ấy vẫn còn sống...cậu ấy đang ngủ...

Uee tát vào mặt Eliz cái bộp, lay lay người cô

- Tỉnh chưa ?! Cô đã tỉnh táo chưa ?! Khóc thì có ít gì...anh ấy cũng đâu sống lại được...Mạnh mẽ lên ! Phải trả thù cho Daniel.

- Uee... - Eliz ôm chặt lấy Uee, gạt đi nước mắt nói -cảm ơn vì cái tát...

Nói rồi Eliz xông vào cùng Yuki một mất một còn với Vanessa. Uee ngồi đấy nhìn Daniel lại càng thêm đau lòng. Anh ấy vì mình mà hy sinh cả tính mạng. Còn mình thì chẳng làm được gì để cứu anh ấy. Uee ơi, mày thật vô dụng mà. Nước mắt Uee rơi. Uee nhớ lại lần đầu gặp Daniel sau 12 năm. Anh ấy thật biến thái cả hảo sắc, còn đánh Yuki đến chết. May mà Yuki được hồi sinh...

- Hồi...sinh.... - Uee như tìm thấy được ánh sáng le lói trong bóng đêm tĩnh mịch, đôi mắt sáng rỡ, gương mặt tươi tắn hẳn lên - Phải rồi...mình có khả năng Hồi sinh mà...Daniel được cứu sống rồi. Hihi...

Và rồi khi tiếng hát Uee được cất lên, vòng hào quang mang biểu tượng Mặt Trăng lưỡi liềm ôm ngôi sao với đôi cánh thiên thần xuất hiện dưới chân cô. Mái tóc Uee tung bay trong gió, bay theo tiếng hát. Bàn tay Uee đặt nhẹ lên người Daniel, mang theo thứ ánh sáng màu hồng huyền ảo quét dọc thân thể Daniel. Da thịt cậu dần đắp trở lại, lạnh lặn như trước, sức khỏe đã có chút khôi phục, trái tim dần đập từng nhịp yếu ớt rồi nhanh dần, hơi thở tuần hoàn đều đều. Daniel đã hồi sinh, trở về từ cõi chết.

Lúc vòng hào quang ấy vừa mới toả sáng thì Băng tinh tuyết xà, Hắc sát đực và Tử huyết lang như gấp phải kinh địch của mình, đồng loạt lao vào tấn công Uee. Yuki, Reiden vội xoay người lao đến bảo vệ Uee cùng Artemis và Virgo không ngừng đối phó. Riêng Eliz nhanh như cắt đến trước Uee, lập khiên chắn bằng đá khó lòng xuyên thủng.

Nhưng chẳng cầm cự được bao lâu thì Yuki và Reiden dần đuối sức, Artemis cũng dần tan biến vì ánh trăng đã lên, Virgo vì sợ ý bị hứng trọn chiêu thức Thủy ngục của Yuki nên cũng yếu dần. Còn sức mạnh của ba yêu thú kia ngày càng được chiếu quan tài cũng cố nên mạnh càng thêm mạnh.

Eliz thiết nghĩ mọi người đã thất thủ nên đành liều mạng một ăn cả ngã về không, dùng Siêu tốc độ lao về phía Vanessa, nắm lấy cổ đe dọa

- Mau kêu ba tên yêu thú kia dừng lại bằng không người sẽ chết rất khó coi.

- Người... - Vanessa cười nhếch mép, lạnh lùng nói - Người đã quá ngây thơ rồi, Eliz..

Eliz bỗng cảm thấy cơ thể mình như không còn chút sức lực, yếu ớt hẳn ra cứ như mọi dây thần kinh đều đứt. Cả người đau đớn, từng thớ thịt nứt ra, kinh mạch vỡ, máu đỏ thẩm tuôn thành dòng.

- Ahhh...người....người đã hạ bùa chú gì lên ta.... - Eliz đau đớn, nằm quằn quại trên sàn.

- Hahaha...ta là ai...là nữ hoàng của những lời nguyền....ta từ sớm đã đặt lên người mỗi tên thuộc hạ một lời nguyền phòng khi....chúng trở mặt...không biết ta đã suy nghĩ gì nên đã đặt lên người lời nguyền kinh khủng nhất...

- Người....ahhhh....đồ ác độc....

- Chẳng mấy chốc máu trên người người sẽ loãng lổ, thịt người sẽ thối rữa...năm đó mà tận hưởng đi nha...

- Vanessa dừng tay lại. Hãy tha cho cô ấy - Uee nói, nước mắt không ngừng rơi.

- Tha ?! Cũng được. Nhưng với một điều kiện... - Vanessa cười lạnh như sắp đạt được ý đồ.

- Điều kiện gì cũng được chỉ cần Eliz bình an vô sự - Uee nói chắc nịch, không cần suy nghĩ điều kiện này có thể nguy hiểm đến bản thân mình.

- Uee dừng / Nguy hiểm - Yuki và Reiden đồng thanh.

- Eliz đã giúp đỡ em rất nhiều. Một chút chuyện này để cứu cô ấy em bằng lòng... - quay sang Vanessa - Ta đồng ý trao đổi. Gỡ lời nguyền khỏi Eliz

- Được - nói rồi Vanessa phẩy tay, một làn khói đen bay ra từ cơ thể Eliz, lời nguyền được xóa bỏ, Eliz bất tỉnh nhưng đồng thời Uee như bị một lực hút vô hình kéo về phía Vanessa, chẳng mấy chốc cổ tay Uee nằm gọn trong lòng bàn tay ả ta.

Yuki và Reiden toan xông lên nhưng bị ba yêu thú hãm he chặn lại, đau đớn nhìn người mình yêu bị rạch một dài trên cẳng tay. Máu Uee tuôn thành dòng. Giây phút mà giọt máu Uee rơi xuống chạm vào biểu tượng đôi cánh nửa thiên thần nửa Vampire trên Legendarium cũng là lúc chiếc quan tài rung lên từng hồi. Nửa cánh thiên thần bị máu Uee nhuộm đỏ dần dần biến mất để lại sau nó là nửa cánh Vampire. Vậy là phong ấn đã bị phá bỏ.

Thể xác William bay lên không trung, từ Legendarium ba hồn của hắn cũng bay lên nhập vào thể xác. Ba yêu thú thấy vậy cũng hoá thành ba luồng khí quấn lấy người chủ nhân như để tiếp thêm sức mạnh. Chỉ trong chớp mắt, William sức mạnh vô song đã được hồi sinh. Đôi mắt hắn từ từ mở ra, một màu xanh thăm như đáy vực sâu dưới biển. Hắn dang rộng đôi cánh, ngạc nhiên thay đó lại là cánh thiên thần màu đen, sải cánh phải hơn 10m. Hắn đập cánh khiến mọi kính cửa sổ trong lâu đài đều vỡ tung toé rồi mới đáp xuống.

- Cuối cùng ta cũng đợi được đến ngày hôm nay...hahaha...ngày ta trùng sinh...ngày ta làm bá chủ tam giới không còn xa... - tiếng cười phát ra hàn khí sấm cả tóc gãy.

- Thuộc hạ diện kiến chúa tể William tối cao - Vanessa cung kính hành lễ, gạt Uee sang một bên coi cô như đồ phế thải.

Yuki nhanh chóng đỡ Uee, Reiden bế Eliz cùng quay lại chỗ Daniel đang nằm, cố gắng bảo vệ bọn họ. Reiden vừa định Teleport thoát ra khỏi đây thì bị một bức tường năng lượng cản lại.

- Không ai được toàn mạng rời khỏi đây - William lạnh lùng buông một câu. Hắn sớm đã lập kết giới xung quanh lâu đài.

Sức mạnh William nghe đồn là vô song nhưng chưa ai từng ném thử và những con người, à không, bốn Vampire lương thiện, Uee và một à Vampire ác độc sẽ được tận mắt chứng kiến. Đầu tiên là màn Hoá cốt tri. William ném ra một bong bóng nước cỡ lòng bàn tay tưởng vô hại nhưng khi chạm đất thì một trận lũ lụt khủng khiếp tràn tới khiến Yuki và Reiden chỉ biết dùng Thủy ngục và Phong nhận cố hết sức đẩy lùi.

- Các người đâu có dễ chết như vậy. Ta còn muốn đùa một chút. Vạn tiền xuyên tâm !

William cười nhếch mép, trông không trung đột nhiên xuất hiện vô số mũi tên lửa phóng thẳng đến nhóm người Uee bằng mọi phía. Reiden huy động tất cả Phong nhận xé tan nát chúng nhưng chỉ là con số nhỏ, vẫn còn rất nhiều. Yuki tung Xoáy nước tử thần cố nghiền chúng hoặc ít ra là chuyển hướng chúng sang hướng khác. Nhưng chỉ một số ít là bị gãy vụn, số khác bị chuyển hướng bỗng đột ngột quay về hướng cũ như đặt lập trình một và chỉ một mục tiêu.

- Lửa thiêu... - Daniel vừa tỉnh dậy đã thấy một loạt mũi tên nhân lúc Reiden không chú ý, tấn công từ phía sau nên dùng lửa thiêu cháy chúng.

- Cảm ơn... - Reiden cảm kích vô cùng. Ít ra tên đầu vàng này không vô dụng lắm.

- Yuki, coi chừng.....

Uee lao ra đỡ lấy hơn sáu mũi tên đang nhắm vào Yuki nhưng..

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tan Vỡ (Heart Breaker)

Khoảnh khắc mà sáu mũi tên rực lửa kia tưởng như đã xuyên thẳng vào trái tim Uee thì....một thứ ánh sáng màu đỏ huyền diệu, âm áp đến lạ kỳ phát ra từ chuỗi dây Celeritie lan toả che chở cho cô.

Những mũi tên kia chưa kịp chạm vào thứ ánh sáng ấy đã tự phát hoá cháy thành tro trước con mắt kinh ngạc của mọi người.

Điều kỳ diệu nào đã xảy ra cơ chứ ?!

Lẽ nào là...

Ánh sáng đỏ huyền ảo ấy dần tụ lại thành một khối trước mặt Uee rồi dần dần hoá ra hình một con sư tử cái với bộ lông màu đỏ cam và một cái đuôi rực lửa đang hướng đôi mắt màu xanh tím ma mị về phía William và Vanessa.

Chợt nó giậm chân rồi gầm lên một tiếng. Tiếng gầm có sức công phá vô cùng lớn khiến William chói với nơi không trung còn Vanessa thì khốn đốn hơn, bị sóng âm nhấn sâu vào bức tường sau lưng, cả thân thể đau đến rã rời.

- Sức vật nơi nào cả gan chống đối William ta ??? - William lấy lại thể thăng bằng như có lấy lại sĩ diện, hướng ánh mắt xanh thăm về phía "sức vật" kia.

- Grrừ....

Sau tiếng gầm ấy là một nữ nhân xuất hiện với mái tóc vàng kiêu bồm sư tử toát lên sự ngông cuồng. Nàng mặc một bộ trang phục rực sắc đỏ trông cực hoang dã với áo da thú hổ lưng viền lông sư tử, váy da thú ngắn với những đường xẻ rách tươm. Đi chân trần nhưng ở hai bên cổ chân có vòng bện lông thú, tất nhiên là lông sư tử. Tay không cầm vũ khí nhưng thay vào đó là một bộ vuốt cực kỳ sắc bén, có thể xé đá làm đôi.

- Leo !

Câu trả lời chỉ có một từ ba chữ nhưng cũng đủ để hình dung được nàng là ai - người giám hộ chòm sao Sư Tử, nữ hoàng chiến trận, bậc thầy sử dụng chiêu thức lửa.

- Là ai đi chẳng nữa....đối với ta....cũng chỉ là.....sức vật tầm thường... - William khuyến mãi thêm một nụ cười khuyết một nửa.

Không nói không rằng, Leo lao đến tấn công hấn chớp nhoáng. Một trên không, một dưới mặt đất. William cũng không ngốc đến nỗi không nhìn thấy từng nhát cử nhát động của Leo. Hấn cũng nhanh như cắt tránh né lẫn phản công.

Trước mặt mọi người bây giờ là một cuộc chiến tranh giữa các vì sao. Trên không trung một ngôi sao rực lửa và một ngôi sao băng va đập vào nhau từng hồi khiến trần nhà bắt đầu có dấu hiệu lung lay, từng mảng gạch đá to rơi rớt ngổn ngang trên mặt đất, sàn nhà rung chuyển.

- Leo...ta trông cậy...ở...cô.... - nói rồi Uee ngắt đi trong vòng tay của Yuki.

- Uee...Ueee.... - Yuki hoảng sợ lay người Uee - ...em đừng có chuyện gì nha...

- Bình tĩnh anh hai ! Cô ấy chỉ ngất đi vì kiệt sức.

- Ta cảm thấy trận chiến này làm kết giới có phần khá yếu đi. Người thử Teleport xem sao, Reiden ?! - Daniel chặt vật đứng dậy chống tay vào tường xem xét mọi thứ xung quanh rồi quay sang nói với Reiden.

- Ừm... - Reiden cố thi triển thuật Teleport nhưng dường như vẫn chưa thể thoát khỏi nơi đây - ...thật kỳ lạ...đúng là kết giới có phần yếu đi nhưng...ta vẫn không thể đưa chúng ta thoát khỏi đây...

- Nếu ta đoán không sai thì... - Daniel ngập ngừng.

Lúc này Eliz cũng vừa mới tỉnh lại, thương tích vẫn còn khá nghiêm trọng nhưng cô vẫn muốn giúp mọi người. Eliz cố gượng đứng dậy bước đi khắp khiêng đến lối ra khỏi đại điện thì bị một bàn tay của ai đó níu lại...

- Đi đâu ?!

Chỉ hai từ súc tích ngắn gọn nhưng qua thanh âm giọng nói, Eliz có thể đoán ra được bàn tay đang nắm ấy là của ai...

- Cậu chủ... - Eliz quay lưng lại bất gặp ánh mắt nửa không bằng lòng nửa lo lắng như sợ mất đi một thứ quý giá của Daniel, tuy gương mặt cậu vẫn lạnh lùng nhưng ánh mắt đã nói lên tất cả. Eliz mỉm cười nói - ...Eliz nghĩ kết giới này chỉ ngăn cản phép thuật. Vậy chỉ cần đường hoàng đi qua nó chắc...sẽ không bị cản lại. Eliz muốn thử một lần...

- Không cho ! - đã từ bao giờ mà Daniel lại dùng cách nói chuyện này với Eliz vậy ta ? Là lạnh lùng vô cảm ? Hay quan tâm lo lắng ?

- Nhưng chỉ còn mỗi cách này thôi. Hãy để Eliz làm chút chuyện cho mọi người.

- Không ! Để ta... - Daniel dùng lực kéo Eliz lại rồi tự mình bước về phía lối ra.

Nhưng chính tiếng "Aaaa..." thảm thiết của Eliz đã níu bước chân Daniel ở lại. Cậu vội chạy đến bên cô, vẻ mặt vô cùng lo lắng.

Cơ thể Eliz đang rất yếu lại bị lực mạnh kéo ngã về phía sau, cùi chỏ tay phải đập mạnh xuống đất. Trông nét mặt tái xanh của Eliz lộ rõ vẻ đau đớn ắt hẳn là bị rạn xương hay gãy tay rồi.

- Có sao không ? Đau lắm à ? Xin lỗi...

Ừay, là cách nói không chủ không vị đầy sự ngượng ngùng, hối lỗi đây này.

- Eliz...aaah...không sao....cậu chủ đừng mạo hiểm....để Eliz...aaah... - Eliz cố nặn ra một nụ cười mặc dù toàn thân đau đến phát khóc.

Nụ cười ấy khiến lòng Daniel quặn đau.

Người con gái ấy...đã hy sinh nhiều như thế...đã âm thầm suốt thời gian qua...là vì...mình ư ?

- Đồ ngốc !

Eliz lại ngất đi vì quá đau. Thành ra người tự mình đi kiểm tra cũng chỉ có Reiden. Vì hai người còn lại một thì đang bế Uee, một thì đang ôm Eliz như báu vật.

Đúng như suy luận của Eliz, kết giới chỉ cản mọi phép thuật còn vật thể sống thì có thể ra vào tự do.

Đường đường là một chúa tể thế giới Vampire mà kết giới lại có một lỗ hổng không ngờ tới như thế này. Sơ suất ! Quả là quá sơ suất rồi !

Nhân lúc William còn bận đánh nhau với Leo thì cả bọn kéo nhau chạy băng băng trong bóng tối tìm đường ra khỏi nơi địa ngục này.

Chẳng mấy chốc cũng ra khỏi lâu đài, hoàn toàn thoát khỏi kết giới. Reiden ngay lập tức thi triển thuật Teleport đưa mọi người bình an thoát khỏi đây.

Bên trong lâu đài Darken, Leo cũng cảm nhận được chủ nhân mình sắp rời khỏi đây nên cũng vội quay về chuỗi dây với tốc độ ánh sáng. Trước khi rời đi cô còn không quên để lại trên gương mặt tuần tú của William một vết cào mình chứng cho công lực hơn hẳn nửa phần của mình.

- Được. Các người được lắm ! - William tức giận phóng ra hàng loạt quả cầu sấm sét (Oanh thiên lôi) khiến mọi thứ xung quanh trong chốc lát trở thành một đồng đồ nát.

Hắn đảo mắt một vòng xung quanh như còn muốn tìm thứ gì để trút giận. Chợt ánh mắt ấy dừng lại trước Legendarium. Hắn nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh lùng, đạo mạo của mình. Thấy tay khiến Legendarium nằm gọn trong vòng tay của hắn. Nở nụ cười khuyết một nửa đầy mê hoặc nhưng cũng đầy dả tâm, tay hắn lật từng trang sách. Trong ánh mắt hắn hiện ra sự toan tính.

- Hahahaha....mọi chuyện chỉ mới là bắt đầu.

Chập tối ngày hôm sau ở lâu đài Vô danh (vì hình ảnh về nơi này hiện ra trong đầu Uee, mang lại cho cô cảm giác an toàn nên mới bảo Reiden Teleport đến đây chứ tên của toà lâu đài này vẫn còn là một ẩn số đối với cô)...

- Ta nhớ...phòng của người đầu phải đi hướng này ?! - Reiden nhấp một ngụm trà, chẳng cần quay lại nhìn cũng biết cái tên tào lao kia không ai khác chính là Daniel.

- Ừ thì không phải hướng này...nhưng... - Daniel ngập ngừng, gãi gãi đầu.

- Suy nghĩ cho kĩ trước khi bước vào phòng Uee. Yuki đang chăm sóc cô ấy.... - Reiden nói hết câu rồi đứng dậy bỏ ra ngoài.

Daniel chân chừ một hồi rồi mới gõ cửa.

- Yuki...anh giúp em mở cửa với... - Uee nằm trên giường, chớp chớp đôi mắt tím từ tỉnh, khẽ nói.

- Vâng...lời của vợ là thánh lệnh.

- Ủa, ai bằng lòng lấy anh đầu mà kêu bằng vợ ?! Kỳ cục - mãi một hồi lâu sau Uee ngốc mới nhận ra sự sai sai trong câu nói của Yuki, liền đỏ mặt.

Yuki không nói, chỉ cười thành tiếng, một nụ cười hạnh phúc, rồi đi lại mở cửa. Và đập vô ánh mắt Yuki là tên đầu vàng.

Phản ứng đầu tiên của Yuki là ánh mắt "Rảnh rồi quá đến đây phá đám à ?". Ánh mắt Yuki đảo một vòng khắp người Daniel rồi dừng lại ở bó hoa oải hương cậu cầm trên tay. Rồi, rõ là có chuyện vui rồi.

Sắc mặt Yuki dần thay đổi từ bình thường sang đỏ bừng rồi lại tối sầm. Đến độ túm lấy luôn cổ áo Daniel, chỉ thiếu mỗi việc ném cậu vào bức tường đối diện thôi.

Yuki đang ghen, ghen lồng lộn chứ chẳng vừa.

- Còn dám tán tỉnh Uee ?! Coi bộ người muốn đi châu trời rồi ?! - Yuki nghiêng răng keng két.

- Không dám. Ta muốn xin lỗi Uee. Vì ta mà cô ấy đã phải chịu khổ nhiều...

- - Yuki chợt im lặng, suy nghĩ - "Tên đầu vàng hôm nay uống lộn thuốc ư ?! Hắn cũng không còn gọi Uee là "em ấy" nữa. Tạm tin vậy "

- Với lại.... - Daniel ngập ngừng, thoáng trên gương mặt cậu bóng ửng đỏ.

- Sao ? - Yuki bỗng nhiên tiết kiệm chữ hửn.

- Trái tim ta....đã hướng về một người khác....

- - nói đến đây người có chỉ số IQ thấp cũng đã hiểu "người khác" ấy chính là Eliz, huống hồ chỉ IQ của Yuki cao ngất ngưỡng - Cho người 5 phút.

Nói rồi Yuki phất áo bỏ ra ngoài phòng khách.

Daniel đẩy nhẹ cửa bước vào. Bước chân và điệu bộ của một người hối lỗi.

- Daniel ?! Anh....

- Anh đến đây để xin lỗi em, Uee. Bó hoa này tặng em.

- Cảm ơn anh.

- Xin em hãy tha thứ lỗi lầm của anh. Lúc ấy anh đã nghĩ không thông nên mới hành động lỗ mãng như vậy... - Daniel cúi đầu nhận lỗi khiến Uee vô cùng ngạc nhiên.

Daniel đã thật sự thay đổi ?!

- Anh đừng làm như vậy mà. Em đâu có giận dỗi hay thù hằn gì anh đâu.

- Nói vậy là....em tha thứ cho anh ?!

- Ừm... - Uee ngập ngừng rồi nói tiếp - Eliz như thế nào rồi anh ?! Yuki bảo em chưa khoẻ hẳn nên không thể đi lại lung tung.

- Anh túc trực cạnh cô ấy cả đêm. Đến khi đỡ hơn thì anh mới ra ngoài... - gương mặt Daniel có phản hồi đỏ.

Vì sao ?! Vì đây là lần đầu anh thức trắng đêm chăm sóc cho một cô gái ?! Hay vì địa vị của cô gái ấy đối với anh không hề nhỏ ?!

- Daniel này...

- Sao, Uee, có chuyện gì ?

- Eliz yêu anh nhiều lắm đấy...

- ... - Daniel im lặng lắng nghe.

- Anh còn quan trọng hơn cả sinh mạng của cô ấy...

- ... - lại là sự im lặng

- Vậy nên....anh hãy quên tình cảm dành cho em mà toàn tâm toàn ý với Eliz nhé ?!

Đến lúc này Daniel mới bật cười, xoa xoa đầu Uee khiến cô vô cùng bất ngờ.

- Tình cảm anh dành cho em vẫn mãi như vậy... - bàn tay Daniel nắm lấy bàn tay Uee.

Câu nói ấy, cảnh tượng này, tất cả đều thu vào tầm mắt của Eliz. Bờ vai Eliz khẽ run lên. Nước mắt rơi như nôi với mặt đất. Eliz vùng chạy đi..

Flashback~

Eliz dần tỉnh dậy. Mở to đôi mắt nhìn xung quanh. Một căn phòng rộng rãi được bày trí đơn giản nhưng tinh tế, đồ dùng trong phòng cũng đầy đủ tiện nghi.

- Vậy là...mình vẫn còn sống !

Sâu đắm trong ánh mắt Eliz ngập tràn hy vọng. Cô ngồi dậy, lưng tựa vào đầu giường. Tuy vết thương còn đau nhưng cũng tạm cử động được.

Eliz bất giác chạm vào lòng bàn tay của mình. Nó vẫn còn hơi ấm của bàn tay ai đó. Khẽ nhìn sang cạnh giường có một chiếc ghế gỗ. Vậy là đã có ai ngồi đây cả đêm nắm chặt lấy bàn tay cô ?

Eliz cố lục tìm kí ức đêm hôm qua. Cô chỉ nhớ trong lúc mình mê sảng có gọi tên cậu chủ. Và sau đó có một đôi bàn tay đã nắm lấy bàn tay cô khiến cô an tâm chìm vào giấc ngủ. Cảm giác ấy...ấm áp lắm.

Eliz bất giác đỏ mặt. Hai gò má ửng hồng.

- L...là....cậu....chủ.... ?? Là....c.....cậu ấy.....thật sao ?! - Eliz run lấy bầy, chợt cô nghĩ tới Uee - Không biết Uee bây giờ ra sao rồi ?!

Nói là làm, Eliz đứng dậy lang thang khắp dãy hành lang tìm phòng Uee. Phòng Uee cách đây cũng không xa. Thấy cửa phòng không đóng, Eliz toan bước vào.

Bước chân cô chợt khựng lại khi nhìn thấy Daniel đang ngồi cạnh Uee trò chuyện. Daniel lúc thì bình thường lúc lại đỏ mặt. Họ đã nói gì với nhau ?!

Eliz tò mò bèn rón rén thêm một chút để nghe.

Có câu nói rằng : Sự tò mò có thể giết chết cả một con voi (hoặc là con gì khác đấy, tự nhiên au quên mất tiêu ʘ ˘ ˘). Và sự tò mò của Eliz đã đưa cô đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác.

Giờ thì đã nghe rõ rồi. Uee có ý muốn tác thành cho cô và Daniel. Còn khuyên cậu nên quên đi tình cảm dành cho cô.

Về phía Daniel thì cứ mãi im lặng. Sau một lúc thì nắm lấy bàn tay Uee nói những lời ngọt ngào như đâm từng nhát dao vào tim Eliz..

End flashback~

-là tình cảm anh trai dành cho em gái. Nói sao nào, em có muốn làm em gái của anh không ? - Daniel lại xoa đầu Uee khiến mặt cô đỏ bừng còn đầu tóc thì như một đồng rom.

Đấy ! Cũng vì ngập ngừng không chịu nói ra nữa về sau sớm hơn, để bây giờ Eliz hiểu lắm, bỏ đi rồi đấy ! Ca này khó rồi ●___●

- Vâng, anh trai - Uee mỉm cười - Anh mau đi thăm Eliz đi. Em nghĩ cô ấy chắc hẳn đã tỉnh dậy rồi.

- Ừm, anh cũng tính nói với em như vậy. Anh đi nha !

Daniel quay lưng đứng dậy đi ra ngoài thì chợt có tiếng Uee nói vọng ra

- Eliz là một Vampire tốt. Anh nhớ nắm chặt lấy cô ấy đó.

- Sẽ mãi không buông tay - Daniel khẳng định bằng lời nói chắc nịch.

Vừa bước ra khỏi phòng, Daniel chợt ngửi thấy hương phù dung thoang thoảng đâu đây, cứ nghĩ là tại mình mong nhớ Eliz quá nên mới tưởng tượng ra. Vợ bước đi đến phòng Eliz.

Cánh cửa phòng mở ra. Đồ đạc còn đó mà người chẳng thấy đâu. Daniel bất giác hoảng sợ vội chạy đi tìm khắp lâu đài, miệng lớn tiếng gọi.

- Eliz...em ở đâu ? Trả lời anh đi.

Nhưng đáp lại Daniel chỉ là sự im lặng, tiếng bước chân và hơi thở hỗn hển của cậu...

Eliz không có ở đây ? Eliz đã đi đâu ? Tại sao lại bỏ đi mà không nói một lời ? Tại sao lại khiến trái tim này lỗi một nhịp để giờ đây xát muối vào nó ?

Eliz.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: 15.1 : Lời Nguyên Mặt Trăng Máu

Eliz vụt chạy ra khỏi lâu đài bằng khả năng Siêu tốc độ của mình, làm Yuki và Reiden cứ ngỡ như một cơn gió vừa thoảng qua. Nước mắt giàn giụa. Trái tim đau đớn. Eliz lao đi với những suy nghĩ mơ hồ, mong lung.

Đến cuối cùng người cậu chủ chọn cũng không phải là Eliz !!

Tại sao ?! Nếu Eliz đã không phải lựa chọn của cậu thì tại sao cậu còn nhẫn tâm đùa cợt với tình cảm của Eliz ?!

Cái nắm tay ấy thực ra là như thế nào ?! Chiếc ghế ấy ?! Chẳng phải cậu đã ở cạnh, nắm tay Eliz cả đêm hay sao ?!

Hay tất cả cũng chỉ là diễn sâu ?! Là thú vui tiêu khiển mới của cậu ?!

Eliz muốn hận cậu, muốn ghét cậu lắm chứ nhưng... suy cho cùng cậu đâu có lỗi... lỗi ở Eliz đã quá ngu ngốc, quá ảo tưởng mà thôi...

Eliz cất từng tiếng nấc nghẹn ngào. Đôi mắt xanh lục đã đỏ hoe. Bộ dạng của cô bây giờ trông thật đáng thương.

Vì vết thương chưa lành, sức khỏe chưa hồi phục nên Eliz bao nhiêu lần chạy là bấy nhiêu lần ngã. Ngã đến chiếc đệm ngủ màu trắng Uee cho cô mượn tạm cũng đã thấm đẫm máu.

Máu từ đầu gối, máu từ khuỷu tay, máu từ cẳng chân, máu từ cánh tay.... Cả gương mặt hoa nhòng nguyệt thẹn của Eliz cũng hằn in những vết xước, hiện đang rơm rớm máu.

Dựa theo địa điểm hiện tại, ánh sáng huyền ảo của Mặt Trăng có thể soi sáng Eliz, chiếu rọi một khoảng rừng âm u thì có lẽ...Eliz đã ở trung tâm của khu rừng rồi. Eliz kiệt sức ngồi tựa lưng vào một thân cây gần đây. Lúc này cô mới đảo mắt một lượt xung quanh và khẳng định rằng mình đã bị lạc.

Khu rừng rậm rạp lại âm u, mù mịt. Tuy có ánh trăng soi chiếu nhưng phần lớn khu rừng là những mảng đen tĩnh mịch. Không có tiếng côn trùng kêu hay âm thanh của bất kỳ loài vật nào. Thình thoáng có tiếng gió gào thét như muốn xé toạc không trung, càng làm tăng thêm phần đáng sợ của nơi đây.

Bỗng Mặt Trăng dần chuyển sang màu đỏ thẫm như nhuộm máu. Mây ngừng trôi. Gió thôi gào thét. Những tiếng chó sói tru tréo phá tan sự tĩnh lặng mơ hồ của không gian nhưng không làm giảm đi vẻ đáng sợ, u ám nơi đây.

Eliz chống tay vào thân cây, cố đứng vững rồi lê đôi bàn chân rướm máu tìm đường quay trở lại. Nhưng mọi nỗ lực của Eliz dường như là số 0 vì dù đi hướng nào, đi đường nào vẫn lại quay về chỗ cũ. Tuy đã được huấn luyện phải có cái đầu lạnh và thần kinh thép nhưng hoảng sợ vẫn là phản xạ tự nhiên.

Nỗi sợ hãi ấy như được nhân lên hàng ngàn hàng vạn lần khi cánh rừng...chuyển động không ngừng như một mê cung được lập trình biến đổi theo thời gian. Và càng đáng sợ hơn khi giữa những mảng màu đen tĩnh mịch ấy là những cặp mắt màu đỏ máu nhìn chằm chằm như muốn nuốt chửng Eliz tội nghiệp...

Chuyện quái gì đang diễn ra ???

Flashback~

Tại nơi đại diện của Floating Darken Castle đã được chúa tể William nâng cấp từ lâu đài Darken (bằng sức mạnh hắc ám tối thượng của mình, William đã tái cấu trúc lại toà lâu đài Darken, biến nó thành một pháo đài trên không bất khả xâm phạm, một thực thể sống có khả năng tự phòng thủ cả tấn

công)...

- Xem ta có gì ở đây nào.... - William ngồi trên chiếc ngai cao quý bằng đá granite được chạm khắc tinh xảo với cấu trúc đầu lâu, tay vuốt ve con hắc long to lớn đang tựa đầu lên đùi hắn, mắt thì chăm chú nhìn vào hình ảnh một cô gái trong chiếc đầm ngủ màu trắng đã nhuộm máu đang khổ sở giữa rừng thiêng nước độc được phản chiếu qua một quả cầu bằng khối đen lơ lửng trước mặt, miệng nở nụ cười đã khuyết đi một nửa.

- Là Eliz ! Con bé phản bội... - Vanessa đứng hầu bên cạnh, nghiêng răng ken két như một phản xạ có điều kiện đầu tiên khi nhìn thấy Eliz - Con tiện tỳ !

- Đàn bà các ngươi...quả thật lòng dạ rất độc ác, xấu xa.... - William nâng cằm Vanessa lên, đưa khuôn mặt tuấn tú cùng đôi môi quyến rũ của mình lại gần như muốn đặt lên đó một nụ hôn nồng cháy, từng hơi thở ấm nóng phả ra từ lời nói của William khiến gương mặt Vanessa bắt chợt đỏ lên như người say rượu. Rồi lại đẩy Vanessa ra, tặng cho cô một nụ cười khinh bỉ -và cũng thật là ngu ngốc.

William tiếp lời

- Con bé này quả thật rất có năng lực, chỉ tiếc lại vướng vào thứ tình cảm nhảm nhí kia mà quay lại cắn chúng ta một phát. Xem ra....cũng chỉ là đồ bỏ !

- Vậy thuộc hạ nên xử lí nó như thế nào, thưa chúa tể ?! - Vanessa nói.

- Không cần người ra tay. Ta muốn...thử uy lực của Legendarium một chút !

Nói rồi William phẩy tay, Legendarium đang ở trên bàn bỗng chốc bay đến nằm gọn trong tay hắn. Hắn lật từng trang sách, đến chương Fearwood (rừng Kinh Hoàng) thì dừng lại, biểu cảm trên gương mặt vô cùng đặc ý.

- Vào nhiều thế kỷ trước, một lời nguyền bóng tối đã hạ xuống Fearwood rằng khi Mặt Trăng chuyển thành màu máu thì những sinh vật trong rừng sẽ biến thành những quái vật khát máu.... - đoạn hắn thì triển mả pháp - Nhân danh sức mạnh bóng tối của đáng tối cao, ta triệu hồi người từ cõi hư vô, một lần nữa hãy gieo rắc nỗi sợ hãi khắp Fearwood... Hãy hồi sinh Ma sói !!!

Từ trong quyển Legendarium, những linh hồn Ma sói khát máu được giải phóng án, bay ra khỏi quyển sách rồi lao thẳng đến Fearwood, trùng hợp lại là nơi Eliz đang bị lạc....

End flashback~

Cùng lúc ấy ở lâu đài Vô danh, mọi người đang nhón nhào tìm Eliz khắp nơi thì chuỗi dây Celeritie chợt loé lên một thứ ánh sáng ngũ sắc chớp tắt từng đợt, rồi...một con đầu đầu xảy đến với Uee khiến mặt mày cô tái nhợt, mồ hôi ướt đầm lưng áo.

- Uee, em bị sao vậy, đừng làm anh sợ mà... - Yuki vội chạy đến bên Uee, đỡ cô nằm xuống nghỉ tạm ở sofa trong phòng khách.

- Cô có sao không ?! Để tôi rót nước cho cô... - Reiden vội rót cho Uee ly nước lọc.

- Em còn chưa khoẻ mà, đừng lo nghĩ nhiều. Tìm Eliz cứ để bọn anh. Việc của em là nghỉ ngơi dưỡng bệnh... - Daniel vuốt nhẹ mái tóc Uee, một hành động thể hiện tình yêu thương của anh trai dành cho em gái. Yuki chắc hẳn cũng đã đọc được suy nghĩ của cả hai nên cũng không để nổi nóng như trước đây.

Và chính hành động này của Daniel mới khiến ba người bọn họ phát hiện ra một sự thật hiển hữu trước mắt mà họ chẳng mảy may để ý. Mái tóc bạch kim của Uee đã dần chuyển thành màu vàng chanh óng ả, hầu như chỉ còn phần tóc mái, tóc đỉnh đầu và phần tóc sau gáy nổi dài xuống khoảng ba gang tay mang màu bạch kim. Điều kỳ lạ hơn là phần tóc màu vàng chanh ấy toả ra một thứ ánh sáng màu hồng thoát ần thoát hiện.

- Uee...tóc của em/cô ??? - cả ba sững sốt nhìn Uee (như một sinh vật lạ :))

- Tóc em...phần tóc màu vàng chanh ấy à ?!

- Đúng/Phải/Đúng vậy !!!

- Trước đây nó vẫn là màu bạch kim nhưng...lần đầu tiên nó biến thành như thế này là lúc...em hồi sinh Yuki..

- Vậy...mái tóc em thành ra thế này...tất cả đều là tại anh... ?! - giọng nói Yuki có phần trầm lắng, toát ra vẻ có lỗi, áy náy - Anh thật đáng chết mà !

- Không không...anh không có lỗi mà...có lẽ là do...tác dụng phụ của phép thuật Hồi sinh..

- Tác dụng phụ ?! - Daniel tò mò, Reiden im lặng suy nghĩ còn Yuki vẫn đang trung ra bộ dạng tự trách mình, tay không ngừng dấm vào tường.

- Yuki...đừng mà...không phải lỗi của anh...anh đừng tự hành hạ mình như vậy...em đau lắm... - Uee chồm đến ôm chặt Yuki, đầu áp vào ngực, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

- Em đừng khóc...anh xin lỗi...xin lỗi mà... - Yuki ôm chặt Uee vào lòng, dỗ dành, an ủi.

- Theo như lời cô nói thì đó là lần thứ nhất, vậy....cũng có lần thứ hai, thứ ba cơ chứ ?! - Reiden giờ mới lên tiếng.

- Ừ, có - Uee nín khóc, kể tiếp - Lần thứ hai là lúc cùng Daniel giao đầu với Lena ở mái ấm Paradise, tôi đã sử dụng để hồi sinh sơ Mariah và em Ty...còn lần gần đây nhất là ở lâu đài Darken, tôi đã hồi sinh Daniel.

- Nếu tôi suy đoán không lầm thì cứ mỗi lần sử dụng phép thuật để hồi sinh thì mái tóc cô sẽ dần chuyển thành màu vàng chanh...với phần tóc còn lại ước chừng khoảng một đến hai lần sử dụng nữa thì cả mái tóc cô sẽ hoàn toàn mang màu vàng chanh - Reiden phân tích.

Uee vuốt vuốt mái tóc mình, suy nghĩ "Nếu một mai mái tóc này trở thành màu vàng chanh vậy...mình sẽ còn đẹp trong mắt Yuki hay không ?! Anh ấy sẽ còn yêu mình hay không ?!. Yuki mỉm cười, níu tay Uee kéo cô vào lòng, ôm chặt, thì thầm bên tai.

- Đồ ngốc. Anh sẽ yêu em đến hết kiếp này, cả kiếp sau và sau nữa. Em mãi mãi là của anh, biết không ?! Anh yêu em vì em là Uee chứ không vì nhan sắc. Đừng nghĩ anh là loại người dễ thay lòng đó chứ.

Reiden và Daniel chẳng biết cả hai đã nói gì nhưng chỉ thấy Uee siết chặt vòng tay, mỉm cười mà những giọt nước mắt hạnh phúc lăn dài trên má.

(Hề lô !!!! Mấy chế ơi, mấy chế quên mất là phải đi tìm Eliz dòi à ?! Ngưng ôm ấp làm một đứa FA như au đây phải gato chứ >_<)

- Ahhh...nh...những hình ảnh này là...ahhh....khu rừng...Eliz... - con đầu đầu bỗng ập đến phá tan không khí lãng mạn.

- Eliz ?! Eliz làm sao rồi ?! Em đã nhìn thấy những gì hả Uee ?! - Daniel sốt ruột hỏi Uee dồn dập.

- Uee...cô hãy bình tĩnh, chậm rãi kể lại những gì cô vừa nhìn thấy cho chúng tôi nghe - Reiden nói.

- Ừm, được rồi... - Uee hít thở sâu rồi kể lại những hình ảnh chợt đến rồi chợt đi xuất hiện vài giây tích tắc trong đầu mình - ...tôi đã nhìn thấy Eliz...cô ấy dường như đang bị lạc trong một khu rừng tối tăm...

- Em còn nhìn thấy gì nữa ?! Ráng nhớ lại xem. Khu rừng ấy tên gì ?! Ở đâu ?! Quang cảnh xung quanh trông như thế nào ?!....

Daniel cứ hỏi dồn dập như thế khiến Uee rối ren chẳng biết nên trả lời cái gì trước, cái gì sau. Yuki thấy vậy bèn trừng mắt nhìn Daniel.

- Uee...không cần gấp gáp, em cứ bình tĩnh nhớ lại xem... - Yuki nói.

- Bình tĩnh, bình tĩnh, làm sao mà bình tĩnh được khi chẳng biết chút gì về tình trạng hiện giờ của Eliz ?! - Daniel đi đi lại lại, vò đầu bứt tóc, than ngắn thở dài, hận bản thân quá vô dụng không thể bảo vệ được người mình yêu - Liệu Eliz có đang gặp nguy hiểm gì hay không ?!

- Ta biết là người đang sốt ruột lắm nhưng gấp gáp cũng có thay đổi được gì hay không ?! - Reiden nói.

- Em nhìn thấy Eliz đang hoảng sợ. Xung quanh ngoài màu đen ra thì có những cặp mắt đỏ rực. Nhưng mà lạ lắm...Mặt Trăng sao lại màu đỏ ?! Đỏ như nhuộm máu ấy - Uee kể lại.

Bỗng chuỗi dây Celeritie đeo trên cổ Uee phát sáng. Từ chuỗi dây, một luồng ánh sáng trắng xoá bay ra. Swanna hiện thân.

- E rằng cô ấy sẽ lành ít dữ nhiều với lời nguyện Mặt Trăng máu... - Swanna thờ dài nhìn ra khung cửa sổ.

- Lời nguyện Mặt Trăng máu ?! - Uee thắc mắc.

- Rất lâu từ hàng ngàn thế kỷ trước, một pháp sư bị trục xuất ra khỏi hội đồng phép thuật vì uất hận đã tự kết liễu đời mình ở Fearwood... - Swanna chậm rãi kể - Để tự an ủi linh hồn mình, ông ấy đã gieo một lời nguyện kinh khủng xuống khu rừng này rằng Mặt Trăng sẽ chuyển thành màu đỏ như máu vào ngày này mỗi năm và mọi sinh vật sống khi tiếp xúc với ánh trăng quá một canh giờ sẽ...

- Sẽ ra sao.... ??! - Uee gặng hỏi, nét mặt đã biến sắc.

Trong căn phòng khách này sắc mặt tệ nhất phải kể đến đó chính là Daniel. Sắc mặt cậu không ngừng thay đổi khi nghe Swanna kể về lời nguyện ấy. Phải chăng Daniel lo sợ Eliz sẽ...

- Sẽ biến thành Ma sói - những sinh vật bóng tối đến từ địa ngục.....

- Ôi không !!! - Uee thốt lên.

- Không ! Eliz... - Daniel như thốt không thành lời, chân đứng không vững, toàn thân nặng nề như gánh cả tấn đá.

- Không đời nào có chuyện vô lý đó vì theo tôi biết Ma sói hiện nay không còn tồn tại và hiện tượng Mặt Trăng máu ấy cũng biến mất không vết tích - Reiden đọc nhiều sách vở nên cũng am hiểu. Gì mà Ma sói, Mặt Trăng máu, tất cả chỉ là truyền thuyết không có căn cứ xác thực.

- Là thật sao ?! Người không gạt ta chứ ?! - đôi mắt Daniel bừng sáng, nhìn chằm chằm Reiden như thấy ân nhân của mình.

- Quả thật những lời người vừa nói không hề sai nhưng....

Từ "nhưng" ngập ngừng ngay lúc này đây của Swanna mới là mấu chốt của vấn đề.

- Để hồi sinh chúng thì không phải là hoàn toàn không có cách... - Swanna nói tiếp.
 - Legendarium !!! - cả bốn người không hẹn mà cùng đồng thanh.
 - Phải, William đã dùng ma lực của cuốn Legendarium để triệu hồi Ma sói về từ cõi hư vô...
 - Mẹ kiếp ! Tên khốn ! Ta phải cho người chết một cách khó coi... - Daniel nghiêng răng.
 - Tại sao người lúc nào cũng tự ý hành động mà không chịu suy nghĩ vậy hả ?! - Reiden nắm chặt cổ tay Daniel giữ cậu lại.
 - Buông...tay...ra... - Daniel dường như giận quá mất khôn, giọng nói cứng đờ với Reiden.
 - Được. Ta không cần. Cứ tự nhiên nếu người thấy rằng việc giết chết tên William quan trọng hơn cứu Eliz... - vẫn là người ngoài cuộc như Reiden là sáng suốt.
 - - Daniel im lặng nhận sai - Cứu Eliz quan trọng hơn.
 - Vậy...có cách nào để phá bỏ lời nguyền ấy ?! - Yuki hỏi.
 - Tìm lại trạng thái bình thường của Mặt Trăng - Swanna nói.
 - Làm sao để tìm lại Mặt Trăng ?! - Uee hỏi.
 - Chịu - Swanna lắc đầu, nhún vai.
 - Trời !!! Vậy mà nói như đúng rồi - Yuki mất chữ O mồm chữ A.
- Dứt lời Swanna lại chui vào chuỗi dây, để lại vài ba chiếc lông vũ còn vương trên sàn.
- Trước mắt hãy đi cứu Eliz trước rồi mới tính tiếp - Yuki nói.
 - Mau đi thôi - Daniel nói.
 - Ừm, với kĩ năng Teleport hiện tại của tôi thì trong nháy mắt sẽ tới nơi - Reiden nói, quay sang Uee đang ngẫm nghĩ gì đó - Cô đang suy nghĩ gì đó Uee ?!
 - Tôi nghĩ xem làm thế nào để không bị ảnh hưởng.
 - Chúng ta có đến một canh giờ cơ mà. Cô đừng quá lo. Mọi chuyện sẽ ổn cả - Reiden nở nụ cười toả nắng nhưng cũng vẫn không đủ xoa tan đi nỗi lo lắng của Uee.
 - Uee này... - Yuki kéo Uee lại sát người mình, thì thầm nói.
 - Sao ạ ?!
 - Đến Fearwood, em hãy ở cạnh anh, anh sẽ dùng tính mạng anh để bảo vệ em.
 - Đồ ngốc, đừng nói những câu như thế, nghe đáng sợ lắm. Em có chuỗi dây Celeritie rồi mà, những người giám hộ sẽ bảo vệ em.
 - Ừm, nhưng...hứa với anh, nếu sắp hết một canh giờ mà bọn anh vẫn chưa thoát khỏi Fearwood, em nhớ tự chăm sóc bản thân và hãy nhớ rằng tình yêu anh dành cho em là mãi mãi...
 - Em không cho phép anh nói những lời nh....uhm...

Lời nói chưa thoát ra hết khỏi cửa miệng Uee đã bị Yuki chặn lại bằng một nụ hôn ngọt ngào. Làn khói xanh tím mờ ảo quấn lấy bọn họ, chẳng mấy chốc cả lâu đài Vô danh chỉ còn lại không gian vắng lặng.

Cách đó không xa, có bóng dáng một người phụ nữ với đôi cánh thiên thần thoát ẩn thoát hiện trong sương trắng..

- Artemis, Virgo, Swanna và Leo(*). Đã đến lúc con tìm lại đôi cánh của mình...con gái của ta...

(*) : Đây có thể được coi như là một quẻ bói. Artemis : Mặt Trăng. Virgo : Thiếu nữ tuổi 18. Swanna : Màu trắng tinh khôi. Leo : Ngọn lửa của lòng dũng cảm.

To be continued.....

Mini game tặng chap

1. Eliz liệu có bị biến thành Ma sói ?!

2. Bạn nào đã suy luận ra được quẻ bói ở cuối chap rồi nè ?! Nó liên quan đến một chi tiết huyền ảo ở chap sau ý

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: 15.2 : Lời Nguyên Mặt Trăng Máu (Curse Of The Fearwood)

- Lôi thươngggg !!!

Một tia sét chói lóa hình dạng một cây thương mang sức công phá vô cùng lớn từ đôi tay Eliz lao đến giữa bầy Ma sói.

- Thế là giải quyết xong....

Eliz chưa nói dứt câu thì đã nghe thấy từ phía sau những tiếng tru réo, gầm gừ. Eliz kinh ngạc đến kinh sợ toát cả mồ hôi.

- Ôi trời ạ ! Chuyện quái gì đang xảy ra ?!!

Tuy là đã trúng chiêu thức Lôi thương lợi hại của Eliz nhưng dường như vô hiệu đối với chúng. Không chỉ thế, sức mạnh từ đòn tấn công của Eliz lại làm chúng thêm to lớn. Ma sói thể loại gì thế này ?! Lại còn biết hấp thụ sức mạnh từ các chiêu thức tấn công của đối phương để tăng sức mạnh của bản thân. Ca này khó ㄟ _ _ ㄟ

- Chết tiệt ! Chúng đã hấp thụ chiêu thức của mình... - Eliz hoang mang tìm cách thay đổi cục diện - Vậy thì ném thử cái này vậy...Mộ đá !!!

Từ đằng sau lưng Eliz, hàng trăm tảng đá lớn có, nhỏ có, đồng loạt lao đến tấn công lũ Ma sói, tạo thành một ngôi mộ bằng đá giam cầm bọn chúng.

Eliz thở phào nhẹ nhõm như vừa trút bỏ được gánh nặng. Toan cất bước quay lưng bỏ đi thì...có âm thanh của tiếng đá vỡ vụn thành từng mảnh. Không cần phải có chỉ số IQ cao ngất ngưỡng như thiên tài để biết được cái sự gì đang diễn ra ㄟ (_) ㄟ

Trong mảng đen mênh mông ấy có những ánh mắt đỏ hình viên đạn loé lên cùng những chiếc nanh sắc như dao cạo. Tới lượt lũ Ma sói phản công.

Eliz nhanh như chớp dùng Siêu tốc độ để tránh né những chiếc vuốt sắc nhọn có chứa chất kịch độc. Tuy là Eliz không biết tí tí thông tin gì về lũ Ma sói này nhưng mà chỉ cần đứng trong không khí cô đã biết trong những chiếc vuốt kia có chứa một loại độc lạ. Cần trọng vẫn hơn.

Nhưng chẳng được bao lâu thì Eliz cũng đã thấm mệt. Tốc độ di chuyển giảm dần rồi dừng hẳn. Chẳng mấy chốc cô đã bị mắc kẹt giữa lũ Ma sói. Eliz biết mình chẳng thể qua khỏi được ải này. Cô nhắm mắt nghĩ về những điều tốt đẹp nhất để cái chết đến với cô một cách nhẹ nhàng.

Cô nghĩ đến Uee, người bạn đầu tiên thật sự quan tâm đến cô; cô nghĩ đến Daniel, người cô yêu hơn cả chính bản thân mình mặc dù trong trái tim cậu không có một góc nhỏ dành cho cô.

Nếu có một điều ước, cô chỉ ước giá như...là giá như thôi...giá như có thể nhìn thấy cậu chủ ngay bây giờ. Có thể nghĩ là cô quá si tình, quá bi lụy vì một người đàn ông vô tâm hay là quá ngu ngốc. Chẳng sao cả ! Dù sao đó cũng là những suy nghĩ áp đặt của người khác. Cô không quan tâm, cô không sống vì dư luận mà cô sống vì bản thân, vì điều đúng đắn, vì tình yêu và...vì cậu.

1s...2s...3s...trôi qua... Thần Chết vẫn không đến rước cô đi. Mà ngược lại cô cảm thấy mình như được sưởi ấm, được che chở, bảo vệ. Cả người cô đang nằm gọn trong vòng tay ấm áp của.....một ai đó.

Bóng hình ấy...sao quen quá !

Gương mặt, đôi mắt nâu cà phê kia...sao thân thuộc quá !

Lẽ nào là CẬU ???

Chắc là Eliz mơ thấy ảo giác thôi !! Phải rồi, mệt rồi nên mới mơ thấy cậu chủ. Eliz, tỉnh lại đi !! Cậu ấy đâu có ý gì đối với mày.

Nhìn thấy một loạt những biểu hiện ngờ ngợ, đáng yêu của Eliz nào là mở to đôi mắt xanh lục tròn xoe chớp chớp, dụi dụi như vẫn không tin điều mình nhìn thấy là sự thật, nào là gương mặt đỏ bừng vì xấu hổ, sau đó lại buồn như con chuồn chuồn,... Daniel không khỏi bật cười thành tiếng, búng nhẹ vào trán cô.

- Không vui khi gặp anh à ?!

- Ồ...là cậu...Eliz không nằm mơ ư ?!

- Để anh chứng minh...tất cả đều là thật ! - Daniel nở nụ cười nửa miệng làm tim ai đó nhảy loạn xạ, mặt nóng bừng, cả người như có dòng điện xẹt ngang.

Daniel nhẹ nhàng đặt nụ hôn ngọt ngào, nóng bỏng lên cánh môi Eliz khiến cả cơ thể cô như đông cứng vì...quá bất ngờ, quá hư cấu ! Cậu ấy thích Uee cơ mà ! (Không dừng lại ở đó, cái lưỡi tham lam của Daniel còn muốn tiến xa hơn thế, muốn khám phá mọi góc ngách nơi khoang miệng của Eliz. Ôi ! Cậu ấy thật quá đáng ! Trời Eliz đến thế là cùng. Eliz cũng có lòng tự trọng đấy ! (~_~*))

Eliz vùng vẫy cố thoát khỏi vòng tay đang ngày càng siết chặt hơn của Daniel nhưng xét về mọi phương diện đều vô dụng cả. Từng giọt nước mắt Eliz lăn dài trên má, chạm vào khoé môi Daniel. Cậu bất giác giật mình, dừng nụ hôn cuồng nhiệt lại, đôi mắt lộ vẻ thất vọng nhìn gương mặt đáng thương của Eliz.

- Tại sao em khóc ?! Lỗi tại anh đã quá "gấp gáp" hay tại vì...em đã...hết yêu anh ?!

- Eliz xin cậu đấy, cậu chủ, hic.... Cậu đừng đùa giỡn với Eliz như thế...

- Đ...đùa giỡn....em thấy như vậy là anh đang đùa giỡn với em à ?! - giọng nói Daniel có phần ngạc nhiên cũng có phần hơi tức giận vì đó là cách cậu thể hiện tình yêu của mình cơ mà.

- Trái tim cậu đã có Uee... Xin cậu hãy tôn trọng cô ấy cũng như...đừng làm như thế với Eliz...

- - Daniel không còn lời nào để nói nổi với người cậu yêu. Để cậu đoán nhé ! Cô ấy chắc hẳn đã tình cờ nghe được đoạn hội thoại của cậu với Uee rồi lại suy nghĩ rằng cậu yêu Uee. Với cái suy nghĩ trẻ con ấy mới dẫn đến tình cảnh như bây giờ. Tự dưng bỏ đi để lạc vào nơi nguy hiểm này, giờ lại coi nụ hôn của người mình yêu là trò đùa. Eliz à, em ngốc lắm !

Daniel không nói một lời, tiến đến gần ôm lấy Eliz vào lòng mặc cho Eliz vùng vẫy, khóc lóc, van xin với cái suy nghĩ trẻ con trong đầu.

- Khóc đủ chưa ?! Dỗi đủ chưa ?! - giọng Daniel lạnh tanh vờ như đang tức giận.

- - Eliz im lặng không nói cũng không khóc (bị trúng kế rồi).

- Anh không cần biết trong đầu em đang suy nghĩ những gì. Anh chỉ muốn em biết từ giây phút này trở đi em đã chính thức trở thành người yêu của Daniel Johnson.

- Cậu...

- Đẹp ngay cách xưng hô ấy. Anh là người yêu của em không phải cậu chủ gì hết - Eliz chưa kịp nói đã bị Daniel ngắt lời. Daniel quyết định từ nay phải xóa sạch đi những ý nghĩ trẻ con, ấu trĩ của Eliz, không cho cô ấy có dịp hành động nông nổi nữa - Bây giờ theo anh ra khỏi đây. Im lặng và đi theo anh. Cầm cái. Cầm phản kháng !

Eliz nuốt nước bọt cái ực. Eliz không biết lúc này đây sắc mặt mình nó thay đổi như thế nào nữa, là sợ đến xanh mặt hay đỏ bừng vì xấu hổ. Eliz chỉ biết một điều là đầu óc mình đang quay cuồng vì lời nói của cậu ấy.

(À trong lúc hai anh chị này bận đóng cảnh lãng mạn tình chàng ý thiếp cho chúng ta xem thì Yuki, Reiden và Uee đang bận chiến đấu với lũ Ma sói)

- Thủy ngục !/Phong nhận !

Mặc dù là xoáy nước đã cuốn đi một số tên Ma sói, gió thổi bay cũng ngăn ấy tên nhưng không hiểu chúng ở đâu ra mà đánh hoài không xuể.

- Để em giúp anh một tay ! Xử Nữ chuyển cần khôn ! Sư Tử xích hỏa viêm !

Từ chuỗi dây Celeritie, hai luồng ánh sáng một vàng một đỏ đan xen hoà vào nhau bay ra. Virgo hiện thân với chiếc hạc cầm trên tay. Leo hiện ngang xuất hiện trong hình dạng sư tử lửa.

- Vũ khúc hạc cầm ! - Virgo gảy đàn tạo ra một luồng sóng âm cuốn theo đất đá cát bụi thổi bay hết lũ Ma sói chỉ trong chớp mắt.

Nhưng thổi bay đợt này thì đợt khác lại tiếp tục dường như là vô tận.

- Long trời lở đất ! - Leo dậm chân mạnh xuống đất. Mặt đất nứt ra, nhám thạch phun trào, lửa cuộn xoáy tạo ra một hàng phòng thủ bằng lửa khiến lũ Ma sói kia không thể nào vượt qua.

- Cứ như thế này liệu có phải là cách ?! - Yuki nói - Mãi ở thế phòng thủ bị động e là không ổn.

- Chỉ còn lại chưa đến nửa canh giờ, anh hai à - Reiden thờ dài - Haizz....phải có cách nào chứ ?!

- Ah ! Daniel và Eliz, họ đã trở về - Uee reo lên, chạy đến bên Eliz - Eliz, cô không sao chứ...không bị thương ở đâu chứ ?!

- Tôi...tôi không...sa....

Chưa nói hết câu thì Eliz đã ngất xỉu, hơi thở dần chậm lại. Daniel mãi nắm tay Eliz mà không để ý đến sắc mặt của Eliz ngày càng tẻ hơn, mặt trắng bệch, môi tím đen, máu ruom rướm ở hai hốc mắt.

- Eliz !!! - cả bọn đồng thanh.

- Cô bị làm sao vậy ?! - Uee hoảng hốt.

- Tỉnh lại đi Eliz, em bị đau ở đâu ?! Eliz.. - Daniel lay lay người, gọi tên cô trong vô vọng.

- Hẳn là cô ấy đã bị trúng vuốt độc của Ma sói. Nhìn vết thương trên cánh tay cô ấy kìa - Reiden nói.

Quả thật là trên cánh tay trái của Eliz có một dấu vuốt sâu. Vết thương bầm tím, chảy nhiều máu đen và dường như có dấu hiệu lan ra nơi khác.

- Trước mắt phải ngăn không cho độc lan truyền tới tim mạch bằng không tánh mạng cô ấy sẽ khó giữ - Yuki nói - Mau tìm mảnh vải hay gì đại loại vậy để buộc lại.

"Xoẹt", Uee nhanh nhẹn xé ngay chiếc váy của mình buộc chặt phần cánh tay trên vết thương gần đó trước con mắt thán phục của ba người con trai.

- Chúng ta mau rời khỏi đây. Thời gian cũng sắp hết. Về lâu dài sẽ suy nghĩ cách chữa cho cô ấy - Reiden nói - Mọi người mau đứng gần lại, tôi sẽ Teleport đưa chúng ta thoát khỏi đây.

Trong giây phút mà làn khói xanh tím huyền ảo kia quấn lấy thân thể của năm người bọn họ thì cả người Uee lại phát ra một làn khói đen kịt ngăn không cho cô dịch chuyển ra khỏi Fearwood. Uee sợ hãi kêu lên nhưng không tài nết thốt ra lời.

Chuyện gì đang xảy ra ?! Giọng nói của Uee biến đâu mất rồi ?! Làn khói ngăn cản Uee dịch chuyển ấy là gì ?!

Flashback ~

Tại Floating Darken Castle.....

- Không ổn rồi thưa chúa tể...bọn chúng đang trốn thoát... - Vanessa nói.

- Trốn thoát nhưng...không phải tất cả... - William nở nụ cười khuyết nửa vầng trăng, ánh mắt sắc lại đầy nham hiểm.

- Ý người là.... ???

- Ta muốn người hạ thần chú lấy đi giọng nói của con bé thiên thần đó ! Không có giọng nói để triệu hồi tinh linh, nó hoàn toàn vô dụng ! - William nói.

- Thuộc hạ tuân mệnh - đoạn Vanessa

thi triển thuật Nguyên rửa - Ma thuật bóng tối cấp cấp nghe lệnh ta. Hãy đoạt lấy giọng nói của Uee !

Xung quanh Vanessa toả ra một luồng khói đỏ đen tanh nồng. Tất cả chúng di chuyển bằng con đường ngắn nhất để đến Fearwood là thông qua lăng kính được William tạo ra từ ma thuật hắc ám dùng để quan sát, kiểm soát mọi chuyện ở Fearwood. Ma chú quỵện vào cùng làn khói đen bí ẩn đang vây lấy Uee kia quyết đoạt lấy giọng nói thiên thần của Uee.

Làn khói đen ấy chính là kết giới mà William đã sớm gắng sức phục kích bọn người của Uee nhưng vì ma thuật để tạo ra kết giới có nguồn gốc từ sức mạnh của vampire nên ngoại trừ Uee mang sức mạnh nửa thiên thần nửa phạm nhân sẽ bị mắc kẹt, bốn người còn lại có thể thoát.

- Chúa tể...người thật là lợi hại..

- Con bé lai lịch bí ẩn này không thể giữ lại, diệt trừ hậu hoạ về sau.

End flashback ~

- "Chuyện gì...chuyện gì đang xảy ra với mình ?! Mình không thể nói...Yuki...anh ở đâu ?! Cứu em!"

(Vì Uee không thể nói thành lời nên những ý nghĩ của Uee sẽ trở thành lời nói nhé, au sẽ đặt trong ngoặc kép)

Lúc này, khi đã thoát ra khỏi Fearwood, về lại lâu đài Vô danh thì cả bốn người, à không ba thôi, Eliz ngất rồi, ba người mới nhận ra sự vắng mặt của Uee.

- Uee ?! Em ấy đâu rồi ?! - Yuki hét hoảng, nỗi sợ hãi như sắp vĩnh viễn mất đi một nửa trái tim hiện rõ trên gương mặt anh - Reiden, thuật Teleport của em có phải đã xảy ra lỗi trong quá trình dịch chuyển không ?! Trả lời anh !

Giờ là hai cục lửa lớn ở nơi hốc mắt của Yuki. Có thể nói Yuki chắc chắn có thể hạ sát ngay Reiden trong hoàn cảnh này. Con giận đã kiểm soát lí trí anh. Hai bàn tay đã chuyển thành nắm đấm.

- Em thề với anh là thuật Teleport của em đã đạt cấp Elite, không thể có lỗi được.
- Vậy tại sao Uee lại không về cùng chúng ta ?! Em giải thích đi - Yuki túm lấy cổ áo Reiden.
- Các người có thôi đi không !! - Daniel lên tiếng can thiệp - Động não mà suy nghĩ thử xem ai đã bày ra tất cả những trò này ?!
- Tên khốn William ! - Yuki nghiêng răng.
- Còn chưa đến một phần ba của nửa canh giờ. Phải mau đến Fearwood cứu em ấy - Daniel nói.
- Eliz đang bị thương. Người hãy ở lại chăm sóc cô ấy. Ta sẽ đi - Yuki nói.
- Em đi cùng anh - Reiden nói.
- Không !
- Tại sao ?!
- Uee là người yêu của anh, là người quan trọng nhất cuộc đời anh - nói rồi Yuki dang rộng đôi cánh bay về phía Fearwood.
-

Vâng ! Câu nói đầy có nghĩa là Uee sớm muộn sẽ trở thành chị dâu của em. Mong em đừng can dự vào chuyện tình cảm của bọn anh. Chuyện em thầm yêu Uee anh biết đấy nhưng lần này anh sẽ không để dài cho qua. Từ bỏ đi, Uee là của anh.

Tại Fearwood....

Uee đang cực kỳ cực kỳ sợ hãi, nước mắt đầm đìa, vừa không thể nói, đồng nghĩa không thể triệu hồi các tinh linh, vừa bị lũ Ma sói bao vây, cả thời gian một canh giờ ngắn ngủi sắp hết.

- "Yuki....mau đến cứu em...em sợ lắm !"

Cách đó không xa, có hai bóng người phụ nữ một trung niên, một trẻ tuổi cất cao đôi cánh đang bay trên không trung, dùng phép thuật ẩn thân để quan sát tình hình ở Fearwood.

- Ôi ! Con gái bé bỏng của con ! Nó chắc hẳn đang sợ hãi lắm. Con phải cứu nó - người phụ nữ trẻ tuổi nói bằng giọng run run, gương mặt lộ vẻ lo sợ, nước mắt đã lăn dài trên má.
- Dừng lại Athena ! - người phụ nữ trung niên níu tay Athena lại.
- Nhưng mẹ...Uee là con gái của con... - Athena meo máo.
- Con bé cũng là cháu gái bảo bối của ta nhưng con phải biết không được tự tiện xen vào thiên cơ. Ta đã tiên tri một quê. Con bé sẽ ổn mà.
- ... - Athena sụt sùi, lau đi nước mắt, nói thầm - Con gái của ta. Con sẽ không sao đâu. Nhất định con sẽ vượt qua mà. Ta tin con sẽ làm được. Rồi sẽ có ngày mẹ con ta đoàn tụ.

Lúc này Yuki cũng vừa hạ cánh ở cổng vào Fearwood nhưng bất khả xâm phạm bởi cả khu rừng được bao phủ bởi một quả cầu bóng tối khổng lồ ngăn không cho một sinh vật nào xâm nhập hoặc thoát ra. Ngay lúc này đây quá trình biến đổi của Fearwood đã đạt đến cực hạn, Mặt Trăng máu đã lên đến đỉnh, ánh sáng tập trung thành luồng chiếu vào trung tâm cánh rừng.

Yuki bắt lực gào thét tên Uee trong tuyệt vọng, ra sức đập, đâm, đá, sử dụng chiêu thức các kiểu nhưng vô dụng.

- Nếu kiếp này anh không được ở bên em....hẹn em kiếp sau....tình yêu của anh.... - nói rồi Yuki tập trung mọi sức lực vào cú đâm, kết liễu cuộc đời mình.

Ngay khi cú đâm chực chạm vào cơ thể Yuki thì thời gian chợt dừng lại. Người phụ nữ trung niên thi triển thuật Ngưng đọng thời gian, cùng với Athena hạ cánh trước mặt Yuki.

- Thằng bé này sao lại nghĩ quẩn như vậy chứ ?! Đúng là tuổi trẻ mà - người phụ nữ trung niên nói.
- Thằng bé yêu con bé Uee nhà ta nhiều lắm mẹ nhỉ ?! Thề nguyện kiếp sau có đôi.... - nói đến đây, đôi mắt tím tử tinh của Athena chợt ngẩn lệ.
- Con lại nghĩ về Kay à, Athena ?! - người phụ nữ trung niên đau lòng nhìn con gái mình nước mắt ngấn nước mắt dài.

- Giả như ngày đó anh ấy không nghĩ quần như thằng bé Yuki hôm nay thì..... - Athena ghen lời.

Flashback ~

Kay Edwards, hoàng tử của vương quốc Shimmer, một vị hoàng tử văn võ song toàn, tướng mạo phi phàm, anh tuấn đúng chuẩn soái ca ^^~

Một lần đi săn vô tình bắn tên trúng.....một cô gái tóc vàng trong bộ đồ trắng bí ẩn. Cô gái ấy không ai khác chính là Athena, thiên thần thuộc dòng dõi hoàng tộc, công chúa của vương quốc Holy mang trong mình sức mạnh ánh sáng của đại thiên thần Zeus cùng sức mạnh băng giá của nữ tiên tri Aurora.

Athena đang ẩn thân bay trên bầu trời chợt nhìn thấy một chú hươu con lạc mẹ đang bị thương nên nâng mới hạ cánh trị thương cho nó. Nhưng lại vô tình bị mũi tên của hoàng tử Kay bắn trúng. Trong lúc gấp rút nâng chỉ biết thu vội đôi cánh lại.

- Ta xin lỗi...mũi tên ấy...em bị thương rồi...để ta băng bó cho em - nói rồi Kay không ngần ngại xé một mảnh áo choàng làm băng găm vóc thương hạng của mình băng bó cho Athena.

- Ta...ta...cảm ơn... - Athena e thẹn, mặt đỏ bừng.

- Nhà em ở đâu để ta đưa em về ?!

- Nhà ta....ùm....

- Ta chắc rằng nó ở khá xa đây...ngay cả ta cũng không thể nào tới được...

Athena mở to đôi mắt tím từ tình ngạc nhiên nhìn Kay. Lẽ nào anh ấy đã...biết điều gì về ta ?!

- Em đừng nhìn ta bằng ánh mắt ấy. Ta không có ý xấu... - Kay mở to đôi mắt xám tro nhìn gương mặt đang bối rối của Athena, gió thổi mái tóc bạch kim tung bay trông rất lãng tử, nói - Đó là bí mật nho nhỏ của hai ta nhé !

Athena gật đầu mỉm cười và hiểu ra bao nhiêu cơ sự. Anh chàng lạ mặt ấy đã thấy đôi cánh của cô, biết thân phận của cô chẳng tầm thường nhưng anh ấy vẫn giúp cô giữ bí mật.

- Em không cần phải băng bó nữa...vết thương em vốn có thể tự lành mà.

- Nếu anh đã biết thì tại sao còn ?!

- Vì ở vào hoàn cảnh đó, người đàn ông nào cũng sẽ làm như ta ! - Kay nở nụ cười đồn tim

Lướt một đoạn quá trình Kay và Athena yêu nhau...

Nhận được tin rằng mình sắp được làm cha, Kay vui lắm, niềm vui như vỡ oà. À lúc này Kay không còn là hoàng tử nữa, anh bỏ cả giang sơn để ở bên vợ mình và sinh linh bé bỏng sắp chào đời. Hai người sống tại một toà lâu đài được xây dựng trên một mỏm đá hướng về phía mặt trời lặn, phía dưới là mặt biển xanh thẳm thẳm ngày đêm sóng vỗ rì rào. Toà lâu đài ấy có tên là Endless Love (Tình Yêu Vĩnh Cửu).

Nhưng tháng ngày hạnh phúc chàng sẵn sàng dệt vải, sáng ngắm bình minh chiều dạo biển xem mặt trời lặn ấy chẳng tồn tại bao lâu thì Athena bị cha của nàng, đại thiên thần Zeus bắt trở về vương quốc Holy. Người quyết định sẽ giam nàng vĩnh viễn ở Thiên giới vì nàng đã phạm phải thiên quy, yêu người phàm.

Kay nguyện rằng nếu kiếp này phải rời xa nguyện kiếp sau lại làm chồng vợ, chàng rút gươm tự kết liễu đời mình.

Vừa tròn 10 tháng, Athena cũng hạ sinh ra một đứa bé gái bụ bẫm trắng trẻo mang hai dòng máu người phàm và thiên thần. Nàng đặt tên cô bé ấy là Uee. Nhờ vào sự che giấu của mẹ nàng, nữ tiên tri Aurora mà cha nàng không biết rằng nàng đã hạ sinh một tiểu công chúa vì bà biết với tính cách bảo thủ của chồng bà thì Uee sẽ bị hôn phi phách tán vì vốn dĩ nó không nên được kết tinh và sinh ra.

Athena suy nghĩ thật thấu đáo, nàng mang Uee hạ phàm đặt cô bé trong một chiếc giỏ nơi dưới gốc cây anh đào bên vệ đường cạnh một mái ấm gần đó, bên trong chiếc giỏ có một bức thư với những lời gửi gắm. Trước khi trở về Thiên giới nàng còn phong ấn sức mạnh của Uee dưới hình dạng một vết bớt màu hồng hình đôi cánh thiên thần ở giữa lưng Uee.

End flashback ~

Ngay lúc này đây, Uee cảm thấy không khí xung quanh mình như dần loãng hơn. Uee khó thở. Luồng ánh sáng đỏ ối chiếu thẳng tấp vào Uee. Cô đang dần biến đổi trở thành một Ma sói.

- "Không...ta không muốn...ta phải thoát khỏi đây...mọi người đang chờ ta ở lâu đài...Yuki...Reiden...Daniel...Eliz....ta còn phải tìm lại gia đình của mình....Không !!!!!"

Cả người Uee phát ra một thứ ánh sáng huyền ảo, một thứ ánh sáng trắng pha sắc lam hồng. Mái tóc bạch kim của Uee bây giờ đã chuyển hẳn thành màu vàng chanh, uốn lọn xoắn phần đuôi, tung bay trong gió. Vô số bụi sao lấp lánh kết tinh trên thân thể Uee hoá thành một chiếc đầm thiên sứ trắng

tỉnh khỏi. Chân Uee mang boot cỏ thấp có đôi cánh. Chuỗi dây Celeritie đeo trên cổ Uee cũng dần thay đổi, không còn là biểu tượng Mặt Trăng lưỡi liềm ôm lấy Mặt Trời mà đã biến thành biểu tượng trái tim với đôi cánh thiên thần ôm trọn những ngôi sao pha lê. Đầu Uee đội chiếc vương miện pha lê, vương miện công chúa của vương quốc Holy. Đặc biệt là đôi cánh trắng muốt sau lưng của Uee.

- Chu...chuyện gì đang xảy ra ?! - Uee ngỡ ngàng nhìn từ đầu đến chân mình - Minh...minh đang nằm mơ ư ?!

- Con đã tìm được đôi cánh của mình... - một giọng nói từ đâu vang vọng đến - ...bây giờ thì hãy dùng sức mạnh mới để phá giải ma chú ở Fearwood nào...

- Sức mạnh ?! Nhưng...là sức mạnh gì mới được ?! - Uee lại tiếp tục ngỡ ngàng.

- Sức mạnh của giọng hát.... - thanh âm của giọng nói nhỏ dần rồi biến mất.

Uee hít thở sâu, bay vút lên không trung, bay chao đảo ra khỏi Fearwood với đôi cánh mới.

- Xin hãy hoá giải lời nguyền ở Fearwood....Giọng hát thiên thần....

(Au không biết nên sử dụng bài hát nào nữa @@ Au sẽ dùng bài hát au thích nhất nhé mặc dù lyric nó hông liên quan tới hoàn cảnh hiện tại :)) thông cảm cho au nhé ^^~)

You're always on my mind

All days and all the time

You're everything to me

Brightest star to let me see

You touch me in my dreams

We kiss in every scenes

I pray to be with you

Through rains and shiny days

I'll love you till i die

Deep as sea, wild as sky

The beauty of our love

Paints rainbow everywhere we go

Need you all my life

You're my hope, you're my pride

In your arms i find my heaven

In your eyes my sea and sky

May life is our love paradise ?

Love Paradise - Kelly Chan

Uee cất cao giọng hát. Giai điệu trong lời bài hát như một phép kỳ diệu lan phát khắp Fearwood. Cây cối đã trở lại một màu xanh như nó vốn có. Lũ Ma sói thì từ từ biến đổi lại hình dạng ban đầu, là muông thú trong rừng. Vầng hào quang toả ra từ người Uee xua tan đi màu đỏ máu của Mặt Trăng, đem lại sắc tím như nó vốn có. Cảnh vật bây giờ trông thật huyền ảo.

Kể từ nay đã không còn Fearwood, không còn Ma sói và lời nguyền Mặt Trăng máu nữa. Khu rừng này từ đây sẽ mang tên là Fairy Forest (Rừng Thần Tiên) hoặc một cái tên thứ hai dành cho nó Amethyst Forest (Rừng Tử Tinh) vì sắc tím của ánh trăng giống với màu mắt của Uee.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: 16.1 : Mariposa - Hoa Sự Sống

- Có lẽ...mẹ nói đúng..Uee đã mạnh mẽ và trưởng thành hơn rất nhiều... - Athena mỉm cười nói với giọng tự hào, gương mặt ánh lên nét rạng rỡ, ánh mắt tím từ tinh đang trông xa xa dõi theo hình bóng một thiên thần với đôi cánh trắng muốt toả sáng giữa không trung.

- Ta đã dõi theo tất cả những chặng đường con bé bước qua, thăng trầm đều có... - Aurora ôn tồn nói - Tuy Uee có đôi lúc mềm yếu, hay khóc nhưng con bé có một trái tim thuần khiết và ý chí kiên cường cùng lòng dũng cảm không ai bằng. Ta tự hào về con bé lắm !

- Con cũng vậy... - Athena nói - Đã đến lúc mẹ con ta phải quay về rồi.

Đoạn Aurora thu phép, đặt Yuki nằm trên nền đất, nói

- Chàng trai ngốc nghếch à, ta giao phó cháu gái ta cho cậu, cậu và con bé còn cả một chặng đường gian nan ở phía trước, đừng lúc nào cũng nghĩ quẩn như vậy....

Thoáng chốc bóng dáng Aurora và Athena dần biến mất, chỉ còn vương lại một vài hạt bụi sao lấp lánh.

Yuki mơ màng dần tỉnh dậy, trong đầu vẫn còn văng vẳng lời dặn dò của Aurora nhưng cũng chỉ là những mảnh ghép mơ hồ, bồng bềnh không định hình rõ rệt. Mở mắt ra, Yuki không còn tin vào mắt mình nữa...

- Uee...em...em... - Yuki ngạc nhiên khi hiện ra trước mắt mình là một Uee trong sáng tinh khôi mang một vẻ đẹp tựa thiên thần.

- Cuối cùng anh cũng tỉnh dậy... - Yuki vừa choàng ngồi dậy thì Uee đã lao tới ôm chầm khiến cả hai nằm dài trên nền đất. Uee khóc, tiếng khóc vỡ oà trong hạnh phúc - Em cứ tưởng anh...anh bỏ em mà ra đi rồi chứ...huhu....

- Anh xin lỗi. Anh không giúp gì được cho em, khiến em một mình chịu khổ. Anh là bạn trai tồi, là người yêu không tốt.... - Yuki tự trách bản thân mình quá vô dụng, nước mắt lưng tròng nơi đôi mắt màu xám tro.

Một người đàn ông mạnh mẽ sẽ không bao giờ rơi nước mắt hoặc là hiếm khi khóc. Nhưng một khi họ đã khóc có nghĩa là đối phương rất quan trọng đối với họ. Họ khóc vì đau đớn, vì mất đi người mình trân trọng nhất, người mình yêu quý hơn cả bản thân. Nhưng họ cũng khóc vì hạnh phúc, niềm hạnh phúc vỡ oà khi họ tìm thấy người mình yêu vẫn bình yên vô sự...

- Uee...em trông thật xinh đẹp...những điều kỳ diệu này là như thế nào ?! - Yuki ngạc nhiên hơn với dáng vẻ thiên thần của Uee.

Uee trông thật tinh khiết trong chiếc đầm thiên sứ trắng tinh khôi. Chân mang boot thắt dây cổ thấp có đôi cánh thiên sứ. Đầu đội vương miện pha lê màu hồng. Mái tóc vàng chanh uốn lọn phần đuôi tung bay trong gió. Đôi cánh thiên thần to màu trắng muốt đang khép hờ. Toàn thân Uee toả ra ánh hào quang màu hồng pha sắc lam huyền ảo. Đôi mắt tím từ tinh là điểm nhấn của vẻ đẹp thuần khiết ấy, vừa ngây ngô vừa trong sáng, lúc này trông chúng đẹp và cuốn hút đến lạ kỳ.

Yuki hoàn toàn choáng ngợp trước vẻ đẹp hút hồn ấy, anh dường như không dám tin thiên thần đứng trước mặt mình là Uee, là người anh yêu hơn cả mạng sống mình, là người anh muốn chở che bảo vệ cả đời, là người dù là kiếp này hay kiếp sau kiếp sau nữa anh vẫn nguyện kết tóc se duyên.

- Em cũng không rõ...em nghe thấy một giọng nói...giọng nói luôn vang lên lúc em gặp nguy hiểm...và....em... - Uee ngại ngùng đỏ mặt nhìn lướt khắp cơ thể mình - ...như bây giờ...một...thiên thần...

Cùng lúc ấy, chuỗi dây Celeritie toả ra một thứ ánh sáng kỳ ảo tập hợp tất cả màu sắc trong vũ trụ này. Ánh sáng ấy toả ra khắp nơi, mọi thứ xung quanh dần thay đổi như cả hai vừa đi đến một chiều không gian khác.

Uee vừa bất ngờ vừa có chút hoảng sợ nên nép mình vào Yuki. Cảnh vật bây giờ tựa như cả hai đang đứng trong dải ngân hà với vô số những tinh tú sáng lấp lánh. Những tinh tú ấy nối đuôi nhau tạo thành một dòng sông toả ra ánh sáng bạc lung linh lờ lờ trôi vô định giữa khoảng không vũ trụ bao la rộng lớn.

Nơi bầu trời phương bắc kia là chòm sao một tiên nữ xinh đẹp bị giam cầm bởi dây xích trói, dường như đang muốn thoát ra - chòm sao Thiên Nữ (tên chính xác là chòm sao Tiên Nữ nhưng au vẫn thích cái tên Thiên Nữ hơn ^^). Ở một nơi không xa là hình ảnh một con thiên nga đang sải cánh bay ngang giữa những dải sáng lung linh - chòm sao Thiên Nga. Thiên hà phía nam chói lóa với ánh sáng của chòm sao Sư Tử - hình ảnh chúa tể sơn lâm kiêu dũng đang vươn mình hiên ngang đứng trên mỏm đá cao. Nàng Xử Nữ tay ôm hạc cầm cũng không chịu kém cạnh, toả sáng một mình một phương trời phía đông nam. Và còn nhiều chòm sao khác nữa. Tất cả dường như điểm xuyên thêm nét lung linh cho vẻ đẹp kiêu kỳ của tám thảm vũ trụ xanh đen bí ẩn kia. Một vẻ đẹp hoàn mỹ của tạo hoá.

Bốn chòm sao Thiên Nữ, Xử Nữ, Thiên Nga cùng Sư Tử bỗng dung phát sáng hơn bao giờ hết. Thứ ánh sáng kỳ ảo ấy vừa biến mất cũng là lúc hình ảnh bốn tinh linh, bốn người giám hộ của bốn chòm sao hiện ra. Thiên Nữ kiêu sa. Xử Nữ trong sáng. Thiên Nga tinh khôi. Sư Tử nhiệt huyết.

- Chúng thần tham kiến công chúa !!! - bốn tinh linh cung kính cúi chào, hành lễ trước Uee.

- O...ta là Uee...đâu phải là công chúa gì đâu...các người mau đứng dậy đi...ta cảm thấy không quen khi các người hành lễ như vậy.... - Uee nói, cảm

xúc đan xen giữa bối rối, ngại ngùng, ngạc nhiên lẫn bất ngờ.

- Người đừng nói như vậy, người chính là công chúa của vương quốc Holy, cành vàng lá ngọc của Thiên giới... - Swanna chấp tay, cung kính nói - ...chuyện chúng thần hành lễ là lẽ tự nhiên.

- Ta...ta.... - Uee không thốt nên lời trước sự thật mình là công chúa của vương quốc Holy. Chẳng đùa được đâu ! Là công chúa đấy ! Ôi, là mơ hay là thật đây ?!

- Trước là chúng thần xin chúc mừng công chúa đã đánh thức được đôi cánh thiên thần của mình... - lúc này Virgo mới đứng dậy, chấp tay cung kính nói - ...sau thần xin chào mừng công chúa đã bước chân đến thế giới bên trong Celeritie, thế giới của những chòm sao, một vũ trụ thu nhỏ.

- Thật là kỳ diệu ! - Yuki trầm trồ.

- Những phong ấn hình đôi cánh kia...là gì thế ?! Cạnh những chòm sao sáng mờ mờ ấy ?! - Uee chỉ tay vào những chiếc ổ khoá vàng hình đôi cánh thiên thần bên cạnh những chòm sao phát ra thứ ánh sáng yếu ớt.

- Đây là khoá phong ấn những tinh linh đang ngủ say... - Artemis nói -chúng thần cũng từng có một giấc ngủ dài như vậy đến khi được công chúa đánh thức đến với thế giới này.

- Ừm...6....8....9....12.... Vậy là có tất cả 12 tinh linh ư ?! - Yuki ngó quanh đếm thấy bên cạnh bốn chòm sao đang phát sáng kia thì còn đến tám chòm sao khác nữa.

- Sự thật thì có đến 13 vị tinh linh... - Leo vừa nói vừa hoá phép kéo rèm sao, một chòm sao khác hiện ra, đó là chòm sao hình một con phượng hoàng không lồ đang tung cánh muốn thoát ra khỏi chiếc lồng đang giam cầm, điều lạ kỳ nhất là chòm sao này luôn phát ra thứ ánh sáng màu đỏ tía mang đến một cảm giác ghê rợn -tinh linh của chòm sao Hắc Chu Tước (Dark Phoenix) - Irisa.

- Kỳ lạ...tại sao chòm sao ấy lại phát ra ánh sáng đỏ tía...không giống những chòm sao khác ?! - Uee thắc mắc.

- Chuyện phải kể từ trận chiến cuối cùng của chúa tể vampire - ngài Grey, cha của William và đại thiên thần Zeus, vị vua anh minh của vương quốc Holy....

Theo như lời kể của Swanna, phần thắng nghiêng về Zeus, phần bại thuộc về Grey. Trước khi chết, Grey đã dùng hạ sách, bằng toàn bộ sức mạnh còn lại của mình, hắn đã triệu hồi Irisa, phượng hoàng bóng tối, nữ hoàng địa ngục tẩm tột từ quyển sách Legendarium nhằm vào Zeus mà tấn công một đòn được ăn cả ngã về không. 12 tinh linh giám hộ 12 chòm sao đã hy sinh để bảo vệ Zeus. Kết quả cả Irisa và họ đều tử trận. Cảm động trước tình thân quả cảm của 12 tinh linh và tiếc thương cho Irisa vì chủ quên mình, nữ tiên tri Aurora, vợ của Zeus đã tạo ra chuỗi dây Celeritie để dung hồn bọn họ vào một giấc ngủ say chờ ngày chủ nhân tương lai đánh thức.

Được dung hồn vào Celeritie đồng nghĩa với việc ký cam kết giám hộ chòm sao Hắc Chu Tước cũng như sẽ dốc toàn lực phò trợ cho chủ nhân tương lai, Irisa nhiều lần bất mãn và không chịu phục tùng thế nên chòm sao Hắc Chu Tước luôn sáng màu đỏ tía.

Aurora đã từng tiên đoán rằng khi mà Mặt Trăng và Mặt Trời hoà lại thành một thể (tức là lúc Nhật Thực hoặc Nguyệt Thực á), trận chiến cuối cùng sẽ diễn ra. Chỉ có bóng tối mới chống lại được bóng tối. Và chỉ có ánh sáng mới xua tan đi đêm đen. Điều này đồng nghĩa là chủ nhân tương lai của Celeritie, tức Uee, bắt buộc phải triệu hồi Irisa, tinh linh được triệu hồi bằng lòng thủ hận, để chiến đấu với thể lực bóng tối. Và cũng chỉ có Uee mới đánh thức lương tri của Irisa, xua tan đi bóng đêm Nhật (Nguyệt) Thực vĩnh cửu.

Au đã bật mí tí xíu chap cuối cùng của truyện rồi nhé :3 Có ai hóng hông ?!

- Đáng sợ ! - Yuki nói, quay sang Uee thì - ??? Uee, em đâu rồi ?! (Uee biến mất !!!)

Uee bước đi trong vô thức về phía chòm sao Hắc Chu Tước như có một lực hấp dẫn kỳ lạ nào đó. Phải đến khi Yuki nắm lấy bàn tay Uee kéo cô vào lòng mình thì cô mới thức tỉnh.

- Yuki ?! - Uee choàng tỉnh lại.

- Em làm anh lo lắng lắm đó. Anh gọi mãi mà em không trả lời, cứ nhất quyết bước về phía chòm sao Hắc Chu Tước như người mộng du - Yuki nói, trên trán còn lấm tấm mồ hôi, gương mặt lộ vẻ sợ hãi.

- Em...nghe thấy một giọng nói...hình như là của...Irisa.... - Uee mơ hồ kể lại -cô ấy tức giận...cô ấy muốn được giải thoát khỏi Celeritie...cô ấy....ahhh...đâu em đâu...- Uee...Uee....em tỉnh lại đi...đừng làm anh sợ mà....

Uee ngất xỉu, Yuki nghe Swanna nói nguyên nhân là do Uee đã sử dụng Sóng truyền âm trong vô thức để giao tiếp với Irisa nhưng vì chưa quen nên hao tổn nhiều nguyên khí. Trong chớp mắt, dài ngắn hà kia biến mất, không còn tinh linh, không còn thiên thần áo trắng, chỉ còn lại Uee và Fairy Forest. Yuki đang rộng đôi cánh nhanh như cắt bay trở về Endless Love castle (cái lâu đài Vô danh từ giờ đã có danh tánh nhé, vì trước đây nó thuộc về cha và mẹ của Uee, họ đã đặt cho nó cái tên Tình Yêu Vĩnh Cửu để kỷ niệm tình yêu đẹp của họ).

Tại Endless Love castle....

Tâm trạng ai nấy cũng căng như dây đàn, ba chàng trai không rời mắt khỏi hai cô gái, một cô nằm mê man chẳng biết trời trăng mây gió gì, là Uee đấy,

còn cô Eliz kia thì sắc mặt tẻ trông thấy rõ, vẫn là nằm im nhưng đôi lúc đau đớn vì chất độc.

Ôi may thay cuối cùng cũng có một người chịu tình dục :))

Uee lìm lìm, mở mắt nhìn lên trần nhà, cảnh vật quen thuộc, phòng ngủ mình chứ đâu. Vừa tỉnh dậy là Uee tung chăn chạy đến bên Eliz mặc dù Yuki có ngăn lại vì Uee còn yếu.

- Ôi...Eliz... - Uee bật khóc khi nhìn thấy Eliz.

Làn da vampire vốn đã trắng nay lại càng thêm xanh xao, trắng bệch. Tuy đôi mắt Eliz nhắm nghiền nhưng ở nơi hốc mắt máu đỏ vẫn chảy ra. Đôi môi gọi cảm ngày nào nay còn đâu, màu đỏ quyền rũ được thay bằng màu tím đen.

Daniel không trúng độc nhưng trông cũng tàn tạ hẳn vì mấy đêm liên thức canh Eliz. Đầu tóc cậu rối bù mà không cần xịt gel. Gương mặt gầy hóp, sắc mặt tái nhợt hốc hác lắm. Cả thân hình dường như gãy hẳn. Trông cả hai ai cũng đều tội :(

- Eliz...nhất định tôi sẽ tìm ra cách cứu cô...

Uee lau nước mắt, bàn tay phải nắm chặt lấy chuỗi dây Celeritie, mắt nhắm lại và bắt đầu niệm thần chú (đừng thắc mắc tại sao Uee lại biết những câu thần chú này nhé, do bản năng trời dạy thôi ^^ hoặc là do au hư cấu quá :P)

- Thiên Nga bạch lăng vũ ! Nhân danh công chúa vương quốc Holy, chủ nhân của Celeritie, hãy triệu hồi Swanna !

Một vòng hào quang phép thuật mang ký hiệu trái tim với đôi cánh thiên sứ hiện ra, toả sắc hồng lam dưới chân nơi Uee đứng. Từ chuỗi dây Celeritie, những luồng ánh sáng trắng toả ra kết tinh lại thành một thể tinh linh ngay trước mặt Uee, Swanna hiện ra. Uee của chúng ta đã làm được điều mà khó ai có thể làm được - triệu hồi Swanna.

Lần này Swanna thật sự khác biệt so với những lần xuất hiện trước. Chiếc đầm chữ A trắng tinh khôi của Swanna nay được viền thêm lông hồng ở cuối mép đầm. Chiếc mũ phớt màu trắng trên đầu cũng được viền bạch kim. Riêng chỉ có mái tóc vàng như nắng ban mai và đôi mắt trắng thất dây là không thay đổi. Ngay cả quyển sách Swanna hay cầm trên tay cũng được viền cạnh hồng, bìa sách in biểu tượng trận pháp mới của Uee. À mèm quên, con thiên nga trắng không lộ tên Beauty mà Swanna dùng để cười cũng được đội trên đầu chiếc vương miện bạch kim.

Sự thay đổi này là như thế nào ?!

Khi Uee đánh thức được tiên thể của mình thì sức mạnh của các tinh linh được đánh thức cũng tăng lên, đồng nghĩa với việc trang phục của họ cũng thay đổi. Điểm đặc biệt nhất là Uee sẽ nhận được những viên đá phép thuật gọi là Thiên tinh thạch tương ứng với những tinh linh đã đánh thức. Ví dụ như ứng với Artemis có Artemee stone, Virgo có Virgee stone, Swanna có Swanee stone và Leo có Leoe stone. Công dụng của những viên đá này về sau sẽ rõ nhé. Tạm thời au chỉ up mở thể thôi.

- Swanna, hãy giúp ta nghĩ ra cách giải độc khỏi cơ thể Eliz. Ta xin người - Uee nắm lấy bàn tay Swanna cầu xin.

- Công chúa người đừng khách sáo. Thần sẽ cố hết sức vì người - Swanna mỉm cười.

- Công chúa ?!!!! - Reiden và Daniel mắt chữ O mồm chữ A ngạc nhiên không còn từ gì để thốt ra nữa.

- Còn nhiều chuyện khác mà cả hai còn chưa biết lắm - Yuki vỗ vai cả hai, nở nụ cười nhếch mép đặc trưng.

Swanna thi triển phép thuật khiến cuốn sách đang cầm trên tay bay lơ lửng nơi không trung, những trang sách cuộn cuộn bay ra như vũ bão. Swanna nhắm mắt như đang đọc từng trang sách.

- Có rồi. Là nó - Swanna chợt reo lên, dùng phép thu trang sách phát sáng đang lơ lửng phía đông kia vào bàn tay mình.

- Đầu ???? - Bốn con người còn lại cùng đồng thanh lao đến bên Swanna.

- Truyền thuyết kể lại rằng tại nơi sa mạc 1000 độ thiêu đốt, vương quốc của những toà Kim Tự Tháp - Ai Cập, có một cung điện bị lãng quên được chôn sâu vào lòng đất nơi tượng nhân sư khổng lồ, một bông hoa sự sống - Mariposa nhiệm màu ngụ tại nơi ấy, bông hoa có thể giải bách độc, cải tử hoàn sinh nhưng...có thể chỉ là truyền thuyết mà thôi....

- Là truyền thuyết hay không cũng phải thử - Uee nói bằng một giọng quyết tâm.

- Dù là 1% hy vọng cũng phải tìm ra bông hoa đó - Daniel nói.

- Nhưng chúng ta không thể để Eliz một mình ở lại đây được - Reiden nói.

- Đi thì tất cả cùng đi, có vậy mới bảo vệ cho nhau được an toàn nhất - Yuki nói chắc như đinh đóng cột, cột mục may ra mới rút đinh :))

- Vậy để tôi bế cô ấy - Daniel nói rồi nhẹ nhàng bế Eliz trên tay.

- Có gì anh em ta sẽ thay phiên giúp người, tên đầu vàng nhí ?! - Yuki cười, vỗ vai Daniel.

- Ta cảm ơn.

- Khách sáo quá rồi...nhưng đừng nghĩ là ta hết ghét người...lắm to đấy... - Yuki cười to, nói khích như cổ vục dậy tinh thần kẻ sĩ tình kia.

- Ủ - Daniel chỉ cười nhạt, chốc chốc lại đau xót nhìn Eliz quần quai trên tay vì chất độc.

Trước khi khởi hành thì Reiden có dịch chuyển đến cửa hàng quần áo ở Ai Cập để lên mượn tạm không xin phép vài bộ y phục cho mọi người. Hơi bất lịch sự, trai đẹp là đi chôm quần áo nhưng trách sao được, vì hoàn cảnh mà ^^

Tại Floating Darken castle...

- Thì ra là vậy... - William ngồi chễm chệ trên ngai nhìn vào lăng kính hắc ám theo dõi động tĩnh của nhóm người Uee, không biết là hắn ta đã thấy được bao nhiêu rồi - ...muốn đến Ai Cập tìm bông hoa sự sống để cứu con bé Eliz à...chà chà....thủ vị đây....

- Cửa ngài đây thưa chúa tể - Vanessa y lệnh mà thực hiện, mang Legendarium đến cho William

- Để xem ta có trò vui gì nào.... - William lật từng trang sách rồi chợt dừng lại trước chương về Ai Cập (The Legends of Egypt) -thứ này có vẻ hay ho đây...

Hắn cười một tràng cười nham hiểm rồi thì triển ma pháp.

- Những dải băng trắng, những linh hồn dưới những lăng mộ cổ xưa ẩn sâu trong toà Kim Tự Tháp..... Nhân danh sức mạnh bóng tối của đấng tối cao, ta triệu hồi người từ cát bụi, từ tro tàn mục nát....sống lại đi những kẻ canh gác lăng mộ... Hãy hồi sinh xác ướp !

Từ Legendarium vô số linh hồn Pharaoh nhiều đời, hoàng thân quốc thích (và những gì có thể ướp xác được á) cùng những dải băng trắng đã ngả màu ngà theo năm tháng bay ra như một con lũ chảy về Ai Cập để tạo ra một bất ngờ nhỏ cho những chiến binh dũng cảm.

To be continued....

Để chuộc lỗi ra chap chậm trễ, chap sau au sẽ dành tặng cho 5 bạn reader cmt nhanh nhất :*

Kỳ này không có mini game nhưng sẽ có chuyên mục tiếp thu ý kiến về việc sau khi full bộ này các reader có muốn au chap tiếp phần 2 của bộ này cũng với tên The Bride Of Vampire 2 nhưng cốt truyện sẽ nói về con cái của những cặp đôi Uee - Yuki, Eliz - Daniel, Reiden - một nữ phụ bí mật sẽ được bật mí trong nãy chap kế không ?!

□Chap 16.2 : Mariposa - Hoa sự sống (The Mariposa - Flower of life)

Trước hết cho au xin lỗi vì sự lười suy nghĩ của mình làm các reader phải hóng dài cả cổ *cúi đầu tạ lỗi* Cũng hông quên chúc các reader sắp tới sẽ có một mùa hè vui vẻ nhé :*

Chap này au xin dành tặng cho 5 bạn đã cmt nhanh nhất ở chap trước nghĩa34 @Amiyusha @TatsuAkio @Amanesuou8 @NyssSokiuss <3

Mong mọi người tiếp tục ủng hộ au nhé :3

-----□-----□-----□-----□-----□-----

Làn khói xanh tím mờ ảo vừa tan biến thì cảnh vật xung quanh cũng thay đổi một cách kinh ngạc. Không còn là toà lâu đài bạch kim nguy nga, sừng sững dựng trên mỏm đá lớn hướng ra đại dương. Không còn là mặt biển xanh thẳm cùng tiếng sóng rì rào ngày đêm xô bờ. Uee, Yuki, Reiden, Daniel và Eliz (đang nằm gọn trong vòng tay êm ái của người yêu) giờ đây cảm thấy mình thật nhỏ bé trước một biển cát mênh mông, rộng lớn.

Cát trải dài vô tận, đến cuối chân trời vẫn còn in bóng một vệt vàng kéo dài không có điểm dừng. Gió không chỉ mang theo hơi nóng bỏng da thịt mà còn cuốn theo cát bụi mù mịt, có khi còn tạo ra những cơn cuồng phong sẵn sàng nghiền nát mọi thứ cản đường nó đi.

Dưới cái nóng 1000 độ thiêu đốt ấy, những sinh vật nơi đây đã biến đổi cấu trúc cơ thể mình để thích nghi với sự khắc nghiệt này. Thực vật đã tự tiêu biến lá của chúng thành những chiếc gai nhọn, thân thì phình to ra để trữ nước mà đại diện là loài xương rồng. Những loài động vật như lạc đà, tắc kè sa mạc, rắn chuông thích nghi bằng lớp vỏ sừng dày hay cách di chuyển đặc biệt ở trên cát. Quả thật là một sự kỳ diệu mà tạo hoá ban tặng !

Ngoài cái nóng gay gắt đến bỏng da ban ngày ra, có lẽ ít ai biết được rằng vương quốc của những lăng mộ và Kim Tự Tháp này về đêm nhiệt độ sẽ đột ngột giảm xuống một cách nhanh chóng, lạnh đến buốt da thịt. Vì lẽ đó mà cư dân sống ở đây dù ngày hay đêm cũng đều khoác lên mình bốn năm lớp áo dày, quần kín mít từ đầu đến chân.

Và các chàng trai cô gái của chúng ta cũng vậy. Các chàng trai khoác lên mình bộ đồ kháo cổ xanh lá mạ, đầu đội nón, mắt đeo kính đen trông vừa lạ mà cũng vừa phong cách. Uee và Eliz tuy là mặc chiếc đầm liền màu trắng dài đến cổ chân, mái tóc dài được che kín trong chiếc khăn trùm nâu nhạt nhưng cũng không làm mất đi sự xinh đẹp và đáng yêu dễ thương của hai nàng.

- Bây giờ chúng ta phải gì tiếp theo đây ?! - Daniel nói.

- Em nghĩ chúng ta nên tìm quanh đây xem có ai để hỏi thăm không ?! - Uee nói - Ày, hình như bên kia có người thì phải ?!

Theo hướng ngón tay Uee chỉ có hai người một nam một nữ cỡ tuổi trung niên, tay đất lác đà, đang rong ruổi trên cát với đồng đồ linh kinh. Có lẽ họ là lái buôn hoặc cũng là cư dân ở đây chăng ?!

- Xin chào ! - Uee nhanh nhẹn chạy lại hỏi đường.

- Chào cô gái trẻ... - người phụ nữ lạ mặt nói, gương mặt giấu kín dưới chiếc khăn che mặt đen huyền chỉ lộ ra đôi mắt ruby ma mị.

(Au nghĩ thấy mùi rắc rối rồi đây !!!)

- Cho cháu hỏi đường đến tượng nhân sư đi như thế nào ạ ?!

- Cách đây 300 dặm theo hướng Mặt Trời mọc... - người phụ nữ ngập ngừng nói tiếp - ...mất khoảng hai ngày đi bộ nhưng nếu đi bằng khinh khí cầu chỉ mất nửa ngày thôi.

- Mọi người à, hay là....mình đi bằng khinh khí cầu nhaa ?! - Uee quay sang hỏi ý kiến.

- Nghe cũng được đó - Daniel nói.

- Tội thấy ý kiến đó cũng hay. Vừa đến được nơi tượng nhân sư mà vừa không tốn nhiều thời gian - Reiden nói.

- Yuki...còn ý anh thì sao ?! - Uee quay sang hỏi Yuki nhưng đáp lại cô chỉ là sự im lặng của anh - Yuki...Yuki à...anh có nghe em nói không ?!

- Hà ?! Ồ...anh nghe.... - lúc này Yuki mới giật mình thoát ra khỏi những dòng suy nghĩ luẩn quẩn.

- Anh nghĩ gì mà trầm ngâm vậy ?! Em gọi mấy lần mà không thấy anh trả lời...

- Không có gì. Nếu mọi người đã nhất trí như vậy thì mình đi thôi.

- Mà cho cháu hỏi khinh khí cầu ở chỗ nào vậy ?! - Uee hỏi.

- Cháu có thể dùng khinh khí cầu của vợ chồng ta nếu muốn...dù sao thì vài ngày nữa vợ chồng ta mới rời đi... - người phụ nữ tỏ rõ lòng thành.

- Như vậy thì...phiền lắm ạ....

- Phiền phức gì đâu cô gái trẻ...giúp người là chuyện tốt mà...

- Vậy...khi nào xong việc bọn cháu sẽ trả lại...mà làm thế nào để trả lại ạ ?!

- Bọn ta sẽ ở tại trung tâm thành phố Ai Cập một vài ngày để buôn bán, thế nào cũng gặp lại mà.

- Vậy cháu cảm ơn trước ạ...

Sau một lúc chuẩn bị thì mọi thứ cũng xong và chiếc khinh khí cầu có thể khởi hành. Daniel đặt Eliz nhẹ nhàng vào trong để Uee chăm sóc còn cậu thì dùng sức mạnh lửa của mình để điều khiển khinh khí cầu bay lên.

- Yuki này...khi này anh suy tư gì thế ?! - Reiden hỏi, biểu cảm trên gương mặt có vẻ nghiêm túc - Có chuyện phải không anh hai ?!

- Ừm...lạ thật...anh không thể nào đọc được suy nghĩ của đôi vợ chồng ấy...đường như xung quanh họ có một lá chắn phép thuật.... - Yuki trầm ngâm nói.

- Em không phát hiện ra ở họ có điều gì kỳ lạ cả. Không hề có dấu hiệu phép thuật nào trên cơ thể bọn họ...chỉ có điều là họ khá hiếu khách và tốt bụng đến lạ thường - Reiden nói.

- Nếu là con người bình thường thì không thể nào mà anh không đọc được suy nghĩ của họ. Thật kỳ lạ !

- Là phe ta hay phe địch đây ?!

Reiden nhìn Yuki. Yuki cũng nhìn Reiden một lát. Song hai anh em cùng hốt hoảng kêu lên khi nhìn thấy chiếc khinh khí cầu dần mất kiểm soát và đang tiến vào những cơn lốc xoáy phía trước mặt.

- Là phe địch !!!

- Chúng đã bị phù phép... - Daniel nói, vẻ mặt vô cùng lo lắng trước những cơn lốc màu đen hắc ám không chỉ cuốn theo cát bụi mà còn kèm theo những tia sét - Đối phó như thế nào đây ?!

- Người cố gắng điều khiển khinh khí cầu, mọi chuyện còn lại để anh em ta lo - Reiden nói.

- Uee, em và Eliz hãy cẩn thận, khinh khí cầu đang mất thăng bằng đó ! - Yuki nói.

- Vâng...

Chưa nói hết câu thì chính cái gọi là "mất thăng bằng" ấy đã khiến Uee chao đảo té ngã khỏi khinh khí cầu...

- Ahhh....

- Uee...không ! Bắt lấy tay anh...Uee... - nhanh như cắt Yuki đã bắt lấy được bàn tay Uee nhưng...mọi chuyện không chỉ đơn giản như vậy. Một tay Yuki giữ Uee, tay kia thì vịn rỗ khinh khí cầu, thân người tì vào rỗ - Gắng một chút nữa thôi, anh sẽ kéo em lên...

1 ! 2 ! 3 ! Số phận đúng là thích trêu đùa con người ta mà, khoảnh khắc mà Yuki tưởng như sắp kéo được Uee lên tới nơi thì...đôi chân Yuki đã không còn đủ sức trụ lại nữa...cả hai cùng rơi ra khỏi khinh khí cầu với một tốc độ chóng mặt và nó chỉ dừng lại khi Reiden bắt được bàn tay Yuki kéo theo đó là Uee.

- Bắt được anh rồi ! - Reiden thở phào nhẹ nhõm.

- Như thế này cũng không phải là cách hay...Anh sẽ cố dùng sức đưa Uee lên chỗ em... - không chút do dự, Yuki không màng đến an nguy của mình, đặt an toàn của Uee lên hàng đầu -Reiden, bắt lấy !

- Nhưng còn anh hai ?! - một tay Reiden giữ tay Uee đang ngắt đi vì sợ hãi, tay còn lại giữ tay Yuki, thân tì vào rỗ khinh khí cầu và nó thì ngày càng tiến vào sâu trong những xoáy lốc kia.

Một bên là người thân, là người anh song sinh cùng lớn lên với mình. Một bên là Uee, là người mà anh trai mình quý hơn cả mạng sống và là người...đã làm cho trái tim cậu thổn thức. Chọn ai và buông tay ai ? Đó là tình huống mà cậu không bao giờ muốn nghĩ đến. Cậu muốn đồng thời kéo cả hai lên nhưng sức lực và hoàn cảnh không cho phép, nếu ngoan cố thậm chí cả ba sẽ cùng rơi xuống. Phải chọn như thế nào mới đúng ?! Phải lựa chọn như thế nào để trái tim này không đau đớn ?!

- Anh...haizz...sống chết có số cả...có lẽ số anh tận rồi... - Yuki thở dài, trong ánh mắt tuyệt vọng ấy vẫn đọng đầy tình yêu dành cho Uee.

- Không...em không cho phép anh hai có suy nghĩ vớ vẩn ấy...không....không đâu...

- Thay anh chăm sóc cho Uee...anh biết là em cũng yêu Uee mà.... - Yuki mỉm cười nhìn Reiden với ánh mắt ngập tràn hy vọng và sự giao phó -nếu có kiếp sau ta vẫn là anh em nhé !

Bàn tay trái của Reiden bật chột nhẹ tênh như đánh rơi thứ gì đó quan trọng lắm.

- Anh hai... - Reiden không hét to, chỉ lặng lẽ nhắm mắt nuốt sự đau buồn, niềm mất mát này vào trong, ảy thế mà nước mắt vẫn âm thầm rơi...

Khinh khí cầu vừa vượt qua được những cơn lốc cũng là lúc Uee chột vừa tỉnh lại, mở mắt ra người đầu tiên cô gọi vẫn là Yuki.

- Yuki ?! Anh đâu rồi ?! Trả lời em đi ?! - Uee ngơ ngác nhìn quanh nhưng bóng Yuki vẫn không thấy đâu.

Không khí bỗng trở nên trầm mặc, nặng nề. Daniel vẫn dùng phép thuật lửa điều khiển khinh khí cầu nhưng gương mặt thì hướng về nơi xa xăm, ánh mắt hiện một nỗi buồn to lớn. Còn Reiden thì ngồi gục đầu như một cái xác không hồn, gương mặt một biểu cảm duy nhất, chẳng nói chẳng rằng.

- Reiden...anh nói tôi nghe...Yuki đi đâu rồi ?! Có phải anh ấy đi đâu đó một lát rồi quay về phải không ?! - Uee lay người Reiden, ánh mắt cô hơi chút bất an nhưng đổi lại là sự im lặng đến lạnh người của Reiden khiến cô càng thêm hoang mang.

- Daniel...anh nói cho em biết Yuki đã đi đâu rồi hay không ?! - Uee méo mếu, nước mắt lưng tròng nắm lấy vạt áo Daniel hỏi như cô bé lên ba mít ướt vùi vẹo.

- Yuki... - Daniel ngập ngừng không thể thốt ra được vế sau.

- Anh ấy làm sao ?! Anh ấy đi đâu ?! Anh ấy như thế nào ?! Nói em nghe.... - Uee gào thét trong nước mắt.

- Yuki...đi rồi...đi xa lắm...không về.... - chỉ nhiều đó thôi là đủ lắm rồi.

- Không ! Không phải đâu ! Anh đừng đùa em mà...Yuki...anh ấy....không....không thể nào đâu.... - quay sang túm lấy

vạt áo Reiden -Reiden...hãy nói với tôi là Daniel chỉ nói đùa thôi...là nói đùa thôi...có phải không ?!

-là.....sự thật ! - thốt ra hai từ đó cũng đủ làm trái tim cậu đau đớn, cổ họng như bóp nghẹn.

- - Uee hoàn toàn gục ngã, khóc cũng như cười, cười mà như khóc -hahaha....các người...các người đừng gạt tôi...Yuki chưa chết....hahaha....anh ấy chưa chết....đừng hòng gạt tôi...

Kể sau đó chỉ còn là nước mắt, nước mắt và nước mắt mà thôi...

Trong giây phút hoảng loạn đó, trong đầu Uee chỉ có một ý nghĩ duy nhất : "Yuki vẫn còn sống. Sống thấy người. Chết thấy xác". Uee khép đôi mi trong vô thức. Từ phía sau lưng, một đôi cánh thiên sứ trắng muốt vương rộng ra. Y phục trên người Uee cũng thay đổi, trong chốc lát đã biến thành một chiếc đầm thiên sứ trắng tinh khôi. Uee vỗ cánh bay trong vô thức đi tìm Yuki mặc cho Daniel cố ngăn lại.

Chính tiếng vỗ cánh đó đã đánh thức tiềm thức của Reiden, vực dậy những lời trăng trối của Yuki, kéo cậu ra khỏi tình trạng sống mà cũng như chết như bây giờ. Lúc này, khinh khí cầu cũng đã hạ cánh tại một nơi an toàn.

- Người ở lại đây với Eliz. Ta đi tìm Uee. Ta đã hứa với anh hai sẽ chăm sóc thật tốt cho cô ấy.

Dứt lời, Reiden cũng dang rộng đôi cánh vampire bay đi tìm Uee. Bay được hai trăm dặm Reiden cũng bắt kịp Uee. Một phần là do kĩ năng bay của Uee chưa thành thạo, một phần là do Uee đang bay trong trạng thái vô thức.

- Uee... - Reiden bay song song với Uee, lớn tiếng gọi nhưng đáp lại cậu chỉ là sự thờ ơ, gương mặt lạnh lùng, ánh mắt vô hồn và tiếng vỗ cánh - ...cô bình tĩnh lại đi...tôi sẽ giúp cô tìm Yuki...

Âm thanh từ lời nói của Reiden cứ vang vọng mãi trong đầu Uee "tìm Yuki...tìm Yuki...Yuki...Yu...ki..." và cũng chính hơi ấm từ bàn tay của Reiden đã đánh thức Uee khỏi trạng thái vô thức, khiến cô bình tĩnh trở lại.

- Có thật là anh sẽ giúp tôi tìm anh ấy không ?! - Uee nhìn Reiden bằng đôi mắt tím từ tình ngẩn lệ.

- Ừm. Tôi tin là anh hai vẫn còn sống... - không biết là Reiden đang an ủi, dỗ dành Uee hay chính cậu cũng đang xoa dịu trái tim mình bằng...một lời nói dối.

Thế là cả hai cùng sai cánh bay lướt trên biển cát sa mạc mênh mông cố tìm kiếm một "tia hy vọng". Cát vẫn hoài cát. Bóng Yuki chẳng thấy đâu.

- Không...không đâu....Yuki không thể biến mất được..... - Uee khụy gối trên cát, những ngón tay cố bấu víu trên lớp cát nóng bỏng, nước mắt lã chã rơi. Vậy là tia hy vọng mong manh cuối cùng còn sót lại trong Uee cũng đã tắt rồi ư ?!- Uee... - thật sự thì ngay lúc này đây Reiden rất muốn đến bên cạnh Uee, ôm cô thật chặt, lau đi những giọt nước mắt lăn dài trên má nhưng...cậu chỉ biết đứng cách cô ba bước chân, chỉ đứng đấy buồn bã gọi tên cô.

Reiden từ lâu đã tự thề với lòng mình rằng sẽ chúc phúc, vun đắp cho hạnh phúc của Uee và Yuki, sẽ không làm kẻ thứ ba xen vào phá hoại chuyện tình cảm bọn họ. Nhưng với tình cảnh hiện tại và lời dặn dò của Yuki, cậu biết phải làm sao đây ?!

Trong khoảnh khắc ấy, chuỗi dây Celeritie bỗng dưng phát sáng, toả ra một thứ ánh sáng màu hồng bạch kim nhẹ nhàng, lan toả sự ấm áp. Hiện thân từ những tinh tú màu hồng bạch kim ấy là một bạch y tiên nữ. Cô gái ấy bước đi chậm rãi trong bộ y phục tiên tử trắng tinh khôi, chân mang hồng hài, dải lụa trong suốt một màu như pha lê choàng qua hai cánh tay. Mái tóc đen tím tuôn dài như suối tung bay trong gió trông thật huyền ảo.

Uee còn chưa hết ngạc nhiên thì cô gái ấy đã bước đến cạnh bên cô, ngồi xổm trước mặt, lấy tay lau đi những giọt nước mắt còn vương trên mi, khẽ nói.

- Công chúa đừng khóc...chàng ấy nhất định sẽ bình an vô sự nếu người có lòng tin vào tình yêu của cả hai sẽ...chiến thắng tất cả... - cô gái mỉm cười, nụ cười hoa nhài nguyệt thẹn.

- Ta tin...ta lúc nào cũng tin vào Yuki...sẽ luôn tin và mãi như vậy...

- Vậy thì để Vega - tinh linh giám hộ chòm sao Chức Nữ tôi sẽ giúp người tìm chàng ấy...

* Note : Vega là tên tiếng Ả Rập của chòm sao Chức Nữ. Chức Nữ còn có tên tiếng Hàn là Jik Syu :D Các reader thích tên nào hơn ?! *

Đoạn Vega cảm lấy dải lụa pha lê của mình bay lên không trung, thật uyển chuyển và nhẹ nhàng, Vega múa một vũ khúc thần tiên chẳng biết để làm gì. Chỉ biết rằng, mỗi bước chân chạm mây, mỗi vũ điệu của Vega như đang thấu dệt nên một tấm lụa thần kỳ kết tinh từ mây, gió và những vì sao trên trời. Phút chốc cũng hoàn thành, một thước lụa màu hồng bạch kim lung linh tuyệt đẹp dần hiện ra sau những vầng hào quang chói lóa kia.

Vega nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất, tay cầm theo thước lụa đang dần biến thành một sợi chỉ đỏ.

- Đây là Tơ hồng nhân duyên định mệnh... - Vega buộc thành một chiếc vòng ở cổ tay trái Uee và dặn dò -tơ hồng sẽ dẫn lối công chúa tìm đến chàng ấy nếu chàng còn sống...nếu sợi tơ đứt đoạn đồng nghĩa công chúa và chàng ấy đã...hết duyên...

- Ta cảm ơn cô, Vega...nhất định ta sẽ tìm được Yuki... - Uee ôm lấy sợi tơ hồng vào lòng một cách trân trọng như đang giữ một báu vật quý giá, cô mỉm cười nhưng nước mắt vẫn rơi, những giọt nước mắt hạnh phúc.

- Thần chúc người sớm tìm được chàng ấy.....

Nói rồi hình ảnh Vega cũng dần tan biến, chỉ còn Uee, Reiden và một sa mạc mênh mông cát.

- Chúng ta đi thôi - Uee mỉm cười.

- Đi tìm Yuki ?!

- Không, chúng ta phải quay lại chỗ Daniel và Eliz trước rồi cùng nhau đi tìm Yuki. Tôi linh cảm Yuki đang ở nơi mà chúng ta cần đến, Lost Palace (cung điện bị lãng quên)... - Uee hớn hờ nắm tay Reiden kéo cậu cùng bay về chỗ Daniel - Đi thôi...đi thôi !!

-----□-----□-----□-----

"Em nhất định sẽ tìm được anh, Yuki ! Sẽ mãi không chia lìa..."

-----□-----□-----□-----

"Em thật hồ đồ khi nghĩ rằng anh hai không còn sống nữa, cảm xúc đã che mờ lí trí khiến em quên mất chúng ta là anh em song sinh, giữa chúng ta có tồn tại một sợi dây kết nối vô hình cơ mà. Em vẫn cảm nhận được nó... Anh hai và Uee sẽ lại hạnh phúc bên nhau thôi"

-----□-----□-----□-----

"Đến đây...mau đến với cái bẫy của ta...hahaha...." (*)

-----□-----□-----□-----

- Daniel...chúng ta mau đi thôi..

- Ở ờ... - Daniel nhìn Uee bằng ánh mắt "Trời đất, ai nhập em ấy vậy ?! Hoá điên rồi ư ?!", quay sang Reiden - Uee...em ấy.....err....

- Người yên tâm, cô ấy bình thường - Reiden nhún vai nở nụ cười bí hiểm mà chỉ người trong cuộc mới hiểu.

- Ta nghĩ rằng cả hai người đều có vấn đề cả rồi...haizz... - Daniel thở dài, dùng phép thuật nổi lửa khiến khinh khí cầu bay lên - Chúng ta đi đâu đây ?!

- Theo hướng Mặt Trời mọc... - Uee nói, ngược nhìn nơi xa xa phía Đông với ánh mắt đầy hy vọng.

- Còn... Yuki ?! Hẳn như thế nào rồi ?! - Daniel hỏi, thanh âm giọng nói khá nhỏ nhẹ vì sợ làm tổn thương Uee.

- Anh ấy vẫn đang chờ chúng ta ở Lost Palace đấy thôi... - Uee mỉm cười.

- Uee, chuyện này....không thể nào đâu.... - Daniel thở dài, mặt biến sắc với suy nghĩ "Em ấy phát rồ thật rồi"

- Tin cô ấy đi. Yuki vẫn còn sống. Ta cảm nhận được sự tồn tại của anh ấy - Reiden vỗ vai Daniel.

- Ahhhh....khó hiểu quá... - Daniel hét lên, vò đầu bứt tóc. Gì mà rõ ràng Yuki hất rơi xuống từ ngàn ấy độ cao, sống bằng cách nào cơ chứ.

- Người cứ tập trung lái khinh khí cầu, vừa đi ta sẽ vừa kể...

Thế là Reiden thuật lại mọi chuyện cho Daniel nghe, từ việc Uee vô tình đánh thức Vega - tinh linh giám hộ chòm sao Chức Nữ cho đến việc Vega giúp Uee đi tìm Yuki như thế nào...

To be continued.....

Mini game lần này gồm 3 câu hỏi :

(1) Các reader thử đoán xem người phụ nữ lạ mặt, tốt bụng đến bất bình thường kia là ai đây ta ?!

(2) Uee đã vô tình đánh thức tinh linh giám hộ chòm sao Chức Nữ bằng cách nào ?! Bằng sự tuyệt vọng hay bằng tình yêu sâu đậm ?!

(3) Cái bẫy được nhắc đến ở đây sẽ là gì nào ?!

Au sẽ tặng chap tiếp theo cho ai bóc tem đầu tiên cũng như ai trả lời đúng 2/3 câu hỏi nhé :*

Bạn đang đọc truyện *Có Dâu Của Ma Cà Rồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.